

EUROPEANartS

EUROPEANartS

Aukce mistrovských děl výtvarného umění

Aukční katalog květen 2017

Cena katalogu: 300 Kč

Titulní strana: Jindřich Štyrský, Kominík a sněhulák

Kontakty:

Albert Trnka, výkonný ředitel

tel.: +420 775 435 311, e-mail: trnka@europeanarts.cz

Kancelář

tel.: +420 233 342 293, e-mail: info@europeanarts.cz

European Arts Investments s.r.o.

Senovážné náměstí 8, 110 00 Praha 1, Česká republika

tel./fax: +420-233 342 293, tel.: +420-233 343 194 • info@europeanarts.cz, www.europeanarts.cz

Aukce se koná v neděli 21. 5. 2017 od 13.00 hodin
v OBECNÍM DOMĚ V PRAZE, náměstí Republiky 5, Praha 1

Předaukční výstava se koná v galerii aukční síně
European Arts Investments s.r.o., Senovážné náměstí 8, Praha 1
od úterý 9. 5. 2017 do soboty 20. 5. 2017 od 10.00 - 18.00 hodin
a v neděli 21. 5. 2017 od 10.00 - 12.00 hodin

PROGRAM AUKCE:

Aukce mistrovských děl
výtvarného umění

čísla položek

001 - 140

REJSTŘÍK AUTORŮ

AMORT Vlastimil 005
BARTONĚK Vojtěch 015
BENKA Martin 019, 035
BLAŽÍČEK Oldřich 010, 020, 032
BORN Adolf 063, 130, 131
BOŠTÍK Václav 083
BOUDA Cyril 072
BOURDELLE Emile Antoine 026
BRANDEISOVÁ Antonie 047
ČAPEK Josef 050, 084
ČERMÁK Jaroslav 037
ČERNÝ Karel 090
DENIS Maurice 031
DOBEŠ Milan 109
DRTIKOL František 093, 104
DVOŘÁK Bohuslav (Bohumil) 051
EBERL František Zdeněk 027
FEUERSTEIN Bedřich 046
FILLA Emil 107
GRUSS Julius Theodor 034
HAMPL Josef 133, 134
HANUŠ Vladimír 085
HLOŽNÍK Vincent 004
HNĚVKOVSKÝ Jaroslav 048
HUSÁRIKOVÁ Jindra 135
HYNAIS Vojtěch 080
CHWALA Adolf 039
JAMBOR Josef 018
JANSA Václav 071
JELÍNEK (REMO) Jiří 136, 137, 138, 139, 140
JIRÁNEK Miloš 091
JIROUDEK František 065
KALVODA Alois 008, 044
KAUFMANN Adolf 023
KAVÁN František 016, 038
KOBASA Jan 111

KOHL Ludvík 045
KOHOUT Alois 006
KOLÁŘ Jiří 001, 096, 097, 098
KOMÁREK Vladimír 124
KOTÍK Jan 100, 132
KOTÍK Pravoslav 067
KOVAŘÍK Jiří 119
KRÁL Josef 062
KREIBICH Vilém 033
KŘÍŽEK Jan 105
KUPKA František 074, 081, 127
LADA Josef 108
LE SIDANER Henri Eugene Augustin 113
LHOTÁK Kamil 122
LOLEK Stanislav 011, 012
LOUKOTA Josef 064
LUCE Maxmilien 077
LUKÁČ Martin 116
MACOUN Gustav 052, 057
MÁNES Antonín 003
MAŘÁK Julius Edvard 036
MAUTNEROVÁ Pavla 095
MRAVEC Dušan 117
MRÁZKOVÁ Daisy 120, 129
MRKVIČKA Otakar 086
MUCHA Alfons 042
MUTTICH Kamil Vladislav 054
MUZIKA František 066
NAČERADSKÝ Jiří 068, 118, 125
NAVRÁTIL (NAVVRATIL) Josef Matěj 025
NEJEDLÝ Otakar 061
NEMES (NÁGEL) Endre (Andrej) 056, 075, 103
NOVÁK Ladislav 099
NOVOPACKÝ (NOWOPACKÝ) Jan 053
PANUŠKA Jaroslav 017

PIEPENHAGEN - WEYROTHER - MOHR
Charlotta 030
PIEPENHAGEN August Bedřich 022, 070
PIESEN Robert 110
PISKAČ Bedřich 073
PREISSIG Vojtěch 088
PROCHÁZKA Antonín 043
PROCHÁZKA Přemysl 121
PROCHÁZKOVÁ Linka 041
PRUCHA Jindřich 049
RŮNA Jaroslav 126
SEKAL Zbyněk 114
SCHIKANEDER Jakub 002
SKLENÁŘ Zdeněk 024, 060, 087
SLAVÍČEK Antonín 013
SOUČEK Karel 040
SOUKUP Vít 094
SÝKORA Zdeněk 106, 123
ŠÍMA Josef 078
ŠIMON Tavík František 028
ŠPÁLA Václav 007, 059, 102
ŠPILLAR Karel 069
ŠTYRSKÝ Jindřich 092
TICHÝ František 009
TRAMPOTA Jan 089
ULLMANN Josef 014, 079
UPRKA Joža 021
VERIS (ZAMAZAL) Jaroslav 055
VOBECKÝ František 128
WACHSMAN Alois 076
WACHSMANN Bedřich ml. 058
WINTER - NEPRAKTA Jiří 112
ZÍVR Ladislav 082
ZRZAVÝ Jan 029
ŽATEČKA Václav 101
ŽEMLIČKA Bohumil 115

Aukce mistrovských děl výtvarného umění

001 – 140

001

KOLÁŘ Jiří (1914 Protivín - 2002 Praha)

PTÁK, KTERÝ SE ZOBL DOKTORA GACHETA
 Koláž na papíře, 52 x 39 cm, rámováno, pod sklem, datace 1967, signováno vpravo dole JK67.
 Posoudila a pravost potvrdila PhDr. Rea Michalová, PhD.

Významný český výtvarník, autor koláží a asambláží, ilustrátor, básník a překladatel, který se od básnických kořenů své umělecké existence formoval přes různá stádia invence do pozice jednoho z nejuznávanějších výtvarníků evropského formátu. Byl členem Skupiny 42, kam se začlenil jako básník a poezii se také po celá čtyřicátá a padesátá léta věnoval. Postupně si uvědomoval omezenou schopnost slova v lidské komunikaci, přesvědčil se o nedělitelnosti poezie a o propustnosti hranice mezi slovem a obrazem. Připojil se k proslulé výtvarné skupině Křižovatka, ve které figurovali rovněž K. Malich, V. Mirvald, J. Padrta, Z. Sýkora, V. Burda, B. Kolářová a P. Mautnerová. Pro jeho tvorbu jsou charakteristická období specifických forem a metod koláží čítající na 120, které sám popsal v publikaci Dictionnaire des méthodes. Ve výtvarné tvorbě pracoval namísto štětcem skalpelem, barvy nahrazoval potištěným papírem a lepidlem. Jeho koláže - obrazy, reliéfy, objekty, vytvářené metodami roláže, proláže, muchláže, chiasmáže, asambláže, stratifíe jsou svědectvím velkého ducha a výtvarného talentu. Ve svých dílech se často odkazuje na díla klasické literatury, slavná výtvarná díla minulosti a důležitým prvkem v jeho tvorbě jsou písmena rozmanitých druhů, které s ohromnou precizí spojuje do svébytných kreací. Vystavoval v mnoha prestižních světových galeriích a jeho díla jsou zastoupena v řadě předních veřejných a soukromých kolekcí. Autor viz B 6/275, Ch 5/303, NEČVU 1/371.

50 000 – 80 000 CZK / 1 852 – 2 963 €

30 000 CZK / 1 111 €

002

SCHIKANEDER Jakub (1855 Praha - 1924 Praha)

KONTEMPLACE

Pastel na papíře, 53 x 99 cm, rámováno, pod sklem, datace 1893, signováno vpravo dole JS, zezadu opatřeno výstavním štítkem a razítkem.

Vystaveno:

Klasikové 19. století, Galerie S.V.U. Mánes Diamant, 2012;

Jakub Schikaneder, Moravská galerie v Brně 13. 4. - 15. 7. 2007,

Jakub Schikaneder, Oblastní galerie v Liberci, 15. 2. do 25. 3. 2007;

Jakub Schikaneder, Nové objevy děl malíře tajemných nálad, Východočeská galerie v Pardubicích, 11. 10. 2006 – 7. 1. 2007, Pardubice 2006.

Publikováno:

Veronika Hulíková, Jakub Schikaneder (1855-1924), Průvodce výstavou, NG v Praze, Valdštejnská jízdárna, 20. 4. - 21. 10. 2012, str. 55;

Tomáš Vlček, Jakub Schikaneder 1855–1924, Malíř Prahy přelomu století, Tematický průvodce retrospektivní výstavou NG v Praze, Valdštejnská jízdárna, 15. 5. 1998 – 10. 1. 1999, Praha 1998, č. k. 107;

Tomáš Vlček, Jakub Schikaneder, Nové objevy děl malíře tajemných nálad, Východočeská galerie v Pardubicích, 2006;

Veronika Hulíková - Jakub Schikaneder (1855-1924), NG v Praze, 2012, str. 99, č. k. 248;

Zlatá Praha, ročník XLV., sešit 1.

Mimořádný malíř a vůdčí osobnost českého malířství Jakub Schikaneder byl žákem J. M. Trenkwalda, J. Sweetse a A. Lhoty na AVU. V této době vedení školy inklinovalo k idealizaci klasicistních forem. Mezi Schikanederovými spolužáky a často blízkými přáteli byli třeba M. Aleš, F. Ženíšek nebo J. Tulka, se kterými prožíval kontrasty a konflikty nahromaděné mezi generacemi. V časopise studentů akademie s mile mladistvým názvem Blbárna je Schikaneder zpodobněn v kresbě M. Alše jako bonviván. Nejprve byl ovlivněn dobovým naturalismem a poté absolvoval několikaleté školení u G. Maxe na akademii v Mnichově, ale vždy zůstal umělcem bytostně českým. Od r. 1885 byl asistentem F. Ženíška na UPŠ a v r. 1890 byl tamtéž jmenován řádným profesorem dekorativní malby. Roku 1890 vytvořil programové dílo českého realistického umění, Vraždu v domě. V devadesátých letech dospěl pojetím obrazu k osobitému stylu, v němž jeho vlastní citlivost souzněla s představami a náladami uměleckých hnutí české a evropské dekadence. Signifikantní je pro autora rozvíjení hlavně témat každodennosti městského života, melancholicky zabarvených, jemně prozářených interiérů a potměných pražských zákoutí, která zůstávají dodnes neobyčejně přitažlivá. V jeho obrazech jsou rozehrány velmi ladné barevné tóny, přímo mistrovsky tlumené, jež zahalují téma i postavy jednotlivých maleb do působivého nezřetelného oparu na pomezí snu a skutečnosti. Jeho díla jsou mysticky laděná a mají meditativní hloubku. Po velké retrospektivní výstavě ve Valdštejnské jízdárně v Praze v letech 1998 -1999 došlo k výraznému oživení zájmu o tohoto malíře, ale také k řadě nových objevů rozšiřujících dosavadní kolekci jeho děl, které vedly k řadě dalších výstav a publikací.

Autor viz T 2/422, TB 30/64, B 9/374, NEČVU 2/735.

1 000 000 – 1 500 000 CZK / 37 037 – 55 556 €

480 000 CZK / 17 778 €

003

MÁNES Antonín (1784 Praha - 1843 Praha)

ROMANTICKÁ HORSKÁ KRAJINA

Olej na dřevě s parketáží, 30 x 40,5 cm, rámováno, datace 1836, signováno vlevo dole Mánes 1836.

Opatřeno odborným posudkem PhDr. Naděždy Blažickové – Horové.

Konzultováno s PhDr. Mgr. Michaelem Zachařem.

Komentář PhDr. Naděždy Blažickové – Horové:

Předložený olej, zachycující pohled na kamenitou horskou krajinu s vodopádem a stromovým nazvaný Romantická horská krajina, je nespornou a velmi krásnou prací malíře Antonína Mánesa z roku 1836. Mánes byl žákem Karla Postla a v jeho ateliéru byl po celých jedenáct let vychováván v intencích klasicistního názoru na ideální komponovanou krajinu a v jeho popisném empirovém pojetí. Kolísání mezi klasicistním východiskem a příklonem k požadavkům přicházejícího romantismu se v Mánesových obrazech projevovalo často. Mánes neustále cestoval, při výběru motivů se řídil náladou a pocity, jež v něm okolní krajina vyvolávala. Předložená Romantická horská krajina, v níž Mánes rozvinul promyšlenou kompozici ideální scenérie s prvky jak raně romantickými v obsahu, tak i realistickými v provedení, udivuje také použitou barevnou škálou hnědozelených tónů s výraznou mitisovou zelení.

Významný představitel české krajinomalby, kreslíř, grafik a pedagog, studoval krajinomalbu u K. Postla na pražské AVU. Měl spoustu soukromých žáků ze šlechtických kruhů a často je i s celou svou rodinou doprovázel na jejich letní venkovská sídla. Malířská tvorba A. Mánesa vycházela ještě z klasicistního názoru na ideálně komponovanou krajinu, kde nebyla nouze o postavy pastýřů a idealizované antické a renesanční stavby, ale postupně se po seznámení s německým romantismem námětově i výrazově proměnila. Architektury na jeho obrazech získaly podobu románskou a gotickou a v krajinách se začala objevovat typická postava poutníka procházejícího romantickou krajinou. Ideově blízký mu byl máchovský romantismus, který ztvárnil v řadě svých krajin, ale oproti Máchovu pojetí poutníka jako vydědence je Mánesovský poutník radostným pozorovatelem. Jiným inspiračním zdrojem mu byla holandská krajinomalba 17. století, jež ho motivovala k zájmu o realistický pohled na zobrazenou skutečnost. V letech 1836-1843 působil jako profesor krajinářské školy na akademii v Praze a odchovával zde celou řadu žáků, mezi které patřil B. Havránek, A. Kosárek nebo A. Bubák. Nejvíce jeho umělecký příklad zapůsobil ve vlastní rodině, synové Josef a Quido i dcera Amálie čerpali z jeho díla nejen ve svých záběrech přírody. Mánesovy obrazy a kresby vynikají citem pro atmosféru a zároveň pro přírodní detail. Autorské kresby převáděl do grafiky, které pak sloužily jako předlohy pro práci jeho žáků. Monumentální dílo A. Mánesa je dodnes ozdobou veřejných prestižních sbírek a na aukčním trhu patří mezi sledované události.

Autor viz T 2/73, TD 124, TB 24/3, B 7/133, NEČVU 1/478, E. Reitharová: A. Mánes, 1967.

800 000 – 1 000 000 CZK / 29 630 – 37 037 €

600 000 CZK / 22 222 €

004

HLOŽNÍK Vincent (1919 Svederník u Žiliny - 1997 Bratislava)

JEZDCI

Kombinovaná technika na papíře, 39 x 59 cm, rámováno, pod sklem, datace 1945, signováno vpravo dole Hložník 45. Studoval na UMPRUM v Praze (1942) v oddělení kresby a malby u F.Kysely a po jeho smrti u J. Nováka. Jako pedagog působil na VŠVU v Bratislavě, kde vedl ateliér volné grafiky a ilustrace. Jeho tvorba měla vliv na celou řadu předních malířů a grafiků, jeho žákem byl také Albín Brunovský. V letech 1955 - 1963 působil ve funkci prorektora VŠVU. Od roku 1972 působil jako umělec ve svobodném povolání. Těžištěm jeho práce byla expresivně působící grafika a malba. Grafice se věnoval od čtyřicátých let, grafické techniky střídal (dřevořez, dřevoryt, suchá jehla, lept, monotyp...). Jeho cykly grafiky byly rozsáhlé (např. litografický cyklus Obětní stoly - 96 listů). Věnoval se také ilustraci klasické a dětské literatury. Byl členem S.V.U Mánes, Spolku umělců a přátel grafiky, podílel se na např. na založení Bienále ilustrací Bratislava. Jeho dílo je zastoupeno mj. ve sbírkách SNG Bratislava, NG Praha, Galerie města Bratislavy, Oravské galerie Dolný Kubín, Maticie slovenské Martin a Státní galerie v Banské Bystrici. Autor viz T 1/344, TD 69, V 2/453, B 5/559, Ch 3/178.

120 000 – 150 000 CZK / 4 444 – 5 556 €

80 000 CZK / 2 963 €

005

AMORT Vlastimil (1880 Povel u Olomouce - 1950 Praha)

POSLEDNÍ PODPIS

Bronz na dřevěném podstavci, výška celkem 35cm, výška bronzu 30 cm, značeno Vl. Amort, opatřeno přípisem s určením. Torzo zpodobuje významného legionáře a plukovníka legií v Rusku Josefa Jiřího Švece. Ten se po vypuknutí války přihlásil jako dobrovolník do České družiny, kde se podílel na provádění rozvědek. Největší slávu ve svém životě získal jako velitel osmé rotý 1. střeleckého pluku. Legendární bitva, ve které úspěšně bojoval se odehrála v červnu roku 1917, a to bitva u Zborova. Za své hrdinství si vysloužil povýšení na poručíka a velitele. V tomto postavení, jako velitel 3. praporu 1. pluku, pak bojoval se svými vojáky v bitvě o Kazaň, v bitvě o Penzu, v bitvě o Lipjag a o dobytí Samary. Josef Jiří Švec je v tomto případě zpodoběn při psaní dopisu na rozloučenou, dopisu posledního, který po něm zůstal, když si vzal život 25. října 1918, neboť jeho podřízení odmítli splnit rozkaz a vytlačovat přesilu bolševiků z linie Buzuluk – Bugulma. Až spáchaná sebevražda pohnula s československými vojáky natolik, že rozkaz nakonec uposlechli a splnili.

Plukovníku Švecovi, jeho památce, bylo vytvořeno množství pomníků, které se nacházely v Českých Budějovicích, Jindřichově Hradci, Pelhřimově, v Praze Na Pohořelci, některé jsou však již mezi zaniklými. Nově mu byl odhalen pomník v roce 2010 v Třebíči, kde původně začínal se svou učitelskou kariérou.

Autorem torza je sochař, který působil v Uherském Brodě a Uherském Hradišti, kde realizoval krásné atlanty na nároží domu, jež nechalo město na své náklady v r. 2011 restaurovat jako mimořádnou městskou památku. V r. 1911 přesídlil do Moskvy, kde zvítězil v soutěži na pomník advokátovi N. Plavkovi a později tam vytvořil také reliéfy na divadle na Arbatském náměstí nebo pomník cara Mikuláše. Po válce nastoupil do věhlasného pražského ateliéru Franty Anýže. Realizoval reliéf s podobiznou Mistra Jana Husa v Husově sboru v pražských Vršovicích.

Autor viz T 1/19, TD 19, Ch 1/40.

20 000 – 30 000 CZK / 741 – 1 111 €

15 000 CZK / 556 €

006

KOHOUT Alois (1891 Praha – 1981 Los Angeles)

PAŘÍŽ

Olej na plátně, 60 x 80 cm, rámováno, datace 1967, signováno vpravo dole Lecoque 67.

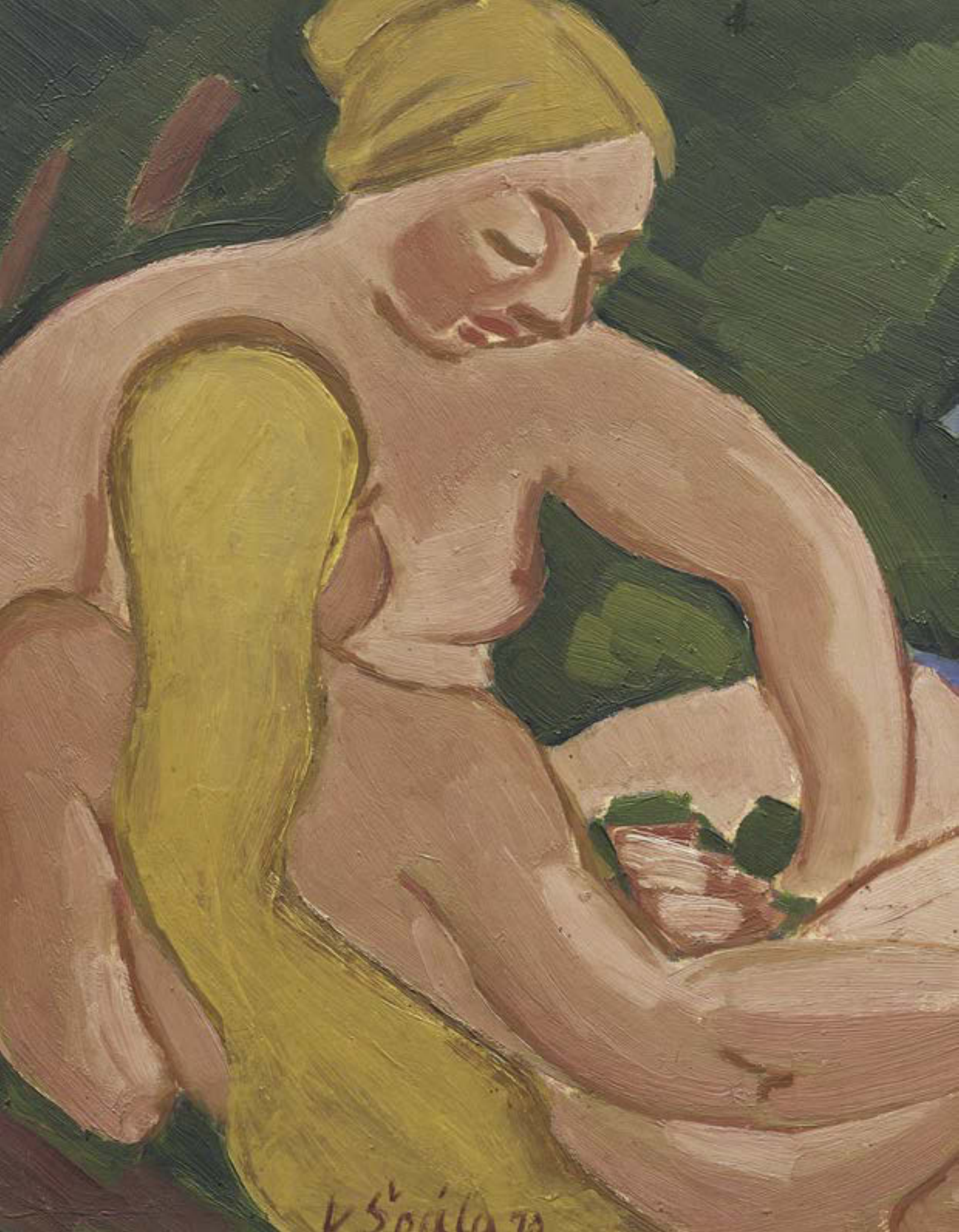
Malíř, studoval na krajinářské škole prof. Crnčíče v Záhřebu, později také figuru u prof. Bascheta v Paříži (1909 – 1912), kde si jej za svého žáka vybral August Renoir a prozrazoval mu vlastní triky a postupy. Z tohoto setkání Kohout publikoval knihu Můj přítel Renoir. Podnikl studijní cesty po Itálii, Bretani, severní Africe a Španělsku. Většinu svého života prožil v Paříži, kde měl ateliér na La Ruche, kde malovali takoví autoři jako Modigliani, Chagall nebo Soutine. V Paříži maloval nábřeží Seiny, mosty s bezdomovci, katedrálu Notre Dame nebo ulici St. Jacques. V této době se začíná podepisovat jako Lecoque. Jeho práce se s úspěchem vystavovaly v londýnském Crystal Palace a byly publikovány ve Zlaté Paze. Díky svému komerčnímu úspěchu si pronajal celé patro Coloredo - mansfeldského paláce. V této době se stal lvem salonů a miláčkem žen. Začátek I. světové války však i pro něj znamenal ústup ze slávy. Po válce odjel na Saharu malovat k malíři Dinetovi do alžírského Bou Saada a po dvou letech se vrátil do Paříže. Zařídil si ateliér na Saint-Germain-des-Prés a maloval opět Seinu a tržnice. Výstavu v Galerii André po dalších dvou letech korunoval úspěchem a podařilo se mu opět zazářit. Kromě Paříže maloval také na severním pobřeží Bretaně a v Benátkách, kde v letech 1926 a 1928 vystavoval na Bienále. Vystavoval s JUV v Praze v r. 1934. Druhá světová válka ho zastihla na útěku, byl na seznamu nepřátel fašistického Německa a Itálie a koncem války byl zatčen gestapem v Dubrovniku a odsouzen k trestu smrti, ale podařilo se mu zachránit. Po válce začal publikovat beletristické knihy a hrál i ve filmu, ale do komunistického Československa se vrátit nechtěl. V šedesáti letech se muž bez občanství a zbavený veškerého světského majetku stává čekatelem na občanství v USA. Po 10 letech je dostává. Nejprve se usadil v Chicagu, kde mu pomohla česká komunita a pak v Los Angeles, kde si otevřel vlastní galerii. V aukční síni Christie's byl recentně vydražen obraz malíře Lecoquea za 15 000 dolarů, kdy se zjistilo, že je to ve skutečnosti právě francouzské jméno Aloise Kohouta. Z výstav: Rubešův salon, Praha 1916, Prokopcův salon, Praha 1918, Rubešův salon, Praha 1926, Bienále, Benátky 1926, Topičův salon, Praha 1927, Bienále, Benátky, 1928, Salona Galič, Split 1940 aj. Jeho dílo je zastoupeno v Guggenheimově muzeu v New Yorku, Whitney Museum of American Art, National Gallery of Art ve Washingtonu aj.

Autor viz T 1/514, 5/292.

100 000 – 200 000 CZK / 3 704 – 7 407 €

50 000 CZK / 1 852 €

007

ŠPÁLA Václav (1885 Žlunice u Nového Bydžova - 1946 Praha)

IDYLA (DÍVKY, KOUPÁNÍ)

Olej na lepence, 37 x 63 cm, rámováno, datace 1910, signováno vlevo dole V. Špála 10, zezadu opatřeno výstavním štítkem.

Opatřeno odborným posudkem PhDr. Rey Michalové, PhD.

Vystaveno:

Má vlast - Pocta české krajinomalbě, Jízdárna Pražského hradu, 4. 9. - 1. 11. 2015;

Václav Špála, Posmrtná výstava, S.V.U. Mánes, Praha, září – listopad 1947, kat. č. 68;

Figurální obrazy, Výstavní síně Mánesa, Praha, červen – srpen 1957, kat. č. 45.

Publikováno:

Václav Špála, Mezi avantgardou a živobytím, Národní galerie v Praze, 2005, nestr. příloha;

Metamorphoses – Proměny ženy ve výtvarném umění, Galerie Diamant S.V.U. Mánes, 2013, str. 337;

Má vlast - Pocta české krajinomalbě, Jízdárna Pražského hradu, 4. 9. - 1. 11. 2015, str. 457.

Komentář PhDr. Rey Michalové, PhD.:

Obraz Idyla, označovaný v literatuře také názvy Dívky či Koupání, je Špálovým vynikajícím a pozoruhodným dílem z období jeho raných tvůrčích výbojů. Roku 1909, kdy tento delikátní obraz vzniká, opouští mladý Špála z nespokojenosti s konzervativní výukou Akademii výtvarných umění, avšak téměř současně je (na doporučení Jana Štursy) přijat za člena Spolku výtvarných umělců Mánes. Právě tehdy se ustavuje jeho nevlastnější výtvarný výraz - zcela originální, lyrická varianta fauvismu, jak přesně dokládá posuzovaný obraz. Tato fáze je zásadním mezníkem v autorově tvorbě na cestě k jeho vrcholným realizacím.

V obraze Idyla je již precizně definován charakter Špálovy tvorby - neobyčejná schopnost barevného cítění a smysl pro přesně rozvržený tvar. Naplno se tu projevuje typická barevná i tvarová rytmizace, v akordu zelené, modré a jemnějších tělových odstínů. Malíř vytváří neobvykle poetickou vidinu, sevřenou v harmonické, oválné kompozici s výraznými plány, odstupňovanými prostorově i barevně. Panorama jezera je rámcem k prezentaci krásných ženských tvarů pomyslných Tří Grácií. Vnadné akty personifikují smyslnost, šířeji živelnost a radostnost prosluněné přírody. Václav Špála vytváří archaickou scénu koupání, současně obestřenou archaickou náladou přírodního mýtu. Zajímavé je, že tuto klasicizující vizi uplatnil autor také v návrzích fresek domu v Sobotce (1910). Osobně považuji dílo Idyla za nesmírně obohacující náš obraz o autorově vývoji a myšlenkové konstrukci jeho tvorby. Je to dílo předznamenávající jeho další vrcholné realizace na poli figurální malby /Eva s jablkem (1911-1912, NG v Praze), Koupání (1912, ZČG Plzeň), Koupání s duhou (1912, GBR Louny), Tři ženy u vody (1913, NG v Praze) ad.

Významný český malíř a ilustrátor, spolutvůrce specifické české lyrické verze kubismu. Studoval krátce na AVU v Praze u prof. V. Bukovace a F. Thieleho. Pro Špálu, stejně jako pro jeho vrstevníky, byla podnětná výstava E. Muncha konaná v únoru a březnu r. 1905 v prostorách pražského Mánesa, avšak také fauvismus a kubismus. V r. 1911 se stal spoluzakladatelem Skupiny výtvarných umělců, r. 1917 Tvrdšíjních, reagujících na kubismus programově, ale vytvářejících již jeho svěbytné verze. Po r. 1918 Špála ve svých dílech euforicky reaguje na vítězství českého národa nad útrapami první světové války, které vyjadřuje bytostnými projevy české povahy, rytmem národních písní s jadrnou a přitom lyricky podbarvenou zkratkovitostí. Proto se také Špála cítil blízkým J. Čapkovi, se kterým ho pojil dynamický výraz malby a jasnost znaku. Po r. 1920 si formuloval svůj specifický rukopis, způsob práce s nelomenou barvou a jednoduše konstruovaným prostorem budovaným širokými tahy štětce. V době po první světové válce se na rozdíl od předchozích let začal intenzivně věnovat grafice (v r. 1917 však vytvořil svůj chronicky známý portrét i první plakát k legendární první výstavě Tvrdšíjních), ilustraci, návrhům na knižní obálky, plakáty apod. Z dalších realizovaných návrhů zhotovil obálku katalogu druhé výstavy Tvrdšíjních (1920), plakát k výstavě Umění v módě (1921) pořádané Artělem, či k posmrtné výstavě Otakara Marvána (1923). Mezi nere realizované, ale velmi dobře hodnocené práce patří Špálův návrh plakátu na téma osvobozené vlasti, který byl prezentován na Výstavě propagačního plakátu Československé republiky v Topičově salonu, představující polozahalený dívčí akt se dvěma ratolestmi vítěztví v rukou. V jeho díle se také v té době ustálily typické náměty smyslově a citově pojetých zátiší a krajin s řekou z okolí Berounky a Otavy. V poslední fázi svého uměleckého vývoje našel Špála dominantu v modré barvě. Prof. Matějček o Špálově tvorbě napsal: „...jeho plátny mluví k nám umělec, jehož dílo vyzrálo v rámci světově orientovaného umění v projev, jehož místní přízvuk má jadrnost a plnost živého nářečí národního.“

Autor viz T 2/549, TD 187, V 4/324, TB 31/325, B 9/733, NEČVU 2/836, 2/1019.

4 000 000 – 6 000 000 CZK / 148 148 – 222 222 €

2 800 000 CZK / 103 704 €

008

KALVODA Alois (1875 Šlapanice u Brna - 1934 Běhařov u Klatov)

ŽENICH Z TÝNCE

Olej na plátně, 100 x 55 cm, rámováno, datace – okolo r. 1910, signováno vpravo dole AL.KALVODA.

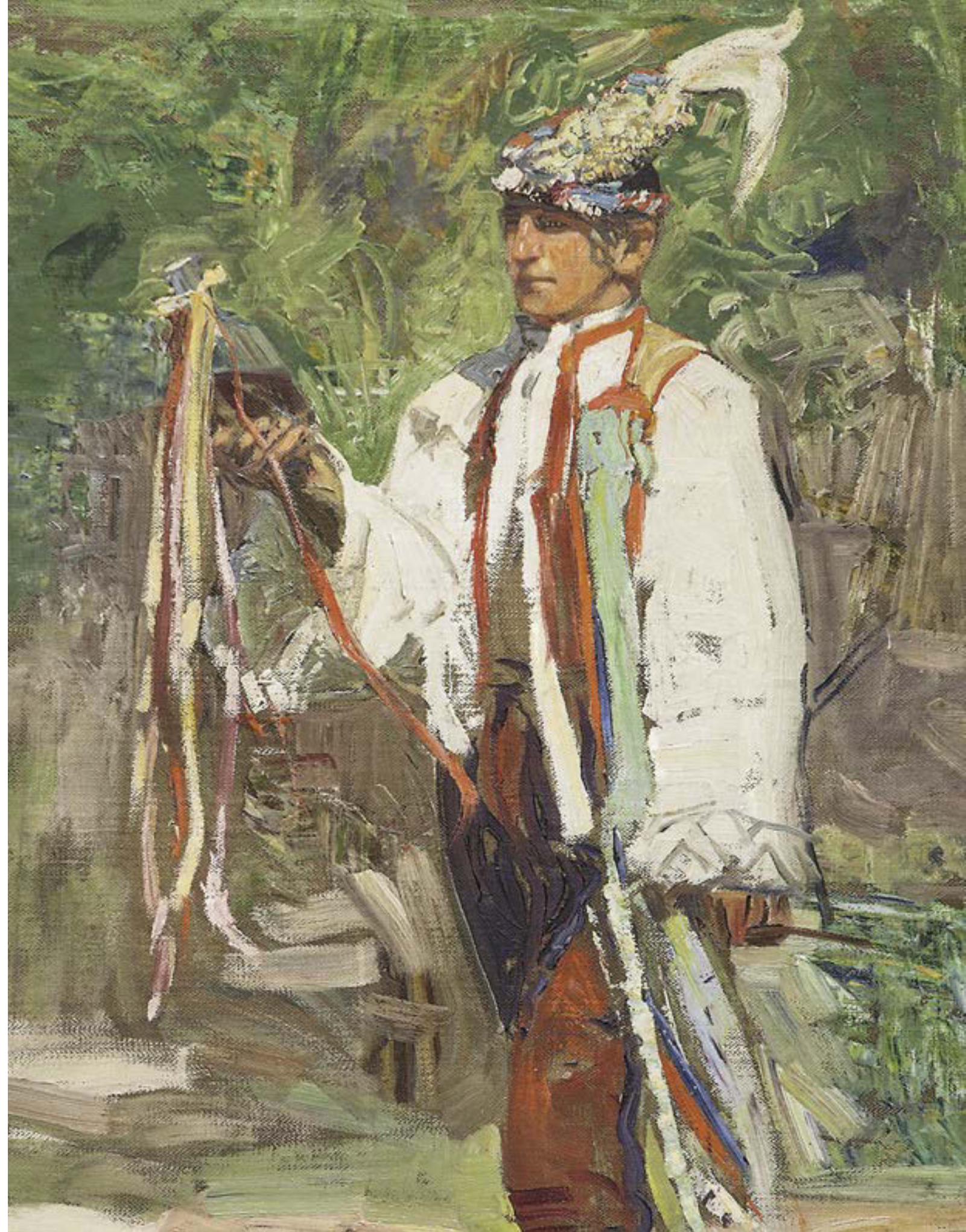
Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař.

Malíř, grafik, básník, studoval u prof. Mařáka na AVU v Praze. Od dětství vyrůstal v prostředí venkovských chalup, znal jejich rázovitost, malebné kouzlo, podněcující fantazii. Do konce devatenáctého století je patrná z jeho obrazů dokumentaristická věcnost a přesnost v topografickém zacílení. Od roku 1892 publikuje v časopise Čas, rozsáhlá je i jeho ilustrační tvorba. V roce 1900 otevřel soukromou malířskou školu v bývalém Maroldově ateliéru. Studijní pobyty v Paříži, Mnichově a na Marně. Jeho vyzrálé období začínající po roce 1905 charakterizuje až furiózní opojení barvou a chuf vytvářet z vlastně běžných záběrů na chalupy koloristickou senzaci a dekorativní aranžmá. Tímto způsobem zachytil nejen prostředí své domoviny, ale také partie ze středních a jižních Čech. Tyto obrazy se velmi záhy staly nesmírně oblíbené a kromě diváků a kupců, zaujaly také výrobce pohlednic a redaktory vlastivědných časopisů. Na přelomu devatenáctého století se do krajinářství implikuje motiv břízy, jako symbolu panenské přírody. Výrazně se jím zapsal A. Slaviček, ale byl to právě A. Kalvoda, který společně s ním v oboře Hvězda maloval také onen motiv, který mu učaroval na celý život. Zvláště v první dekádě po roce 1900 břízami zabydloval svá plátna, aby mezi ně nejednou vetknul i literárně působící stafáž. Postupně zostřil kontury, přijasněl kolorit a vysytil zejména zelené a žluté. Barevná i formální výtvarná nadsázka přitáhly publikum a Kalvodu těšil jeho zájem natolik, že břízové partie tvořily jeho základní krajinářskou nabídku. Kromě krajin však maloval i motivy s architekturou a figurální scény. V tomto vrcholném období maloval většinou silně napitým štetcem, hustými barvami, nejednou mačkanými přímo z tuby. Mnohé z tehdejších obrazů zvláště menšího formátu nesou v sobě nerv hledačství a ryze malířských experimentů. Navrhl scénu (1915) pro inscenaci Smetanovy Prodané nevěsty. Jeho tvorba vychází z Chittussiho pojetí krajiny, ale je pak poznamenána symbolismem, po tomto období se ustaluje do iluzivní koloristické podoby.

Autor viz T 1/456, V 3/90, TB 19/490, B 6/151, NEČVU 1/334.

450 000 – 600 000 CZK / 16 667 – 22 222 €

350 000 CZK / 12 963 €

009

TICHÝ František (1896 Praha - 1961 Praha)

KRASOJEZDKYNĚ

Tužka a akvarel na papíře, 43,5 x 29 cm, rámováno, pod sklem, datace 1926, signováno vpravo dole 11/II. Franta Tichý 26, vlevo dole opatřeno věnováním Marii.

Opatřeno odborným posudkem PhDr. Jaromíra Zeminy.

Publikováno:

Jan Tomeš, František Tichý, Malířské dílo, Odeon, 1976, č. 164.

Komentář PhDr. Jaromíra Zeminy:

Je to nepochybná a velmi vzácná práce Františka Tichého z údobí, kdy se jako malíř teprve nacházel. Obraz je pozoruhodný nejen pro své výtvarné kvality, nýbrž i pro svůj námět – jeden z prvních cirkusových výjevů v Tichého malířském díle. Tato Krasojezdkyně spolu s jinými tehdejšími obrazy z prostředí cirkusu, z nichž výtvarným pojetím je jí nejbližší olejomalba Před cirkusem z roku 1927, dokazuje, že Tichý se zabýval touto tematikou – po 1. světové válce mezi umělci vůbec oblíbenou – už před rokem 1930. (Tehdy cirkusovou praxi důkladně poznal v marseilleském cirkuse Pinder, pro nějž jako výtvarník pracoval). Ve velké monografii Jana Tomše František Tichý – malířské dílo, vydané nakladatelstvím Odeon roku 1976, je Krasojezdkyně reprodukována pod číslem 164.

Světově uznávaný český malíř, grafik, ilustrátor a scénický výtvarník se nejprve vyučil litografem, aby pak směřoval své kroky na AVU v Praze do ateliéru J. Obrovského a K. Krattnera. Studia nedokončil, protože se nechtěl přizpůsobovat akademickým postupům. Otevřel si vlastní ateliér a protože jeho portrétová tvorba příliš kupců neměla, nabídl své služby scénického výtvarníka Švandovu divadlu v Praze. Ve dvacátých letech se věnoval také knižní grafice. Pro jeho umělecké formování byl důležitý jeho pobyt ve Francii, kam se přestěhoval v roce 1929 a jeho obrazy s náměty z cirkusového světa. Protagonisté v postavách klaunů, krasojezdkyň a akrobatů se pro něj stali metaforou lidského života s jeho vratkostí a tragismem nebo melancholií. První díla s tímto námětem pocházejí již z počátku 20. let a nesou ještě pozůstatky expresivní barevnosti. Barevné citění se u Tichého začalo proměňovat v Paříži pod vlivem světelného lyrismu G. Seurata. Základem jeho prací však zůstala fantazie tvarová a kreslířská spolu s citovým výrazem, blízkým v počátku rané Picassově grafice z prostředí cirku. Častý motiv balance neopisoval jen artistický výkon, ale byl mu rovněž metaforou lidské existence. Aniž by vyslovoval sociální tendenci, zdůrazňovala jeho tvorba naléhavost lidského osudu, která posouvala poetismus směrem k dramatu a tragičnosti. Umělecký kritik V. Nebeský o způsobu Tichého malby napsal: „Motiv sestavený z jakýchsi paprsků - čar, které se kladou nad sebe, kříží se a zhusta se rozkládajíce v drobné stehy po divizionistickém způsobu, zdá se, jakoby byl tkán ve světle, nabýváje takto již samým prostředím, z něhož se rodí, podoby zjevení.“ Tyto rysy byly typické i pro jeho rozsáhlou tvorbu ilustrační a knižní a objevily se i v jeho plakátech a scénických návrzích. Vedle toho Tichý navrhoval i šperky převážně s figurálními náměty.

Autor viz T 2/590, TD 195, V 4/445, 6/448, B 10/176, NEČVU 2/857.

380 000 – 450 000 CZK / 14 074 – 16 667 €

250 000 CZK / 9 259 €

010

BLAŽÍČEK Oldřich (1887 Slavkovice na Moravě - 1953 Praha)

PRVNÍ SNÍH V MĚCHOLUPECH

Olej na plátně, 66 x 95 cm, rámováno, datace 1951, signováno vpravo dole O.Blažíček 51, zezadu opatřeno štítkem a razítkem ČFVU. Opatřeno odborným posudkem PhDr. Naděždy Blažíčkové – Horové.

Přední český krajinář, zabýval se však i zátiším a architekturou. Studoval nejprve na VŠUP v Praze u profesorů E. Dítěte a V. Maška, poté přechází k prof. H. Schwaigerovi na AVU. Ten mu doporučil o prázdninách roku 1910 vyhledat a namalovat interiér kostela sv. Vláha v Dubrovniku. Blažíček následně zacílil přímo do pražské Svatovítské katedrály a téma chrámových interiérů, zvláště gotických a barokních, zpracovával soustavně. Postupoval zpravidla velmi exaktně s rozkreslením kompozice, následným podmalováním akvarelem či temperou, malbou do sucha roztíraným olejem a závěrečnými subtilními lazurami. Transparentní charakter všech vrstev mu umožnil dobrou čitelnost tvůrčího postupu a věrohodnou modelaci prostoru a tvarů včetně světelné režie. Dodnes nejsou co do výrazu tyto obrazy překonány a zůstávají nejen pýchou svého tvůrce, ale i svědectvím své doby. V žánru krajinomalby patří mezi výrazné představitele moderní krajinomalby, byl vždy plenérista a jeho oblíbenými destinacemi byla Vysočina, Haná, Železné hory. Patří k postimpresionistické linii klasické krajinomalby a jeho díla jsou zastoupena v četných domácích i zahraničních kolekcích.

Autor viz T 1/70,2/755, TD 29, V 1/229, Ch 1/177, NEČVU 1/74.

180 000 – 250 000 CZK / 6 667 – 9 259 €

120 000 CZK / 4 444 €

011

LOLEK Stanislav (1873 Palonín - 1936 Uherské Hradiště)

CESTA V PARKU

Olej na plátně, 81,5 x 96 cm, rámováno, datace 1932, signováno vpravo dole LOLEK St. 32.

Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař.

Český malíř krajinář, ilustrátor a grafik, začínal jako jihočeský lesník, ale jeho okolí ho přesvědčilo, aby šel studovat malbu do Prahy, protože i technické výkresy obohacoval o půvabné malby lesních zákoutí. Studoval u prof. Mařáka na AVU v Praze a své vzory našel u A. Chittussiho, J. Uprky, F. Kavána a A. Hudečka a později studoval i grafiku v Mnichově. První zralé obrazy malované zejména v jižních Čechách po r. 1901 představovaly zejména horizontální krajiny s důrazem na výhled do otevřené krajiny. Stal se členem Mánesa a v r. 1907 spoluzakládal Sdružení umělců moravských. Ve svých typických krajinách virtuózně zachycoval prozářené parkové prospekty, kmit paprsků v zahradních restauracích a na lázeňských promenádách nebo luční i lesní motivy se zvěří. Patrně nejvíce ale proslul jako ilustrátor Kiplingovy Knihy džunglí (1909) a Těsnohlídkovy Lišky Bystroušky (1920). Nejvíce ceněny jsou zejména lolkovy krajinomalby z období před první světovou válkou, kdy spoluurčoval vývoj moderní české krajinomalby od subjektivistických nálad k ryzímu impresionismu.

Autor viz T 2/44, V 3/255, TB 23/337, B 6/720, NEČVU 1/456.

130 000 – 180 000 CZK / 4 815 – 6 667 €

110 000 CZK / 4 074 €

012

LOLEK Stanislav (1873 Palonín - 1936 Uherské Hradiště)

U RYBNÍČKU

Olej na plátně, 80 x 96 cm, rámováno, datace 1932, signováno vpravo dole LOLEK St. 32.

Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař.

Český malíř krajinář, ilustrátor a grafik, začínal jako jihočeský lesník, ale jeho okolí ho přesvědčilo, aby šel studovat malbu do Prahy, protože i technické výkresy obohacoval o půvabné malby lesních zákoutí. Studoval u prof. Mařáka na AVU v Praze a své vzory našel u A. Chittussiho, J. Uprky, F. Kavána a A. Hudečka a později studoval i grafiku v Mnichově. První zralé obrazy malované zejména v jižních Čechách po r. 1901 představovaly zejména horizontální krajiny s důrazem na výhled do otevřené krajiny. Stal se členem Mánesa a v r. 1907 spoluzakládal Sdružení umělců moravských. Ve svých typických krajinách virtuózně zachycoval prozářené parkové prospekty, kmit paprsků v zahradních restauracích a na lázeňských promenádách nebo luční i lesní motivy se zvěří. Patrně nejvíce ale proslul jako ilustrátor Kiplingovy Knihy džunglí (1909) a Těsnohlídkovy Lišky Bystroušky (1920). Nejvíce ceněny jsou zejména lolkovy krajinomalby z období před první světovou válkou, kdy spoluurčoval vývoj moderní české krajinomalby od subjektivistických nálad k ryzímu impresionismu.

Autor viz T 2/44, V 3/255, TB 23/337, B 6/720, NEČVU 1/456.

130 000 – 200 000 CZK / 4 815 – 7 407 €

90 000 CZK / 3 333 €

013

SLAVÍČEK Antonín (1870 Praha - 1910 Praha)

KRAJINA OD NĚMECKÉ RYBNÉ

Olej na plátně adjustovaném na kartonu, 52 x 64 cm, rámováno, datace - 1909, signováno vpravo dole ASlavíček, zezadu opatřeno přípis s určením.

Opatřeno odborným posudkem PhDr. Karla Srpa.

Komentář PhDr. Karla Srpa:

Máme před sebou dosud neznámé dílo Antonína Slavíčka pocházející z jeho závěrečného období, které sice není podchyceno v dosavadní literatuře, ale lze je Slavíčkovi jednoznačně připisat. Obraz, zachycující polní cestu se stromořadím na horizontu, je výrazně dělen na dvě poloviny, část země, která je velmi volně namalovaná, a část nebe, které je bohatě promodelované. Slavíček, ať se pohyboval na jakémkoli místě Čech, vždy se v nich snažil nalézt svůj oblíbený krajinný motiv, k němuž se vracel v nejrůznějších oblastech. Nesl si svou krajinu v sobě a vždy se staral, aby se nové místo, které pokaždé musel od Kameníček hledat, alespoň trochu podobalo tomu původnímu. Obraz se vyznačuje zemitým kontrastem hnědí a zelení a bělob a modří, typickým pro pozdní Slavíčkovo dílo, výraznou zjednodušeností motivu, který je zbavený všeho přebytku, zůstala jen cesta, vinoucí se od středu plátna, téměř jako by na ní Slavíček stál, končící drobným stromořadím v pozadí naznačujícím svažující se terén za horizontem obrazu. Slavíček tak důmyslně vytvářel prostorovou hloubku, aniž by ji přímo znázornil. Určitým vodítkem k určení lokality je nápis na lepence „kartonu“, který jeho majitel zčinil, když obraz kupoval od paní Slavíčkové Masarykové během druhé světové války. Sdělila mu, že může jít buď o Oldřichovec, nebo o Německou Rybnou, přičemž obrazu díky nejednoznačnosti místa bylo přiřknuto velké časové rozpětí 1906 - 1909. Pro Oldřichovec, kde byl o prázdninách v roce 1908, se nabízí blízké srovnání s obrazem Před bouří (1908, olej, plátno na lepence, 52 x 62 cm, Národní galerie v Praze), jenž zachycoval obdobnou polní cestu, pro Německou Rybnou, kde byl o prázdninách v roce 1909, s obrazy jako Polní cesta z Německé Rybné (1909, olej, plátno na překližce, 56 x 69 cm, soukromá sbírka) nebo ještě průkazněji Z Německé Rybné (1909, olej, plátno na lepence, 56 x 70 cm, soukromá sbírka). Rozhodnutí mezi Oldřichovcem a Německou Rybnou není příliš snadné a nejspíše vyplyne, jakmile bude opět připravován zevrubnější soupis Slavíčkova díla, neboť za posledních několik desetiletí se objevilo dost prací, které neobsahuje Tomešův a Kotalíkův soupis. Při srovnání dosud známých a dostupných děl jsem se nakonec rozhodl přiřadit dílo do Německé Rybné, i když je to pouze hypotetické určení.

Obraz má velikost totožnou se Slavíčkovými formáty, které v tomto období používal jako podklad. Jedná se o plátno na lepence. Obraz byl zarámován jako pozdní Slavíčkovy obrazy do rámu od Jindřicha Ecka.

Obraz původní majitel, jeden z nejvýznamnějších československých meziválečných obchodníků, jenž byl po roce 1948 pronásledovaný, měl od doby koupě stále u sebe, a po jeho smrti jej dostala jedna větev rodiny. Podle přípisu na zadní straně jej získal od manželky Antonína Slavíčka (1870-1910), Bohumily Slavíčkové – Brynychové Masarykové (1876-1962), která se po Slavíčkově smrti provdala za malíře Herberta Masaryka (1880-1915). Od ní pochází rovněž důležitá informace o firmě, která Slavíčkovi dodávala karton polepený plátnem, na nějž často v pozdním období maloval. U vdovy po Slavíčkovi zůstala část jeho díla, které prodávala zejména během válečných let.

To, že obraz nebyl vystaven, mělo své důvody. Syn obchodníka, který po otcově smrti obraz získal, s nímž jsem se znal, jej nechtěl zapůjčit na výstavy z obavy, že by o něj mohl přijít, či jej jakkoli zveřejnit.

Unikátní český malíř a zcela mimořádný krajinář, který patří již po generace mezi nejznámější a nejobjednovanější české autory. Studoval v ateliéru u prof. J. Mařáka na pražské AVU. Společně se skupinou malířů kolem prof. Mařáka jezdil malovat do plenéru krajiny v okolí Okoře a v r. 1898 vstoupil do S.V.U. Mánes. Podnikl cesty do Mnichova a Paříže. Po začátku století bydlel se svou rodinou v Kameníčkách, kam zval významné osobnosti společenského dění. Právě tam namaloval jeden z nejkoničtějších obrazů českého umění s všeříkajícím názvem U nás v Kameníčkách. Ve Slavíčkově tvorbě je příznačná uvolněná práce s barevným koloritem a často pak přímo s barevnou skvrnou. Daří se mu zachycovat světelnou atmosféru a umně zvládá dodat krajině potřebnou expresi, avšak nikdy nepřestává být realistou. Pro mnohé se stal symbolem zpodobnění krás české krajiny a proměnných nálad v přírodě. Vystavoval krajinomalby na výstavě Umělecké besedy. Jeho dílo je zastoupeno v prestižních veřejných i soukromých sbírkách. Jeho tvorba představuje jednu z nejosobitějších reakcí na proměny evropského malířství druhé pol. 19. století.

Autor viz T 2/459, TD 167, 224, TB 31/129, B 9/644, NEČVU 2/755.

2 000 000 – 3 000 000 CZK / 74 074 – 111 111 €

650 000 CZK / 24 074 €

014

ULLMANN Josef (1870 Nekmír na Plzeňsku - 1922 Praha)

TOPOLY U VODY

Olej na plátně, 39 x 49 cm, rámováno, datace – okolo r. 1900, signováno vpravo dole monogramem JU.

Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař.

Komentář PhDr. Mgr. Michaela Zachaře:

Ullmannovým studiím v Praze u profesorů Julia Mařáka a Maxmiliána Pirnera předcházela pobyt v Mnichově, kde se kolem roku 1895 měl možnost seznámit s aktuálními malířskými směry. Po vzoru Mařáka se věnoval na sklonku devadesátých let hlavně lesním interiéřům a kolem roku 1900 vystavoval v Rudolfinu několik březových hájů. Než se začal kolem roku 1910 naplno věnovat technice impresionismu, maloval splývavou štětcovou technikou s občasnými akcenty v pastě pro zvýraznění objemů či nasazení světla. Jeho rané obrazy bývají obesířeny melancholií a nejednou překvapí až baladickostí cizokrajného charakteru. Představený obraz v jemně namodralém tónu souzní s Ullmannovými nočními přelomu století a s jeho odlehlými přírodními partiemi, v nichž vertikála stromů určuje i efekt prostoru, jímž procházíme.

Významný český malíř, krajinář, který je řazen mezi průkopníky impresionismu u nás. Malířství začal studovat v Mnichově, později se stal žákem M. Pirnera a J. Mařáka na AVU v Praze. Umělecky Ullmanna formovala chitusssovská krajina a také tendence krajinářské secese, již měl možnost v Mnichově soustředěně poznávat - roku 1895 viděl v Glaspalastu bezesporu výstavu Worpswedských s jejich náladovými melancholickými plátny, v nejranějších pracích se tak snoubí romanticko-realistický názor s dekorativismem secese (březové háje), postupně s uvolněním štětcového přednesu se posiluje vizuální složka a Ullmann přechází k technice větších či menších skvrn, barvy roztírá do sucha do podložky i vrší v pastách, kombinuje olej i temperu a dosahuje skutečného technického mistrovství. Od roku 1900 se jeho obrazy začaly objevovat pravidelně na stránkách Zlaté Prahy a jiných předních časopisů té doby. Po raných baladických obrazech soumraků a secesně aranžovaných krajin zaměřil Ullmann svoji pozornost po roce 1905 na realističtější krajinářské náměty a také uvolnil svůj malířský rukopis směrem k autonomnější barevné skvrně. Bývá řazen k průkopníkům impresionismu u nás, což připomněla například výstava Variace impresionismu v českém malířství pořádaná koncem sedmdesátých let v někdejší Středočeské galerii. Vrcholné období jeho činnosti nastává koncem první světové války, kdy vznikají jeho výhledy do otevřené krajiny. Teprve nadprodukce několika posledních let přinesla občasná zakolísání a nepokryté posílení manýry, jež tolik dráždila mladou avantgardu. Autor viz T 2/619.

150 000 – 200 000 CZK / 5 556 – 7 407 €

80 000 CZK / 2 963 €

015

BARTOŇ Vojtěch (1859 Praha - 1908 Praha)

NA 1. KVĚTNA

Olej na plátně, 78 x 58 cm, rámováno, datace - 1898, signováno vpravo dole V.Bartoň, zezadu opatřeno výstavním štítkem č. 233.

Vystaveno:

Jahres Ausstellung des Kunstvereins für Böhmen Prag, 1898, č. kat. 233.

Publikováno:

Krasoumná jednota, 1898, č. kat. 119;

Světlozor XXXII, 1897 – 1898, str. 291, č. 25.

Veronika Hulíková, Vojtěch Bartoň, Popeláři (Z ulice), Národní galerie v Praze a Galerie Kodl, 2010, str. 36, č. kat. 82.

Český žánrový malíř studoval malbu v Praze pod vedením J. Swertse a F. Čermáka a v Paříži na École des Beaux Arts. Autor se tematicky věnoval historickým scénám a žánrovým malbám veristického ražení. Realistické výjevy z pražských ulic a trhů vynikají skvěle odpozorovanými charakteristikami postav, sociálním cítěním a bravurní technikou iluzivní malby. Ve své době byly jeho práce často reprodukovány v populárních časopisech Světlozor a Zlatá Praha. Spolupracoval s Mikolášem Alšem, ilustroval knihy Boženy Němcové, restauroval a vytvořil několik oltářních obrazů a nástěnných maleb, z nichž nejznámější jsou lunety na Staroměstské tržnici či malby v kostele v Klecanech. V roce 1889 dokončil dekorativní vlys pro jídelnu Bondyho vily, postavené podle návrhu Josefa Fanty.

Autor viz T 1/39, V 5/275, B 1/485, NEČVU 1/49.

700 000 – 1 000 000 CZK / 25 926 – 37 037 €

500 000 CZK / 18 519 €

016

KAVÁN František (1866 Vichovská Lhota - 1941 Libuň)

U SEDMIHOREK

Olej na kartonu, 50 x 66 cm, rámováno, datace - 30. léta 20. st., signováno vlevo dole Kaván spolu s přípisem s určením.

Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Michael Zachař.

Vystaveno:

Mistři české krajinomalby, Galerie S.V.U. Mánes Diamant, 2011, str. 80;

František Kaván, Galerie Kodl, srpen – září 2010.

Významný český malíř, krajinář, básník a překladatel. Studoval u profesora J. Mařáka na AVU v Praze, předčasně ale v r. 1896 školu ukončuje a živí se jako svobodný umělec. Navazuje na Chittussiho pojetí krajiny hlavně v jeho důrazu kladeném na atmosféru a náladu. Tato citlivost jej také přivádí do okruhu českého symbolismu a spojuje se s nastupující modernou. Sám o svém díle hovoří jako o romantickém symbolismu. Od r. 1897 se stává členem S.V.U. Mánes. Po roce 1900 se vrací opět ke krajinomalbě, kterou zachycuje pomocí impresivně laděného realismu, nejznámější jsou jeho zimní motivy. Do dějin českého krajinářství se natrvalo vryl svými „vítanovskými sněhy“, kterých si cení nejvíce. Většinu námětů čerpá z rodného kraje, maloval především Krkonoše, Českomoravskou vrchovinu a Železné hory. Za obraz Podmrak, který namaloval od rodné chalupy, získal v r. 1900 na světové výstavě v Paříži diplom a zlatou medaili. Jako básník se stýkal s okruhem Moderní revue. Dokonalé vyjádření nálady zůstává také hlavní motivací jeho celoživotního díla, což z velké části zapříčinilo velký sběratelský ohlas, který neustal dodnes. František Kaván se zcela jistě řadí k nejvýznamnějším českým krajinářům spolu s Antonínem Slavíčkem a Otakarem Lebedou. Jeho dílo je početně zastoupeno ve sbírce Národní galerie v Praze a také v Krkonošském muzeu v Jilemnici. Autor viz T 1/474, TD 90, V 3/28, B 6/176, NEČVU 1/343.

80 000 – 150 000 CZK / 2 963 – 5 556 €

60 000 CZK / 2 222 €

017

PANUŠKA Jaroslav (1872 Hořovice - 1958 Kochánov)

POD SNĚHEM/TÁNÍ

Olej na kartonu, 50 x 65,5 cm, rámováno, signováno vlevo dole PANUŠKA.

Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař.

Akademický malíř, kreslíř a ilustrátor, známý hlavně malbou krajinných výjevů a pohádkových či fantaskních motivů. Hořovický rodák, který studoval na pražské akademii u Maxmiliána Pirnera, od něhož se naučil zejména figurální a romantické malbě, později prošel také krajinářskou školou Julia Mařáka. Byl členem Spolku výtvarných umělců Mánes a Jednoty výtvarných umělců. Ačkoliv jeho nejpočetnějšími náměty jsou romantické krajiny, močály, tůně či skály; veřejnosti je znám spíše svou až pohádkovou tvorbou, kdy na svých obrazech a kresbách vyobrazuje nejrůznější strašáky, vodníky, umrlce a jiné nadpřirozené bytosti. Do krajiny zejména v pozdější tvorbě promítá také svou zálibu v historii a archeologii, která dala vzniknout množství obrazů pravěkých sídlišť. Ve 20. a 30. letech byl několikrát v Jaderského moře, odkud pochází jeho malby přístavů, zátiší s kraby a jiná mořská témata. Jeho tvorba koření v symbolismu a pohádkovém novoromantismu, v přírodních motivech se pak uvolňuje k větší barevnosti. Jeho život i dílo bylo spjato s Vysočinou, která mu je mnohdy námětem, dlouho pobýval v Kochánově u Světlé nad Sázavou, kde také zemřel. Malbě se později věnovali také jeho synové, Jaroslav a Vladislav.

Autor viz T 2/242, V 3/545, TB 26/206, B 8/112, NEČVU 2/601.

25 000 – 45 000 CZK / 926 – 1 667 €

20 000 CZK / 741 €

018

JAMBOR Josef (1887 Pohledec na Moravě - 1964 Tišnov)

KONEC ZIMY

Olej na kartonu, 14 x 19,5 cm, rámováno v paspartě, pod sklem, datace 1957, signováno vpravo dole Jambor 1957.

Malíř krajinář a grafik, nejprve navštěvoval malířské kurzy známého malíře J. Loukoty a posléze studoval na AVU v Praze. Podnikl řadu studijních cest do Jugoslávie, Německa, Holandska, Itálie, Belgie a dalších evropských zemí, ale v díle mu nejvíce učarovala česká krajina. Začínal jako grafik, ale mnohem blíží mu byla olejomalba. Věnoval se malbě krajin, ale také stylizovaným zátiším s houbami. Na konci dvacátých let vystavoval v Brně a z Prahy po rozluce s manželkou odešel do Nového Města na Moravě a s novou partnerkou se počátkem třicátých let přestěhoval do Tišnova. Díky výstavám se stal brzy známým a vyhledávaným krajinářem. V r. 1946 obdržel Moravskou zemskou cenu za výtvarné umění. Bývá někdy přezdíván „malíř Vysočiny“, protože často maloval v okolí chalupy na Blatinách. Dům, ve kterém v Tišnově bydlel byl pojmenován Jamborův dům a od r. 1996 je v něm stálá expozice jeho obrazů, které původně městu věnoval.

Autor viz T 1/415, V 2/526, Ch 4/124.

40 000 – 60 000 CZK / 1 481 – 2 222 €

30 000 CZK / 1 111 €

019

BENKA Martin (1888 Kiripolec u Malacek - 1971 Malacky)

CHALUPY V KRAJINĚ

Olej na lepence, 35 x 39 cm, rámováno, datace - 1913, signováno vlevo dole M. Benka, vlevo dole opatřeno přípisem s určením.

Provenience:

Významná sbírka Beroun, 1. prodej.

Významný slovenský malíř a čelný představitel krajinomalby, tvůrce gobelínů, dekoratér, kreslíř, grafik, ilustrátor a scénograf, nejprve zkoušel prorazit ve Vídni, kde chodil na hodiny do soukromé malířské školy českého malíře E. Neumanna, odkud se na doporučení dostal do Prahy, kde stal žákem věhlasného A. Kalvody, v jehož škole si osvojił mařákovské pojetí krajiny. Jako vynikající krajinář ovlivnil tvorbu Bazanovského, Ondreičky a Alexyho. V r. 1913 byly jeho obrazy vřele uvítány na výstavě S.V.U. Mánes v Hodoníně. Ohlas měla také jeho plátina vystavená v Rudolfinu jako např. Na břehu Oravy. Maloval obrazy v okolí Týnce, Lanžhotu, Ratiškovice nebo Rohatce. Podnikl také studijní cesty do Itálie a Francie. Maloval interiéry slováckých jizeb, ale zejména monumentální plátina jako Píseň roviny, Bratislavský kraj, Před bouří ve žních, Jaro v horách, Váh, Z hor aj. Během svého života vystavoval na četných výstavách v domovském Slovensku, ale také v Čechách.

Autor viz T 1/56, TD 26, V 1/189, B 1/626, Ch 1/138.

60 000 – 90 000 CZK / 2 222 – 3 333 €

40 000 CZK / 1 481 €

020

BLAŽÍČEK Oldřich (1887 Slavkovice na Moravě - 1953 Praha)

ZIMNÍ KRAJINA S POVOZEM

Olej na kartonu, 52 x 67 cm, rámováno, datace – okolo r. 1920, signováno vpravo dole O. Blažíček.

Opatřeno odborným posudkem PhDr. Naděždy Blažíčkové – Horové.

Komentář PhDr. Mgr. Naděždy Blažíčkové – Horové:

Předložený obraz Zimní krajina s povozem je nepochybná a krásná práce malíře prof. Oldřicha Blažíčka asi z doby kolem roku 1920.

Zimní náladu v přírodě zachycoval malíř často a s oblibou, předložený obraz svědčí o jeho umění výstižně vyjádřit zimní mrazivou atmosféru, a to v našem případě za použití jen tří barev, hnědavé, modré, a především bílé a jejich odstínů. Cestu, po které okolo stavení jede povoz k zalesněnému a zasněženému pohoří lemují mrazem ojiněné stromy.

Blažíček byl malířem plenéru, ve všech ročních obdobích maloval pod širým nebem. Přitom mu nešlo ani o jednostranné realistické podání viděného přírodního záběru, ani o pouhý výraz subjektivního dojmu, ale snažil se obě složky uvést v soulad. Maloval rychle lehkým a pružným úhazem štětce a měkkým nánosem barvy. Tvořil lehce, spontánně a s radostí. Předložená scénérie Zimní krajina s povozem na diváka dýchne mrazivým dnem a jeho atmosférou. Patří k malířovým velmi zajímavým dílům se zimní tematikou.

Přední český krajinář, zabýval se však i zátiším a architekturou. Studoval nejprve na VŠUP v Praze u profesorů E. Dítěte a V. Maška, poté přechází k prof. H. Schwaigerovi na AVU. Ten mu doporučil o prázdninách roku 1910 vyhledat a namalovat interiér kostela sv. Vlahy v Dubrovíku. Blažíček následně zacílil přímo do pražské Svatovítské katedrály a téma chrámových interiérů, zvláště gotických a barokních, zpracovával soustavně. Postupoval zpravidla velmi exaktně s rozkreslením kompozice, následným podmalováním akvarelem či temperou, malbou do sucha roztíraným olejem a závěrečnými subtilními lazurami. Transparentní charakter všech vrstev mu umožnil dobrou čitelnost tvůrčího postupu a věrohodnou modelaci prostoru a tvarů včetně světelné režie. Dodnes nejsou co do výrazu tyto obrazy překonány a zůstávají nejen pýchou svého tvůrce, ale i svědectvím své doby. V žánru krajinomalby patří mezi výrazné představitele moderní krajinomalby, byl vždy plenérista a jeho oblíbenými destinacemi byla Vysočina, Haná, Železné hory. Patří k postimpresionistické linii klasické krajinomalby a jeho díla jsou zastoupena v četných domácích i zahraničních kolekcích.

Autor viz T 1/70,2/755, TD 29, V 1/229, Ch 1/177, NEČVU 1/74.

300 000 – 400 000 CZK / 11 111 – 14 815 €

250 000 CZK / 9 259 €

021

UPRKA Joža (1861 Kněždub na Moravě - 1940 Hroznová Lhota)

DĚVČICA NA PŮTI

Olej na dřevě, 29 x 60 cm, rámováno, datace – okolo r. 1910, signováno vpravo dole JU, zezadu opatřeno písemným potvrzením pravosti dcery Joži Uprky.

Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař.

Jedna z nejsilnějších a nejoriginálnějších osobností českého výtvarného umění z konce 19. a počátku 20. století. Malíř a grafik s osobitým výtvarným projevem studoval u prof. F. Čermáka na pražské akademii. Počátky jeho tvorby jsou spjaty s tříletými studiemi na akademii v Mnichově, kde sbíral cenné podněty u prof. N. Gysise a později u O. Sitze. Po krátkém pražském období spojeném se zápisem u M. Pirnera se na konci 80. let vrací do své domoviny na Moravské Slovácko, které svým koloritem a zvyky zastane jeho hlavní inspirační zdroj. Po roce 1890 se dá v jeho tvorbě objevit náladová verističtější forma, která vyústí na přelomu století v impresivní vazbu, jež se stane signifikantní pro jeho autorský rukopis. Často jsou v jeho virtuózních tazích štětce skvrny velké dva až tři centimetry. Z jeho vrcholných děl vyzařuje radost z barev, pohybu, ruchu, z projevu vitálních sil a životní optimismus.

Autor viz T 2/622, TD 201, V 4/496, TB 33/587, B 10/345, NEČVU 2/881.

500 000 – 800 000 CZK / 18 519 – 29 630 €

380 000 CZK / 14 074 €

022

PIEPENHAGEN August Bedřich (1791 Soldin v Prusku - 1868 Praha)

NA ŘECE

Olej a asfalt na kartonu, 20,5 x 23,5 cm, rámováno, datace – 60. léta 19. st., signováno vlevo dole ligaturou AP.

Opatřeno odborným posudkem PhDr. Naděždy Blažíčkové – Horové.

Provenience:

Soukromá sbírka Kolín nad Rýnem.

Komentář PhDr. Mgr. Naděždy Blažíčkové – Horové:

Předložený obraz komorních rozměrů Na řece je nesporná a velmi krásná práce malíře Augusta Bedřicha Piepenhagen, nese všechny typické znaky ze závěrečného období jeho osobitého díla. Na samotném konci tvorby vedla Piepenhagen snaha o zásadní barevné scelení k redukci barev na černou a bílou a přivedla ho až k technice asfaltu, kdy modeloval jediným temně hnědým tónem, v němž světla vytvářel obráceným štetcem zanechávajícím na podkladu ryté tahy*. Takto traktovaných drobných spontánních a uvolněných přírodních záběrů namaloval Piepenhagen v šedesátých letech celou řadu.

Jeho předložená krajina Na řece, pohled na řeku obklopenou hustým stromovím, malovaná právě asfaltovou technikou, je originálně pojatý drobný přírodní záběr plný melancholického sentimentu a emocionality. Takováto působivá miniaturní asfaltová féerie je krásnou ukázkou Piepenhagenovy malířské individuality.

Významný malíř krajinář, mistr romantických kompozic a nálad, studoval u krajináře J. H. Wuesta v Curychu. Od r. 1910 se trvale usadil v Praze. Od dvacátých let se intenzivně věnoval krajinářství. Jeho varianty horských krajin a jezer mají snový charakter, podtržený jemnou barevností a přizračnou světelností. Přátelil se s J. Navrátillem, který mu byl také blízký malířským stylem a s A. Stifterem, rakouským krajinářem a básníkem biedermeierovské vize přírody. Od 30. let obrazy nedatoval a autorskou signaturu změnil na ligaturou psané AP. V této době si také vypracoval svůj příznačný malířský styl, který podpořil studijními cestami po krajinách v Německu, Belgii a Francii. Neustále obměňoval pohledy na horská údolí s jezery a řekami, na hradní zříceniny na skalách, na vodní hladiny se zrcadlením úplňku, na lesní cesty ozářené měsíčními nebo slunečními paprsky, ale také na zasněžené scenérie. Koncem 50. let se na jeho obrazech přestala objevovat početnější stafáž, jen osamělý poutník ožívuje krajinu. Ve svých romantických kompozicích převážně komorních rozměrů, vytvořených chvějivou barevností, vyjádřil svůj únik do snění a k přírodě. Podle vzpomínek dcery Charlotty maloval i v ateliéru. V závěru tvorby se Piepenhagen snažil o zásadní barevné scelení a přistoupil k redukci na černou a bílou. Piepenhagenova tvorba byla už za jeho života velmi oblíbená, mezi její obdivovatele patřil třeba J. Neruda a dodnes se těší neutuchajícímu zájmu uměnilovné veřejnosti.

Autor viz T 2/269, TB 26/598, B 8/313, NEČVU 2/611.

150 000 – 180 000 CZK / 5 556 – 6 667 €

120 000 CZK / 4 444 €

023

KAUFMANN Adolf (1848 Opava - 1916 Vídeň)

V PARKU

Olej na plátně, 90,5 x 149 cm, rámováno, signováno vlevo dole A. Kaufmann, rentoilováno.

Malíř krajinář, který dobu uměleckých studií strávil v Paříži u de Lummena a jeho tvorba byla přijímána na pařížských Salónech.

Zcestoval Orient i Evropu, žil v Paříži, Berlíně a Düsseldorfu. Ve Vídni pak od roku 1890 řídil malířskou školu pro dámy. Ve své tvorbě byl silně ovlivněn barbizonskou školou. Svými díly obesílal mnohé výstavy v Mnichově, Vídni a Berlíně. Pro světovou výstavu v Paříži roku 1900 vytvořil Diorama Sarajeva, pro sultána Hamida namaloval velký obraz Vjezd do přístavu v Cařihradě. Vlastníkem jednoho z jeho obrazů je Opavské muzeum, v jeho sbírce je obraz s názvem Na okraji lesa.

Autor viz T 1/472, TB 20/1, H. Fuchs: Die Österreichische Maler des 19. Jahrhunderts, Vídeň 1973.

180 000 – 250 000 CZK / 6 667 – 9 259 €

120 000 CZK / 4 444 €

024

SKLENÁŘ Zdeněk (1910 Leština u Zábřehu - 1986 Praha)

VYŠEHRAD

Litografie na papíře, 25 x 33 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, datace 1952, signováno vpravo dole Zd.Sklenář 52.

Autenticita díla ověřena galeristou Zdeňkem Sklenářem.

Publikováno:

Deset tisíc věcí - Deset tisíc let, Galerie Zdeněk Sklenář, 2010, str. 90.

Mimořádný osobitý malíř, grafik a ilustrátor, studoval na UPŠ v Praze u prof. A. Hofbauera a Z. Kratochvíla. Člen S.V.U. Mánes. Zdeněk Sklenář nikdy nepatřil do žádné výtvarné skupiny a nikdy patřit nechtěl. Jeho myšlenkový a výtvarný svět byl naprosto originální a svou inspiraci čerpal z intenzivního výtvarného zájmu o rudolfínský manýrismus, zejména pak o osobu geniálního Giuseppe Arcimbolda, kterého pomáhal objevovat i pro historiky umění v době, kdy ještě nepatřil mezi respektované tvůrce, dále o secesi a orientální kaligrafii. Významně jeho tvorbu ovlivnili také básníci jako K. H. Mácha, Ch. Baudelaire a G. Apollinaire. Jeho imaginativní tvorba našla své východisko v surrealismu, malba je však od počátku zaměřena ke vztahu barevné amorfní plochy a jemné znakové struktury. Osudovým zlomem v jeho tvorbě se stala cesta do Číny v r. 1955, kde strávil několik měsíců. V další tvorbě aplikoval zásady vyslovené výtvarným teoretikem a figurálním malířem Sie Che, ale vybral si z nich jen určité principy, které volně parafrázoval ve shodě s vlastní evropskou sensibilitou. Od této doby se v jeho podání stává obraz kaligrafickým podobenstvím světa, schopným evokovat předměty i krajiny, konkrétní osoby i abstraktní filozofické pojmy, anonymní čmáranice na zdi i kultivované písemné znaky. Významnou kapitolu v jeho díle tvoří rovněž svébytné a nezapomenutelné knižní ilustrace. Dílo Zdeňka Sklenáře se vyznačuje jedinečnou nadčasovostí a mimořádnou sdělností napříč světadíly a rozdílnými kulturami. Autor viz T 2/454, TD 166, B 9/632, NEČVU 2/744.

10 000 – 15 000 CZK / 370 – 556 €

7 000 CZK / 259 €

025

NAVRÁTIL (NAWRATIL) Josef Matěj (1798 Slaný u Prahy - 1865 Praha)

ZÁTIŠÍ S BROSKVEMI A HROZNEM VÍNA

Olej na plátně, 20,5 x 26 cm, rámováno, datace 1855, rentoilováno, zezadu opatřeno štítkem NG v Praze.

Posoudila a pravost potvrdila Mgr. Kristýna Brožová.

Excelentní malíř, kreslíř a dekoratér, spoluvůrce druhého rokoka a představitel poklidné atmosférického měšťanského biedermeieru. Studoval u J. Berglera na akademii v Praze. Autorovo celoživotní přátelství a podobné názory na výtvarné umění jej pojilo s A. B. Piepenhagenem. Narodil od Piepenhagenem ale nikdy nebyl vášnivým romantikem, zcela se ztotožnil s bezstarostnou a hravou odlehčeností druhého rokoka a biedermeieru. Vycházel z koloristické tradice 18. století, již u nás představoval N. Grund, ze spojení benátských, holandských a watteauovských vzorů. Jeho kvašem i olejem malované reminiscence z cest převážně komorních rozměrů se vyznačují výraznými růžovými a bleděmodrými tóny s jemným přechodem vzdušných zelenošedých valérů. Byl vynikající krajinář a skvěle se zapsal svými zátišími a figurálními malbami, stejně jako jejich pečlivě provedenými skicami. Romantismus ovlivnil Navrátila při výběru motivů, které dovedl spojovat v umělý, ale působivý krajinný celek oživený drobnou stafáží, virtuózně naznačenou iluzivní třpytivou skvrnou červeně a modře. V jeho obrazech ale dochází také k míšení nejrůznějších stylů, vždy však obsahuje suverénní autorský projev. Na císařském zámku v Zákupích vyzdobil 20 pokojů historickými a žánrovými obrazy, ornamenty a alegoriemi. Autor viz T 2/180, 2/775, TD 135, TB 25/367, B 7/668, N 11/251, NEČVU 2/553.

350 000 – 700 000 CZK / 12 963 – 25 926 €

280 000 CZK / 10 370 €

026

BOURDELLE Emile Antoine (1861 - 1929)

HÉRAKLÈS ARCHER, HUITIÈME ÉTUDE VITE „MODÈLE INTERMEÉDIAIRE DÉFINITIF“

Bronz patinovaný, 61,5 x 59 x 26,5 cm, datace – 1909, značeno Emile-Antoine Bourdelle spolu s přípisem s určením HÉRAKLÈS TUE LES OISEAUX DU STYMPHALE, opatřeno kovoliteckou značkou ALEXIS RUDIER.FONDEUR.PARIS a nápisem 3e étude.

Opatřeno originálem dopisu od Jaqueline Bleriot, dokládajícím autenticitu a provenienci díla.

Publikováno:

F. Fosca, E.-A. Bourdelle, Bruges, 1924, p. 23;

A. Fontainas, Bourdelle, Paris, 1930, no. 17;

P. Lorenz, Bourdelle, Sculptures et Dessins, Paris, 1947, p. 22, no. 25;

P. Descargues, Bourdelle, Paris, 1954, p. 38;

P. Cannon-Brookes, Emile-Antoine Bourdelle, An illustrated commentary, Londres, 1983, p. 63-64 (autres versions illustrées, p. 59 et 62);

I. Jianou et M. Dufet, Bourdelle, Paris, 1984, p. 105, no. 393;

C. M. Lavrillier et M. Dufet, Bourdelle et la critique de son temps, Paris, 1992, p. 221, no. 106;

A. Le Normand-Romain, Hérakles Archer, Naissance d'une Oeuvre, Paris, 1992, p. 73, no. 9.

Překlad dopisu Jaqueline Bleriot:

K rukám osoby, které se to týká. Herakles „Archer“, studie v bronzu realizovaná sochařem Antoine Bourdelle, byla darována 1.

prosince 1923 mému dědovi, Josephovi Verdinovi, inženýru Ponts et Chaussées, rytíři Čestné legie. Toto dílo mu bylo předáno zároveň s v kůži vázanou knihou s fotografií sochy, datem předání, seznamem lidí, kteří se podíleli na zakoupení sochy, a jejich poděkováním doprovázejícím dárek pro mého děda.

Socha byla částí dědictví, které nám zanechala naše matka, Helena Couderc-Verdin, provdaná Juge, po své smrti v roce 1986. Má sestra, Micheline Juge, provdaná Faure, a já, Jacquelie Juge, provdaná Blériot, jsme ji uchovávaly od té doby v mém bytě. Kniha, která byla k ní připojená, zůstane v naší rodině jako památka.

Clamart, 10 října 2016. Jacqueline Blériot.

Ve 13 letech nastoupil Bourdelle do dílny svého otce jako učeň. Studoval po večerech kreslířskou školu v Montaubanu, kde začal také modelovat své první plastiky. V roce 1876 byl přijat do École des Beaux-Arts v Toulouse, kde strávil pilnou práci plných osm let. V roce 1884 byl jako nadějný a talentovaný umělec přijat do École des Beaux - Arts v Paříži, kde pracoval ve studiu Alexandra Falguièrea, odkud po dvou letech odešel. V roce 1885 se nastěhoval do vlastního studia (dnešní Museum Bourdelle). V tomtéž roce získal zlatou medaili v Salonu francouzských umělců za plastiku La Première victoire d'Hannibal. To mu přineslo uznání a zájem samotného Rodina, který ho přijal jako svého asistenta. Oba umělci se velmi respektovali a pracovali na mnoha společných projektech. V roce 1895 získal pro své rodné město velmi významnou zakázku Monument aux combattants et défenseurs du Tarn-et-Garonne de 1870-1871, monumentální sochu, v níž vyjádřil intenzivní a velmi osobní lyriku. V roce 1900 byl už Bourdelle věhlasným sochařem a v roce 1900 spolu s Rodinem a sochařem Desboisem založil sochařskou školu v Montparnassu. Bourdelle se snažil oprostit od vlivu Rodina a najít vlastní uměleckou cestu a styl. Už jeho plastika Tête d'Apollon z roku 1900 ukazuje rozdílné myšlení obou umělců. Od roku 1905 pravidelně vystavuje v Paříži, pracuje samostatněji a v roce 1908 odchází ze studia Rodina, aby šel svou vlastní cestou. V roce 1909 začal také vyučovat na Akademii Grande Chaumière, kde mezi jeho žáky patřili takoví velikáni jako Alberto Giacometti, Germaine Richier, Vieira da Silva či Otto Gutfreund. Jeho věhlasná plastika Héracles archer (1910 - dnes v Metropolitním muzeu v N.Y.) byla s nadšením přijata jak kritiky, tak i veřejností a byla publikována téměř všude včetně školních učebnic pro děti. V letech 1919-1929 pracoval na mnoha zakázkách, neznámější je socha La France instalovaná před Grand Palais nebo Monument a Adam Mickiewicz či socha Johanky z Arku. V roce 1924 byl vyznamenán rytířem Řádu čestné legie. Nabízený bronz je vynikající ukázkou umělcova lyrického mistrovství je navíc ceněn pro svou dataci a originalitu.

Autor viz V 1/284, TB 4/455.

12 000 000 – 14 000 000 CZK / 444 444 – 518 519 €

9 500 000 CZK / 351 852 €

027

EBERL František Zdeněk (1888 Praha - 1962 Paříž)

ŽENA S PERLOVÝM NÁHRDELNÍKEM

Olej na plátně, 35 x 27 cm, rámováno, datace - 1950 – 1952, signováno vlevo dole Fr. Eberl.

Publikováno:

Gerald Weinpolter, Mag. Miriam Forster, Francois Zdenek Eberl, Catalogue Raisonné, No. G. 585.

Český malíř a grafik, maloval figurální malbu, zátiší, krajiny a podobizny, tvořil po delší čas v Paříži. Začínal studovat na akademii v Praze v r. 1903, ale již brzy poté se vydává na mnichovskou akademii, odkud se pak přes Amsterdam vydal do Paříže. Během první světové války uspořádal charitativní dražbu svých obrazů na podporu sirotek a vdov po zemřelých ve válce, kde nabídl padesát svých obrazů. Dobová kritika ho šetřila díky benefičnímu charakteru výstavy, ale s úspěchem se neseťkal. Obrazy Akt s květy nebo Dáma s černým šátkem však návštěvníky zaujaly. Výrazně lépe se mu vedlo ve Francii. Získal tam Řád čestné legie, uspořádal řadu souborných výstav a stal se populárním pařížským malířem. Zachycoval zejména okolí Montmartru. Nejlepší období mu začalo r. 1922 a poté se přemístil do Monaka, kde maloval výjevy karetních hráčů a různých padlých individuí, za všechno svědčí název jednoho z jeho obrazů - Kokainistka. S odstupem vyšla kritika na profesory pražské akademie, kteří však nerozpoznali jeho mimořádný talent.

Autor viz T 1/192, V 2/4, Ch 2/177.

100 000 – 150 000 CZK / 3 704 – 5 556 €

75 000 CZK / 2 778 €

028

ŠIMON Tavík František (1877 Praha - 1942 Praha)

PARIS

Olej na lepence, 34 x 26,5 cm, rámováno, datace 1904, signováno vlevo dole F.ŠIMON PARIS 04, zezadu opatřeno výstavním razítkem a přípisem s určením.

Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař.

Vystaveno a publikováno:

V. výstava Galerie Goltzova trz, Na cestách (Díla významných českých malířů vytvořená ve světě), 29. 4. – 4. 6. 2006, str. 21, č. kat. 52;

Mistři české krajinomalby, Galerie S.V.U. Mánes Diamant, 2011, str. 100;

Má vlast – Pocta české krajinomalbě, Jízdárna Pražského hradu, 4. 9. – 1. 11. 2015, str. 542.

Světově známý grafik a malíř, studoval u M. Pirnera na AVU v Praze. Prameny jeho tvorby vyvěrají ze secesního uměleckého světonázoru a japonského umění, se kterým se seznámil přímo na ostrovech Země vycházejícího slunce. Jeho zájem o městské náměty vrcholil pak v tvorbě zaměřené na Prahu. V letech 1904 - 1914 se usadil v Paříži, ale jedním dechem je nutno dodat, že po celý život hodně cestoval. Získal mezinárodní uznání, stal se členem nejprestižnějších grafických a malířských spolků v Paříži a Londýně. Byl jedním ze zakladatelů českého spolku grafiků Hollar. V roce 1928 byl jmenován profesorem na nově vytvořené grafické speciálce na AVU. Ve třicátých letech se Šimon, tehdy již světoznámý grafik a velmistr svého oboru, znovu obrátil k malbě a využíval své zažitě štětcové techniky k obrazům letní pohody, a to především při cestách do Itálie a Dalmácie. Tam zachycoval jednak motivy starobylých architektur ve městech Rab a Cavtat, ale též - i ve vzpomínce na francouzský Onival - pláže s koupajícími se výletnicemi. Zatímco plenérové menší obrázky jsou spíše ryzí malířskou oslavou Nabistů coby dávné mladické inspirace, doma v ateliéru dopracovaná velká plátna zase jistou sociokulturní sondou do civilizačních zvyklostí místa a doby.

Autor viz T 2/533, TD 185, V 4/284, TB 31/54, B 9/611, NEČVU 2/824.

80 000 – 140 000 CZK / 2 963 – 5 185 €

60 000 CZK / 2 222 €

029

ZRZAVÝ Jan (1890 Okrouhlice - 1977 Praha)

Z KRUCEMBURKU

Olej na překližce, 32,5 x 40,5 cm, rámováno, pod sklem,
datace 1939, signováno vlevo dole Jan Zrzavý 1939,
zezadu opatřeno přípisem s určením a výstavním štítkem
Umělecké besedy.

Opatřeno odborným posudkem PhDr. Karla Srpa.

Vystaveno:

Jan Zrzavý, Výstava nových obrazů a kreseb, Alšova síň
Umělecké besedy, 3. 12. – 31. 12. 1939, č. kat. 10.

Komentář PhDr. Karla Srpa:

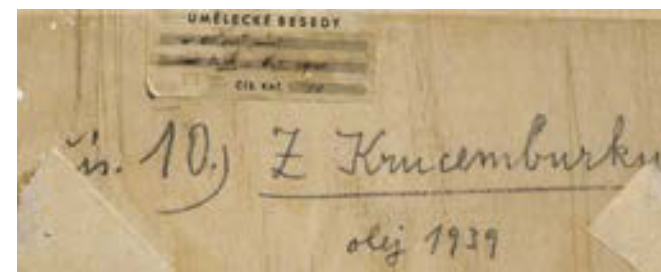
Jakmile byl Jan Zrzavý přinucen politickými okolnostmi vrátit se ze své obdivované Bretaně, rozhodl se najít si nové náměty ve své domovině, v místech, která znal a jež mu byla blízká. Zabýval se jimi sice krátce na počátku dvacátých let, avšak teprve od roku 1939 pro ně nacházel nové, neotřelé výtvarné vyjádření, jež se vyznačovalo jeho vzrůstajícím zájmem o geometrizaci tvaru, jak naznačují chalupy na návsi s trojúhelníkovitými štíty a čtvercovými okny, a perspektivně ubíhající do prostoru. V jednoduchém motivu venkovských stavení z českomoravské vesnice objevil nebývalý, silný půvab, který vyjádřil i tím, že je ponechal v jejich bělosti a pouze u obrysů a střech střídal barevnost. Zde se ukazuje, že Zrzavý pracoval velmi rafinovaně, že do statického námětu vnášel pohyb, který ještě umocnil odhmotněnými stromy, aby jej následně ustálil červenou střechou kostelíka v pozadí. Světlo dopadá na vyobrazení zleva (podporuje jej i umístění autorovy signatury). Zřejmě bylo velmi prudké, neboť Zrzavý mohl zůstat u jednoduchých, abstraktních geometrických tvarů. Možný stín zde nejspíše vyjadřuje použití fialové.

Obraz Z Krucemburku, který byl vystavený na Zrzavého samostatné výstavě v Alšově síni Umělecké besedy (Výstava nových obrazů a kreseb, 3. 12. – 31. 12. 1939, původní cena 2. 500 Kč), jež se již zcela soustředila na autorovy motivy z českých a moravských vesnic, je důležitým objevem, neboť nám podstatně zceluje poznání tohoto pro autora důležitého motivu. Zrzavý jej měl rád, neboť mu v roce 1939 věnoval ještě jeden, rozměrnější obraz Krucemburk, k němuž se vrátil v roce 1959 (oba obrazy jsou dnes v Národní galerii v Praze a byly často reprodukovány v Zrzavého monografiích, např. Miroslav Lamač, Jan Zrzavý, Praha 1980, obr. 142 a 143; Jana Orlíková a Karel Srp, Jan Zrzavý, Praha, 2003, obr. 244 a 358). Obraz Z Krucemburku se dá považovat za jeden z nejpromyšlenějších z autorova nového tvůrčího období, kdy v jednoduchosti dokázal objevit mimořádně silný výtvarný náboj. Český malíř a ilustrátor, jeden z nejosobitějších českých umělců 20. století, jehož autorský rukopis, světle vycházející zevnitř kompozice a melancholická nálada jsou poznávacím znamením jeho nejlepších prací. Studoval krátce u E. Dítěte na UPŠ v Praze, ale po vyloučení a s hlubokou nespokojeností v srdci potřeboval autoritu nebo lépe řečeno mentora, který by mu pomohl. Tím se ukázal o několik let starší B. Kubišta. Zrzavý je typickým příslušníkem druhé symbolistní generace svou orientací na niterné prožitky, svým řešením osobní situace ve světě vnímaném jako trvalé ohrožení, i svým smyslem pro ono tajemné a nevyslovitelné v životě člověka. Od r. 1910 vystavoval se skupinou Sursum, v r. 1917 se stal členem Tvrdšíjních, vyrovnává se i s impulsy kubismu. V r. 1918 pořádá svou první výstavu u Topiče a sklízí za ni zasloužené ovoce. Jeho dílo je kladně přijato a i přes drobné výkyvy se s ním bude počítat jako s malířskou veličinou první kategorie i do budoucna. Pro jeho tvorbu bylo určující setkání s dílem Mistra Třeboňského oltáře a Leonarda Da Vinciho, meritem však pro něj byla literatura, zvláště osobnost J. Zeyera, který ho fascinoval, a kterého mu pomáhala odhalovat také Z. Braunerová. Námětově se jeho tvorba podstatně obohacuje pravidelnými návštěvami Benátek a Bretaně. Jeho díla vytvořená na místě nebo po paměti pak znamenají jeho výrazný úspěch v kulturním světě. Od třicátých let se také začíná více než kdy jindy věnovat kresbě, kde nechává promlouvat i otázky náboženské, které si kladl mnohem častěji v rané fázi své tvorby. Jeho kresby také často doprovází i literární díla českých klasiků - K. H. Máchy, K. J. Erbena a oblíbeného J. Zeyera. Poslední velký impuls v jeho četné tvorbě pak znamená Řecko, které pro něj představuje sen o zlatém věku lidstva a kolébku lidské civilizace. Kromě Řecka je to také Vídeň a vídeňské Kunsthistorické muzeum, které pravidelně navštěvuje a obdivuje jeho rozsáhlé sbírky. Tvorba Jana Zrzavého zůstane trvalou hodnotou v pokladnici zlatého fondu českého umění.

Autor viz T 2/738, TD 219, V 5/215, TB 36/466, B 10/921, NEČVU 2/960.

2 000 000 – 3 500 000 CZK / 74 074 – 129 630 €

1 500 000 CZK / 55 556 €

030

PIEPENHAGEN - WEYROTHER - MOHR Charlotta (1821 Praha - 1902 Praha)

KRAJINA S LÁVKOU

Olej na plátně, 22 x 16 cm, rámováno, zezadu opatřeno výstavním štítkem.

Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař.

Vystaveno a publikováno:

Má vlast – Pocta české krajinomalbě, Jízdárna Pražského hradu, 4. 9. – 1. 11. 2015, str. 120.

Česká malířka a krajinářka pocházející ze slavné malířské rodiny Piepenhagenů, tvořila obrazy typově podobné dílu svého otce zachycující klidné romantické scénérie, krajiny s bouřemi, rozmanité pohledy na Alpy, lesní interiéry, horské stezky s vodopády, bystřiny aj. Od r. 1838 vystavovala s Krasoumnou jednotou, kde byla členkou mezi lety 1878 - 1890. Podnikala řadu tvůrčích a studijních cest se svým otcem a sestrou Louisou, zvláště po Německu, Francii a Belgii. Vystavovala v Praze, Vídni, Mnichově aj. Během svého života nasbírala značný majetek, který pak odkázala nadaci Charlotty Mohr-Piepenhagenové určené pro krajináře a Obrazárně společnosti vlasteneckých přátel umění (předchůdce NG) věnovala 248 prací svého otce, většinou vzorníků, skic a kreseb. Její díla jsou zastoupena v NG, GHMP, oblastních galeriích, stejně jako v privátních kolekcích.

Autor viz T 2/271, TB 26/598, NEČVU 2/612.

100 000 – 140 000 CZK / 3 704 – 5 185 €

88 000 CZK / 3 259 €

031

DENIS Maurice (1870 - 1943)

PORTRÉT PANÍ BOUBÉE/ PORTRAIT DE MADAME BOUBÉE

Olej na plátně, 46 x 35 cm, rámováno, datace 1930, signováno vlevo uprostřed Mau. Denis 1930, zezadu opatřeno výstavním štítkem a razítkem.

Opatřeno certifikátem Claire Denis a dvěma dopisy, dokumentujícími obraz.

Vystaveno a publikováno:

Metamorphoses – Proměny ženy ve výtvarném umění, Galerie Diamant S.V.U. Mánes, 2013, str. 101.

Francouzský malíř, jeden z hlavních členů skupiny Nabis. Studoval na Académii Julian a později na École des Beaux-Arts. V roce 1890 uveřejnil v časopise Art et Critique prohlášení skupiny Nabis. Denis tvořil hlavně pod vlivem Gaugina, maloval arabeskovité kompozice v temnějších nafialovělých barvách. Tematicky se Denis zaměřoval na krajiny, postavy (především matka s dítětem) a náboženské výjevy. Svým přístupem k umění se Denis stal významným předchůdcem kubismu, fauvismu i abstraktního umění celkově.

Autor viz V 1/544, TB 9/69, B 3/493.

240 000 – 400 000 CZK / 8 889 – 14 815 €

180 000 CZK / 6 667 €

032

BLAŽÍČEK Oldřich (1887 Slavkovice na Moravě - 1953 Praha)

VESNICE V LÉTĚ

Olej na plátně, 50 x 70,5 cm, rámováno, datace 1934, signováno vpravo dole O Blažíček 1934, zezadu na plátně opatřeno výstavním razítkem, zezadu na slepém rámu autorský přepis s adresou autorova ateliéru.

Opatřeno odborným posudkem PhDr. Naděždy Blažíčkové – Horové.

Vystaveno:

LXXXVIII. řádná členská výstava Jednoty umělců výtvarných v Praze, 1936.

Komentář PhDr. Naděždy Blažíčkové – Horové:

Předložený obraz Vesnice v létě je nepochybná a krásná práce malíře prof. Oldřicha Blažíčka z roku 1934, jak ukazuje signatura.

Vesnice v létě je příznačná ukázka umělcovy osobitě zabarvené a mimořádné malířské dovednosti zachytit atmosféru zobrazovaného místa v konkrétní atmosféře počasí, například právě v létě. Krajinná kompozice se vyznačuje neobyčejným smyslem pro barvu a světlo a radostnou náladou, tak typickou pro malířova plátna.

Přední český krajinář, zabýval se však i zátiším a architekturou. Studoval nejprve na VŠUP v Praze u profesorů E. Dítěte a V. Maška, poté přechází k prof. H. Schwaigerovi na AVU. Ten mu doporučil o prázdninách roku 1910 vyhledat a namalovat interiér kostela sv. Vlaha v Dubrovniku. Blažíček následně zacíлил přímo do pražské Svatovítské katedrály a téma chrámových interiérů, zvláště gotických a barokních, zpracovával soustavně. Postupoval zpravidla velmi exaktně s rozkreslením kompozice, následným podmalováním akvarelem či temperou, malbou do sucha rozfíraným olejem a závěrečnými subtilními lazurami. Transparentní charakter všech vrstev mu umožnil dobrou čitelnost tvůrčího postupu a věrohodnou modelaci prostoru a tvarů včetně světelné režie. Dodnes nejsou co do výrazu tyto obrazy překonány a zůstávají nejen pýchou svého tvůrce, ale i svědectvím své doby. V žánru krajinomalby patří mezi výrazné představitele moderní krajinomalby, byl vždy plenérista a jeho oblíbenými destinacemi byla Vysočina, Haná, Železné hory. Patří k postimpresionistické linii klasické krajinomalby a jeho díla jsou zastoupena v četných domácích i zahraničních kolekcích. Autor viz T 1/70,2/755, TD 29, V 1/229, Ch 1/177, NEČVU 1/74.

200 000 – 300 000 CZK / 7 407 – 11 111 €

120 000 CZK / 4 444 €

033

KREIBICH Vilém (1884 Zdice - 1955 Praha)

LOKOMOTIVA 498.0

Olej na kartonu, 70 x 100 cm, rámováno, signováno vpravo dole Kreibich.

Český malíř a designér. Do roku 1907 studoval na AVU v Praze u prof. Schwaigera, později studoval také ve Vídni. Věnoval se figurální a portrétní malbě, především mu však učaroval svět nádraží plný lokomotiv a ruchu lidského hemžení – obrazy s touto tematikou jsou povětšinou vyvedeny v odstínech hnědé barvy. Často tvořil také podle fotografií, které sám pořizoval, což mu umožnilo přesně zpracovat detaily zobrazované lokomotivy. Ovlivnilo ho dětství strávené v drážní rodině i v městysi, jenž tehdy tvořil významný železniční uzel - u Zdic se totiž nacházely i doly na železnou rudu, které zřejmě Kreibicha v jeho díle inspirovaly. Z jeho raných prací je patrný vliv secese inspirovaný školními studii. Ve třicátých a čtyřicátých letech spolu s předním českým grafikem V. Rotterem spolupracoval se Škodovými závody a navrhoval barevný design parních lokomotiv. Navrhl například design slavných rychlíkových lokomotiv 498.0 a 498.1 Albatros. Vystavoval v Topičově salonu v Praze, v Bafově salónu ve Zlíně nebo Brně. Většina jeho děl se dnes nachází v soukromých sbírkách, avšak některá z nich jsou také ve vlastnictví Národní Galerie v Praze.

Autor viz T 1/562.

140 000 – 200 000 CZK / 5 185 – 7 407 €

90 000 CZK / 3 333 €

034

GRUSS Julius Theodor (1825 Varnsdorf - 1865 Liberec)

LANDSCHAFT – MOTIV BEI LEITMERTZ

Olej na plátně, 64 x 87 cm, rámováno, datace 1858, signováno vpravo dole Julius Grus 1858, vpravo dole opatřeno přípisem s určením, rentoilováno.

Opatřeno odborným posudkem PhDr. Mgr. Michaela Zachaře.

Obraz bude vystaven v Severočeské galerii v Litoměřicích 12/2017 – 03/2018.

Vystaveno:

Krasoumná jednota, 1858.

Komentář PhDr. Mgr. Michaela Zachaře:

Tento málo známý malíř 19. století patří do proslulé Haushoferovy školy, která začíná být v posledních letech cílem soustředěného sběratelského i odborného zájmu. Narodil se roku 1825 ve Varnsdorfu do rodiny malíře, neboť jeho otec Jan Gruss studoval a absolvoval pražskou Akademii u profesora Josefa Berglera a zanechal po sobě zcela unikátní dílo, a to kopii veleslavné Růžencové slavnosti velikána německého výtvarného umění Albrechta Dürera. Jeho syn se záhy rozhodl pro krajinářskou tvorbu, což dokládá rokem 1843 datovaná lesní krajina malovaná v pouhých 18 letech. Dosud známe jen sotva desítku obrazů, mezi nimiž převládají precizně promalované veduty řadící se do proudu středoevropského preromantického a romantického krajinářství. Prezantovaný větší obraz se signaturou, lokací i datací je referenčním Grussovým dílem zcela vyzrálé úrovně blížící se dobovým dílům Antonína Mánesa či Bedřicha Havránka. Kresebná pečlivost zasnoubená ovšem s jistou citovou exaltovaností činí z tohoto prostého záběru vzácný doklad dávné doby žitého zemského vlastnictví projevujícího se kupříkladu i ve zvolených topoi na porcelánových artefaktech. Grussův severočeský záběr je excelentní ukázkou Haushoferovy školy nemající na uměleckém trhu obdoby.

Český malíř krajinář, syn malíře J. Grusse, studoval na pražské AVU v ateliérech prof. M. Haushofera, J. Grusse a F. Tkadlíka. Právě Haushoferovo pedagogické působení v Grussovi probudilo cit pro velejemný způsob malby s propracovanými detaily stromů, architektury a stafáže. Po studiu se vrátil zpátky na sever Čech, kde se usadil nejprve v Teplicích a později v Liberci. Gruss jako patriot maloval rozmanitou a kopcovitou krajinu sopečného původu na litoměřicku, v kraji svého otce, který tam vystudoval seminář a maloval náboženské obrazy pro tmnější početnou náboženskou komunitu. Dále maloval pohledy na Teplice a okolí, ale také vizuálně atraktivní Česko-saské Švýcarsko, přes které již jako malý chlapec jezdil s otcem vystavovat do nedalekých Drážďan a kraj kolem Liberce.

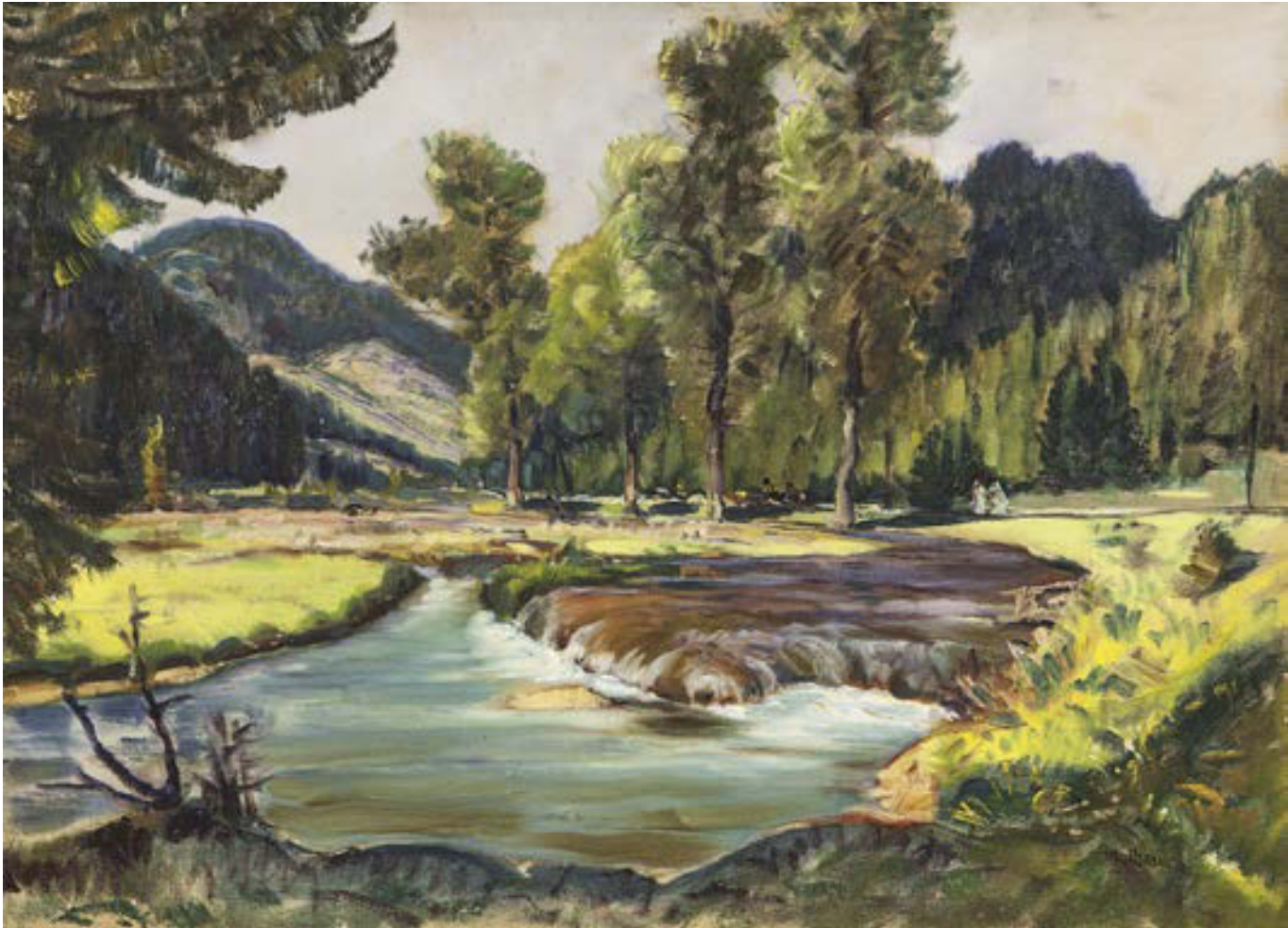
Grusovy severočeské krajiny jsou romantické krajiny s klasickou koncepcí, ve kterých vynikne široký krajinný záběr a bohatě členitý reliéf krajiny, často s typickými ruinami hradů a vodními plochami. Vystavoval v Krasoumné jednotě v Praze. Jeho dílo je zastoupeno v Galerii moderního umění v Roudnici nad labem, Alšově jihočeské galerii v Hluboké nad Vltavou, Památníku národního písemnictví a v soukromých sbírkách.

Autor viz T 1/278, TB 15/153.

440 000 – 650 000 CZK / 16 296 – 24 074 €

380 000 CZK / 14 074 €

035

BENKA Martin (1888 Kiripolec u Malacek - 1971 Malacky)

U ŘEKY

Olej na lepence, 34,5 x 48 cm, rámováno, signováno vpravo dole M Benka.

Provenience:

Významná sbírka Beroun, 1. prodej.

Významný slovenský malíř a čelný představitel krajinomalby, tvůrce gobelínů, dekoratér, kreslíř, grafik, ilustrátor a scénograf, nejprve zkoušel prorazit ve Vídni, kde chodil na hodiny do soukromé malířské školy českého malíře E. Neumanna, odkud se na doporučení dostal do Prahy, kde stal žákem věhlasného A. Kalvody, v jehož škole si osvojil mařákovské pojetí krajiny. Jako vynikající krajinář ovlivnil tvorbu Bazanovského, Ondreičky a Alexyho. V r. 1913 byly jeho obrazy vřele uvítány na výstavě S.V.U. Mánes v Hodoníně. Ohlas měla také jeho plátina vystavená v Rudolfinu jako např. Na břehu Oravy. Maloval obrazy v okolí Týnce, Lanžhotu, Ratiškovice nebo Rohatce. Podnikl také studijní cesty do Itálie a Francie. Maloval interiéry slováckých jizeb, ale zejména monumentální plátina jako Píseň roviny, Bratislavský kraj, Před bouří ve žních, Jaro v horách, Váh, Z hor aj. Během svého života vystavoval na četných výstavách v domovském Slovensku, ale také v Čechách.

Autor viz T 1/56, TD 26, V 1/189, B 1/626, Ch 1/138.

70 000 – 90 000 CZK / 2 593 – 3 333 €

50 000 CZK / 1 852 €

036

MAŘÁK Julius Edvard (1832 Litomyšl - 1899 Praha)

V LESE

Olej na plátně, 20 x 28 cm, rámováno, datace – okolo r. 1892, signováno vpravo dole Julius Mařák.

Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař.

Novoromantický malíř, kreslíř a grafik krajinář. Vášeň pro malířství v sobě probudil již na gymnáziu v Litomyšli, kde ho do tajů oboru zasvěcoval český žánrový malíř Antonín Dvořák. Díky tomu, že otec pracoval v rámci monarchie mimo domov, podnikal za ním Mařák často cesty, ze kterých si črtil do svého skicáku nádherné výjevy ze Šumavy a Krkonoš. V zápisech pražské akademie se vyskytuje mezi lety 1852 - 1853, v pedagogické výchově slavného Maxe Haushofera. Mařákovi však antické vzory nevyhovovaly a chtěl se plně věnovat své největší múze - krajině. Svou techniku se rozhodl v roce 1853 zdokonalit na akademii v Mnichově, kde se mu stal profesorem evropský krajinář Leopold Rottmann, na něhož Mařák později vždy s úctou věrně vzpomínal. Mařák však musel ze zdravotních a sociálních důvodů studium s velkou lítostí přerušit. V Mnichově však setrval až do roku 1855. Poté nastalo období, které sám nazývá „leta toulek“. V roce 1860 se usazuje ve Vídni. Jeho hlavním zdrojem příjmů bylo vyučování hodin malířství v elitních vídeňských rodinách. Záhy se také prosazuje v ilustrovaných listech Über Land und Meer nebo Waldheims illustrierte Monatshefte, kde se mu daří úspěšně prodávat své kresby. Úspěch v domovských Čechách na sebe nenechá dlouho čekat a Mařák přijímá nabídky na ilustrování do tuzemských časopisů Květy či Světozor, kde je velmi žádana jeho kresebná tvorba českých a slovenských krajin. Roku 1868 se mu podaří velký úspěch, který pro něj znamená prestiž v cizině. Nakladatelská firma Goupil & Kaeser z Paříže si od něj objedná cykly Čtyři období roční a Čtyři denní doby, které díky rytinám Willmanna putují do mnoha bytových interiérů. Zklidněná finanční situace mu dovolila oženit se s Idou Pffeffermanovou a konečně se může věnovat své největší vášni - krajinářství z přenádherných míst, jež vyhledává v rakouských Alpách, v Čechách a na Slovensku. Zvláště zachycuje lesní interiéry, které mu doslova učarují. V pozdní fázi života přijímá řadu společenských funkcí, přijímá státní zakázky a předává své zkušenosti nové generaci, zvláště pak Antonínu Slavíčkovi, Aloisi Kalvodovi nebo Františkovi Kavánovi, kteří pokračují v jeho odkazu v ustáleném uměnovědném termínu Mařákova škola. Julius Mařák zakončil svůj profesní život jako rektor Akademie výtvarných umění v Praze.

Autor viz T 2/98, 2/773, TD 126, 223, TB 24/51, B 7/156, NEČVU 1/486.

400 000 – 500 000 CZK / 14 815 – 18 519 €

300 000 CZK / 11 111 €

037

ČERMÁK Jaroslav (1830 Praha - 1878 Paříž)

KOŘIST VÁLEČNÁ

Olej na plátně, 64 x 95 cm, rámováno, datace – 1868, signováno vpravo dole J. Čermák.

Opatřeno odborným posudkem PhDr. Naděždy Blažíčkové – Horové.

Provenience:

Soukromá sbírka Brusel.

Komentář PhDr. Mgr. Naděždy Blažíčkové – Horové:

Předložené dílo Korist válečná je nespornou prací malíře Jaroslava Čermáka. Jedná se o jednu z četných variantních studií nebo autorských replik* ke stejnojmennému velkolepému plátnu o rozměrech 240 x 394 cm, které Čermák dokončil v roce 1868**. Korist válečnou skicoval a komponoval už za pobytu v Dalmácii, ale definitivní kompozice vznikla za Čermákova pobytu v Itálii, kde navštívil svoji sestru Marii, provdanou za knížete Czartoryského. Znázorňuje skutečnost, kterou Čermák zažil při svých pobytech v Černé Hoře, příběh ze života jižních Slovanů trpících pod nadvládou Turků. Zachytil osud unesených černohorských dívek, každá z postav kompozice přesvědčivě vypovídá o utrpení nevinných obyvatel, v našem případě zejména unášených žen. Téma únosu zachytil Čermák v různých variantách různých velikostí a rozměrů, s více či méně početnou figurální stafáží a různých podobách na několika plátnech, ke všem pak vznikaly studie, kresebné i olejové, kompozičně totožné i rozdílné. Předložená studie, spíše autorská replika, je kompozičně i barevně zcela totožná s definitivním dílem. Korist válečná se vyznačuje působivou kompozicí a barevností a je krásným a typickým příkladem Čermákova malířského mistrovství, s kterým zachycoval osudy lidí, jaké bezprostředně poznal. O to přesnější, byť v romantizující podobě, byly záznamy těchto událostí a historická malba se tak stala zdrojem čerstvých informací.

Významný český malíř historických výjevů, podobizen, žánrů, zátiší a krajín. Jeho osudem se zabýval i jeden z otců zakladatelů českých dějin umění Dr. Miroslav Tyrš. Začínal malovat již jako dítě u soukromých učitelů a posléze studoval na pražské akademii u svého jmenovce Františka Čermáka. V reálně mladém věku utrpěl úraz, díky kterému na delší čas ochuravěl, takže se na další školu mohl přihlásit až v r. 1847, kdy začal studovat u Ch. Rubena, který úplně neodhadl jeho talent, když řekl, že ho sice na školu přijme, ale dost pochybuje, že náklady na jeho výchovu budou smysluplně vynaložené. Už jeho první školní obrazy Marius nad zříceninami Kartága a Zavraždění druhů Waldstýnových však přesvědčily, že Čermák je nezpochybnitelný talent. V r. 1849 se vydal na dobrodružnou cestu a putoval na ose Mnichov, Drážďany, Berlín, Düsseldorf a Antverpy, kde se usadil na delší dobu a začal tam pilně studovat. Maloval v Ostende a Bruselu a r. 1852 si zařídil ateliér v Paříži. Jako student vystavil na slavném pařížském Salonu roku 1853 obraz Šimon lomnický žebrá na pražském mostě. Je to první obraz českého autora, který tehdy třicetiletému umělci z Prahy zajistil místo mezi významnými osobnostmi francouzského uměleckého světa. V první polovině šedesátých let podnikl cesty do jihoslovanských zemí, zvláště do Černé Hory a do Dalmácie, které se mu po vzoru lorda Byrona staly námětem romantických obrazů, zvláště pro nadvládu Turků a následný obrozenec boj. Ve druhé polovině šedesátých let cestoval po Francii, Riviéře a Pyreneích. 1865-1867 pobýval v Itálii. 1869 se usídlil v Roscoffu v Bretani. Dostal také nabídku k převzetí místa ředitele pražské akademie, ale odmítl ji a raději zůstal v cizině. Byl autorem heroických a romantických historických obrazů s náměty z jihoslovanských tradic (Zajaté Černohorky, Raněný Černohorec, Bosna roku 1877, Dalmatská svatba, Únos odalisky), historických obrazů (Husité bránící průsmyk; Po bitvě na Bílé Hoře - Protireformace) a venkovských námětů, zejména z Bretaně (Marina z Roscoffu, Život na pobřeží Roscoffu). Mimo to maloval zátiší (např. Zátiší s rybami), podobizny (např. Jan Evangelista Purkyně, paní H. Gallaitová, umělcova sestra M. Czartoryská) a kreslil.

Autor viz T 1/141, TD 40, TB 8/241, B 2/623, NEČVU 1/116.

1 000 000 – 1 500 000 CZK / 37 037 – 55 556 €

800 000 CZK / 29 630 €

038

KAVÁN František (1866 Vichovská Lhota - 1941 Libuň)

RÁNO NA VYSOČINĚ

Olej na plátně, 39 x 56 cm, rámováno, signováno vlevo dole Kaván.

Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachář.

Opatřeno písemným ověřením PhDr. J. Borovičky.

Vystaveno:

František Kaván, Galerie Kodl, srpen – září 2010.

Významný český malíř, krajinář, básník a překladatel. Studoval u profesora J. Mařáka na AVU v Praze, předčasně ale v r. 1896 školu ukončuje a živí se jako svobodný umělec. Navazuje na Chittussiho pojetí krajiny hlavně v jeho důrazu kladeném na atmosféru a náladu. Tato citlivost jej také přivádí do okruhu českého symbolismu a spojuje se s nastupující modernou. Sám o svém díle hovoří jako o romantickém symbolismu. Od r. 1897 se stává členem S.V.U. Mánes. Po roce 1900 se vrací opět ke krajinomalbě, kterou zachycuje pomocí impresivně laděného realismu, nejznámější jsou jeho zimní motivy. Do dějin českého krajinářství se natrvalo vryl svými „vítanovskými sněhy“, kterých si cení nejvíce. Většinu svých námětů čerpá z rodného kraje, maloval především Krkonoše, Českomoravskou vrchovinu a Železné hory. Za obraz Podmrak, který namaloval od rodné chalupy, získal v r. 1900 na světové výstavě v Paříži diplom a zlatou medaili. Jako básník se stýkal s okruhem Moderní revue. Dokonalé vyjádření nálady zůstává také hlavní motivací jeho celoživotního díla, což z velké části zapříčinilo velký sběratelský ohlas, který neustal dodnes. František Kaván se zcela jistě řadí k nejvýznamnějším českým krajinářům spolu s Antonínem Slavíčkem a Otakarem Lebedou. Jeho dílo je početně zastoupeno ve sbírce Národní galerie v Praze a také v Krkonošském muzeu v Jilemnici.

Autor viz T 1/474, TD 90, V 3/28, B 6/176, NEČVU 1/343.

65 000 – 90 000 CZK / 2 407 – 3 333 €

48 000 CZK / 1 778 €

039

CHWALA Adolf (1836 Praha - 1900 Vídeň)

KRAJINA S PRADLENOU U ŘEKY

Olej na plátně, 40 x 60 cm, rámováno, datace – 70. – 80. léta 19. st., signováno vlevo dole A.Chwala.

Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachář.

Opatřeno odborným posudkem PhDr. Šárky Leubnerové.

Komentář PhDr. Šárky Leubnerové:

Předložená krajinomalba, představující tiše plynoucí řekou, nad níž se zvedá vysoká skála, je dílem českého krajináře druhé poloviny 19. století Adolfa Chwaly. Předložený obraz idylické nálady v říční krajině náleží k vynikajícím ukázkám tohoto souboru. Promyšlená kompozice představuje údolí s řekou, uzavřené z jedné strany skalami a vysokými stromy. Pro Chwalova díla typické zastíněné popředí scény a akcentovaný prosvětlený střední plán zesilují vnímání prostorové hloubky v obraze. Sumárně pojatá vegetace v bohaté škále zelených a hnědých tónů s akcenty světelných reflexů odpovídá Chwalovu malířskému výrazu tohoto období. Krajina je plná bravurně zachycených detailů, výtečnou malířskou zkratkou je zvládnuta stafáž (postava prادلeny s malou dívkou), která byla tradiční součástí krajin. Předložená práce je kvalitní ukázkou Chwalovy tvorby přelomu sedmdesátých a osmdesátých let 19. století, dílem suverénního malířského rukopisu, představujícího v působivé atmosféře poklidnou, až melancholickou náladu letního dne u řeky.

Významný český krajinář, který studoval na pražské akademii u profesora Maxmiliána Haushofera, kde si osvojl mimořádný cit pro obrazový prostor, detail a barevnost. V raném díle se zaměřoval na idealizované krajiny, ale díky svým virtuózním pozorovacím schopnostem a přesvědčivému zobrazení svou tvorbu postupně směřoval k realističtějšímu konceptu. Kolem roku 1860 se v jeho tvorbě objevují první alpské motivy plné jasných barev a typického malířova rukopisu. Od roku 1866 přesídluje natrvalo do císařské Vídně a Alpy jeho plátnům výrazně dominují. Zachycuje horské potoky a jezera pod horami zahalené v šedých mračnecích, rovinaté krajiny s řekami nebo tůňkami a záběry do lesních interiérů. V některých dílech tohoto období také experimentuje s náladou a stylizací. Často se však vracel za přírodními motivy do povodí Vltavy a Sázavy, na Šumavu k Otavě a na jižní Moravu k Břeclavi, Vranovu nad Dyjí a Lednici, ale mířil i do Bavorska. Pozoruhodnou kapitolou jeho krajinářské tvorby jsou noční krajiny v nočním přitmě ozářené měsícem v úplňku, prosvítajícím mezi mraky a odrážejícím se na klidné vodní hladině s jasně čitelnými detaily na pobřeží. V pozdní tvorbě od poloviny osmdesátých let a v devadesátých letech pracuje s výraznějšími kontrasty světla a stínu, škálou barevných skvrn a vzdaluje se od veristických maleb předchozího období.

Autor viz T 1/403, TB 6/555, B 3/26.

200 000 – 300 000 CZK / 7 407 – 11 111 €

140 000 CZK / 5 185 €

040

SOUČEK Karel (1915 Kročehlavy - 1982 Kladno)

AZALKY

Olej na sololitu, 52 x 63,5 cm, rámováno, datace 1942, signováno vlevo dole Karel Souček, zezadu opatřeno přípisem s určením.

Publikováno:

Dialogy v obrazech, Galerie S.V.U. Mánes Diamant, 2014, str. 165.

Významný český malíř, grafik, ilustrátor a pedagog, studoval na UPŠ u prof. J. Bendy a do uzavření školy nacisty také na AVU v Praze v ateliéru W. Nowaka. Později na AVU působil jako profesor a v letech 1967-69 dokonce i jako rektor. Jeho začátky jsou spojené s malířem V. Radou, kterému dělal počátkem 50. let na AVU asistenta, ale také s V. Rabasem. Byl členem skupiny 42, jejíž poetika určovala tón celé jeho tvorby, která má dramatický charakter a zdůrazňuje světelné hodnoty. Na jeho malířský projev mělo formující vliv prostředí Kladna, zvláště pak průmyslový ráz města. Díky němu svérázně modifikuje téma města - temná zákoutí městských ulic, ale zejména obrazy pasáží, nemocnic, nádraží, čekáren a ulic, hemžící se lidmi. V r. 1953 vyhrál soutěž na vyzdobení foyer Národního divadla, které mu přineslo uznání. V tomto období se také začal věnovat ilustrační tvorbě, z vlastní iniciativy ilustroval Kytici K. J. Erbena. Koncem 50. let ilustroval povídky a básně E. A. Poea. Pro náměty světových metropolí sbíral inspiraci z průběžných cest do Amsterdamu, Paříže a Londýna. V šedesátých letech začal malovat obrazy s námětem Dona Quijota a obrazovou poetiku k nim získaval v okolí řeky Berounky, kde si zařídil svůj venkovský ateliér. V r. 1978 se připojil do vedení Svazu československých výtvarných umělců. Za svou tvorbu byl oceněn zlatou medailí na Expo Brusel v r. 1958, stříbrnou medailí na Bienále v Sao Paulo v Brazílii v r. 1959 a prestižním oceněním Guggenheimovy nadace za r. 1961. Dnes je sice zastoupen téměř ve všech domácích předních galeriích, ale mnohem většímu úspěchu se jeho dílo těší na aukcích.

Autor viz T 2/471, TD 171, V 4/320, B 9/717, NEČVU 2/770.

50 000 – 80 000 CZK / 1 852 – 2 963 €

37 000 CZK / 1 370 €

041

PROCHÁZKOVÁ Linka (1884 Nové Dvory u Kutné Hory - 1960 Brno)

KOČKA S KOŠÍKEM PLETENÍ

Olej na plátně, 56 x 70 cm, rámováno, datace – 1920 – 29, signováno vlevo dole Lin Procházková.

Česká malířka, studovala na UMPRUM v Praze u E. Krostové, jediné škole přístupné ženám, kde se seznámila se svým pozdějším manželem A. Procházkou. V r. 1908 se stala členkou skupiny Osma. V období 1929-1937, které je obecně přijímáno jako její vrcholné, maluje obrazy žen, dívky při tanci, matky s dětmi a hrající si děti, které představují osobitou podobu neoklasicismu v domácím umění. Východiska pro tuto tvorbu z 30. let přitom předznamenává již portrétní a autoportrétní tvorba z raného období. V jejím díle jsou patrné aktuální malířské vlivy - kubismus, expresionismus, konstruktivismus, poetizující primitivismus, sociální umění 20. let a konečně neoklasicismus s idealizovanými obrazy dětí a dívek. Z výstav: Topičův salon, Praha, 1922 Brno, 1936 a 1939 Zlín, 1957 Brno. Její díla jsou zastoupena v NG Praha, MG v Brně, GVU v Litoměřicích, GVU Ostrava aj.

70 000 – 100 000 CZK / 2 593 – 3 704 €

56 000 CZK / 2 074 €

042

MUCHA Alfons (1860 Ivančice - 1939 Praha)

NEVĚSTA

Olej na plátně, 45 x 46,5 cm, rámováno, datace 1917, signováno vlevo dole Mucha 1917.

Obraz opatřen certifikátem Johna Muchy, Mucha Foundation, z roku 2009.

Vystaveno:

Alfons Mucha v zrcadle doby, AJG v Hluboké nad Vltavou, 28. 6.-28. 9. 2014;

Metamorphoses – Proměny ženy ve výtvarném umění, Galerie Diamant S.V.U. Mánes, 2013;

Klasikové 19. století, Galerie S.V.U. Mánes Diamant, 5. 4. - 27. 5. 2012.

Publikováno:

Alfons Mucha v zrcadle doby, AJG v Hluboké nad Vltavou, 2014, brožura, obr. č. 2;

Metamorphoses – Proměny ženy ve výtvarném umění, Galerie Diamant S.V.U. Mánes, 2013, str. 63;

Klasikové 19. století, Galerie Diamant S.V.U. Mánes 5. 4. - 27. 5. 2012, str. 94.

Slavný český malíř, grafik, ilustrátor a návrhář. Začínal jako malíř divadelních dekorací ve Vídni, v letech 1881 - 82 působil na Moravě, kde pro hraběte Khvena-Belassyho vyzdobil jídelnu zámku v Hrušovanech. Od roku 1885 studoval na mnichovské akademii, odkud odchází v r. 1887 studovat do Paříže na Académie Julian. Od r. 1888 ilustruje pro pařížské časopisy, např. La Vie Populaire a Le Costume au Théâtre. Průlomovým pro něj bylo oslovení nakladatelem Colinem, aby ilustroval knihu profesora ze Sorbonny Ch. Seignobose Scènes et Episodes de l'Histoire d'Allemagne a publikaci Album Historique editovanou E. Lavisem. Obě knihy ilustroval s významným soudobým malířem G. Rochegrossem, a to dodalo knize značnou popularitu. Mucha si této zakázky vážil a představil většinu kompozic na výstavách. Právě tyto zkušenosti s historickými kompozicemi později využil do Slovanské epopeje. Poslední dvacetiletí 19. stol. byla plakátová tvorba v Paříži fenoménem, který významně dotvářel kolorit města a nebyl pouhou užitnou grafikou. Ostatně v Paříži plakáty tvořili kromě Muchy takoví malíři jako Toulouse-Lautrec nebo Bonnard. V r. 1895 vytvořil proslulý plakát k divadelní hře Gismonda se Sarah Bernhardtovou, který zahájil jeho úspěšnou kariéru na tomto poli. Jeho díla byla vysoce ceněna již v době vzniku a prakticky záhy se stala sběratelským zájmem, který trvá dodnes. V Paříži si Mucha otevřel vlastní školu. V r. 1904 se poprvé vydal do USA, kde začal působit jako pedagog. V následujících letech působil v USA a Paříži. V roce 1910 se vrátil do Čech, kdy na zámku Zbiroh započal svůj velkolepý opus Slovanská epopej, na kterém nakonec strávil dalších 18 let. V r. 1918 navrhl pro právě vzniklé Československo státní znak, první známky a bankovky. Mucha je jeden z nejvýraznějších představitelů evropské secese, tvůrce plakátového stylu. Jeho východiskem byla historická malba prohlubující historické události o symbolistní charakter. Muchovo dílo je zastoupeno ve všech velkých světových sbírkách, z veřejných kolekcí mají největší sbírku jeho originálů NG v Praze nebo Musée d'Orsay v Paříži.

Autor viz T 2/163, V 3/433, TB 25/210, B 7/580, NEČVU 1/536.

3 300 000 – 5 000 000 CZK / 122 222 – 185 185 €

2 800 000 CZK / 103 704 €

043

PROCHÁZKA Antonín (1882 Vážany u Vyškova - 1945 Brno)

DÍVKA S TAMBURÍNOU

Olej na plátně, 60,5 x 45,5 cm, rámováno, datace 1935, signováno vpravo dole A. Procházka 35, zezadu opatřeno výstavním štítkem a razítkem.

Konzultováno s PhDr. Reou Michalovou, PhD.

Provenience:

Ze sbírky nakladatele Ditricha.

Vystaveno a publikováno:

Metamorphoses – Proměny ženy ve výtvarném umění, Galerie Diamant S.V.U. Mánes, 2013, str. 316 – 317.

Výrazný malíř, grafik a ilustrátor, čelný představitel českého moderního umění první pol. 20. stol. Studovat začal na UPŠ v Praze v ateliéru E. Dítěte, odkud pokračoval na AVU v ateliérech V. Bukovace a H. Schwaigera. Jako řada jeho horlivých vrstevníků nebyl spokojen s akademismem, takže školu nedokončil a raději odjel s E. Fillou a B. Feiglem do Berlína odkud pokračovali do dalších evropských metropolí seznámit se s aktuálními malířskými trendy. Po návratu domů v r. 1906 uspořádal společně s E. Fillou svou první výstavu. Vystavoval jako host na obou výstavách Osmy (1907 a 1908). Jeho tvorba založená na smyslu pro výraznou barevnost odpovídala zprvu i orientaci malířů Osmy. Procházka se nejvýrazněji projevuje ve vitalistické linii kubismu, oživeného primitivismem. Jeho obrazy vynikají skladebností a skládankovitostí, které mají charakter radostné hry. Současně je u něj důležitá bezprostřední práce s haptickým materiálem barvy. Kolem roku 1923 se jeho tvorba obrací k novoklasicismu s jeho harmonizačním úsilím, posíleným ještě o jeho návraty k biblické a antické mytologii. V polovině dvacátých let maloval technikou enkaustiky, která mu strukturou i transparentností nabízela nové smyslové efekty.

Autor viz T 2/315, TD 152, V 3/628, TB 27/416, B 8/500, NEČVU 2/651, A. Kutal: A. Procházka, Praha 1959.

350 000 – 400 000 CZK / 12 963 – 14 815 €

140 000 CZK / 5 185 €

044

KALVODA Alois (1875 Šlapanice u Brna - 1934 Běhařov u Klatov)

LÉTO NA VSI

Olej na kartonu, 46 x 34,5 cm, rámováno, datace – po r. 1905, signováno vlevo dole AL.KALVODA.

Opatřeno odborným posudkem PhDr. Mgr. Michaela Zachaře.

Komentář PhDr. Mgr. Michaela Zachaře:

Posuzovaný obraz z doby po roce 1905 je půvabnou nejspíš plenérovou impresí z konkrétního nám dosud neznámého místa. Malířsky s gusem vyvedená a sytými barvami vyživená krajinářská partie evokuje realitu počasí v kontrastech prosluněných a zastíněných částí, zdařile jsou vystiženy jednotlivé materiálie, charakter stavebních substancí, přičemž esencí léta je efekt provzdušněné lehce větrné oblohy. Obraz tak není nikterak banální, nýbrž hraje umnou kombinací světlých a vzduchových valérů míšených podle aktuálního lomu světla. Kalvoda takovými obrazy oslovil nejedno středoevropské pódium již kolem roku 1900 a začlenil se tak do početného chóru krajinářů vzývajících současné směry jako opozitum vůči staré škole ateliérové zahnědlé malby. Jde o kvalitní umělcovu práci věrohodného provedení z jeho vyzrálé tvůrčí periody nepoznamenané ještě nadprodukcí.

Malíř, grafik, básník, studoval u prof. Mařáka na AVU v Praze. Od dětství vyrůstal v prostředí venkovských chalup, znal jejich rázovitost, malebné kouzlo, podněcující fantazii. Do konce devatenáctého století je patrná z jeho obrazů dokumentaristická věcnost a přesnost v topografickém zacílení. Od roku 1892 publikuje v časopise Čas, rozsáhle je i jeho ilustrační tvorba. V roce 1900 otevřel soukromou malířskou školu v bývalém Maroldově ateliéru. Studijní pobyty v Paříži, Mnichově a na Marně. Jeho vyzrálé období začínající po roce 1905 charakterizuje až furiózní opojení barvou a chuf vytvářet z vlastně běžných záběrů na chalupy koloristickou senzaci a dekorativní aranžmá. Tímto způsobem zachytil nejen prostředí své domoviny, ale také partie ze středních a jižních Čech. Tyto obrazy se velmi záhy staly nesmírně oblíbené a kromě svých diváků a kupců, zaujaly také výrobce pohlednic a redaktory vlastivědných časopisů. Na přelomu devatenáctého století se do krajinářství implikuje motiv břízy, jako symbolu panenské přírody. Výrazně se jím zapsal A. Slavíček, ale byl to právě A. Kalvoda, který společně s ním v oboře Hvězda maloval také onen motiv, který mu učaroval na celý život. Zvláště v prvé dekádě po roce 1900 břízami zabydloval svá plátna, aby mezi ně nejednou vetknul i literárně působící stafáž. Postupně zosílil kontury, přijasněl kolorit a vysytil zejména zelené a žluté. Barevná i formální výtvarná nadsázka přitáhly publikum a Kalvodu těšil jeho zájem natolik, že břízové partie tvořily jeho základní krajinářskou nabídku. Kromě krajin však maloval i motivy s architekturou a figurální scény. V tomto vrcholném období maloval většinou silně napitým štětcem, hustými barvami, nejednou mačkanými přímo z tuby. Mnohé z tehdejších obrazů zvláště menšího formátu nese v sobě nerv hledačství a ryze malířských experimentů. Navrhl scénu (1915) pro inscenaci Smetanovy Prodané nevěsty. Jeho tvorba vychází z Chittussiho pojetí krajiny, ale je pak poznamenána symbolismem, po tomto období se ustaluje do iluzivní koloristické podoby.

Autor viz T 1/456, V 3/90, TB 19/490, B 6/151, NEČVU 1/334.

90 000 – 150 000 CZK / 3 333 – 5 556 €

76 000 CZK / 2 815 €

045

KOHL Ludvík (1746 Praha - 1821 Praha)

V EGYPTSKÉM CHRÁMU

Olej na dřevě, 49 x 71 cm, rámováno, datace – před r. 1800, signováno vlevo dole Ludvík Kohl, zezadu opatřeno výstavním štítkem a razítkem.

Opatřeno odborným posudkem PhDr. Naděždy Blažíčkové – Horové.

Vystaveno:

Klasikové 19. století, Galerie Diamant S.V.U. Mánes, 5.4. - 27. 5. 2012.

Publikováno:

Klasikové 19. století, Galerie Diamant S.V.U. Mánes, 5.4. - 27.5. 2012, str. 20;

Art & Antiques, číslo 7 + 8, 2009.

Malíř a grafik, nejprve pobýval v dílně N. Grunda, odkud r. 1766 odchází do Vídně studovat mědirytectví k J. Schmutzerovi. Po návratu do Prahy r. 1775 vedl až do své smrti školu kreslení. Jeho strohé neoklasicistní cítění, kterému podlehl při studiích ve Vídni, je postupem času stále více prostupováno preromantickými motivy, často až fantaskními, které tvoří určitou analogii anglickému gotickému románu. Z jeho tvorby se zachovala řada oltářních obrazů, častěji se ovšem věnoval malbě historické, kde se inspiroval tématy z českých dějin – v podobě leptů zachytil důležité momenty rodu Přemyslovců, idealizované veduty s pohledem na Prahu a české hrady, zajímal se také o historickou architekturu antickou, egyptskou, ale především středověkou. Jeho díla jsou zastoupena ve sbírkách Pražského hradu, Národní galerie v Praze, Muzea hl.m. Prahy nebo Národního muzea.

Autor viz T 1/511, TB 21/203, B 6/270, NEČVU 1/369.

600 000 – 800 000 CZK / 22 222 – 29 630 €

420 000 CZK / 15 556 €

046

FEUERSTEIN Bedřich (1892 Dobruška - 1936 Praha)

BIARRITZ

Akvarel na pařbě adjustovaném na kartonu, 39 x 49 cm, rámováno, pod sklem, datace 1921, signováno vlevo dole Feuerstein spolu s přípisem s určením, zezadu opatřeno výstavními štítky a razítky.

Vystaveno a publikováno:

Dialogy v obrazech, Galerie Diamant S.V.U. Mánes, 2014, str. 111;

Má vlast - Pocta české krajinomalbě, Jízdárna Pražského hradu, 4. 9. - 1. 11. 2015, str. 556.

Architekt, malíř, akvarelista a scénograf, člen Devětsilu a S.V.U. Mánes. Umělecké vzdělání získal v oborech architektury a scénografie, získal stipendium na pobyt v Paříži a po etapách v projektových kancelářích u věhlasných architektů doma i v zahraničí se věnoval také scénografické činnosti. Navrhoval jevištní výpravy, např. Čapkovu R.U.R. v Národním divadle v Praze. Díky častým cestám se věnoval akvarelům a kreslířským pracím, které mají velmi vysokou úroveň. Přátelil se s J. Šimou a společně malovali Biskajský záliv, stejně jako s V. Špálou, se kterým tvořili v okolí zámku Veltrusy. Jeho nenaplněné architektonické ambice ho nakonec zavedly k dobrovolnému ukončení života.

Autor viz T 1/214, NEČVU 1/173.

600 000 – 800 000 CZK / 22 222 – 29 630 €

450 000 CZK / 16 667 €

047

BRANDEISOVÁ Antonie (1849 Miskovice v Čechách - 1920)

DÓŽECÍ PALÁC

Olej na lepence, 16,5 x 23 cm, rámováno, signováno vpravo dole ABrandeis, zezadu opatřeno přípisem s určením Il Palazzo Ducate Venezia.

Vystaveno a publikováno:

Klasikové 19. století, Galerie Diamant S.V.U. Mánes 5. 4. - 27. 5. 2012, str. 85.

Významná česká malířka, studovala u malíře historických obrazů K. Javůrka v Praze, který ji naučil práci se světlem, ale i dokonalé míchání barev či nanášení lazur, dále studovala na Akademii krásných umění v Benátkách. Jelikož panoval názor, že malovat velké umění mohou pouze muži, signovala své obrazy Brandeis. V Benátkách setrvala řadu let, její obrazy skvěle zachycovaly krásná zákoutí ozářená sluncem, stejně jako charakteristické vodní hladiny. Věnovala se plenérnímu malování architektonických skvostů Benátek - mostu Rialto, náměstí sv. Marka, Dóžecího paláce. Cestovala i po dalších italských městech, ze svého pobytu ve Florencii r. 1892 vystavovala pod hlavičkou Krasoumné jednoty čtyři pohledy z Itálie, ale namalovala také Andělský hrad v Římě nebo Most zlatníků ve Florencii. Dílo Antonie Brandejsové se dodnes draží v českých, ale také zahraničních aukčních síních a vždy se těší mimořádné pozornosti.

Autor viz T 1/87, TB 4/527, B 2/273.

450 000 – 600 000 CZK / 16 667 – 22 222 €

320 000 CZK / 11 852 €

048

HNĚVKOVSKÝ Jaroslav (1884 Žebrák - 1956 Praha)

ŽENA NA PLÁŽI

Olej na skle, 75 x 101,5 cm, rámováno.

Český malíř, pedagog, dobrodruh a cestovatel, který je nazývaný „malíř Indie“. Vystudoval techniku a působil jako zeměměřič v Hercegovině. Studijní cesty po jižanských zemích ho ovšem okouzly a zavedly ho v r. 1908 až na zapsání do akademie v Římě. Maloval Dalmácii a po návratu do Čech se spřáhl s malířem Otakarem Nejedlým, přezdívaným kolegy žertovně Ofas a společně se vydali na Cejlón. Do r. 1912 maloval kromě Cejlónu, také Indii. Po návratu se přidal do malířského spolku Mánes a začal vystavovat. V r. 1921 vystavoval své obrazy v Londýně na výstavě Obrazy z džungle v samotném centru na Leicester Sq. a hned rok poté odjíždí do Indie, kde se kromě malování věnuje také pedagogické činnosti ve škole v Šaintinikétanu. Vystavoval obrazy z Indie v Alšově síni Umělecké besedy v Praze, ale výrazně aktivnější výstavní činnost mají jeho obrazy až post mortem, za všechny: 1973 - Česká malba XX. století, NG Praha, 2005 - Česká krajinomalba, 2007 - Tschechische Malerei aus der Sammlung Kooperativa, Vídeň, 2012 – S.V.U. Mánes 100-47, Galerie Diamant, Praha, 2013 - Století relativity, Museum umění, Olomouc. Stálá výstava Hněvkovského obrazů je v muzeu v jeho rodném Žebráku.

Autor viz T 1/344, Ch 3/184.

120 000 – 180 000 CZK / 4 444 – 6 667 €

90 000 CZK / 3 333 €

049

PRUCHA Jindřich (1886 Uherské Hradiště - 1914 bitva u Komarova v Ruském Polsku)

VRBY U POTOKA

Olej na lepence, 37 x 40 cm, rámováno, datace – okolo r. 1912, signováno vpravo dole Prucha.

Opatřeno odborným posudkem PhDr. Mgr. Michaela Zachaře.

Obraz bude zařazen do připravovaného soupisu díla Jindřicha Pruchy.

Komentář PhDr. Mgr. Michaela Zachaře:

Prucha náleží k nejvýznamnějším českým malířům a k zakladatelům moderní malby u nás. Vyšel z domácí zažitě realistické tradice chittussovské, již rozvinul soudobými podněty impresionismu, fauvismu i expresionismu, aby se v závěru své tvorby vrátil k úhrnné, sevřené slavičkovské formě monumentalizující viděnou i žitou krajinu domova. Po návratu z mnichovských studií na jaře 1912 zacílil Prucha domů do Železných hor a vytvořil řadu velkých silných obrazů, mj slavný rodinný portrét. Kromě těch pracoval v plenéru na lepenkách a chytal atmosférické impresie, jímž ovšem v jeho případě patří spíš označení exprese. V okolí Župandy, kde Pruchovi bydleli, vnímal neobyčejně citlivě každý záhyb terénu, vlnění větví, měnlivá oblaka, jímž dokázal veřnout až elektrizující uhrančivost – mentálně jde o pokračování lebedovského nervního vidění krajiny jako projektu sebe sama. Velkým vzorem mu byl ovšem Antonín Slavíček, jehož dílo znal jednak z výstav Spolku Mánes, z reprodukcí ve Volných směrech, ale pak zejména a především z posmrtné výstavy roku 1910. Musel nutně poměřit síly se zvěčnělým bardem a maloval na těch samých místech, zejména v Kraskově, ale též v Počátkách nebo Míčově. Barvu držel na uzdě, štětec vedl však rázněji, širokými tahy. Nešlo o kopie, musel se v nich takřkajíc vymluvit. Velké obrazy bývají někdy poněkud tužší, ale v menších olejích docílil Prucha mimořádné živosti a uvěřitelnosti v „interpretaci živlů“, jak krásně kdysi vyjádřil Jan Marius Tomeš. Uhrančivost a zdušená exprese větrných až bouřlivých krajin vycházela zkrátka Pruchovi stejně sugestivně jako Slavíčkovi. Nyní objevený signovaný obraz s motivem vrb u potoka je blízký výškově situovanému většímu oleji ve sbírkách Národní galerie v Praze zakoupenému za akademika Kotalíka z klatovského soukromého majetku (Potok v Kraskově, olej, plátno 67 x 51 cm, 1914, inv.č. O 13517) je pozoruhodným nálezem.

Malíř krajinář a figuralista. Po nedokončených studiích filologie se začal věnovat malířství. Jeho obrazy stojí na intenzívním vnitřním prožitku umělce, opakovaným hledáním a novými začátky se jeví jeho tvorba i v krátkém období vzniku poměrně různorodá.

Navštěvoval večerní školu kreslení u Ludvíka Vacátka a později studoval na akademii v Mnichově u prof. Hertericha, což byl ve své době velmi respektovaný úspěch a uznání jeho malířských kvalit. Svě krajinářské motivy čerpal především v oblasti Železných hor, odkud pochází nejvíce jeho prací. Ovlivnily ho sbírky mnichovské Pinakotéky - zejména El Greco. Prucha je přímým pokračovatelem slavičkovské tradice. Velmi patrný na jeho tvorbu je i vliv Jana Preislera a Antonína Chittussiho. Po tříletém období hledání byl díky obrazu Na kozích hřbetech přijat do presižního S.V.U. Mánes. Jeho válkou předčasně ukončené dílo dodnes budí zasloužený údiv a přízeň sběratelů.

Autor viz T 2/323, TD 152, TB 27/430, B 8/509, NEČVU 2/655.

650 000 – 800 000 CZK / 24 074 – 29 630 €

520 000 CZK / 19 259 €

050

ČAPEK Josef (1887 Hronov nad Metují - 1945 Bergen - Belsen)

PŘED ZRCADLEM

Litografie na papíře, 24,5 x 18 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, datace 1918, signováno vpravo dole Josef Čapek, vlevo dole opatřeno přípisem s určením.

Soupis grafického díla:

Josef Čapek Grafika, Galerie Zdeněk Sklenář, 2009, str. 243, KG 85.

Jeden z nejvýznamnějších malířů českého moderního umění studoval u prof. Dítěte, J. Preislera a L. Šalouna na UPŠ v Praze. Po ukončení studia odjel na téměř roční pobyt do Paříže a po návratu se zapojil do českého kulturního života. Později však pravidelně cestoval po Evropě a zajímal se o podobu umění evropského, ale i Austrálie, Oceánie nebo Afriky. Byl spoluzakladatel Skupiny výtvarných umělců, redaktor Uměleckého měsíčníku, poté člen S.V.U. Mánes, redaktor Volných směrů a jeden z iniciátorů skupiny Tvrdošijných. Ve své rané tvorbě se připojil k malířům reagujícím na kubismus. Svůj zásadní kubistický obraz namaloval v r. 1913 a ztvárnil na něm Ženskou postavu (Leliu), jež je dnes v privátní sbírce. Později začal rozvíjet vlastní alternativu k francouzským vzorům moderního malířství a svobodně je používal jako volné impulsy k vyjádření svých postojů. Jeho výtvarná forma představovala jazyk, který lze proměnit a používat v novém kontextu. V obrazech se sociální a městskou tematikou našel osobitou malířskou zkratku se silným emocionálním nábojem (Parta, Dva u zdi), věnoval se též krajinářství, ale i dětským motivům. Kulturní dodnes zůstává jeho mistrovská dětská knížka O pejskovi a kočičce. Čapkova rozsáhlá grafická tvorba je charakteristická svou jednoduchostí a lyričností stejně jako jeho malba. Na konci 30. let vyvrcholila dramatická účinnost díla v cyklech symbolizujících nadcházející válku (Oheň, Touha) a v tvorbě politické karikatury pro noviny (Modern Times, Diktátorské boty). Se stejnou odvahou začal působit v oboru knižního výtvarnictví svými obálkami a ilustracemi. Jako jevištní výtvarník spolupracoval s Národním divadlem v Praze, Státním divadlem v Brně a s Divadlem na Vinohradech. Věnoval se výtvarné kritice a teorii (Nejskromnější umění, Umění přírodních národů). Z důvodu účasti v protifašistickém odboji byl zatčen gestapem a vězněn až do své smrti v koncentračních táborech. V současnosti patří mezi nejrespektovanější malíře českého výtvarného umění a sběratelsky je jedním z nejvíce ceněných autorů.

Autor viz T 1/137, 2/757, TD 39, V 1/385, B 2/504, NEČVU 1/111.

40 000 – 60 000 CZK / 1 481 – 2 222 €

25 000 CZK / 926 €

051

DVOŘÁK Bohuslav (Bohumil) (1867 Praha - 1951 Levínská Olešnice)

KRAJINA NA PODZIM

Olej na lepence, 24,5 x 33 cm, rámováno, datace – okolo r. 1915, signováno vpravo dole B.Dvořák.

Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař.

Malíř, krajinář a ilustrátor, mezi přáteli familiárně nazýván výhradně jako „Bařka“ Dvořák, studoval v období 1889 - 1897 na AVU v Praze v krajinářské škole u Julia Mařáka. Žil v Levínské Olešnici, Lukavci u Hořic a ve Studenci. Náměty svých krajinářských obrazů čerpal z mnoha míst v Čechách, pravidelně jezdil malovat se svými spolužáky z akademie – nejčastěji s F. Kavánem, A. Slavíčkem a F. Hudečkem. Společně zaznamenávali krajinu v oblasti Českomoravské Vysočiny, Kameniček, Čáslavska a Hlinska; později se zaměřil na náměty z Podkrkonoší. Byl zakládajícím členem S.V.U. Mánes a zúčastňoval se také jeho výstav. V rozmezí let 1896 a 1899 pracoval pod přímým dohledem J. Mařáka na rozměrných plátnech památných míst českého království určených pro prostor dvorany Národního muzea. Do historie umění se dále zapsal jako malíř hub, protože byl uznávaný i předními českými mykology. Je zastoupen jak ve sbírkách soukromých, tak také v Národní galerii, GHMP ad.

Autor viz T 1/186, TD 49, V 1/617, Ch 2/152, NEČVU 1/153.

40 000 – 60 000 CZK / 1 481 – 2 222 €

30 000 CZK / 1 111 €

052

MACOUN Gustav (1892 Praha - 1934 Praha)

POHLED DO ÚDOLÍ

Olej na plátně, 50 x 61,5 cm, rámováno, datace – okolo r. 1910, signováno vlevo dole G MACOUN.

Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař.

Přední český malíř krajinář začal malovat již v raném věku. Jako první rozpoznal jeho talent V. Jansa, který dal Macounovi doporučení do péče A. Kalvody a A. Slavička v letech 1908 - 1909. Po malířské přípravce začal studovat pražskou AVU. Již od této doby začal malovat krajiny různých formátů a nevyhýbal se ani velmi rozměrným plátnům, kde nechával vyniknout velkorysé koncepce české krajiny. Právě tato schopnost a zdařilost výsledků ho tak pasovala do role předního uměleckého dekorátéra českých veřejných a státních institucí, které si jeho krajiny objednávaly. Hlavním jeho působištěm byl Český ráj, Kameničky a Českomoravská vysočina. Poslední dva roky strávil ve Svobodných Hamrech. Macounovo dílo je velmi rozsáhlé a různorodé, maloval podzimní a zimní melancholické krajiny, ale také panoramatické obrazy s překvapivým pastelovým koloritem zelených a modravých šedí. Zvláště se mu dařila malba stromů a kombinace zasněžených ploch s hrou oblaků, především v době předjaří a tání. Macoun se nikdy nestal členem žádného spolku, přesto byl jako malíř ve své době velmi populární a oblíbený.

Autor viz T 2/54, V 3/290.

60 000 – 80 000 CZK / 2 222 – 2 963 €

50 000 CZK / 1 852 €

053

NOVOPACKÝ (NOWOPACKÝ) Jan (1821 Nechanice u Hradce Králové - 1908 Slavětín u Loun)

STROMOVÍ V KRAJINĚ

Olej na překližce, 41 x 49,5 cm, rámováno, signováno dole uprostřed JNowopacký.

Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař.

Malíř kreslíř a grafik, žák vídeňského portrétisty F. Schrotzberga a od roku 1842 žák vídeňské akademie, Gsellhoferova ateliéru, krajinářské školy J. Mössmera a T. Endera, s kterými maloval v rakouských Alpách a na Gardském jezeře. Společně s krajinářem J. Zeleným pracovali a cestovali v Itálii, Německu a Dalmácii. Roku 1880 se stal správcem Císařské galerie ve Vídni. V roce 1895 odešel do výslužby, usadil se v Ústí nad Orlicí a později ve Slavětíně. Člen Krasoumné jednoty a Jednoty umělců výtvarných. Vyhledával malebné motivy: pohledy na jezera, italské sopky, antické ruiny, osamělé kláštery a vily, které zpracovával často také akvarelem a barevnými tužkami. Roku 1860 podle kreseb J. Zeleného doprovodil litografiemi cestopis výpravy arcivévody Maxmiliána na fregatě Novara.

Autor viz T 2/217, TB 25/531, B 7/763, NEČVU 2/574.

90 000 – 140 000 CZK / 3 333 – 5 185 €

60 000 CZK / 2 222 €

054

MUTTICH Kamil Vladislav (1873 Praha - 1924 Nymburk)

SALAMBO

Pastel na kartonu, 62 x 42,5 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, signováno vpravo dole autorovou ligaturou.

Malíř a ilustrátor žánrového charakteru, studoval v ateliéru u M. Pirnera na AVU v Praze. Podnikl studijní cestu do Itálie. Maloval podobizny, krajiny a orientální motivy. Ilustroval časopisy, maloval plakáty, reklamy, pohledy a divadelní dekorace. V r. 1899 ilustroval do časopisu Podřípská střela. Byl kmenovým ilustrátorem časopisu Zlatá Praha. Ilustroval Babičku od Boženy Němcové. Počátkem I. světové války pobýval jako válečný invalida v lazaretu ve Vysokém nad Jizerou. V letech 1915-1916 se tam začal věnovat divadelnímu spolku, kde působil jako ochotnický herec, maskér a scénograf. Počátkem 20. let se přestěhoval do Mladé Boleslavi, kde se začal věnovat svému velkému koníčku lyžování a horské turistice. Je autorem hřebenového značení a výtvarného řešení vlajky a odznaku Ski klubu Vysokého nad Jizerou. Jeho poslední ilustrovanou knihou byla Barončina závěš v r. 1925.

Autor viz T 2/171, B 7/627.

80 000 – 150 000 CZK / 2 963 – 5 556 €

60 000 CZK / 2 222 €

055

VERIS (ZAMAZAL) Jaroslav (1900 Vsetín - 1983 Praha)

LEŽÍCÍ DÍVČÍ AKT

Olej na kartonu, 49 x 64 cm, rámováno, pod sklem, signováno vpravo dole J Veris Paris.

Malíř žánrů, studoval na AVU v Praze v ateliérech u J. Preislera a V. Nechleby. Dalšímu studiu se věnoval ve Vídni a v Paříži, kde pracoval v kopírovacích dílnách v Louvru. Žil střídavě v Praze a Paříži, na studijní cesty jezdil do Itálie, Španělska a Francie. Pracoval způsobem starých mistrů. Navštěvoval tu přednášky F. Kupky a byl v kontaktu s českými surrealisty Toyen a J. Štyrským. Napodoboval i dobovou patinu obrazů. Od inspirace holandskými a italskými mistry přešel k impresionistickému portrétu francouzského typu a novoklasické hladké malbě. Věnoval se též ilustrační tvorbě. Vystavoval v Topičově salónu, v Aventinské mansardě aj. V Paříži byl členem Podzimního salonu a Salonu nezávislých umělců. Vystavoval v Praze, Košicích, Brně, Moravské Ostravě, Hradci Králové a Olomouci.

Autor viz T 2/646, V 5/195, TB 36/392.

40 000 – 50 000 CZK / 1 481 – 1 852 €

24 000 CZK / 889 €

056

NEMES (NÁGEL) Endre (Andrej) (1909 Pécsvárad - 1989 Stockholm)

ZÁTIŠÍ

Olej na plátně, 60 x 78 cm, rámováno, signováno vpravo dole Nemes Endre.

Významný malíř, grafik, novinář a básník slovenského původu. Dětství prožil ve Spišské Nové Vsi, studoval ve Vídni a v Praze na Akademii výtvarných umění u prof. Williho Nowaka. Působil jako novinář a karikaturista. V roce 1938 emigroval před fašismem do Finska a později do Švédska, kde se stal významnou osobností. Byl rektorem Akademie výtvarných umění v Göteborgu a získal titul rytíře Královského řádu Vasa. Nemesova díla se nacházejí ve švédském parlamentu. O jeho tvorbě vyšlo několik monografií, stal se námětem několika filmů a měl výstavy v prestižních světových muzeích a galeriích. Pro jeho tvorbu jsou charakteristické surrealizující prvky s prolínáním několika motivů v jedné figuře. V období 50. let převládaly v jeho tvorbě nefigurativní tendence. Jeho tvorba patří k odnoži surrealismu. Výrazně se zasloužil o rozvoj monumentální malby ve Švédsku. Od roku 1980 spolupracoval s gobelínovými dílnami v Jindřichově Hradci. Zemřel v roce 1985 ve Stockholmu. Autor viz V 3/468, NEČVU 2/558.

140 000 – 180 000 CZK / 5 185 – 6 667 €

100 000 CZK / 3 704 €

057

MACOUN Gustav (1892 Praha - 1934 Praha)

KRAJINA ZA VICHŘICE

Olej na plátně, 90,5 x 91,5 cm, rámováno, signováno vpravo dole G.MACOUN, zezadu opatřeno štítkem s přípisem s určením a dedikací.

Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař.

Vystaveno:

Mistři české krajinomalby, Galerie S.V.U. Mánes Diamant, 2011.

Přední český malíř krajinář začal malovat již v raném věku. Jako první rozpoznal jeho talent V. Jansa, který dal Macounovi doporučení do péče A. Kalvody a A. Slavička v letech 1908 - 1909. Po malířské přípravce začal studovat pražskou AVU. Již od této doby začal malovat krajiny různých formátů a nevyhýbal se ani velmi rozměrným plátnům, kde nechával vyniknout velkorysý koncept české krajiny. Právě tato schopnost a zdařilost výsledků ho tak pasovala do role předního uměleckého dekorátora českých veřejných a státních institucí, které si jeho krajiny objednávaly. Hlavním jeho působištěm byl Český ráj, Kameničky a Českomoravská vysočina. Poslední dva roky strávil ve Svobodných Hamrech. Macounovo dílo je velmi rozsáhlé a různorodé, maloval podzimní a zimní melancholické krajiny, ale také panoramatické obrazy s překvapivým pastelovým koloritem zelených a modravých šedí. Zvláště se mu dařila malba stromů a kombinace zasněžených ploch se hrou oblaků, především v době předjaří a tání. Macoun se nikdy nestal členem žádného spolku, přesto byl jako malíř ve své době velmi populární a oblíbený. Autor viz T 2/54, V 3/290.

Autor viz T 2/54, V 3/290.

200 000 – 250 000 CZK / 7 407 – 9 259 €

160 000 CZK / 5 926 €

058

WACHSMANN Bedřich ml. (1871 Svojšíce u Kouřimi - 1944 Praha)

SPÍCÍ

Olej na plátně, 87 x 102 cm, rámováno, datace – po r. 1900, signováno vlevo dole autorskou ligaturou.

Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař.

Malíř figuralista a krajinář, studoval na VŠUP v ateliéru u prof. Ženíška.

Podnikl studijní cesty do Mnichova a Drážďan. Byl spoluzakladatel Spolku výtvarných umělců Mánes. Maloval podobizny, zátiší, figurální kompozice, krajiny a nástěnné malby. Stal se profesorem UPŠ v Praze, kde působil 32 let jako profesor. Vyzdobil ústřední dvoranu České banky v Praze. Na své poslední výstavě v říjnu 1941 v Rubešově galerii představil 51 drobných i větších prací, např. Zátiší s lampou, Tůň, leknín, léto, Ostrov lásky, Východ měsíce, dále pak studie a kompoziční náčrty. Z výstav: Na duši nepokoj, GMU v Hradci Králové, 2012 aj.

Autor viz T 2/683, Umění XV, 411, Jiří Olič, Antimodernisté, Olomouc 2009.

200 000 – 300 000 CZK / 7 407 – 11 111 €

150 000 CZK / 5 556 €

059

ŠPÁLA Václav (1885 Žlunice u Nového Bydžova - 1946 Praha)

KYTKY

Olej na plátně, 81,5 x 66 cm, rámováno, datace 1931, signováno vpravo dole V Špála 31, zezadu opatřeno přípisem s určením a číslem soupisu díla 618.

Provenience:

Z majetku sběratele Františka Venery.

Publikováno:

Václav Špála, Soupis díla 1885 – 1946, Ars Fontes, Praha 2002, str. 71, soupis č. 618.

Významný český malíř a ilustrátor, spoluvůdce specifické české lyrické verze kubismu. Studoval krátce na AVU v Praze u prof. V. Bukovace a F. Thieleho. Pro Špálu, stejně jako pro jeho vrstevníky, byla podnětná výstava E. Muncha konaná v únoru a březnu r. 1905 v prostorách pražského Mánesa, avšak také fauvismus a kubismus. V r. 1911 se stal spoluzakladatelem Skupiny výtvarných umělců, r. 1917 Tvrdšíjních, reagujících na kubismus programově, ale vytvářejících již jeho svébytné verze. Po r. 1918 Špála ve svých dílech euforicky reaguje na vítězství českého národa nad útrapami první světové války, které vyjadřuje bytostnými projevy české povahy, rytmem národních písní s jadrnou a přitom lyricky podbarvenou zkratkovitostí. Proto se také Špála cítil blízkým J. Čapkovi, se kterým ho pojil dynamický výraz malby a jasnost znaku. Po r. 1920 si formuloval svůj specifický rukopis, způsob práce s nelomenou barvou a jednoduše konstruovaným prostorem budovaným širokými tahy štětce. V době po první světové válce se na rozdíl od předchozích let začal intenzivně věnovat grafice (v r. 1917 však vytvořil svůj chronicky známý portrét i první plakát k legendární první výstavě Tvrdšíjních), ilustraci, návrhům na knižní obálky, plakáty apod. Z dalších realizovaných návrhů zhotovil obálku katalogu druhé výstavy Tvrdšíjních (1920), plakát k výstavě Umění v módě (1921) pořádané Arťelem, či k posmrtné výstavě Otakara Marvána (1923). Mezi nerealizované, ale velmi dobře hodnocené práce patří Špálův návrh plakátu na téma osvobozené vlasti, který byl prezentován na Výstavě propagačního plakátu Československé republiky v Topičově salonu, představující polozahalený dívčí akt se dvěma ratoletmi vítězství v rukou. V jeho díle se také v té době ustálily typické náměty smyslově a citově pojatých zátiší a krajín s řekou z okolí Berounky a Otavy. V poslední fázi svého uměleckého vývoje našel Špála dominantu v modré barvě. Prof. Matějček o Špálově tvorbě napsal: „...jeho plátny mluví k nám umělec, jehož dílo vyzrálo v rámci světově orientovaného umění v projev, jehož místní přízvuk má jadrnost a plnost živého nářečí národního.“

Autor viz T 2/549, TD 187, V 4/324, TB 31/325, B 9/733, NEČVU 2/836, 2/1019.

1 300 000 – 1 600 000 CZK / 48 148 – 59 259 €

980 000 CZK / 36 296 €

060

SKLENÁŘ Zdeněk (1910 Leština u Zábřehu - 1986 Praha)

SVÍTÁNÍ V ZÁPADNÍCH HORÁCH

Litografie na papíře, 40 x 52 cm, rámováno, pod sklem, datace 1961, signováno vpravo dole Z.Sklenář 61.

Autenticita díla ověřena galeristou Zdeňkem Sklenářem.

Mimořádný osobitý malíř, grafik a ilustrátor, studoval na UPŠ v Praze u prof. A. Hofbauera a Z. Kratochvíla. Člen S.V.U. Mánes. Zdeňk Sklenář nikdy nepatřil do žádné výtvarné skupiny a nikdy patřit nechtěl. Jeho myšlenkový a výtvarný svět byl naprosto originální a svou inspiraci čerpal z intenzivního výtvarného zájmu o rudolfínský manýrismus, zejména pak o osobu geniálního Giuseppe Arcimbolda, kterého pomáhal objevovat i pro historiky umění v době, kdy ještě nepatřil mezi respektované tvůrce, dále o secesi a orientální kaligrafii. Významně jeho tvorbu ovlivnili také básníci jako K. H. Mácha, Ch. Baudelaire a G. Apollinaire. Jeho imaginativní tvorba našla své východisko v surrealismu, malba je však od počátku zaměřena ke vztahu barevné amorfní plochy a jemné znakové struktury. Osudovým zlomem v jeho tvorbě se stala cesta do Číny v r. 1955, kde strávil několik měsíců. V další tvorbě aplikoval zásady vyslovené výtvarným teoretikem a figurálním malířem Sie Che, ale vybral si z nich jen určité principy, které volně parafrázoval ve shodě s vlastní evropskou sensibilitou. Od této doby se v jeho podání stává obraz kaligrafickým podobenstvím světa, schopným evokovat předměty i krajiny, konkrétní osoby i abstraktní filozofické pojmy, anonymní čmáranice na zdi i kultivované písemné znaky. Významnou kapitolu v jeho díle tvoří rovněž svébytné a nezapomenutelné knižní ilustrace. Dílo Zdeňka Sklenáře se vyznačuje jedinečnou nadčasovostí a mimořádnou sdělností napříč světadíly a rozdílnými kulturami.

Autor viz T 2/454, TD 166, B 9/632, NEČVU 2/744.

50 000 – 70 000 CZK / 1 852 – 2 593 €

25 000 CZK / 926 €

061

NEJEDLÝ Otakar (1883 Roudnice n. Labem - 1957 Praha)

MOST V ČESKÉM KRUMLOVĚ

Olej na kartonu, 33 x 41 cm, rámováno, datace 1915, signováno vpravo dole Ot.Nejedlý 1915.

Opatřeno odborným posudkem PhDr. Mgr. Michaela Zachaře.

Komentář PhDr. Mgr. Michaela Zachaře:

Celým dvacátým stoletím se jako červená nit vine krajinářství Otakara Nejedlého a jeho školy, jejíž poslední frekventanti dosud žijí. Nejedly patřil k vůdčím představitelům Spolku Mánes a ve svém rozmanitém krajinářském díle zkusil zejména kolem roku 1910 několik malířských způsobů, rozvíjejících fauvismus, expresionismus i kubismus. Po vzniku samostatného státu – Československé republiky – se přihlásil k tradici české realistické školy reprezentované jmény Kosárek, Mařák, Chittussi a Slaviček. V soudobě usměrněnější redakci maloval spíše rozměrná až monumentální plátna s panoramatickými pohledy z Podřipska, Středohoří, od Mělníka či na Hruboskalsku. Zvláštní až romantická dumavost i hrdinský patos znějí z těchto barevně opojných obrazů.

Komorní formát s námětem z historického prostředí Českého Krumlova je malován energicky, se zjevnou expresivitou ve štetcovém traktamentu i koloritu, což odpovídá době po roce 1910. Napětí shluku maloměstských stavení s jejich vrstvením slohů i forem souzní s Nejedlého zájmem o architekturu a rázovitost lidských obydlí.

Mimořádný český malíř, jehož rukopis prošel mnoha pozoruhodnými proměnami patří mezi nejosobitější domácí autory. Vedle A. Slavička, A. Hudečka a J. Preislera patřil k nejvýznamnějším krajinářům začátku 20. století, s nimiž sdílel i proměny jejího pojetí od symbolismu k symbolistnímu expresivismu. Svě první malířské zkušenosti získával na soukromé malířské škole u F. Engelmüllera, žáka Julia Mařáka. V roce 1904 se stal členem S.V.U. Mánes. V letech 1904 - 1905 maloval v proslulých Kamenických s Antonínem Slavičkem. Důležitým mezníkem jeho tvůrčího života se stala v roce 1909 cesta na Cejlon spolu s malířem Jaroslavem Hněvkovským a později do Indie, kde oba setrvali až do roku 1911. V roce 1914 po návratu z cest prožil ve své tvorbě na krátko kubistické období. Od první poloviny dvacátých let jezdil pravidelně tvořit do Dalmácie, Itálie a Francie a ve své malbě se začal více vracet k realistickému pojetí. Díky dobrodružné povaze prochází jeho tvorba značnými proměnami - zahrnuje osobité variace impresionismu, secesního dekorativismu, kolorismu, kubismu až po expresivní potměšilé malby, ve kterých vynikají jeho nocturna. V roce 1925 byl jmenován profesorem krajinářské školy na AVU v Praze. Ve své profesorské kariéře trvající po téměř dvě dekády přivedl do české krajinomalby pozoruhodné postřehy. Jeho dílo je dodnes neobyčejné a přitažlivé a patří mu v českém malířství pevné a neotřesitelné místo.

Autor viz T 2/191, TD 136, V 3/467, 6/297, TB 25/384, B 7/681, NEČVU 2/556.

200 000 – 300 000 CZK / 7 407 – 11 111 €

120 000 CZK / 4 444 €

062

KRÁL Josef (1877 Rakovník - 1914 Praha)

Soumrak na mořském pobřeží

Olej na plátně, 100 x 99,5 cm, rámováno, datace 1909, signováno vpravo dole J.Král 1909, zezadu opatřeno přípisem s určením. Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař.

Vystaveno a publikováno:

Dialogy v obrazech, Galerie Diamant S.V.U. Mánes, 2014, str. 147.

Český malíř krajinář, studoval na AVU v Praze u J. Mařáka a K. Ottenfelda. Patřil k posledním Mařákovým žákům, specializoval se na specificky náladové obrazy mlžných večerů, chmurných přisvitů, atmosférických úkazů, a to zpravidla v přístavech a na nádražích. Obrazy z konce 90. let pojal Král realistickým rukopisem, který se mohl jevit až stroze, po r. 1900 však Král svou malířskou paletu barevně oživil a získal technickou jistotu, kterou projevil v prvních zralých dílech. O tom svědčí reprodukce ve Zlaté Praze. V r. 1907 podnikl studijní cestu do Německa a jeho tvorba se obohatila o motivy z Hamburku a Mnichova. Za nejcennější malířovy práce jsou obecně považovány menší formáty obrazů zachycující pražské nádražní podvečery s parami lokomotiv. V r. 1919 proběhla v Rudolfinu posmrtná souborná výstava jeho prací.

Autor viz T 1/551, B 6/305.

160 000 – 230 000 CZK / 5 926 – 8 519 €

120 000 CZK / 4 444 €

063

BORN Adolf (1930 České Velenice)

Don Quijote

Litografie na papíře, 48 x 37,5 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, datace 1984, signováno vpravo dole ABorn 84, autorský tisk. Přední český malíř, kreslíř, ilustrátor, animátor, karikaturista a kostýmní výtvarník, který se výrazně proslavil i v zahraničí. Jeho svěbytný umělecký projev prolínající se s typickým humorem oslovuje jak filmové teoretiky, tak sběratelskou obec. V letech 1949-1950 studoval výtvarnou výchovu na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy. Již od šedesátých let byla jeho díla vystavena po celém světě a získal za ně mnoho cen. Jeho doménou je grafika - suchá jehla, lept a především litografie. Nesmazatelně se zapsal do dějin české filmové plakátové tvorby, která zejména na konci 60. a v průběhu 70. let promlouvala i do nejzajímavějšího dění na české výtvarné scéně určené širokým vrstvám. Je také známým knižním ilustrátorem. Mezi jeho nejznámější díla zahrnují ilustrace knih od Miloše Macourka, Julese Verna, A. Dumase staršího. Je také autorem kostýmů a dekorací k operám a divadelním inscenacím. V roce 1977 získal prestižní cenu Grandprix Montreal, čestnou cenou ho vyznamenal i prestižní mezinárodní Anifilm. Vystavoval v řadě českých i světových galerií, za všechny v galeriích v Praze, Kroměříži, Náchodě, Hamburku, Oslu, Saarbrückenu, Hamelnu, Kolíně nad Rýnem, Berlíně, Brémách nebo Halífaxu.

Autor viz Ch 1/194, NEČVU 1/79, Současná česká grafika, kat., 1989.

40 000 – 50 000 CZK / 1 481 – 1 852 €

30 000 CZK / 1 111 €

064

LOUKOTA Josef (1879 Hranice u Dobříše - 1967 Praha)

LEŽÍCÍ POLOAKT

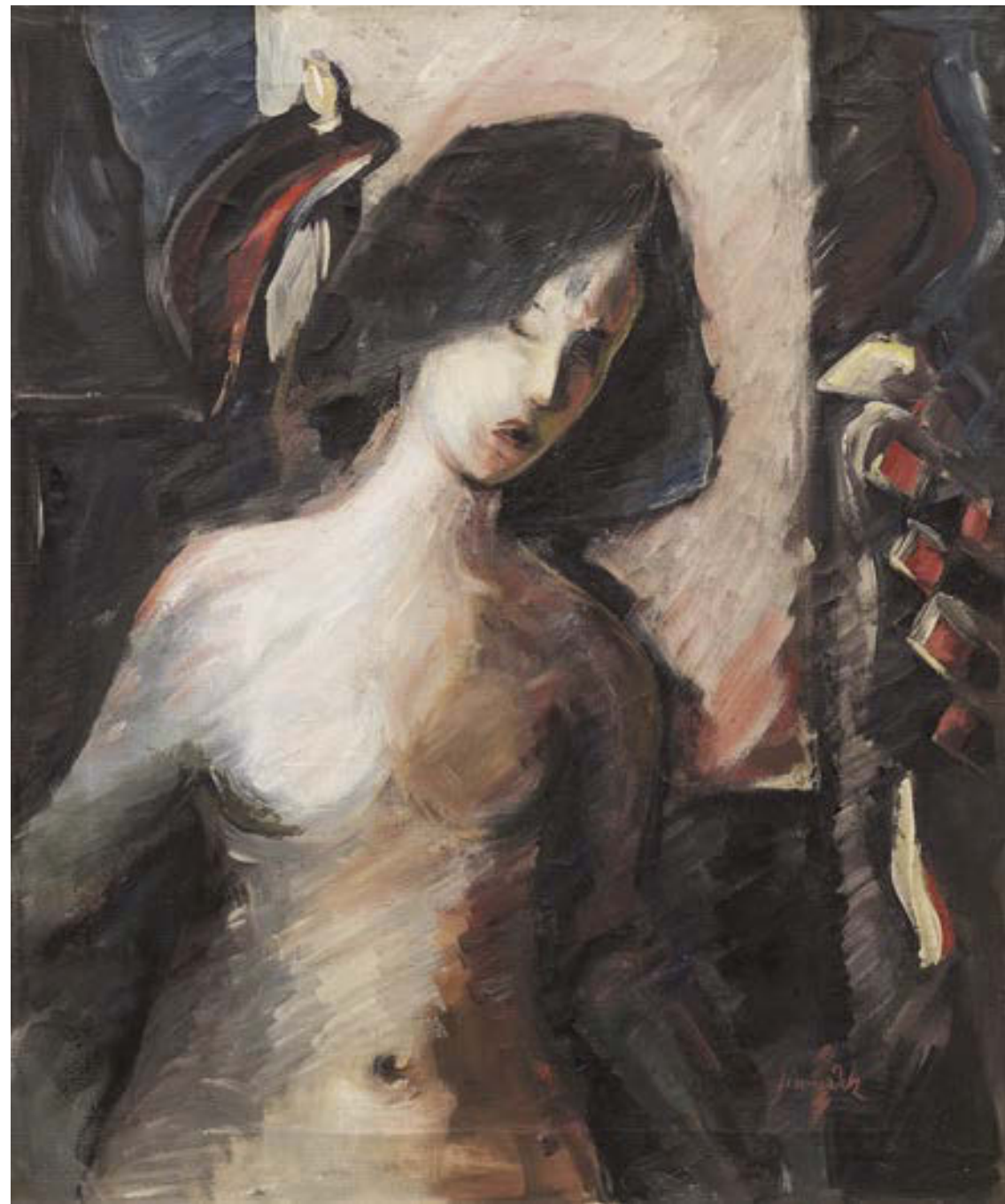
Olej na plátně, 50 x 66 cm, rámováno, signováno vpravo dole Jos. Loukota.

Český malíř, kreslíř a ilustrátor, studoval na pražské UPŠ u prof. Lišky a Maška, dále pokračoval u prof. V. Brožíka a H. Schwaigera na AVU v Praze. Člen JUV a Myslbeka v Praze. Podílel se na dekorativní výmalbě budovy Národního muzea, kdy např. vymaloval podle V. Hynaise nástěnné alegorie v pantheonu. Maloval výjevy ze života obyčejných lidí a z ulic velkoměsta, ale také portrétoval osobnosti jako Masaryka, Radu, Hynajse aj. Množství jeho studií a maleb bylo reprodukováno ve Zlaté Praze. Byl stálým spolupracovníkem Meggendorfer Humoristische Blätter a Švandy dudáka. Od r. 1910 vedl přípravku na AVU. Vynikl zvláště jako elegantní kreslíř, schopný virtuózně zachytit pohyb postav, zvláště pak salónní portréty a akty mladých dívek.

Autor viz T 2/47, V 3/262.

70 000 – 100 000 CZK / 2 593 – 3 704 €

50 000 CZK / 1 852 €

065

JIROUDEK František (1914 Lhota u Semil - 1991 Praha)

AKT

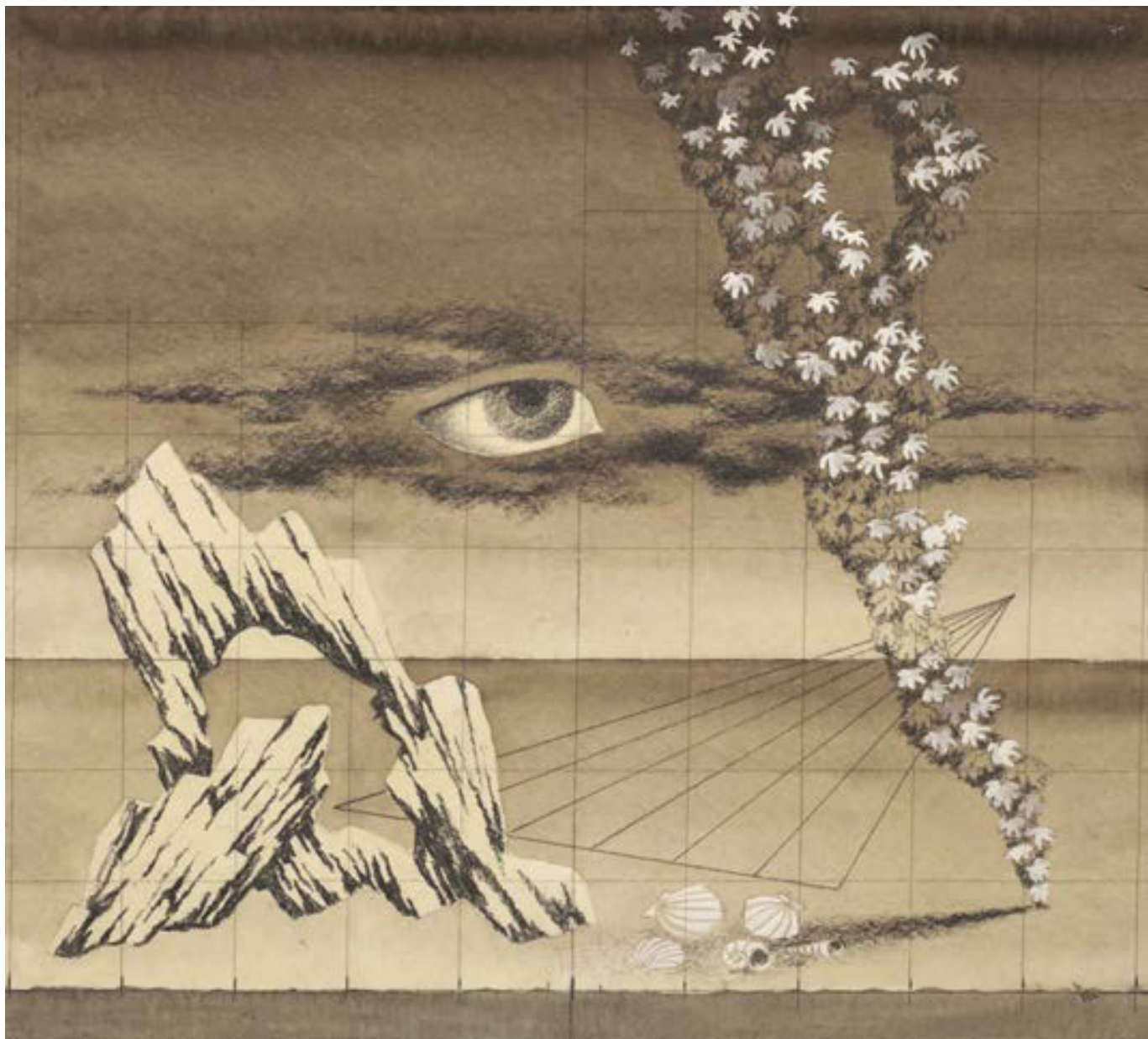
Olej na plátně, 65 x 54 cm, rámováno, signováno vpravo dole Jiroudek.

Malíř, grafik, scénický výtvarník a pedagog. Studoval u Williho Nowaka na AVU v Praze. Lze ho označit za výrazného koloristu s monumentálně pojatými krajinnými a figurálními náměty. Přihlásil se ke skupině Sedm v říjnu (spolu s Hejnou, Paderlíkem, Lieslerem, Seidlem, Michálkem), od roku 1941 člen S.V.U. Mánes, od roku 1961 profesor na AVU v Praze. V počátcích své tvorby se věnoval portrétu, aktu, figurální kompozici a krajině. Tři z jeho školních prací byly roku 1937 vybrány na výstavu do Neapole. Po válce v létě 1946 odjel do Paříže a do jeho díla výrazně pronikl vliv Pierra Bonnard. Od roku 1954 se věnoval především svému milovanému kraji v okolí Liběchova a jeho přilnutí k vinařskému kraji se projevilo v kresbách štětcem - ilustracích ke knize Dobrý člověk ještě žije od R. Rolanda. Zastoupen je svou tvorbou ve sbírkách NG v Praze, v Ermitáži v Petrohradě, Torontu a na radnici města Lyngby v Dánsku.

Autor viz T 1/439, TD 85, V 2/545, B 6/75, Ch 4/273, NEČVU 1/325.

25 000 – 40 000 CZK / 926 – 1 481 €

18 000 CZK / 667 €

066

MUZIKA František (1900 Praha - 1974 Praha)

JULIETTA (NÁVRH OPONY)

Kombinovaná technika na papíře, 41,5 x 46 cm, datace - 1938, rámováno, v paspartě, pod sklem, vpravo dole opatřeno pozůstalostním razítkem F. Muziky.

Vystaveno:

František Muzika, Scénická tvorba, Galerie Fronta, Praha 1976, č. kat. 33.

Publikováno:

František Muzika, Scénická tvorba, Galerie Fronta, Praha 1976, č. 12.

Mimořádný český malíř, grafik, ilustrátor, scénograf, ale i výtvarný kritik, studoval u J. Štursy na AVU v Praze. Od r. 1921 byl členem Devětsilu a je velmi zajímavé, že stál u všech tří klíčových výstav české avantgardy - I. Jarní výstavy (1921), která rekapitulovala nejranější fázi devětsilské aktivity, zvláště pak stylový primitivismus, výstavy Poezie 1932, jež otevřela cestu k surrealismu a imaginativní malbě a také Výstavy československé avantgardy (1937), zahajující etapu angažované protiválečné tvorby. Jádrem Muzikovy válečné tvorby se soustřeďuje kolem bohatě rozvětveného cyklu Snů a z něj vyrůstajícího druhého cyklu z Českého ráje, které navozují zásadní obrat ve výtvarné poetice a významové struktuře jeho obrazů. I bez kolektivního programu se mu podařilo v poválečných letech a později, přijít s vlastní invenční obrazovou poetikou, kterou rozvíjel v souvislostech s aktuálními světovými malířskými proudy. Vždy se mu však podařilo zachovat si vlastní autorskou poetiku a osobitý, zcela nezaměnitelný malířský rukopis, ať už v minuciózně promalovaných dílech, rozvíjení vlastního výtvarného univerza ve směru biomorfizace neživé hmoty nebo v principu metamorfózy a antropomorfizace. Významnou součástí jeho tvorby se stala typografie. Je autorem velkého množství ilustrací, grafických úprav, ale i monumentálního kompendia Krásné písmo. Autor viz T 2/171, TD 134, V 3/453, TB 25/304, B 7/630, NEČVU 1/542.

200 000 – 300 000 CZK / 7 407 – 11 111 €

150 000 CZK / 5 556 €

067

KOTÍK Pravoslav (1889 Slabce u Rakovníka - 1970 Praha)

PLETAŘKA

Olej na plátně, 60 x 50 cm, rámováno, datace 1926, signováno vpravo uprostřed P. KOTÍK 26.

Opatřeno restaurátorskou zprávou akad. mal. Jana Frühaufa.

Český malíř, grafik, ilustrátor a pedagog, studoval u prof. Maška, Dítěte a Schikanedera na UPŠ v Praze. Byl členem S.V.U. Mánes, Sociální skupiny (společně s K. Holanem, M. Holým a sochařem K. Kotrbou) a vystavoval také s Uměleckou besedou. První samostatnou výstavu měl v r. 1927 v Rudolfinu v Praze. Od 20. let až do r. 1937 podnikl řadu studijních cest do Paříže. Zpočátku bylo jeho dílo ovlivněno fauvismem a expresionismem. Ve dvacátých letech se přiklonil ke geometrizujícímu kubismu, který se projevil hlavně v redukci a zjednodušení obrazové struktury, později se nechal inspirovat také novoklasicismem. Leitmotivem Kotíkova díla byla existence člověka v jeho složitých mezilidských vztazích. Od padesátých let se u něj začala objevovat ovšem i nefigurativní témata, ve kterých nechal promlouvat surrealismus, např. cykly Živly nebo Děs. Výrazně v nich vystupují jednoduché tvary a barevnost, závěr jeho tvorby pak celý patřil abstrakci. Ve svých grafických pracích a ilustracích (dřevoryty, lepty, litografie) zobrazoval sociální a intimní témata. Během života byl oceněn řadou prestižních ocenění jak doma tak v zahraničí, třeba stříbrnou medailí na Světové výstavě v Paříži. Uznání dosáhl zejména v šedesátých letech, kdy se těší jeho dílo značné publicitě i obecnému přijetí širokou veřejností. Souborně bylo jeho dílo prezentováno až posmrtnou výstavou v NG v r. 1991. Dnes patří k respektovaným a sběratelsky oblíbeným autorům. Autor viz T 1/538, 2/769, TD 102, V 3/104, B 6/297, NEČVU 1/387.

120 000 – 160 000 CZK / 4 444 – 5 926 €

90 000 CZK / 3 333 €

068

NAČERADSKÝ Jiří (1939 Sedlec - 2014 Praha)

AKT

Kvaš na papíře, 29,5 x 20,5 cm, rámováno, pod sklem, datace 1995, signováno vpravo dole Načeradský 95.

Významný český malíř a kreslíř, studoval střední UPŠ bytové tvorby v oboru plakát. Po maturitě studoval u V. Rady na AVU v Praze. V r. 1967 poprvé vystavoval na veřejnosti v rámci výtvarného spolku Mánes v pražské Galerii mladých. V letech 1968 a 1969 pobýval na stipendiích v Paříži. Již od počátku své tvorby akcentoval zaujetí lidskou postavou, a proto se také lidská postava stala ústředním tématem a základním rysem většiny jeho obrazů (Dvě nudistky, Erotické totemy, Běžec K., 1967). Jako umělec se tak zařadil mezi nejzásadnější představitele Nové figurace 60. let, která navazovala na klasické pojetí figurální malby a jistým způsobem transformovala do podoby často nazývané magickým realismem. Načeradského figurální kompozice však prošly během šedesátých, sedmdesátých a osmdesátých let výrazně osobitým vývojem. Vždy reagoval na okolní vlivy, a proto je jeho práce významně poznamenána nejen Novou figurací, ale také pop-artem nebo díly Pabla Picassa. Jeho figurální postavy také prošly řadou metamorfóz. Figury v Načeradského obrazech často až ztrácí charakteristické rysy lidské postavy a proměňovaly se ve hmyz nebo pouhé geometrické tvary. V období 1969 - 1989 byl jako umělec bojkotován komunistickým režimem a živil se restaurováním fasád historických budov. To ale neznamená, že by tvorbu vzdal. V sedmdesátých letech se zaměřil na témata konstrukcí a strojů (cyklus Stroje). Vytvářel však také obrazy silně erotického nádechu. Výtvarným tématem se mu staly lineárně pojaté ženské postavy vystavené různým deformacím a úpravám, při nichž docházelo k potlačení některých anatomických částí, a se zdůrazněnými ženskými tělesnými znaky jako představitelky neskrývaného erotického významu. Od poloviny let osmdesátých se zaměřil na mužské akty, které připomínaly řecké antické figurální sochařství. Od r. 1987 byl členem volného seskupení 12/15 Pozdě, ale přece. Po r. 1989 působil jako vedoucí Ateliéru figurální a monumentální malby na AVU v Praze a na Fakultě výtvarného umění VUT v Brně. V r. 1991 byl jmenován profesorem. V devadesátých letech vytvořil Načeradský uzavřený cyklus s názvem Antropogeometrie, ve které dále rozvedl své představy lidských postav v širších geometrických souvislostech. Díly je zastoupen ve sbírkách NG, GHMP, většiny regionálních galerií v ČR, Muzea Kampa, Galerie Zlatá husa, v zahraničí 7 díly v Centre Georges Pompidou v Paříži. Pracuje často v poloze jednoduchého, expresivního barevného znaku. Autor viz NEČVU 2/547, Ch 9/163.

15 000 – 25 000 CZK / 556 – 926 €

10 000 CZK / 370 €

069

ŠPILLAR Karel (1871 Plzeň - 1939 Praha)

TOAleta

Pastel na kartonu, 81 x 59,5 cm, rámováno, pod sklem, datace - po r. 1910, signováno vlevo dole Karel Špillar.

Vystaveno a publikováno:

Metamorphoses – Proměny ženy ve výtvarném umění, Galerie Diamant S.V.U. Mánes, 2013, str. 299;

34. veletrh Antique, listopad 2014.

Významný český malíř patřící k dekorativnímu proudu českého meziválečného umění studoval v ateliéru u F. Ženíška na UPŠ v Praze, kde později vyučoval a nakonec byl na své alma mater jmenován profesorem. Ve svých monumentálních dekorativních úkolech vymaloval Pavilon Pražské obchodní komory na Světové výstavě v Paříži, namaloval rozměrná plátna pro Vlašský dvůr v Kutné Hoře a stojí i za návrhem půvabné mozaiky Hold Praze na Obecním domě. Byl členem S.V.U. Mánes a pro tento kultovní spolek výtvarníků vytvářel i plakáty. Ovládl však i jiné malířské formy, než dekorativní. Svěbytnou krajinářskou formu si Špillar našel záhy po roce 1903 ve Francii za pobytu v Onivalu a širším normanském okolí. Tehdy tam v plenéru zachytil množství terénních situací s osobitou vegetací i proměnlivou atmosférou nebe. Drobné studie pak v ateliéru převáděl do mírně již komponovaných obrazů pro výstavy. Pozdější náměty čerpal také z chodského prostředí. Velmi úspěšně se věnoval portrétům, grafice a plakátové tvorbě. Jeho obrazy jsou zdařilou symbiózou symbolismu a secese, která směřovala k jednoduché monumentální obrazu plným šťastného poklidu a jasu.

Autor viz T 2/553, V 4/331, TB 31/378, B 9/748, NEČVU 2/838.

120 000 – 180 000 CZK / 4 444 – 6 667 €

94 000 CZK / 3 481 €

070

PIEPENHAGEN August Bedřich (1791 Soldin v Prusku - 1868 Praha)

HORSKÁ ŘÍČKA V MĚSÍČNÍM SVĚTLE

Olej na dřevě, 18 x 22 cm, rámováno, datace – 40. léta 19. st., signováno vpravo dole ligaturou AP.

Opatřeno odborným posudkem PhDr. Naděždy Blažíčkové – Horové.

Komentář PhDr. Mgr. Naděždy Blažíčkové – Horové:

Předložený obraz Horská říčka v měsíčním světle je nepochybná, typická a velmi krásná práce Augusta Bedřicha Piepenhagen, nejspíše ze čtyřicátých let 19. století, kdy vznikaly jeho vzorníky. Vzorníky svých krajin v miniaturním provedení Piepenhagen prostřednictvím přátel posílal všude tam, kde vystavoval, do Vídně, Lince, Mnichova a Berlína. Podle výběru zákazníka pak označenou studii zpracoval na požadovaný formát. Tyto vzorníky, obsahující drobné variace přírodních motivů o rozměrech pohybujících se mezi třemi až dvaceti centimetry, jsou Piepenhagenovou specialitou a také jistou zvláštností nejen v naší, ale i evropské malbě. Pasparty obsahující až dvanáct, někdy i dvacet těchto přírodních miniatur rozesílal na ukázkou a na jejich základě přijímal objednávky. Na nedávné výstavě věnující se Piepenhagenově rodině byly vystaveny jak jeho vzorníky, tak i několik podle nich vypracovaných, velmi si podobných definitivních znění. Lišily se pouze v detailech a rozměrech díla*. Piepenhagen si brzy vypracoval vlastní nezaměnitelný krajinářský výraz, nejprve v duchu sentimentálního preromantismu, později už ve znamení vrcholného romantismu. Osobně pojeté drobné přírodní záběry plné melancholického sentimentu a emocionality maloval výhradně podle vlastní fantazie a neustále je obměňoval. Předložená Horská říčka v měsíčním světle patří mezi vzorníky, je vytvořena za pomoci rozplývavého světla měkkým štetcovým podáním, v motivu, kompozici i v použité barevné škále nese všechny charakteristické znaky Piepenhagenovy krajinářské tvorby.

Autor viz T 2/269, TB 26/598, B 8/313, NEČVU 2/611.

80 000 – 140 000 CZK / 2 963 – 5 185 €

60 000 CZK / 2 222 €

071

JANSA Václav (1859 Rovné pod Řípem - 1913 Černošice)

HRUBÁ SKÁLA

Olej na plátně, 43,5 x 47,5 cm, rámováno, datace 1894, signováno vpravo dole Václav Jansa 1894, zezadu opatřeno výstavním štítkem.

Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař.

Vystaveno:

Václav Jansa - výběr z tvorby, Krkonošské muzeum v Jilemnici, 7. 3. 2014 do 2. 5. 2014, Jilemnice;

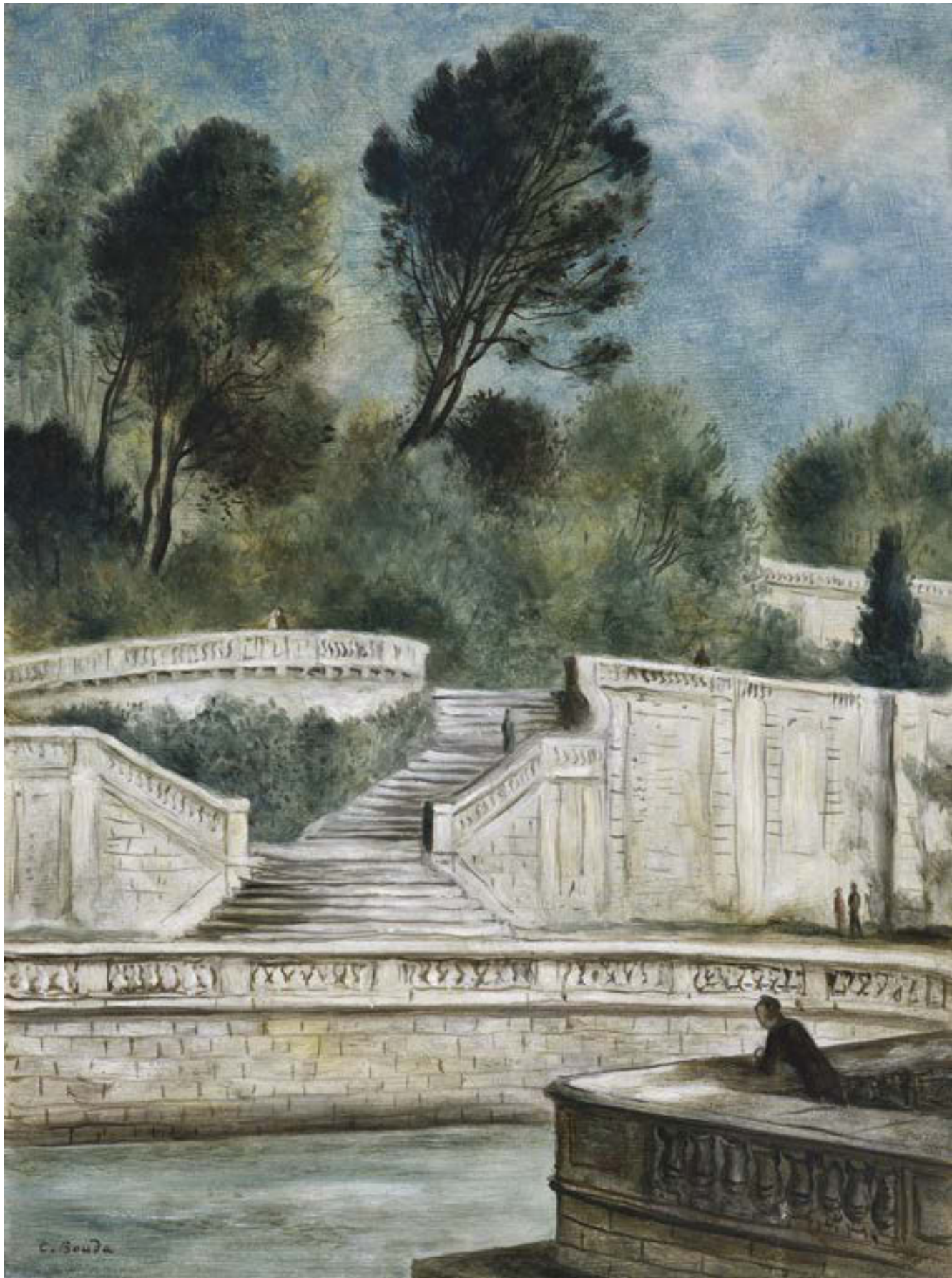
Má vlast - Pocta české krajinomalbě, Jízdárna Pražského hradu, 4. 9. - 1. 11. 2015, str. 233.

Český malíř a krajinář, který studoval AVU v Praze v ateliéru u A. Lhoty, posléze pokračoval ve Vídni pod vedením E. Lichtenfelse a L. C. Müllera. Ačkoli své začátky tvorby zasvětil figurální malbě, později se realizoval zejména v krajinářství. Inspirací mu Čechy nabízely mnoho, a proto mezi jeho oblíbenými náměty bylo např. údolí Otavy, okolí Písku, Třeboňsko, Budějovicko, okolí Jindřichova Hradce. Dále městské veduty tvořily tematický námět jeho tvorby. Nejznámější jsou jeho panoramatické a dioramatické pohledy, na kterých spolupracoval s dalšími umělci. Slavný panoramat Bitva u Lipan z roku 1898 vytvořil ve spolupráci s Ludkem Maroldem. Autorovi byla velmi blízká technika akvarelu, která jej proslavila zejména díky albu Stará Praha, kde detailně zachytil malebná staropražská zákoutí. Skvěle ovládanou techniku akvarelu uplatnil v ilustrovaných časopisech Zlatá Praha, Světozor a Květy. V. Jansa rovněž provozoval soukromou malířskou školu. Jeho díla jsou pak zastoupena v soukromých i veřejných sbírkách.

Autor viz T 1/421, TB 18/394, B 6/35, NEČVU 1/314.

90 000 – 160 000 CZK / 3 333 – 5 926 €

60 000 CZK / 2 222 €

072

BOUDA Cyril (1901 Kladno – 1984 Praha)

ZAHRADA FONTAINE V NÎMES

Olej na sololitu, 33,5 x 25 cm, rámováno, datace – 1945, signováno vlevo dole C.Bouda, zezadu opatřeno přípisem s určením a výstavním štítkem a razítkem.

Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař.

Vystaveno a publikováno:

Má vlast - Pocta české krajinomalbě, Jízdárna Pražského hradu, 4. 9. - 1. 11. 2015, str. 557;

Mistři české krajinomalby, Galerie S.V.U. Mánes Diamant, 2011, str.

Významný grafik, malíř, ilustrátor a uměleckoprůmyslový výtvarník, žák F. Kysely na UPŠ v Praze a M. Švabinského na AVU, sám pak byl profesorem na pedagogické fakultě UK. Člen SČGU Hollar. Jeho klasicistnímu cítění byla nejbližší italská renesance, za jejímž poznáním jezdil od 20. let. Z ní se odvíjelo jeho umění kresby, pronikající všemi uměleckými žánry a technikami rozsáhlého díla. Vypravěčský talent, smysl pro detail a humorná nadsázka, záliba v umělecké minulosti a cit pro hudbu a poezii, pro něž byl vyhledávaným ilustrátorem se odrazily i v jeho volné grafice, zejména v zátiších a vedutách. Aktualizovaná městská veduta je častým hlavním či doplňujícím motivem Boudových prací malířských i návrhářských. Jako grafik užíval všech klasických technik, do roku 1945 převažovaly dřevoryty, mědirytiny a lepty, později spíše kamenorytiny a litografie.

Autor viz T 1/83,2/756, TD 32, V 1/281, Ch 1/200, NEČVU 1/82.

160 000 – 240 000 CZK / 5 926 – 8 889 €

110 000 CZK / 4 074 €

073

PISKAČ Bedřich (1898 Česká Bělá – 1929 Lyon)

CESTA NA KORSICE

Olej na plátně, 64 x 50 cm, rámováno, datace 1928, signováno vpravo dole Piskač 28, zezadu opatřeno výstavními štítky.

Vystaveno:

Má vlast - Pocta české krajinomalbě, Jízdárna Pražského hradu, 4. 9. - 1. 11. 2015, str. 555.

Posmrtná výstava výstava Richarda Laudy, Bedřicha Piskače, Obecní dům, 23. 11. 1929 – 1.1. 1930.

Výstava Umělecké besedy, Bratislava.

Publikováno:

Posmrtná výstava výstava Richarda Laudy, Bedřicha Piskače, Obecní dům, 23. 11. 1929 – 1.1. 1930, Spolek výtvarných umělců

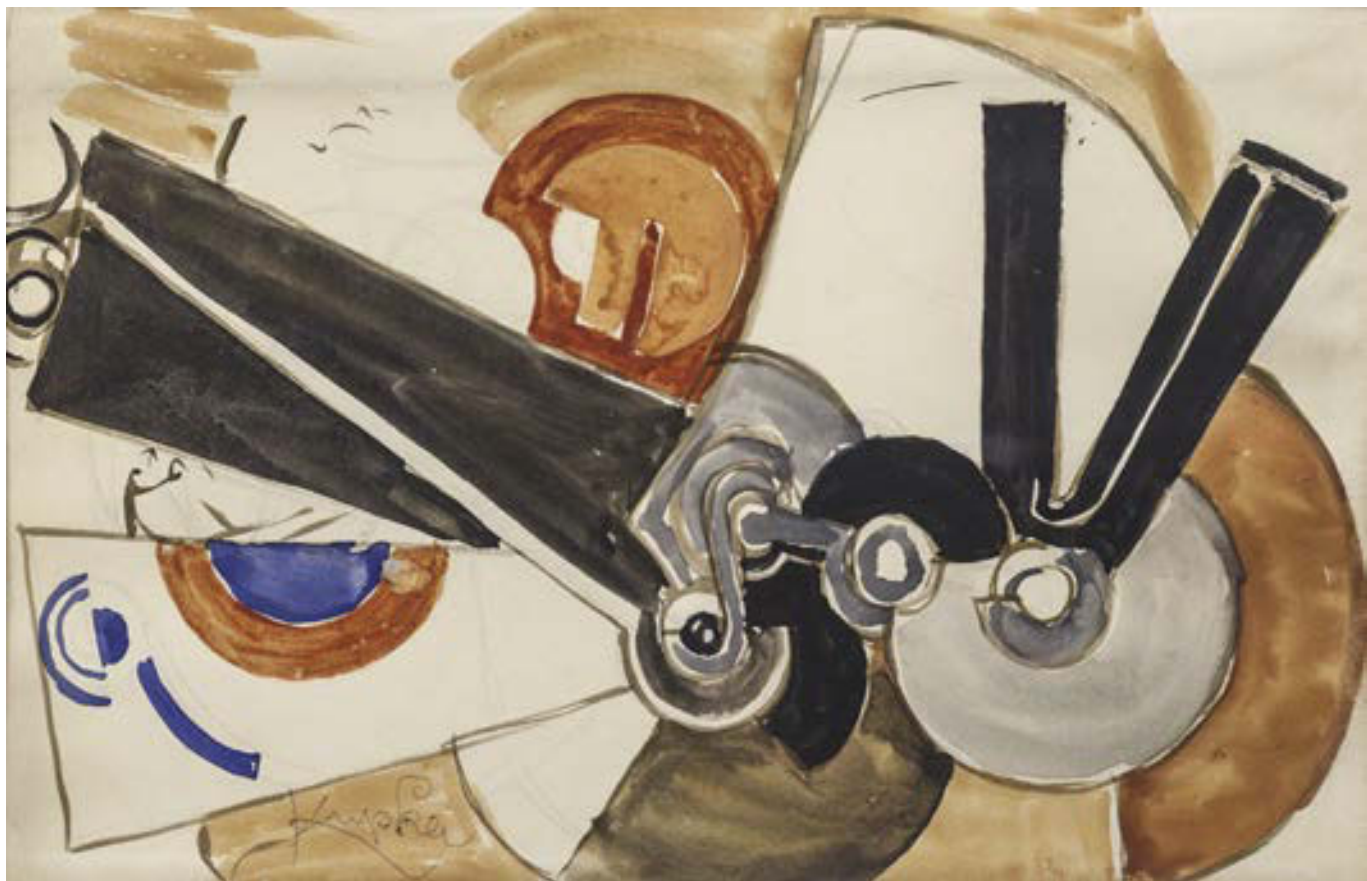
Mánes, Sdružení českých grafiků Hollar, č. kat. 24.

Má vlast - Pocta české krajinomalbě, Jízdárna Pražského hradu, 4. 9. - 1. 11. 2015, str. 555.

Kubisticko – expresionistický malíř krajin a zátiší, mezi lety 1917-1924 studoval na AVU v ateliéru u profesorů K. Krattnera, V. Nechleby a O. Španiela. Během školy podnikl studijní cestu na Korsiku. V letech 1923 -1929 byl členem S.V.U. Mánes. V raném díle ho ovlivnila tvorba Bohumila Kubišty. Maloval prostý život obyčejných lidí, v tehdejší wolkerovské atmosféře a odkazu Devětsilu, jehož byl krátkodobě dokonce členem, např. obrazy Zátiší s chlebem nebo Pradlena. Svým výtvarným stylem kladl důraz na vztah světla a prostoru, často upevněného černou obrysovou linií zesilující naléhavost. Při výstavní činnosti bylo patrné, že se snaží zpřístupnit moderní malířství co možná nejširším vrstvám diváků a návštěvníků. V jeho raných dílech je také vidět inspirace francouzskými mistry André Derainem a Paulem Cézannem. Inspiruje se ale také dalšími francouzskými vlivy a výsledkem jsou jeho kubistická zátiší a rozměrné figurální kompozice. Z tohoto období vyniknou zejména tři plátina Zátiší s pomeranči a dvě figurální kompozice Koupání a Tři akty v zeleném. Koncem dvacátých let maloval krajiny v Orlických horách, které ztvárňoval na svých obrazech Václav Špála, jehož tvorbu Piskač rovněž velmi obdivoval a inspiroval se jí. Při své druhé cestě na Korsiku se však na jihu Francie nakazil skvrnitým tyfem, na jehož následky zemřel. Jeho díla jsou zastoupena například v Oblastní galerii výtvarného umění ve Zlíně a Selicharově obrazárně v Rybné nad Zdobnicí. Pro zajímavost: jeho kresby byly později použity pro knihu prezidenta Zápotockého Rozbřesk vydanou r. 1974. Z výstav: Výstava Nové skupiny, Dům umělců, Praha, 1922, Bedřich Piskač, Dům umění, Olomouc, 1961, Zátiší v české malbě XX. století, Galerie českého fondu výtvarného umění, Praha, 1968-9, České umění začátku 20. let k padesátému výročí republiky, Galerie Vincence Kramáře, Praha 1968, České zátiší 20. století, Alšova jihočeská galerie, Hluboká nad Vltavou, 1988, Tschechische Kunst der 20er und 30er Jahre; Avantgarde und Tradition, Mathildenhöhe Darmstadt aj.

2 500 000 – 3 500 000 CZK / 92 593 – 129 630 €

1 600 000 CZK / 59 259 €

074

KUPKA František (1871 Opočno - 1957 Puteaux)

MECHANISME

Kvaš, akvarel a tužka na papíře, 19,5 x 30 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, datace - 1925 – 1926, signováno vlevo dole Kupka, zezadu opatřeno výstavními štítky.

Opatřeno certifikátem o pravosti díla Pierre Brullé.

Vystaveno:

KUNSTHAUS ZÜRICH, Kupka, 17. 1. - 14. 3. 1976;

Cologne, Kölnischer Kunstverein, Kupka, 15. 4. - 25. 6. 1967, č. 109.

Provenience:

Raymond Bollag, Zurich (získáno 1976);

Hauswedell & Nolte, Hamburg, 1988.

Výjimečný malíř, grafik a ilustrátor, studoval na AVU v Praze u F. Sequense a na vídeňské akademii ve speciální škole malíře historických námětů A. Eisenmengera. Vytvořil několik kompozic v duchu symbolismu, které byly s úspěchem vystaveny ve vídeňském Kunstvereinu. Po pobytu ve Vídni se r. 1896 usazuje definitivně v Paříži, kde zpočátku pracuje hlavně jako ilustrátor pro časopisy La Plume, L'Assiette au Beurre, 1902-5 ilustruje monumentální Reclusovo dílo L'Homme et la Terre a řadu textů s mytologickými náměty. Kupkovo rané pařížské dílo charakterizují portréty a zvláště alegorická témata, kterým přikládá mnohem větší význam, s výmluvnými názvy Žena a peníze, Quad ad causam sumus, Homo sapiens nebo Antropoides. Pro Kupku je důležitý osvětový dosah jeho obrazů. V počátečních letech svého malířského pobytu v Paříži Kupka více kreslí, než maluje. Důležitý je pro něj příběh, který pokaždé obsahuje sdělení a často má rozvrženou koncepci rozepsanou i v textové podobě. Kupkovo myšlení je výchovně filozofické, jeho podání je alegorické. Z této doby pochází také jeho vlastní úvaha: „Máme všichni touhu po nějaké radosti - čistém nemateriálním pocitu blaha, a chtěl bych, aby každý, který tu věc (jež bude obraz) uvidí, aby to v něm podobné pocity vyvolalo.“ Kupka vážil poměry prázdné a plné plochy, dělal barevné zkoušky, umisťoval akcenty stránky a ladil celkové akordy. Mezi lety 1906 až 1913 se pravidelně zúčastňoval pařížských Salonů (Podzimních, Nezávislých aj.) Jeho tvorba vychází z naturalismu a symbolismu konce století, je prosycena řadou umělcových zájmů od ezoterismu a hudební harmonie až po přírodní vědy, promítajících se do všech jejích fází. Kupkův malířský a intelektuální proces vyvrcholil rozměrným obrazem Amorfa - Dvoubarevná fuga, poprvé vystaveném na pařížském Podzimním salónu v r. 1912. Zde a v pozdějších obrazech naplňuje vlastní zákon doplňovačnosti, který definoval jako: „prastarý přírodní zákon, že každý lidský typ vyhledává typ doplňující, opačný...“ V r. 1915 byl jmenován profesorem na pražské AVU, ale neustálé cestování mezi Paříží a Prahou ho tak vysilovalo, že si od r. 1920 vyjednal možnost dohlížet nad stipendisty přímo v Paříži za plný plat, což bylo možné až do r. 1939. V polovině dvacátých let přestal malovat a začal se věnovat dřevorezům. Hned o rok později však začal vytvářet obrazy s náměty mechanismů. Toto téma opustil počátkem 30. let. Kupka pod vlivem nově se formujících směrů začal vytvářet vlastní abstraktní obrazy, kdy se stal jedním z průkopníků orfismu, stylu přibližujícího umění hudbě a poezii. Kupka jako jeden z prvních malířů maloval nejen barvy a tvary, ale rovněž světla a zvuky a dojem, jež v něm scénérie zachovaly. Jeho tvorba je nesena potřebou formulovat malbu jako kosmogonii. Mimořádné dílo Františka Kupky dostalo uznání od šedesátých let dvacátého století, zvláštní rehabilitaci pak přinesla jeho pařížská retrospektiva v r. 1989 a dnes je právem považováno za nejhodnotnější v českém výtvarném umění. Autor viz T 1/598, TD 113, V 3/141, 6/177, TB 22/127, B 6/337, NEČVU 1/426.

700 000 – 1 000 000 CZK / 25 926 – 37 037 €

350 000 CZK / 12 963 €

075

NEMES (NÁGEL) Endre (Andrej) (1909 Pécsvárad - 1989 Stockholm)

DVĚ ŽENY S ČELEM (TVÅ KVINNOR MED CELLO)

Olej na plátně, 89 x 115,5 cm, rámováno, datace 1943, signováno vlevo dole Endre Nemes, zezadu na plátně opatřeno přípisem s určením a opatřeno výstavním štítkem a razítkem.

Vystaveno:

Život medzi-izmami v Galérii města Bratislavy, Mirbachov palác, 3. 2. – 2. 4. 2017.

Významný malíř, grafik, novinář a básník slovenského původu. Dětství prožil ve Spišské Nové Vsi, studoval ve Vídni a v Praze na Akademii výtvarných umění u prof. Williho Nowaka. Působil jako novinář a karikaturista. V roce 1938 emigroval před fašismem do Finska a později do Švédska, kde se stal významnou osobností. Byl rektorem Akademie výtvarných umění v Göteborgu a získal titul rytíře Královského řádu Vasa. Nemesova díla se nacházejí ve švédském parlamentu. O jeho tvorbě vyšlo několik monografií, stal se námětem několika filmů a měl výstavy v prestižních světových muzeích a galeriích. Pro jeho tvorbu jsou charakteristické surrealistické prvky s prolínáním několika motivů v jedné figuře. V období 50. let převládaly v jeho tvorbě nefigurativní tendence. Jeho tvorba patří k odnoži surrealismu. Výrazně se zasloužil o rozvoj monumentální malby ve Švédsku. Od roku 1980 spolupracoval s gobelínovými dílnami v Jindřichově Hradci. Zemřel v roce 1985 ve Stockholmu. Autor viz V 3/468, NEČVU 2/558.

2 500 000 – 3 000 000 CZK / 92 593 – 111 111 €

1 700 000 CZK / 62 963 €

076

WACHSMAN Alois (1898 Praha - 1942 Jičín)

PROSPERO (BOUŘE)

Kombinovaná technika na papíře, 44 x 51,5 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, zezadu opatřeno výstavním razítkem Vystaveno v Mánesu 1947.

Posoudila a pravost potvrdila PhDr. Rea Michalová, PhD.

Vystaveno:

Posmrtná výstava Aloise Wachsmána, S.V.U. Mánes, 1947;

Scénické návrhy k Shakespearově Bouři byly také posmrtně vystavovány na dvou samostatných Wachsmanových výstavách v roce 1959 (Galerie Václava Špály) a na přelomu let 1970 - 1971 (GHMP - Obecní dům).

Publikováno:

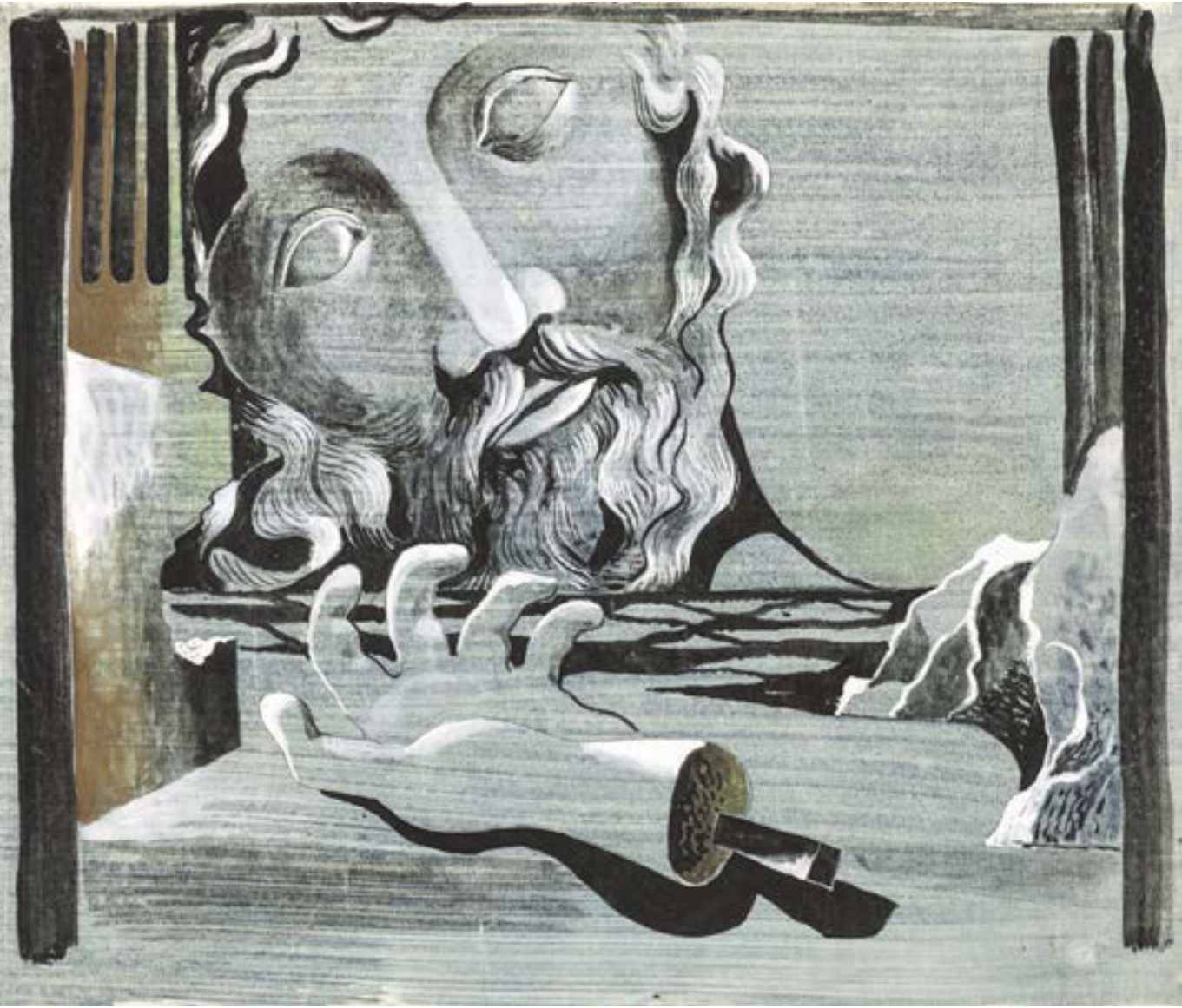
Jaromír Pečinka, Posmrtná výstava Aloise Wachsmána, S.V.U. Mánes, 1947, č. k. 197 - 231: «Scénické návrhy; akvarely, kvaše koláže».

Významný malíř a architekt, představitel české avantgardy. Už během studia na gymnáziu navštěvoval kurzy kreslení u malíře L. Šímy. Jako vysokou školu si zvolil náročný obor architektury na ČVUT, díky kterému se seznámil také se svým pozdějším spolupracovníkem a mentorem J. Gočářem. Wachsmán se stal členem uměleckého svazu Devětsil, již od svého založení v r. 1920. Vystavoval hned na první jarní výstavě v r. 1922, která byla ve znamení poetického naivismu, a to společně s J. Čapkem, F. Muzikou, K. Teigem aj. Wachsmán výrazně zastupoval proud primitivismu přibližující se vkusu lidových vrstev, tedy pelu dobrodružství a dálav z laciných románů. Wachsmán realitu přehodnocoval světlem, modelujícím objemy zevnitř a sálajícím z povrchu. Formu chápal jako neporušený, plynulý celek a svůj směr spolu s dalšími ranými členy Devětsilu označoval jako magický realismus. V r. 1928 podniká cestu do Paříže a pravidelně se zúčastňuje kolektivních výstav. V r. 1932 se účastnil výstavy Poesie 1932, kde se prezentoval ve vybrané společnosti P. Klee, M. Ernsta, S. Dalího. E. Filly nebo L. Šímy. V r. 1936 ilustruje knihu přítele J. Friče, kterou vydal Mánes a od té doby ilustruje ještě několik zajímavých básnických sbírek. Jeho tvorbu ale ovlivňuje těžké onemocnění v r. 1937. Ve svém dalším malířském vývoji se Wachsmán přiklání k výraznému primitivnímu zjednodušení, potlačujícímu jeho zájem o hodnoty světa a valéru. V r. 1942 předčasně umírá na tuberkulózní zánět mozkových blan.

Autor viz T 2/682, V 5/60, B 10/595, NEČVU 2/931.

350 000 – 500 000 CZK / 12 963 – 18 519 €

250 000 CZK / 9 259 €

077

LUCE Maxmilien (1858 Paříž - 1941 Paříž)

LE BOSQUET

Olej na plátně adjustovaném na kartonu, 20 x 26,5 cm, rámováno, datace 1909, signováno vpravo dole Luce 1909, zezadu opatřeno štítkem galerie Druet, Paris, č. 556.

Pravost díla ověřila a potvrdila Denise Bazetoux.

Provenience:

Frederic Luce, Paříž;

Galerie Druet, Paříž.

Známý francouzský impresionistický a pointilistický malíř a grafik. Vyrstl v prostředí na Montparnassu v rodině drážního úředníka. Vyučil se u dřevorytce Henriho -Theóphila Hildebrandta a večerně docházel na lekce kreslení. Už v 17 letech si osvojil rovněž techniku olejomalby. Malířské vzdělání si rozšířil ještě na hodinách kreslení u Diogéna Maillarda, kreslíře z proslulé manufaktury na gobelíny. Tvořil zejména v Paříži a v Rolleboise. Začínal časopiseckými dřevoryty pro L'illustration a londýnský The Graphic. Stylisticky ho velmi ovlivnili Camille Pissarro a Georges Seurat. V r. 1879 narukoval do armády a sloužil v Bretani a Guingampu, kde dosáhl hodnosti desátníka. S tím nebyl spokojen a tak využil svých známostí a dosáhl převelení do Paříže, kde se pak nechal propustit z armádních služeb v r. 1883. O jeho grafické práce přestával být zájem, takže se v této době rozhodl věnovat olejomalbě, a to zcela profesionálně. Z pařížské umělecké sféry našel spřízněné duše v Paulu Signacovi a Henrim Edmundu - Crossovi. Svou kariéru začínal jako krajinář a malíř městských výjevů ze života dělníků, kteří ho od dětství obklopovali. Tvořil ve stylu neoimpresionismu, po určité období maloval i v pointilistickém stylu. Zaujal pro svou typickou světelnost a brutální upřímnost. Francouzský kritik Félix Feneon malíře charakterizoval jako obyčejného, upřímného muže s bouřlivým a nepřehlénutelným talentem. Byl členem skupiny Groupe de Lagny, kde působil s Leem Gaussonem, Émilem-Gustavem Cavallo-Péduzzim a Lucienem Pissarrem. V r. 1895 vyšla na jeho pointilistický obraz Na břehu řeky Seiny u Poissy oslavná kritika v New York Times. V dlouhém a plodném díle maloval pestrou paletu námětů, nejčastěji se však věnoval krajinám. Maloval také portréty, zátiší, zvláště pak květinová a obrazy s motivy tvrdé dělnické práce. Stejně jako jeho vzor Camille Pissarro byl členem anarchistického hnutí. Od r. 1905 maloval obrazy s náměty revoluce. Během I. světové války, tedy po roce 1914, maloval obrazy s náměty válečné hrůzy. Jen s několika málo výjimkami Luce vystavoval každý rok na výstavě Les Indépendants a v roce 1926 uspořádal velkou retrospektivní výstavu. V r. 1909 byl zvolen za viceprezidenta Société des Artistes Indépendants a po smrti P. Signaca byl zvolen jejím prezidentem. Vystavoval v Paříži, Bruselu, Londýně aj. Jeho díla jsou zastoupena v mnoha prestižních světových galeriích, hlavně v Evropě a USA.

Autor viz TB 23/435, B 7/7.

600 000 – 800 000 CZK / 22 222 – 29 630 €

350 000 CZK / 12 963 €

078

ŠÍMA Josef (1891 Jaroměř - 1971 Paříž)

KRAJINA

Olej na plátně, 35 x 55 cm, rámováno, datace 1962, signováno vpravo dole JŠíma 62, zezadu opatřeno autorskou dedikací.

Opatřeno odborným posudkem PhDr. Karla Srpa.

Provenience:

Sbírka Jean - Marie Drot od autora v roce 1963.

Komentář PhDr. Karla Srpa:

Úvahy Josefa Šímy o světle se dostaly počátkem šedesátých let do nového období, vycházejícího z jeho předcházejících obrazů Orfeů, jimiž se koncem padesátých let opět zařadil do čela moderního malířství jako jeden z hlavních představitelů evropské malby. Obraz znázorňuje ortogonální světelné pole v pozadí, které jen příležitostně probleskuje, před nímž se nacházejí sklopené plochy, představující téměř bludiště, které nelze zrakem proniknout. Šíma se zde zabývá podstatnou otázkou vizuality: jak vyjádřit temnou, jak znázornit vnitřní záři, kam až lze dojít v čitelnosti tvaru. Zároveň rozvíjí psychickou stránku, týkající se tesknosti, nemožnosti uchopit celek a uvidět jasné základy světa. Šíma uvádí teprve světlo do pohybu, jako by čekal, že ozáří naznačený obrazec před sebou a dá mu zřetelný tvar. Zřetelným rysem jeho obrazů se stal vnitřní pohyb, který tolik přitahuje obdivovatele jeho obrazů. Tato Šíмова meditativní poloha by se dala srovnat s obdobnou meditativní polohou americké abstraktní malby, nicméně Šíma neopouští své evropské kořeny, týkající se hlavních os, držících pohromadě tento svět, jež nacházel v antickém Řecku. Obraz získal do své sbírky významný kulturní činitel a autor mnoha televizních pořadů se soudobými umělci Jean-Marie Drot přímo od Šímy, se kterým dělal rozhovor pro televizi v roce 1963. Autor viz T 2/529, V 4/282, TB 31/42, B 9/606, NEČVU 2/822, F. Šmejkal: J. Šíma, Praha 1988.

3 000 000 – 3 500 000 CZK / 111 111 – 129 630 €

2 500 000 CZK / 92 593 €

079

ULLMANN Josef (1870 Nekmíř na Plzeňsku - 1922 Praha)

ZA STATKEM U RYBNÍKA

Olej na plátně, 63 x 78 cm, rámováno, signováno vpravo dole J. Ullmann.

Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař.

Významný český malíř, krajinář, který je řazen mezi průkopníky impresionismu u nás. Malířství začal studovat v Mnichově, později se stal žákem M. Pirnera a J. Mařáka na AVU v Praze. Umělecky Ullmanna formovala chittussovská krajina a také tendence krajinářské secese, již měl možnost v Mnichově soustředěně poznávat - roku 1895 viděl v Glaspalastu bezesporu výstavu Worpswedských s jejich náladovými melancholickými plátny, v nejranějších pracích se tak snoubí romanticko-realistický názor s dekorativismem secese (březové háje), postupně s uvolněním štetčového přednesu se posiluje vizuální složka a Ullmann přechází k technice větších či menších skvrn, barvy rozírá do sucha do podložky i vrší v pastách, kombinuje olej i temperu a dosahuje skutečného technického mistrovství. Od roku 1900 se jeho obrazy začaly objevovat pravidelně na stránkách Zlaté Prahy a jiných předních časopisů té doby. Po raných baladických obrazech soumraků a secesně aranžovaných krajin zaměřil Ullmann svoji pozornost po roce 1905 na realističtější krajinářské náměty a také uvolnil svůj malířský rukopis směrem k autonomnější barevné skvrně. Bývá řazen k průkopníkům impresionismu u nás, což připomněla například výstava Variace impresionismu v českém malířství pořádaná koncem sedmdesátých let v někdejší Středočeské galerii. Vrcholné období jeho činnosti nastává koncem první světové války, kdy vznikají jeho výhledy do otevřené krajiny. Teprve nadprodukce několika posledních let přinesla občasná zakolísání a nepokryté posílení manýry, jež tolik dráždila mladou avantgardu. Autor viz T 2/619.

280 000 – 400 000 CZK / 10 370 – 14 815 €

240 000 CZK / 8 889 €

080

HYNAIS Vojtěch (1854 Vídeň - 1925 Praha)

POLOAKT

Olej na plátně, 90 x 70 cm, rámováno, datace 1879, signováno vpravo dole V. Hynais Paris 1879, zezadu opatřeno výstavním štítkem a razítkem.

Opatřeno odborným posudkem Doc. PhDr. Marie Mžkové, CSc.

Vystaveno a publikováno:

Klasikové 19. století, Galerie Diamant S.V.U. Mánes, 5. 4. - 27. 5. 2012, str. 54;

Metamorphoses – Proměny ženy ve výtvarném umění, Galerie Diamant S.V.U. Mánes, 2013, str. 69.

Z posudku Doc. PhDr. Marie Mžkové, CSc.:

Malba je charakteristickým příkladem studie profesionálního modelu, pózujícího k zamýšlené kompozici. V dané fázi znamená prozkoušení možností i vlastní malířské schopnosti a dovedností. Šlo o neidealizovanou, za to opticky dokonale propracovanou malbu, která byla výrazem nového civilistního žánru, jakým se na čas opájeli představitelé francouzské, akademicky školené salónní malby. Jde o zachycení suverénní, nepodbizivé krásy moderního typu. Podobné tendence sledovali i literáti, ostatně na flaubertovské „hledání pravdy“ v poslední třetině 19. století reagovali i spisovatelé v Čechách: nahota pojatá jako „nudita virtualis“, byla chápána jako výraz přirozenosti, pravdy, chápáné jako ctnost, oceňovaná i v běžném životě. Přednosti akademicky dokonalého, koloristicky kultivovaného díla, „Ženský akt“, je skutečnost, že jde o dosud nepublikované, neznámé dílo, pocházející ze sbírky známého sběratele J. Schulze. Z hlediska časného datování je toto dílo neobyčejně cenné, neboť rozšiřuje poznání Hynaisovy tvorby z jeho raného působení v Paříži a ukazuje na jeho vyzrálý talent již v této době. Proto si tak můžeme ověřit, že jej právem – jako neznámého přichozího s minimální znalostí francouzštiny – ocenil již zmíněný Paul Baudry, tehdy nejslavnější z francouzských oficiálních malířů, jenž se spřátelil s tehdy mladým Hynaisem do té míry, že mu odkázal to nejpodstatnější, s čím dobyl pařížskou scénu – malířskou paletu a další osobní předměty ze svého ateliéru.

Významný český malíř, dekorátér, grafik a ilustrátor, studoval u A. Feuerbacha na Akademii ve Vídni, později také na pařížské École des Beaux-Arts v Paříži u J. L. Géróma. V letech 1874 a 1877 pobýval v Itálii, kde se inspiroval tamními náboženskými a mytologickými obrazy. V této době také namaloval nástěnné malby českých světců v kapli Českého hospicu v Římě. Delší dobu strávil v Paříži, kde se věnoval zejména dekorativní malbě a spolupracoval s porcelánkou v Sévres. V letech 1881 až 1883 vytvořil hlavní oponu Národního divadla, která nahradila shořelou oponu F. Zeniška. Vyhrál také výběrové řízení pro několik dekorativních maleb v Národním divadle. Na základě úspěchu provedení byl angažován také k dekorativním malbám pro Dvorní divadlo ve Vídni a Národní muzeum v Praze. Od r. 1893 byl profesorem na pražské AVU. V letech 1891 a 1895 navrhl plakáty pro národopisné výstavy v Praze. Byl skvělým kreslířem a malířem, měl cit pro vystižení barevné atmosféry. Jeho tvorba vychází z novobaročního luminismu, světlo ve spojení s barvou zůstává důležitým prvkem i jeho naturalistických a realistických děl. Lidské tělo a jeho pohyb dokázal zachytit s téměř fotografickou přesností. Jeho veristický luminismus připravil cestu českému impresionismu. V portrétní tvorbě Hynais zastával principy naturalismu a jeho obrazy se vyznačovaly také zajímavými dekorativními prvky. Hynais přinesl do českého výtvarného umění plenérovou malbu s výraznými atmosférickými prvky a vjemy a právem patří k nejznámějším českým malířům.

Autor viz T 1/392, TD 78, V 6/89, TB 18/212-214, B 5/690, NEČVU 1/295.

2 000 000 – 2 500 000 CZK / 74 074 – 92 593 €

1 500 000 CZK / 55 556 €

KUPKA František (1871 Opočno - 1957 Puteaux)

STUDIE PRO STUDENÉ FORMY (ETUDE POUR FORMES FROIDES)

Kombinovaná technika na papíře, 27 x 15,5 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, značeno vpravo dole Kupka, vlevo dole opatřeno přípisem s určením.

Opatřeno certifikátem o pravosti díla Pierre Brullé.

Výjimečný malíř, grafik a ilustrátor, studoval na AVU v Praze u F. Sequense a na vídeňské akademii ve speciální škole malíře historických námětů A. Eisenmengera. Vytvořil několik kompozic v duchu symbolismu, které byly s úspěchem vystaveny ve vídeňském Kunstvereinu. Po pobytu ve Vídni se r. 1896 usazuje definitivně v Paříži, kde zpočátku pracuje hlavně jako ilustrátor pro časopisy La Plume, L'Assiette au Beurre, 1902-5 ilustruje monumentální Reclusovo dílo L'Homme et la Terre a řadu textů s mytologickými náměty. Kupkovo rané pařížské dílo charakterizují portréty a zvláště alegorická témata, kterým přikládá mnohem větší význam, s výmluvnými názvy Žena a peníze, Quad ad causam sumus, Homo sapiens nebo Antropoides. Pro Kupku je důležitý osvětový dosah jeho obrazů. V počátečních letech svého malířského pobytu v Paříži Kupka více kreslí, než maluje. Důležitý je pro něj příběh, který pokaždé obsahuje sdělení a často má rozvrženou koncepci rozepsanou i v textové podobě. Kupkovo myšlení je výchovně filozofické, jeho podání je alegorické. Z této doby pochází také jeho vlastní úvaha: „Máme všichni touhu po nějaké radosti - čistém nemateriálním pocitu blaha, a chtěl bych, aby každý, který tu věc (jež bude obraz) uvidí, aby to v něm podobné pocity vyvolalo.“ Kupka vážil poměry prázdné a plné plochy, dělal barevné zkoušky, umisťoval akcenty stránky a ladil celkové akordy. Mezi lety 1906 až 1913 se pravidelně zúčastňoval pařížských Salonů (Podzimních, Nezávislých aj.) Jeho tvorba vychází z naturalismu a symbolismu konce století, je prosycena řadou umělcových zájmů od ezoterismu a hudební harmonie až po přírodní vědy, promítajících se do všech jejích fází. Kupkův malířský a intelektuální proces vyvrcholil rozměrným obrazem Amorfa - Dvoubarevná fuga, poprvé vystaveném na pařížském Podzimním salónu v r. 1912. Zde a v pozdějších obrazech naplňuje vlastní zákon doplňovačnosti, který definoval jako: „prastarý přírodní zákon, že každý lidský typ vyhledává typ doplňující, opačný...“ V r. 1915 byl jmenován profesorem na pražské AVU, ale neustálé cestování mezi Paříží a Prahou ho tak vysilovalo, že si od r. 1920 vyjednal možnost dohlížet nad stipendisty přímo v Paříži za plný plat, což bylo možné až do r. 1939. V polovině dvacátých let přestal malovat a začal se věnovat dřevořezům. Hned o rok později však začal vytvářet obrazy s náměty mechanismů. Toto téma opustil počátkem 30. let. Kupka pod vlivem nově se formujících směrů začal vytvářet vlastní abstraktní obrazy, kdy se stal jedním z průkopníků orfismu, stylu přibližujícímu umění hudbě a poezii. Kupka jako jeden z prvních malířů maloval nejen barvy a tvary, ale rovněž světla a zvuky a dojem, jež v něm scénérie zachovaly. Jeho tvorba je nesena potřebou formulovat malbu jako kosmogonii. Mimořádné dílo Františka Kupky dostalo uznání od šedesátých let dvacátého století, zvláštní rehabilitaci pak přinesla jeho pařížská retrospektiva v r. 1989 a dnes je právem považováno za nejhodnotnější v českém výtvarném umění.

Autor viz T 1/598, TD 113, V 3/141, 6/177, TB 22/127, B 6/337, NEČVU 1/426.

180 000 – 250 000 CZK / 6 667 – 9 259 €

130 000 CZK / 4 815 €

082

ZÍVR Ladislav (1909 Nová Paka - 1980 Ždírec u Nové Paky)

DRUŽIČKY

Patinovaná sádra, 27 x 8 x 6 cm, datace 1942.

Publikováno:

Jaromír Typlt, Ladislav Zívř, Kant, Praha, 2013, soupis č. 65.

Komentář PhDr. Jaromíra Typlta, autora monografie:

Zívřovy Družičky – sochař sám je původně pojmenovával také jako Dvě ženy a mluvil o nich jako o díle „spiritualistickém“ – vyznačují počátek jeho spolupráce se Skupinou 42. Plastika byla vystavena v březnu 1943 na vůbec první skupinové výstavě v Nové Pace a zaznamenala velký úspěch u Jindřicha Chalupického, který sochaři napsal: „Družičky – jsou neliterární a pathetické – tudíž je to ono!“ (14. 3. 1942) Okouzlen byl i mladý teoretik Jiří Kotalík, který si ihned na této výstavě u Zívřa objednal odlitek skici, jak o tom svědčí zápis ze 17. 3. 1943, otištěný v knize Deníky 1943–1944 (Praha: Národní galerie 2012, s. 100). Práci na díle pak potvrzuje zápis ze 7. 4. 1943: „Vymáčkli jsem dnes dvě skici „Dvou žen“ Kotalíkovi a docentu Maršálkovi. Formu rozbíjí.“ Nabízené dílo je odlitkem této skici, který Zívř provedl v sádře a opatřil velmi uměřenou, ale působivou polychromií. V soupisové části monografie Ladislav Zívř (Praha: Kant 2013) je dílo vedeno pod číslem 65. Vzhledem k tomu, že autorovy sochy a objekty ze 30. a první poloviny 40. let se buď nedochovaly vůbec, nebo jsou zastoupeny ve veřejných sbírkách, nabízí se tu ojedinělá příležitost zakoupit si do sbírky dílo „jediného sochaře v celé své generaci“ (Jindřich Chalupický) z takto významného období.

Jeden z nejlépe hodnocených českých sochařů 20. stol., studoval Odbornou keramickou školu v Bechyni a poté UPŠ v Praze u H. Johnové a L. Drahoňovského. Ve své tvorbě volných, reliéfních a portrétních plastik prošel několika vývojovými obdobími - pozdním kubismem, surrealismem, guttfreundovským civilismem a symbolicky laděným spiritualismem. Ve třicátých letech Zívř operoval s lehkostí tzv. principu náhodného setkání předmětů, z nichž sestavoval své uhrančivé kompozice s dramatickou atmosférou ohrožení. Znamé je jeho „Srdce inkognito“, kde se vrací ještě s dadaistickým pojetím čistého objektu, který je sestaven pouze z hotových prvků. Pro Zívřa je typická fascinace smrtí a asociace s organickými, přímo biologickými tvary, což potvrzuje také způsob adjustace - objekty uzavíral pod nahoře zaoblené skleněné kryty. Jeho vlastním objevem je technika muláže (kombinace přírod. materiálů a tekuté sádry). Poprvé vystavoval společně s dalšími novopackými rodáky a přáteli malířem F. Grossem a fotografem M. Hákem v prostorách D37. Společně s těmito autory se stal členem Skupiny 42, která byla ovlivněna především kubismem, futurismem a konstruktivismem. Zívř byl jediným sochařem této skupiny a jeho tvorba blízce odrážela inspiraci skupiny životem města, městskou periferií a životem obyčejných pracujících lidí. Po válce Zívř tato témata dále rozvíjel, zaměřil se hlavně na vztah člověka a stroje. V 60. letech 20. století Zívř experimentoval s abstrakcí. Zaměřoval se hlavně na přírodu a procesy v ní, geometrii nerostů a jejich fantastičností. To se promítlo do jeho tvorby obohacením soch o kontrastní a hybridní tvary. Jeho pozdější díla neodrážela pouze jeho soudobé pocity, ale především jeho celoživotní zkušenosti a poznání sama sebe. Byl také členem Umělecké besedy, Tvůrčí skupiny Radar a v letech 1942-1948 členem Spolku výtvarných umělců Aleš v Brně. Jeho tvorba vzácně spojuje ohlasy kritické i uměnímilovné veřejnosti.

Autor viz T 2/735, NEČVU 2/956.

250 000 – 350 000 CZK / 9 259 – 12 963 €

200 000 CZK / 7 407 €

083

BOŠTÍK Václav (1913 Horní Újezd u Litomyšle - 2005 Praha)

NEBESKÝ JERUZALÉM

Olej na plátně, 50 x 50 cm, rámováno, datace 1990, signováno dole uprostřed Boštík 90.

Opatřeno odborným posudkem PhDr. Karla Srpa:

Publikováno:

Karel Srp, Václav Boštík, Galerie Zdeněk Sklenář, 2011, str. 385, č. 401.

Václav Boštík, 1913...2005, Galerie Zdeněk Sklenář, 2010, katalog výstavy v GHMP, titulní strana.

Komentář PhDr. Karla Srpa:

Na konci osmdesátých let do Boštíkových obrazů vstoupil nový rys, možná nečekaný, avšak vztahující se k některým jeho obrazům, vzniklým před polovinou šedesátých let – barevná harmonie. Boštík se dosud spíše pohyboval v monochromní poloze, pronikal do hlubin šedí, bělob a černí, někdy si vybral i výraznější barevnou polohu jako byla červená barva, avšak k barevné harmonii dospěl přes spektrum duhy. Objevilo se v souvislosti s jeho několika obrazy Nebeských Jeruzalémů, rozvržených na čtvercovém půdorysu. Na tomto obraze však Boštík pronikal do svého vůdčího kruhu, který od středu prosvětloval tak, aby jednotlivé barvy přirozeně do sebe vplývaly, jako by se jedna mírně odrážela od druhé: po bílé následuje modrá, pak červenofialová a nakonec světlý prstenec uzavírá žlutá. Boštík tak vytvořil osobitou rozvahu o základních barvách, která se v jeho díle z přelomu osmdesátých a devadesátých let vyskytuje výjimečně, takže lze tento obraz počítat mezi jedinečné skvosty, jimiž se zabýval v období, které patřilo k nejúspěšnějším v jeho vnějším uměleckém životě, neboť se konečně dočkal světového věhlasu a začal být oceňován mnoha zahraničními sběrateli. Tato skutečnost jej však nevyvedla z vnitřního soustředění, jež je patrné i z tohoto obrazu, propojujícího různé barevné intenzity způsobem, v němž jsou vyrovnané, jenž v podstatě navazoval na Boštíkovy dlouhodobé zkušenosti, jež měl se základními barvami ještě z období, kdy studoval profesuru kreslení. Dospět k barevné harmonii, k souzvuku, v němž žádný tón nepřevládá, avšak vzájemně se při vnímání pronikají, představuje ukázkou mimořádné malířské zkušenosti, jež se z tohoto obrazu zřetelně projevuje a již v tehdejší českém malířství nedisponoval nikdo další.

Obraz byl několikrát vystavovaný. Je reprodukován na obálce průvodce výstavou Václava Boštíka (Václav Boštík 1913.....2005), jež se v roce 2010 uskutečnila v Městské knihovně v Praze a v monografii Václava Boštíka od Karla Srpa, kterou vydala Galerie Zdeněk Sklenář (Praha 2011, obr. 401, s. 385), kde má však mylně uvedený rozměr a dataci. Potvrzuji tímto, že jde o stejné dílo, které bylo v obou publikacích reprodukováno.

Významný soudobý malíř a grafik, studoval kreslení a deskriptivní geometrii na ČVUT u Oldřicha Blažíčka, Cyrila Boudy aj. a AVU v Praze u Williho Nowaka. Po uzavření vysokých škol byl přeřazen do ateliéru Jakuba Obrovského. Jeho tvorba patří k vrcholným projevům lyrické abstrakce, pokračuje v tradici Josefa Šímy. Začátek jeho tvorby patřil realistickému zobrazení krajiny, postupně však stále více jeho tvorbu ovlivňovala abstrakce. Spolu se sochařem Janem Křížem vytvořil nerealizované návrhy oken pro chrám sv. Víta. Tato spolupráce ovlivnila jeho pozdější tvorbu - nové náměty starozákonní a apokalyptické. Padesátá léta v jeho tvorbě patří abstrahování a čistému elementárnímu výrazu. Díla měla bipolární řešení námětů - první byly lineární obrazy, využívající symetrického členění, a druhé tvarující se shluky šedých modelovaných polí. Tyto dva přístupy jsou odrazem základu přírodních a hlavně vesmírných reflexí. Boštíkova tvorba je zastoupena ve stálých sbírkách předních českých a evropských galerií i v privátních kolekcích.

Autor viz T 1/82, TD 32, B 2/199, Ch 1/199, NEČVU 1/80.

3 000 000 – 4 500 000 CZK / 111 111 – 166 667 €

2 450 000 CZK / 90 741 €

084

ČAPEK Josef (1887 Hronov nad Metují - 1945 Bergen - Belsen)

RÁNO

Oboustranná kresba rudkou na kartonu, 39 x 31,5 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, datace 1916, signováno vpravo nahoře Josef Čapek 1916.

Opatřeno odborným posudkem PhDr. Pavly Pečinkové CSc.

Provenience:

Původně z majetku Karla Čapka, následně z majetku rodiny Scheinpflugovy.

Z posudku PhDr. Pavly Pečinkové CSc.:

Jde o pozoruhodnou práci Josefa Čapka, která doposud nebyla publikována. Patří do klíčového období za první světové války, kdy Čapek v klauzuře vynucené politickými okolnostmi dospívá jednak k hluboce introvertní umělecké výpovědi, jednak k osobité interpretaci kubistických podnětů, propojující principy purismu a novoklasicismu. Tehdy maluje cyklus něžných a nostalgických olejů s motivem „Toalety“, charakterizovaných výrazovou úsporností a čistotou, v nichž se promítá jeho intenzivní, ale stále nenaplněný milostný vztah k Jarmile Pospíšilové. Sérii dívčích postav zachycených v intimních okamžicích, kdy se češou nebo svlékají, realizoval paralelně i v kresbách většího formátu a grafických listech. Kresebným rukopisem a magickým uplatněním světla se předložená práce shoduje s dalšími Čapkovými kresbami z daného období, které jsou motivicky spojeny s jeho litografickými listy. Práce je provedena na kreslicím kartonu, který Čapek v daném období používal.

Jeden z nejvýznamnějších malířů českého moderního umění studoval u prof. Dítěte, J. Preislera a L. Šalouna na UPŠ v Praze. Po ukončení studia odjel na téměř roční pobyt do Paříže a po návratu se zapojil do českého kulturního života. Později však pravidelně cestoval po Evropě a zajímal se o podobu umění evropského, ale i Austrálie, Oceánie nebo Afriky. Byl spoluzakladatel Skupiny výtvarných umělců, redaktor Uměleckého měsíčníku, poté člen S.V.U. Mánes, redaktor Volných směrů a jeden z iniciátorů skupiny Tvrdošijných.

Ve své rané tvorbě se připojil k malířům reagujícím na kubismus. Svůj zásadní kubistický obraz namaloval v r. 1913 a ztvárnil na něm Ženskou postavu (Leliu), jež je dnes v privátní sbírce. Jestliže jeho předchozí práce Novostavba (1912) a Marseille (1913) nesou ještě stopy hledání raných fází kubismu, je Lelio založen na prastaré metamorfóze ženské figury a hudebního nástroje, vyjadřující snahu namalovat cosi nehmotného a neuchopitelného, paralelního zvukům hudby, konkrétně kytary. Proměnu, jež zachytil v povídce Událost na příkladu zážitku z koncertu: „Nejvíce bylo zlyšet hru cello...Byl to hlas tak silný, že všichni jsme viděli, jak rozvinulo své křivky a oživilo své plochy pohybem podivným, který zasahoval až do diváků a rušil jejich podobu, až bylo nahá žena s překrásně vykrojenými boky

a oble vypnutým zadkem, úpěnlivě prosící cellistu, aby ji obejmul“. Čapek zde představil v kubismu proměnu předmětu, věci a figury, ve které spočívala neobyčejně silná imaginace tohoto specifického stylu. Později začal rozvíjet vlastní alternativu k francouzským vzorům moderního malířství a svobodně je používal jako volné impulsy k vyjádření svých postojů. Jeho výtvarná forma představovala jazyk, který lze proměnit a používat v novém kontextu. Obrazy Harmonikář, Kolovrátkář a Námořník (1913) mají osobně motivované náměty a kromě výrazně zjednodušených forem jsou pro ně charakteristické také zajímavé kontrasty světla a stínu. Hudební nástroj u Harmonikáře a Kolovrátkáře má také jinou barvou (modrá a červená), než je celkové monochromní ladění obrazů. Pro své obrazy si vybíral zdánlivě nejbanálnější motivy jako pijáky, žebráky, hudebníky či námořníky: „Úlohou bylo tuto banalitu proniknout co nejhlouběji ze stanoviska malířského a docílit podobný pocit, jako máme někdy nad fotografiemi, nad figurami Cézannovými i Picassovými: že lidé, i když je možné je očichat a ohmatat, jsou trochu jako zjevení.“ Je možné, že světelné kontrasty ho začaly zajímat po studijní cestě po Španělsku, kterou vykonal v r. 1911, ve které ho zaujala tvorba zejména malíře El Greca. Za první světové války se věnoval malování motivu hlav, přičemž většího či menšího stupně expresivnosti dosahoval propojením světla a lomených geometrických tvarů, např. Hlava muže, Hlava ženy, Hlava muže v tvrdém klobouku. Určitým mezníkem geometrizace tvaru je Sedící žena (1916 - 1917), jejíž tělo splývající s židlí, tvoří pouze výmluvný kosočtverec. Mimořádným dílem je obraz Černošský král (1920), který historik umění J. Pečírka zařadil do rondokubismu a V. Nebeský jej označil za vědomý primitivismus. Čapek byl po pařížském pobytu fascinovaný světem černochoů, ve kterém viděl spoustu pestrosti a nápaditosti, jejich snahu o břítké a překvapivé kontrasty a živou útočnou dynamiku. Černošský král je král kuřák, možná bývalý pirát a námořník, cosi mezi šerifem a bosým dirigentem. Esence hrdiny z dobrodružné literatury, obestřené klukovským rouchem tajemství. V obrazech se sociální a městskou tematikou našel osobitou malířskou zkratku se silným emocionálním nábojem (Parta, Dva u zdi), věnoval se též krajinářství, ale i dětským motivům. Kulturní dodnes zůstává jeho mistrovská dětská knížka O pejskovi a kočičce. Čapkovra rozsáhlá grafická tvorba je charakteristická svou jednoduchostí a lyričností stejně jako jeho malba. Na konci 30. let vyvrcholila dramatická účinnost díla v cyklech symbolizujících nadcházející válku (Oheň, Touha) a v tvorbě politické karikatury pro noviny (Modern Times, Diktátorské boty). Se stejnou odvahou začal působit v oboru knižního výtvarnictví svými obálkami a ilustracemi. Jako jevištní výtvarník spolupracoval s Národním divadlem v Praze, Státním divadlem v Brně a s Divadlem na Vinohradech. Věnoval se výtvarné kritice a teorii (Nejskromnější umění, Umění přírodních národů). Z důvodu účasti v protifašistickém odboji byl zatčen gestapem a vězněn až do své smrti v koncentračních táborech. V současnosti patří mezi nejrespektovanější malíře českého výtvarného umění a sběratelsky jednoho z nejvíce ceněných autorů. Autor viz T 1/137, 2/757, TD 39, V 1/385, B 2/504, NEČVU 1/111.

700 000 – 1 000 000 CZK / 25 926 – 37 037 €

380 000 CZK / 14 074 €

085

HANUŠ Vladimír (1961 Rychnov nad Kněžnou)

SAMO NA ODVRÁCENÉ STRANĚ ZÁŘÍ

Akryl na papíře, 56 x 81 cm, rámováno, pod sklem, datace 2013, signováno zezadu Vladimír Hanuš 2013.

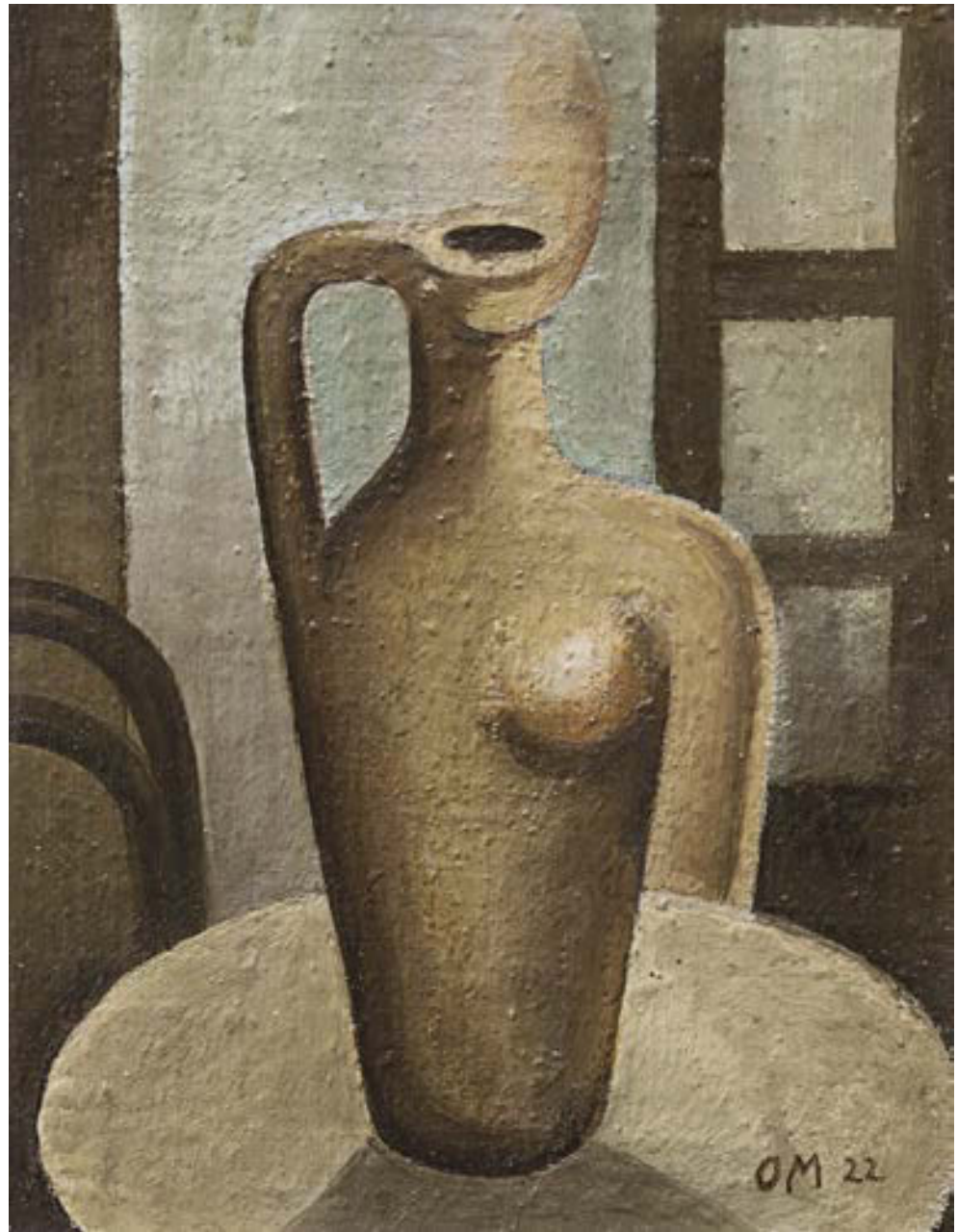
Vystaveno a publikováno:

Vladimír Hanuš, Na okraji ráje, Galerie European Arts, 3. – 28. 11. 2014, č. kat. 21.

Současný český malíř, který vystudoval Akademii výtvarných umění v Praze u prof. Františka Hodonského a prof. Karla Malicha. Ve svém malířském díle, kterému se věnuje v rodném kraji na Rychnovsku, řeší především téma krajiny. Do námětu krajiny zapojuje také stylizované figurativní motivy. Na krajinu nahlíží z mnoha úhlů pohledu, dost často také z jiné perspektivy, z leteckých vzdušných výšek. Do obrazů se promítá snovost a spiritualita. Významnou roli v jeho díle hraje linie a výrazná barevná plocha. Účastnil se mnoha skupinových výstav a také uspořádal mnoho výstav samostatných, jednou z posledních výstav je prezentace tvorby na výstavě Krajina zevnitř v Galerii výtvarného umění v Chebu a výstava Na okraji ráje v prostorách Galerie European Arts.

22 000 – 35 000 CZK / 815 – 1 296 €

16 000 CZK / 593 €

086

MRKVIČKA Otakar (1898 Příbram - 1957 Praha)

ZÁTIŠÍ SE DŽBÁNEM

Olej na dřevě, 15 x 11,5 cm, rámováno, datace 1922, signováno vpravo dole OM 22.

Český malíř, ilustrátor, karikaturista, výtvarný kritik, scénograf a člen Devětsilu, studoval u J. Loukoty a F. Tichého na AVU v Praze a na UPŠ u E. Dítěte a V. H. Brunnera. V Mrkvičkově ročníku na UPŠ studovali kolegové jako Toyen, A. Diviš nebo L. Sutnar a společně stáli u zrodu legendárního uměleckého sdružení Devětsil. Společně s K. Teigem již od začátku pořádali osvětové přednášky a věnovali se také moderní typografii, za jejichž zakladatele jsou v našem prostředí právem považováni. Byl také členem SČGU Hollar a Umělecké besedy. Od r. 1922 začal hned v několika periodikách publikovat kresby a karikatury a ve stejné době se etabloval také jako ilustrátor, např. Samá láska J. Seiferta, Sedící žena G. Apollinaira aj. Velké úspěchy slavil také jako scénograf, ať už na prknech Osvobozeného divadla nebo později v divadle Dada. Počátky jeho díla byly ve znamení lyrické konstruktivní abstrakce, vrcholícími krajně abstrahovanými obrazy kytar z r. 1927. Třicátá léta v jeho tvorbě charakterizoval sociální civilismus vycházející z jeho názorového smýšlení. V dráze kreslíře a ilustrátora používal techniky kresby tuší a litografie. Významné jsou např. jeho karikatury. Mrkvičkovu dílo je zastoupeno v důležitých národních i soukromých sbírkách, přesto stále patří k poněkud přehlíženým autorům. Autor viz T 2/161, TD 133, NEČVU 1/535.

80 000 – 110 000 CZK / 2 963 – 4 074 €

64 000 CZK / 2 370 €

087

SKLENÁŘ Zdeněk (1910 Leština u Zábřehu - 1986 Praha)

DÁMA (FIGURA)

Olej na plátně adjustovaném na překližce, 53 x 27 cm, rámováno, datace 1943, signováno vlevo dole Z. Sklenář 43, zezadu opatřeno autorským přípisem s určením.

Autenticita díla ověřena galeristou Zdeňkem Sklenářem.

Publikováno:

František Šmejkal, Zdeněk Sklenář, Umělecké profily, Odeon 1984, č. 11.

Z publikace F. Šmejkala:

...ve Figuře a Tanečnickovi, Sklenář už opouští mimetický princip zobrazení a buduje obraz jako nezávislý výtvarný organismus založený na znakovém vyjádření. Postavy už nejsou deformovány, ale svobodně utvářeny ze soustavy elementárních grafických znaků, linií, barevných struktur a ploch, které již nemají s anatomickou věrností nic společného a jejichž sémantické určení vyplývá teprve z celkového kompozičního kontextu. Dochází zde tedy k značné autonomizaci výrazových prostředků, determinovaných především zákony obrazové skladby a umělcovy tvůrčí fantazie. Přitom každý tvar, ať už abstraktní nebo významově nosný, má v kompoziční struktuře stejnou důležitost. Eliminace imitativních funkcí totiž uvolňuje latentní energii barvy a linie, umocňuje jejich emotivní působení a zároveň rozšiřuje jejich asociativní kapacitu. Obraz se stává znakovou strukturou směřující k metaforickému přepodstatnění skutečností.

Mimořádný osobitý malíř, grafik a ilustrátor, studoval na UPŠ v Praze u prof. A. Hofbauera a Z. Kratochvíla. Člen S.V.U. Mánes. Zdeněk Sklenář nikdy nepatřil do žádné výtvarné skupiny a nikdy patřit nechtěl. Jeho myšlenkový a výtvarný svět byl naprosto originální a svou inspiraci čerpal z intenzivního výtvarného zájmu o rudolfínský manýrismus, zejména pak o osobu geniálního Giuseppe Arcimbolda, kterého pomáhal objevovat i pro historiky umění v době, kdy ještě nepatřil mezi respektované tvůrce, dále secesi a orientální kaligrafii. Významně jeho tvorbu ovlivnili také básníci jako K. H. Mácha, Ch. Baudelaire a G. Apollinaire. Jeho imaginativní tvorba našla své východisko v surrealismu, malba je však od počátku zaměřena ke vztahu barevné amorfní plochy a jemné znakové struktury. Osudovým zlomem v jeho tvorbě se stala cesta do Číny v r. 1955, kde strávil několik měsíců. V další tvorbě aplikoval zásady vyslovené výtvarným teoretikem a figurálním malířem Sie Che, ale vybral si z nich jen určité principy, které volně parafrázoval ve shodě s vlastní evropskou sensibilitou. Od této doby se v jeho podání stává obraz kaligrafickým podobenstvím světa, schopným evokovat předměty i krajiny, konkrétní osoby i abstraktní filozofické pojmy, anonymní čmáranice na zdi i kultivované písemné znaky. Významnou kapitolu v jeho díle tvoří rovněž svěbytné a nezapomenutelné knižní ilustrace. Dílo Zdeňka Sklenáře se vyznačuje jedinečnou nadčasovostí a mimořádnou sdělností napříč světadíly a rozdílnými kulturami.

Autor viz T 2/454, TD 166, B 9/632, NEČVU 2/744.

2 000 000 – 3 000 000 CZK / 74 074 – 111 111 €

1 000 000 CZK / 37 037 €

088

PREISSIG Vojtěch (1873 Světec u Bíliny - 1944 Dachau)

VEČER

Akvatinta na papíře, 36,5 x 28 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, datace - 1905, signováno vpravo dole Vojt Preissig. Dílo bylo otištěno na obálce katalogu průlomové výstavy Česká secese, Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou, 1966. Významný český malíř, grafik a ilustrátor vystudoval UPŠ v Praze u prof. B. Ohmanna. V r. 1898 odjel do Paříže, kde pracoval v ateliéru u A. Muchy a zároveň se vzdělával v typografii a grafice v soukromých ateliérech M. Delauna a K. Schmidta. Počátky jeho tvorby, převážně grafické, typografické a ilustrační, jsou spojeny se secesí, v tomto duchu jej ovlivní japonská grafika. V r. 1903 se vrátil do Prahy a v r. 1905 si otevřel vlastní ateliér, kde začal vytvářet svá nejznámější grafická díla. V r. 1910 byl nucen ateliér uzavřít a odjel žít a pracovat do USA. Začal vyučovat na známé Columbia University a věnoval se reklamní grafice, která se z dnešního pohledu jeví jako předchůdce opartu, než tehdy módní geometrická abstrakce. V r. 1913 se vrátil do Prahy, zúčastnil se protirakouského odboje a tiskl náborové plakáty do Československých legií. V r. 1918 začal tisknout písmem, které sám vymyslel - verzálkami. Třicátá léta patřila v jeho tvorbě zejména malířství a nutno dodat, že v ní vznikala nejpůsobivější a nejvyšší díla. Preissig se v nich zabýval tématem organismu a organických přírodních procesů, a to na bázi obrazových a kompozičních principů. Vzájemně v nich vztahoval či prořítal tři kompoziční centra, jednotky nebo eventuálně množiny jejich obrazových prvků. Hlavním motivem a výrazovým prostředkem se u Preissiga stala linie. Lineární spirály se odvíjejí ze tří kompozičních ohnisek, často jsou žluté, modré a bílé. Preissigovo organicky neosobní pojetí motivu pohybující se linie jako samostatného obrazového a symbolického tématu je protikladné jeho dřívějšímu ztvárnění u F. Kupky. V r. 1933 byla Preissigovi uspořádána tematická výstava v Topičově salonu a ve stejném roce bylo ve Světcu u Bíliny otevřeno jeho muzeum. Za druhé světové války se zúčastnil protinacistického odboje a v r. 1940 byl zatčen a odvezen gestapem do koncentračního tábora v Dachau, kde o několik let později zemřel. Autor viz T 2/311, TD 151, V 3/624, TB 27/373, B 8/478, NEČVU 2/648.

40 000 – 60 000 CZK / 1 481 – 2 222 €

26 000 CZK / 963 €

089

TRAMPOTA Jan (1889 Praha - 1942 Poděbrady)

VESNICE

Olej na plátně, 50,5 x 65,5 cm, rámováno, datace 1926, signováno vpravo dole Jan Trampota 26.

Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař.

Malíř, kreslíř a grafik, současník generace moderny, již byl ovlivněn. Studoval na UPŠ u prof. J. Dítěte, současně na pražské AVU u prof. J. Preislera večerní akt, který byl vstupenkou do tajů moderního umění respektovaného umělce a kantora. Stal se členem S.V.U. Mánes. V raném období se zabýval především problematikou kubismu, který nechal promlouvat do svých figur a aktů. V letech 1913-14 navštěvoval soukromou školu V. Beneše a O. Nejedlého. Právě přátelství s druhým jmenovaným se mu bohatě vyplatilo, protože díky jeho společenským stykům se přes léto v r. 1915 stal hostem na zámku majitelky Mixové-Šťastné v Nové vsi. Po návratu zůstal v Praze, kde se zapojoval do uměleckého života, než byl koncem r. 1916 odveden. První poválečnou výstavu má Trampota v dubnu 1919 společně s přítelem J. Kubičkem ve Weinertově Umělecké aukční síni. Trampotovo zralé období začíná po r. 1920, kdy jeho sensualismus navazuje na Cézannovu stavebnost a jednoduchost, směřuje však k novoklasicismu. Figurální tvorbu v pozdějších letech, zejména po příchodu do Orlických hor, zcela vytlačily náměty krajin. Krátký pobyt ve Francii Trampotovu tvorbu silně ovlivnil. Objevil tam moře jako přírodní živel a monumentalitu pobřežních skal. Trampotův rukopis je charakteristický jemnou barevností, radící se do koloristické větve českého krajinářství. Příznačné jsou jarní a ještě více podzimní krajiny, zejména pak z okolí jeho rezidenčního Pěčina. Autor viz T 2/602, V 4/465, B 10/259, NEČVU 2/867.

80 000 – 120 000 CZK / 2 963 – 4 444 €

60 000 CZK / 2 222 €

090

ČERNÝ Karel (1910 Brno - 1960 Praha)

KYTICE VE VÁZE

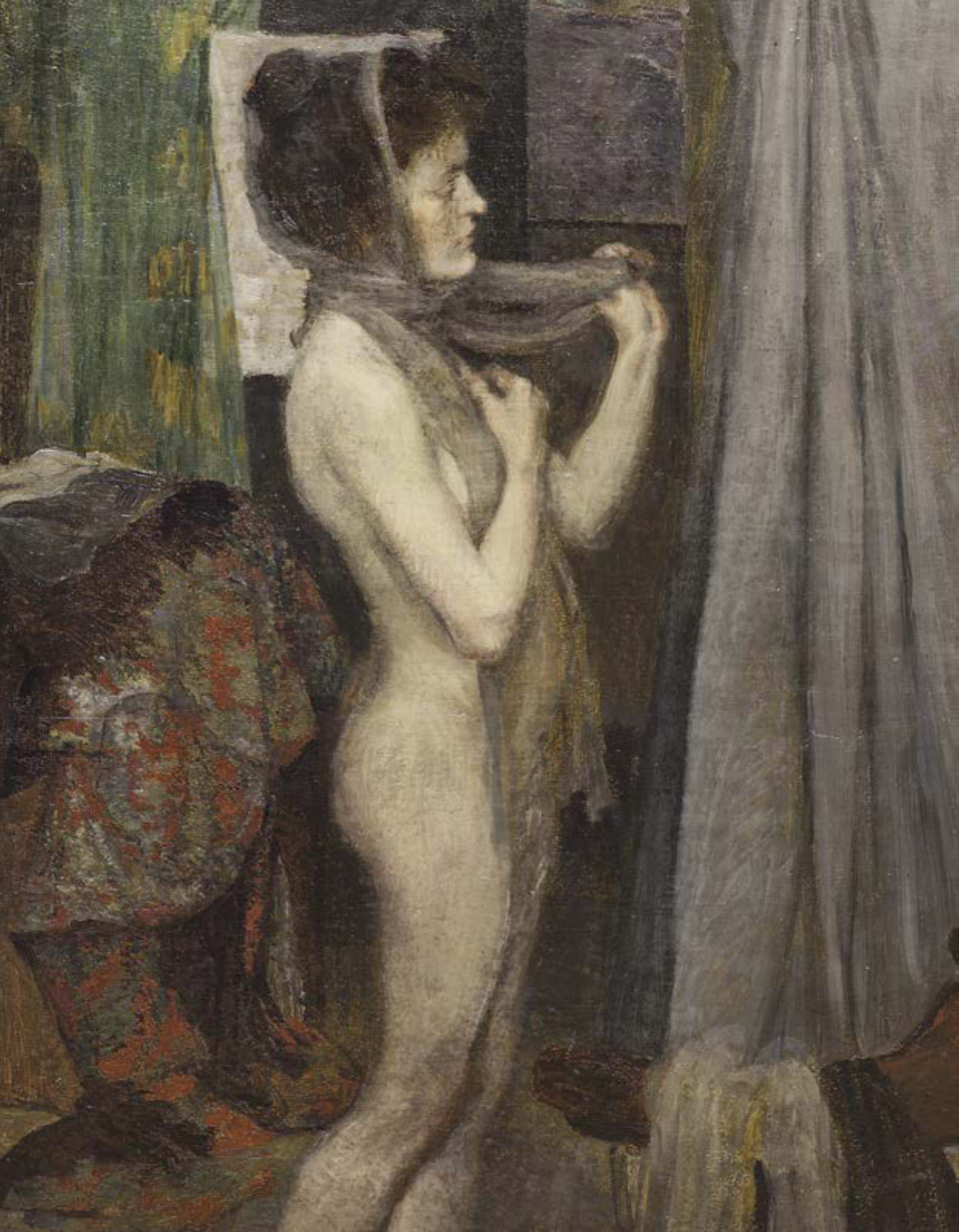
Olej na dřevě, 60 x 48 cm, rámováno, datace 1942, signováno vlevo nahoře K Černý 42.

Konzultováno s prof. PhDr. Vojtěchem Lahodou, CSc.

Významný malíř, grafik, kreslíř a ilustrátor, studoval u I. Kulece na Ukrajinské akademii v Praze a na AVU u J. Obrovského, který ho tváří v tvář jeho talentu přijal bez váhání hned do 2. ročníku. V raném díle je ovlivněn především Preislerovskou melancholií. Kreslil perem, tuší, uhlím a barevnými křídami. Maloval vždy podle modelu, krajiny pak podle kreseb a skic, jež pořizoval v plenéru. Někdy se vracel ke svým oblíbeným námětům, zaujala ho jihočeská krajina, přelidněné bary a restaurace, řeky brázdící parníky. V r. 1939 namaloval také obraz Zmrtvýchvstání pro kapli v obci Koryta. Citově jeho tvorbu ovlivnilo hrůzné období II. světové války, to je patrné v obrazech Nařikající ženy nebo Oplakávání. Zlomové se pro něj staly jeho cesty do Francie v letech 1946-9, které ovlivnily jeho přechod k lapidární jasné barevnosti a specifickému pokubistickému klasicismu velkých forem, uzavřených pevnými liniemi. První skupinové výstavy se zúčastnil v Paříži v r. 1946 v Galerii La Boëthie. Maloval zátiší a nocturna. V padesátých letech byl jako malíř těžko zařaditelný, zcela se vymykal oficiálním proudům, takže nebyl členem žádné umělecké skupiny. Znovu do Francie se podíval až v r. 1957. V r. 1957 absolvoval studijní cestu do rumunské Constance, ze které přivezl kresby moře černým uhlím, jež vystavil na své poslední výstavě Rumunské moře v kresbách Karla Černého. Jeho život předčasně ukončil zápal plic. Z výstav: Mánes, Praha 1942, 1944, 1946, Sao Paolo, 1957, Expo v Bruselu, 1958, Helsinky 1959, posmrtně pak Bukurešť a Budapešť (1962), Moskva, 1966, Berlín, 1969, Düsseldorf, 1990. Jeho obrazy jsou zastoupeny v NG v Praze, MG v Brně a v řadě prestižních soukromých kolekcích. Autor viz T 1/146, TD 41, V 1/418, Ch 1/314, NEČVU 1/117.

290 000 – 350 000 CZK / 10 741 – 12 963 €

220 000 CZK / 8 148 €

091

JIRÁNEK Miloš (1875 Lužec n. Vlt. - 1911 Praha)

AKT

Oboustranný olej na plátně, 91,5 x 80 cm, rámováno.

Malíř, grafik a výtvarný kritik, studoval FFUK a u prof. Pirnera a Hynaise na AVU v Praze a významný představitel generace 90. let. Působil jako recenzent a později i vedoucí redaktor Volných směrů, ve kterých se zabýval zejména západoevropskou malbou a současně s velkým porozuměním sledoval tvorbu mladších umělců z generace Osmy. Při svém vysokém intelektuálním rozhledu a umělecké poučenosti po sobě na relativně krátkou kariéru zanechal rozsáhlé malířské dílo, v němž se snoubí racionální a emocionální vlohy umělce. V únoru 1900 cestoval do Mnichova, dále do Benátek a Terstu, na podzim odjel s přítelem Arnoštem Hofbauerem na Světovou výstavu do Paříže. Potkal se zde se sochařem Augustem Rodinem. Nemalou měrou se podílel na zrealizování výstav génů tehdejšího moderního umění Augusta Rodina v roce 1902 a Edvarda Muncha v roce 1905 v Praze. V r. 1910 poprvé vystavoval v Topičově salónu, kde představil obraz Písaři, který vytvořil za pobytu na Kolínsku. Typově v něm prozradil své budoucí směřování a odhalil způsob práce se světlem, poučený francouzským impresionismem. K tomuto námětu se ještě několikrát vrátil. Jeho díla jsou zastoupena v NG v Praze, MG v Brně. MU Olomouc aj.

Autor viz T 1/437, TD 84, TB 18/558, B 6/75, NEČVU 1/324.

600 000 – 800 000 CZK / 22 222 – 29 630 €

380 000 CZK / 14 074 €

092

ŠTYRSKÝ Jindřich (1899 Čermná u Kyšperka - 1942 Praha)

KOMINÍK A SNĚHULÁK

Olej na plátně, 70,5 x 50,5 cm, rámováno, datace 1925, signováno vlevo dole Štyrský 25, zezadu opatřeno výstavním štítkem a razítkem.

Opatřeno odborným posudkem PhDr. Karla Srpa.

Obraz bude publikován v připravovaném katalogu k výstavě V novém světě – Podmínky modernity, GVUO Ostrava.

Vystaveno:

V novém světě - Podmínky modernity 1917 - 1927, GVU Ostrava, 27. 9. 2016 - 8. 1. 2017;

Štyrský et Toyen, Galerie d'Art contemporain, 27. 11. – 10. 12. 1926, Paříž, č. kat. 21.

Dialogy v obrazech, Galerie Diamant S.V.U. Mánes, 2014, str. 10.

Komentář PhDr. Karla Srpa:

Jde o autentické dílo Jindřicha Štyrského, pocházející z prvních týdnů jeho pařížského období v roce 1925. Jeho černobílá reprodukce se dochovala ve Štyrského pozůstalosti. Obraz Štyrský vystavil pod francouzským názvem Ramoneur et bonhomme de neige na prvé výstavě artificialismu, uskutečněné v Paříži (Štyrský et Toyen, Galerie d'Art contemporain, 27. 11. – 10. 12. 1926, č. k. 21). Obraz zůstal celou dobu v majetku rodiny původního majitele ve východních Čechách. Je třeba říci, že byl až dosud neznámý a že je to škoda, neboť nemohl být zastoupen na Štyrského samostatné výstavě a otištěn v jeho monografii. Obraz je důležitý pro poznání rané artificialistické Štyrského fáze, ve které se – obdobně jako Toyen – pokusil propojit abstraktní plány, zde zastoupené především vztahem bílých a černých ploch, a konkrétní, zpředměťující detaily jako stromček, zeď, rostlina v pravém spodním rohu, které do téměř monochromního obrazu vnášejí empirický akcent. Štyrský zobecňoval, avšak chtěl zároveň zůstat konkrétní. Tento střet do jeho uvažování vnášel napětí, ve kterém se však nerozhodl pro jednu z možností, nýbrž pro jejich neustálé propojování, které později prováděl na vyšší vizuální rovině. Obraz Kominík a sněhulák je velmi názorným pohledem na stav tehdejší Štyrského tvorby, která rezonovala s neoprimativistickými obrazy Toyen. Přináší stupňující se Štyrského zájem o plochu, v němž se objevují velmi jemné akcenty přechodů, typické pro autorův malířský přístup. Poskytuje silný zrakový zážitek. Objev obrazu Kominík a sněhulák je důležitý nejen pro doplnění celé Štyrského tvorby, ale i pro poznání malířství dvacátých let. Mohl by se stát součástí jakékoli evropské sbírky meziválečného malířství.

Slavný český malíř, fotograf, grafik, výtvarník, básník, představitel surrealismu a teoretik. Vystudoval pražskou AVU. Byl velmi aktivní v uměleckém světě, od roku 1923 byl členem Devětsilu, od roku 1933 členem Spolku výtvarných umělců Mánes (1932-1942). V letech 1925-28 žil spolu s Toyen v Paříži, kde svou v podstatě minimalistickou tvorbu nazvali v roce 1926 artificialismem. Seznámili se v roce 1922 a jako umělecká dvojice úzce spolupracovali. Po návratu do Prahy byl šéfem výpravy Osvobozeného divadla. Roku 1934 se, spolu s Toyen, Jindřichem Heislerem a Karlem Teigem, stal spoluzakladatelem Skupiny surrealistů v ČR v Praze. V ní aktivně působili pouze tři výtvarníci, kromě Štyrského ještě Toyen a Vincenc Makovský. Pražští surrealisté udržovali úzké kontakty se skupinou A. Bretona, jenž dokonce v roce 1935 přijel do Československa společně s P. Eluardem a uspořádal pro pražské surrealisty přednášku. Od tohoto okamžiku oba tiito francouzští géniové začali zařazovat Štyrského díla na mezinárodní výstavy surrealismu. V roce 1935 těžce onemocněl. Zabýval se též fotografií, kolážemi, malířstvím, grafikou, knižní ilustrací, poezií, scénografií. Začínal jako kubistický malíř s lyrickým zaměřením, ale brzy přešel k imaginativní tvorbě s výrazným prvkem erotična. Od pobytu v Paříži s Toyen jeho tvorba směřovala k surrealismu. Hlavním zdrojem jeho inspirace se staly sny a jejich prožitky, které pak zpodobnil ve slavném cyklu Kořeny, pro který našel P. Wittlich inspirační zdroj v obrazech geniálního J. Mánesa. Kořeny komentoval V. Nezval těmito výstižnými slovy: Nikde se neprozradila účast iluze na vznik nadreality nápadnějším způsobem, jak je tomu v cyklu obrazů Štyrského, jež nesou název Kořeny. Právě obrazy z tohoto cyklu si získaly velkou proslulost, jeden z nich visel v pracovně A. Bretona, ale také na mezinárodních výstavách v Londýně a v Paříži. NG v Praze má z tohoto cyklu ve sbírkách dva obrazy a další jsou v Karlových Varech a Plzni. J. Štyrský patřil k jednomu z prvních evropských umělců, kteří se zabývali barevnou koláží. Autor viz T 2/570, V 4/385, TB 32/265, B 10/1, NEČVU 2/847.

20 000 000 – 30 000 000 CZK / 740 741 – 1 111 111 €

14 500 000 CZK / 537 037 €

093

DRTIKOL František (1883 Příbram - 1961 Praha)

KOUPÁNÍ

Olej na překližce, 50 x 50 cm, rámováno, datace 1942, signováno vlevo dole Drtikol 1942.

Světově uznávaný český fotograf a malíř. Nejdříve se vyučil fotografem v soukromém ateliéru v Příbrami. Po svém vyučení odjel do Mnichova, kde v letech 1901 - 1903 studoval na Munich Lehr- und Versuchsanstalt für Photographie (Mnichovský institut pro výuku a výzkum fotografie). V Mnichově pracoval pod vedením G. H. Emmericha a Hanse Spurla, kteří v Drtikolovi probudili nadšení pro secesní piktorialismus. Po ukončení studií se Drtikol vrátil do Čech a začal se živit jako fotograf. Pracoval pro různé ateliéry a nakonec si také založil svůj vlastní ateliér v Praze, kde fotografoval především portréty spisovatelů a umělců. Drtikol se proslavil svými ranými akty, které vykazují zvláštní smysl pro poetiku a harmonii ovlivněné stylem art deco a avantgardou. Svě dílo charakterizoval těmito slovy: „Třemi věcmi nechávám se inspirovat při práci: dekorativností, pohybem, klidem a výrazem jednotlivých linií. Podle toho pak používám pozadí, praktikable: jednoduché předměty jako kruhy, vlnovky, sloupy apod. A nechám pak působit krásu linie samu, bez všelikých okras, potlačení všeho druhořadého. Nebo znázorním pohyb, který zesílím světlem a eventuálním náznakem jednoduché vlnovky, kruhem, plochou, nebo jen stínem vrženým na pozadí, nebo použiji těla jako dekorativního předmětu, který umístím v různém prostředí a světle. Tak vytvářím všechny svoje obrazy.“ Pod vlivem historických událostí předválečného, válečného a poválečného Československa se Drtikol ocitl v nemilosti, přestal fotografovat a prodal svůj ateliér i jeho zařízení. Po zbytek života se věnoval malování a mystice a téměř s nikým se nestýkal. Jeho dílo je zastoupeno v řadě veřejných i soukromých kolekcí. Autor viz TD 46, Ch 2/110, NEČVU 1/148.

50 000 – 80 000 CZK / 1 852 – 2 963 €

40 000 CZK / 1 481 €

094

SOUKUP Vít (1971 České Budějovice - 2007 Praha)

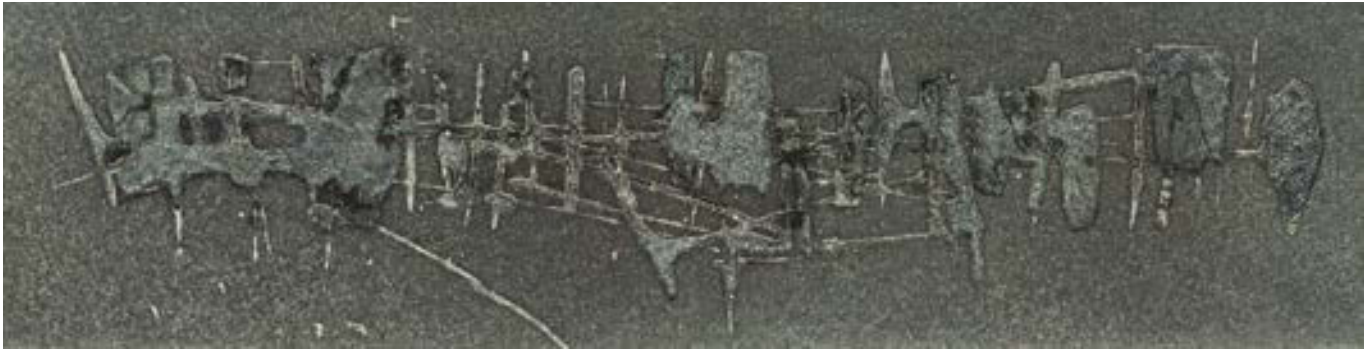
BEZ NÁZVU

Olej na plátně, 120 x 170,5 cm, rámováno.

Malíř, výtvarník, teoretik umění a filmař, přední osobnost své generace. Vystudoval VŠUP v Praze v ateliéru P. Nešlehy a studoval také na AVU v ateliéru intermediální tvorby M. Knížíka. Mezi výtvarníky měl přezdívku Beruška. Ve své tvorbě objevoval s ironickým až sarkastickým humorem hlubší společenské otázky, které zobrazoval skrz banální náměty jídla, filmových postaviček ze sci-fi a fantasy atp. Jeho humorné malby vrcholí v absurdní abstrakci, která nemá v českém umění příliš mnoho srovnání, především proto, že jsou přes svou grotesknost hluboké a nastolují závažné otázky. Otevíral diskuse o malbě jako o překonaném médiu, a přitom současně malbu obhajoval. Zúčastnil se řady samostatných i kolektivních výstav a jeho dílo je zastoupeno i v některých významných institucích, např. NG v Praze, KGVU Zlín, ale i v soukromých sbírkách. Autor viz TD 21, B 1/394, Ch 1/74, NEČVU 1/44.

90 000 – 150 000 CZK / 3 333 – 5 556 €

70 000 CZK / 2 593 €

095
MAUTNEROVÁ Pavla (1919 Brno)
 BEZ NÁZVU
 Kombinovaná technika na kartonu, 12 x 45,5 cm, rámováno, datace 1960, signováno vpravo dole Mautner 1960.
 Česká malířka, ilustrátorka, spisovatelka a životní partnerka známého malíře Roberta Piesena žijící v Haifě. Její tvorba je ovlivněna uměním Orientu, Byzance a středověku. Malovala velmi osobitým abstraktním způsobem. V r. 1964 se zúčastnila první výstavy proslulé výtvarné skupiny Křížovatka ve Špálově galerii, ve které jsou zastoupeni také K. Malich, J. Kolář, V. Mirvald, J. Padrta, Z. Sýkora, V. Burda, B. Kolářová a R. Fremund. Heslem skupiny bylo čelit převaze romantického sentimentu a přemíře subjektivity, jako obraz k objektivním tendencím opřeným o důsledné principy konstruktivního pořádku, proporce a čísla. V r. 1965 odešla se svým manželem R. Piesenem z Československa do umělecké kolonie Ein Hod v Izraeli. Pro její malbu je charakteristická barevnost převážně purpurových tónů nebo kobaltové modři. Je autorka monografie svého manželka R. Piesena.
 Autor viz Ch 8/170.

14 000 – 20 000 CZK / 519 – 741 €

10 000 CZK / 370 €

096
KOLÁŘ Jiří (1914 Protivín - 2002 Praha)

VĚŽIČKA
 Objekt, papír, výška 11 cm, rámováno v kazetě.
 Konzultováno s PhDr. Reou Michalovou, PhD.
 Významný český výtvarník, autor koláží a asambláží, básník a překladatel, který se od básnických kořenů své umělecké existence formoval přes různá stádia invence do pozice jednoho z nejuznávanějších výtvarníků evropského formátu. Pro jeho tvorbu jsou charakteristická období specifických forem a metod koláží čítající na 120, které sám popsal v publikaci Dictionnaire des méthodes. Ve svých dílech se často odkazuje na díla klasické literatury, slavná výtvarná díla minulosti a důležitým prvkem v jeho tvorbě jsou písmena rozmanitých druhů, která s ohromnou precizí spojuje do svébytných kreací. Vystavoval v mnoha prestižních světových galeriích a jeho díla jsou zastoupena v řadě předních veřejných a soukromých kolekcí.
 Autor viz B 6/275, Ch 5/303, NEČVU 1/371.

35 000 – 50 000 CZK / 1 296 – 1 852 €

27 000 CZK / 1 000 €

097

KOLÁŘ Jiří (1914 Protivín - 2002 Praha)

VAJÍČKO

Objekt, papír, výška 6 cm, rámováno v kazetě, datace - 1961.

Konzultováno s PhDr. Reou Michalovou, PhD.

Významný český výtvarník, autor koláží a asambláží, básník a překladatel, který se od básnických kořenů své umělecké existence formoval přes různá stádia invence do pozice jednoho z nejuznávanějších výtvarníků evropského formátu. Pro jeho tvorbu jsou charakteristická období specifických forem a metod koláží čítající na 120, které sám popsal v publikaci Dictionnaire des méthodes. Ve svých dílech se často odkazuje na díla klasické literatury, slavná výtvarná díla minulosti a důležitým prvkem v jeho tvorbě jsou písmena rozmanitých druhů, která s ohromnou precizí spojuje do svébytných kreací. Vystavoval v mnoha prestižních světových galeriích a jeho díla jsou zastoupena v řadě předních veřejných a soukromých kolekcí.

Autor viz B 6/275, Ch 5/303, NEČVU 1/371.

35 000 – 50 000 CZK / 1 296 – 1 852 €

28 000 CZK / 1 037 €

098

KOLÁŘ Jiří (1914 Protivín - 2002 Praha)

LŽÍCE

Objekt, papír, výška 18,5 cm, rámováno v kazetě.

Konzultováno s PhDr. Reou Michalovou, PhD.

Významný český výtvarník, autor koláží a asambláží, básník a překladatel, který se od básnických kořenů své umělecké existence formoval přes různá stádia invence do pozice jednoho z nejuznávanějších výtvarníků evropského formátu. Pro jeho tvorbu jsou charakteristická období specifických forem a metod koláží čítající na 120, které sám popsal v publikaci Dictionnaire des méthodes. Ve svých dílech se často odkazuje na díla klasické literatury, slavná výtvarná díla minulosti a důležitým prvkem v jeho tvorbě jsou písmena rozmanitých druhů, která s ohromnou precizí spojuje do svébytných kreací. Vystavoval v mnoha prestižních světových galeriích a jeho díla jsou zastoupena v řadě předních veřejných a soukromých kolekcí.

Autor viz B 6/275, Ch 5/303, NEČVU 1/371.

60 000 – 80 000 CZK / 2 222 – 2 963 €

43 000 CZK / 1 593 €

099

NOVÁK Ladislav (1925 Turnov - 1999 Třebíč)

IL DANSE ENCORE ...

Kombinovaná technika na papíře, 50,5 x 40 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, datace 1964, signováno vpravo dole ligaturou, vpravo dole opatřeno autorským věnováním.

Český malíř, kreslíř, básník a překladatel, originální a invenční tvůrce neobyčejně členitých, hravých a mnohotvárných autorských počinů. Svou uměleckou dráhu začal koncem padesátých let kresbami pastelů, po kterých následovaly pokusy s drippingem. S touto technikou se poprvé seznámil v knize „Abstrakce malerei“, kterou si zakoupil ve Vídni. V rozhovoru s Jiřím Hůlou řekl: „Upoutalo mě psaní o Pollockovi, o jeho spontaneitě. Když jsem se vrátil, zkusil jsem dřívky lít acetonovou barvu na malé kousky lepenky. Tak vznikly miniaturní drippingy.“ Hlubší zájem o současné výtvarné umění ho vedl k většímu kontaktu s bratrancem J. Kotíkem, který ho seznámil s M. Medkem a J. Kolářem. V letech 1962-4 se začalo formovat období, ve kterém začal objevovat řadu metod a postupů, z kterých pak čerpal v následujících letech. První technikou jsou tzv. slisované růže. Růže byla plastická, vznikla postupným protrháváním navrstvených papírů z knih, časopisů a novin. Ve středu nově vzniklé květiny je pak klíčové slovo nebo heslo. Tyto růže později narušoval drippingem nebo stříkáním. V roce 1963 vznikly první topologické kresby, jejichž východiskem byla automatická kresba, která byla podřízená jednomu pravidlu: Čáry se nesmějí křížit. Tak vznikaly různě složité útvary, připomínající zvířecí nebo lidské obrysy. Topologické kresby uplatňoval také v krajině. Realizoval veliké kresby na sněhu (1969), o tři roky později zorganizoval akci s názvem Čarování, při níž maloval bílé čáry na obrovské kameny. V tomto období se jeho zájem přesouval k pracím s nalezenými materiály a jejich následné destrukci a významovému přehodnocení. Nejdříve vytvářel minikoláže, na nichž ženským postavám vyřezával oči a umísťoval je na jiná místa. Jindy oči vyškrabal úplně. Později objevil novou techniku tzv. alchymáz, jejíž hlavní podstatou je narušování a destrukce výchozího tištěného obrazu chemickými prostředky. R. 1964 se seznámil s technikou muchláže a pokoušel se k ní hledat také další možnosti a podoby. Tak vznikla technika froasáž. Nejprve zmačkal papír, opět ho rozložil a ve vzniklých ohybech interpretoval určité náhodně vzniklé obrysy. Froasáže si oblíbil zejména počátkem sedmdesátých let. Poté začal vytvářet cykly alchymázofroasází, v nichž byl chemicky narušený povrch obrazového materiálu částečně zmačkáán a vzniklá struktura byla přetvořena ve fantaskní kresbu, která obsahově navazovala na reprodukci. V r. 1989 během pobytu v italské Veroně vytvářel stříkané kresby, které rozvíjel a kombinoval s jinými technikami, tak vznikla veronáž. První výstavy pořádal už v 60. letech a jeho osobitá a přitom různorodá tvorba vzbudila zájem také u teoretiků, jako byli J. Chaloupecký a F. Šmejkal. V době normalizace nesměl Ladislav Novák publikovat ani vystavovat a jeho tvorba se vrací do popředí zájmu až po sametové revoluci. Během života uspořádal celkem 45 samostatných výstav a zúčastnil se více než 60 skupinových výstav doma i v zahraničí.

Autor viz NEČVU 2/571, CH10/46.

14 000 – 20 000 CZK / 519 – 741 €

10 000 CZK / 370 €

100

KOTÍK Jan (1916 Turnov - 2002 Berlín)

BEZ NÁZVU

Oboustranný olej na plátně, 40 x 47 cm, rámováno, datace - 1953.

Provenience:

Z rodiny autora.

Publikováno:

Iva Mladičová, Jan Kotík 1916 – 2002, NG v Praze, 2011, str. 314, č. kat. 411.

Český malíř, grafik, teoretik a pedagog evropského významu, studoval u prof. Bendy na UPŠ v Praze. Člen Skupiny 42, UB a SČUG Hollar. Na přelomu třicátých a čtyřicátých let ve svých malbách reflektoval témata války. V r. 1942 se stal členem Skupiny 42 a zpracovává její témata zaměřená k městu a jeho interiérum v postkubistických a postsurrealistických tendencích. Od padesátých let se v jeho obrazech zvyšoval důraz na barvu a redukoval tvar. V druhé polovině padesátých let patřil v českém uměleckém prostředí k osobnostem, kolem nichž krystalizovaly tendence informálního charakteru. V 60. letech se jeho malba obrátila k problematice abstrakce. Gestičnost jeho malby dostala osobitou skripturální kaligrafickou podobu. V té době pracoval převážně s jednoduchými znaky v ploše, později uvolnil i formáty obrazů, které pak přešly do prostorových maleb nebo objektů a enviromentů. Jeho tvorba v té době reagovala na přehodnocování malby a materiálu, základem však zůstala živá barevnost a dramaticklost malířského gesta. Od 50. let se věnoval také užitému umění, spolupracoval hlavně se sklárny. Užitému umění se věnoval i jako kritik a teoretik. V r. 1969 odjel na stipendium do NSR, ale už se do vlasti nikdy natrvalo nevrátil. V sedmdesátých letech posílil konceptuální rozměr svých prací. Vytvářel transformativní objekty tematizující dimenze prostoru a času. V osmdesátých letech se vrátil ke spontánnějšímu malířskému výrazu. V jeho dílech se opět objevily i figurální motivy, které sám označoval jako „pseudofigury“. Závěrečné období Kotíkova uměleckého vývoje vykazovalo snahu o komplexní pohled - ve svých pracích tematizoval princip „dění“ (podmíněný existencí polarit), který podporoval jeho dlouhodobý zájem o traktát Tao-te-fing. Vystavoval na Světových výstavách Expo (Paříž 1937, Brusel 1958, Montreal 1967), na Benátských bienále (1964 a 1976), v roce 1997 obdržel v Berlíně cenu Freda Thielerera za malbu. Jeho dílo je zastoupeno v řadě domácích i soukromých veřejných institucí a těší se mezinárodnímu sběratelskému zájmu.

Autor viz T 1/538, TD 102, V 6/162, B 6/296, NEČVU 1/386.

150 000 – 180 000 CZK / 5 556 – 6 667 €

110 000 CZK / 4 074 €

101

ŽATEČKA Václav (1941 Pavlice, Znojmo)

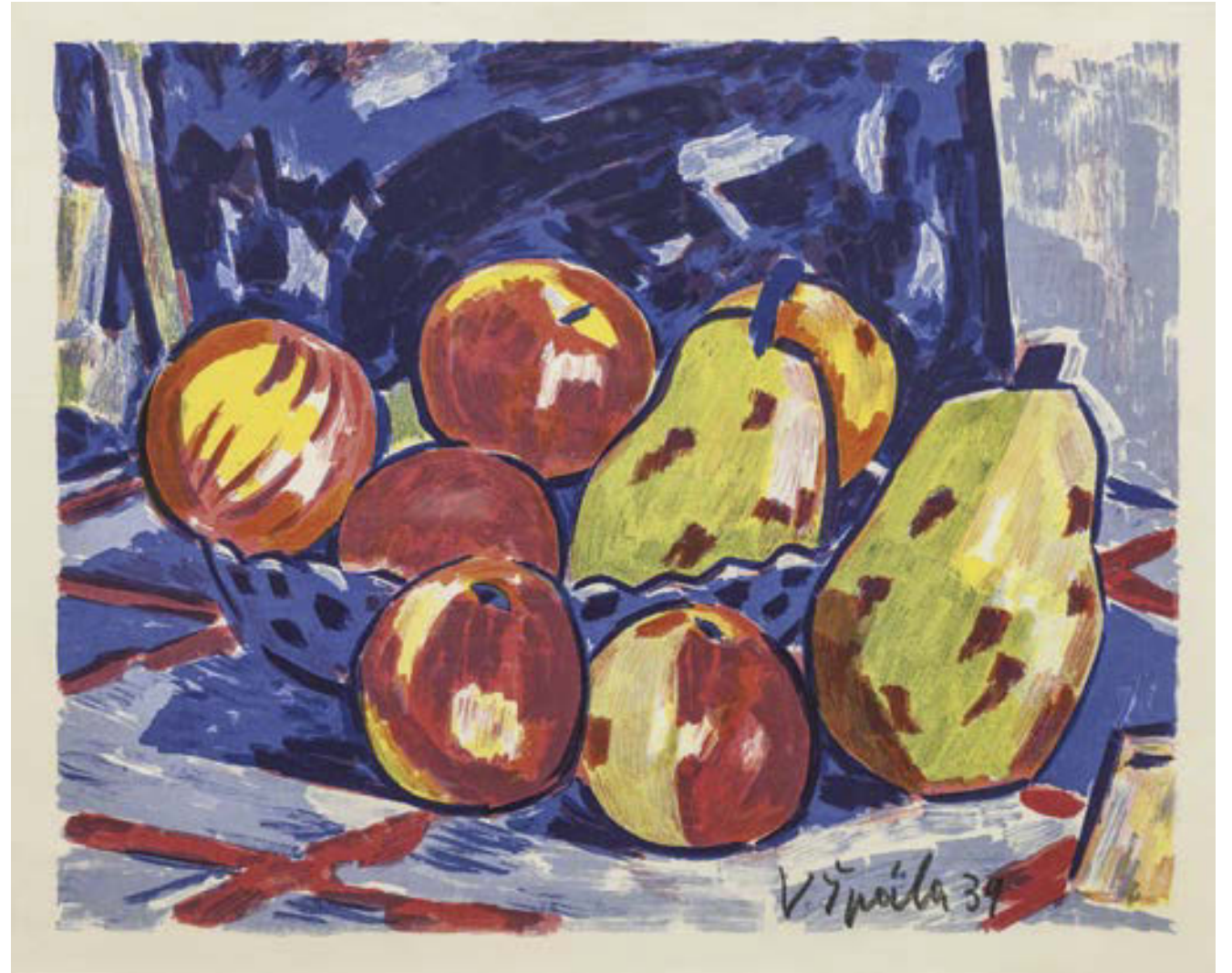
FOTBALISTA

Kombinovaná technika na plátně, 97 x 57,5 cm, datace 1967, signováno vpravo dole Žatečka 67.

Malíř a pedagog, studoval na pražské AVU v ateliérech u prof. Františka Jiroudka, V. Tittelbacha, V. Sychry a V. Rady. Po ukončení AVU zůstal v Praze, ale po úmrtí otce se vrací do Znojma. V r. 1967 poprvé navštěvuje Turnov, díky lásce ke své budoucí ženě. Jako pedagog působil na SPŠ šperkařské v Turnově mezi lety 1973 – 2008, mezi lety 1990 – 2001 byl dokonce ředitelem této prestižní umělecké školy. Je představitelem starší generace malířů, tzv. nové figurace. Vytvářel obrazy kombinovanými technikami, specifické jsou pro něj obrazy z otisků různých částí lidského těla. Podílel se na tvorbě faksimilí přemyslovských korunovačních klenotů. Vystavoval na společných výstavách: Výstava mladých, Dům pánů z Kunštátu, Brno 1966, Umělci k výročí Října, Bruselský pavilon, Praha 1967, Nová jména Galerie Václava Špály, 1967, Galerie Vincence Kramáře, Praha 1983, Malíři Pojizeří, Semily 2013, Umění Pojizeří, 2015 aj., autorsky pak např. Václav Žatečka: Obrazy z let 1967 – 1977, Muzeum Semily nebo Pars pro toto 2008-9 v SOA Semily.

14 000 – 18 000 CZK / 519 – 667 €

10 000 CZK / 370 €

102

ŠPÁLA Václav (1885 Žlunice u Nového Bydžova - 1946 Praha)

MISKA S OVOCEM

Litografie na papíře, 32 x 40 cm, rámováno, pod sklem, datace 1939, signováno vpravo dole V.Špála 39.

Významný český malíř a ilustrátor, spoluvůrce specifické české lyrické verze kubismu. Studoval krátce na AVU v Praze u prof. V. Bukovace a F. Thieleho. Pro Špálu, stejně jako pro jeho vrstevníky, byla podnětná výstava E. Muncha konaná v únoru a březnu r. 1905 v prostorách pražského Mánesa, avšak také fauvismus a kubismus. V r. 1911 se stal spoluzakladatelem Skupiny výtvarných umělců, r. 1917 Tvrdošijných, reagujících na kubismus programově, ale vytvářejících již jeho svébytné verze. Po r. 1918 Špála ve svých dílech euforicky reaguje na vítězství českého národa nad útrapami první světové války, které vyjadřuje bytostnými projevy české povahy, rytmem národních písní s jadrnou a přitom lyricky podbarvenou zkratkovitostí. Proto se také Špála cítil blízkým J. Čapkovi, se kterým ho pojil dynamický výraz malby a jasnost znaku. Po r. 1920 si formuloval svůj specifický rukopis, způsob práce s nelomenou barvou a jednoduše konstruovaným prostorem budovaným širokými tahy štětce. V době po první světové válce se na rozdíl od předchozích let začal intenzivně věnovat grafice (v r. 1917 však vytvořil svůj chronicky známý portrét i první plakát k legendární první výstavě Tvrdošijných), ilustraci, návrhům na knižní obálky, plakáty apod. Z dalších realizovaných návrhů zhotovil obálku katalogu druhé výstavy Tvrdošijných (1920), plakát k výstavě Umění v módě (1921) pořádané Artělem, či k posmrtné výstavě Otakara Marvána (1923). Mezi nerealizované, ale velmi dobře hodnocené práce patří Špálův návrh plakátu na téma osvobozené vlasti, který byl prezentován na Výstavě propagačního plakátu Československé republiky v Topičově salonu, představující polozahalený dívčí akt se dvěma ratoletmi vítězství v rukou. V jeho díle se také v té době ustálily typické náměty smyslově a citově pojatých zátiší a krajín s řekou z okolí Berounky a Otavy. V poslední fázi svého uměleckého vývoje našel Špála dominantu v modré barvě. Prof. Matějček o Špálově tvorbě napsal: "... jeho plátny mluví k nám umělec, jehož dílo vyzrálo v rámci světově orientovaného umění v projev, jehož místní přízvuk má jadrnost a plnost živého nářečí národního."

Autor viz T 2/549, TD 187, V 4/324, TB 31/325, B 9/733, NEČVU 2/836, 2/1019.

20 000 – 30 000 CZK / 741 – 1 111 €

15 000 CZK / 556 €

103

NEMES (NÁGEL) Endre (Andrej) (1909 Pécsvárad - 1989 Stockholm)

BEZ NÁZVU

Olej na překližce, 38 x 47 cm, rámováno, datace 1959, signováno dole uprostřed Endre Nemes 59.

Významný malíř, grafik, novinář a básník slovenského původu. Dětství prožil ve Spišské Nové Vsi, studoval ve Vídni a na Akademii výtvarných umění v Praze u prof. Williho Nowaka. Působil jako novinář a karikaturista. V roce 1938 emigroval před fašismem do Finska a později do Švédska, kde se stal významnou osobností. Byl rektorem Akademie výtvarných umění v Göteborgu a získal titul rytíře Královského řádu Vasa. Nemesova díla se nacházejí ve švédském parlamentu. O jeho tvorbě vyšlo několik monografií, stal se námětem několika filmů a měl výstavy v prestižních světových muzeích a galeriích. Pro jeho tvorbu jsou charakteristické surrealizující prvky s prolínáním několika motivů v jedné figuře. V období 50. let převládaly v jeho tvorbě nefigurativní tendence. Jeho tvorba patří k odnoži surrealismu. Výrazně se zasloužil o rozvoj monumentální malby ve Švédsku. Od roku 1980 spolupracoval s gobelínovými dílnami v Jindřichově Hradci. Zemřel v roce 1985 ve Stockholmu. Autor viz V 3/468, NEČVU 2/558.

50 000 – 70 000 CZK / 1 852 – 2 593 €

30 000 CZK / 1 111 €

104

DRTIKOL František (1883 Příbram - 1961 Praha)

DVĚ ŽENY

Olej na sololitu, 40 x 58 cm, rámováno, datace 1944, signováno vpravo dole Drtíkol 1944.

Světově uznávaný český fotograf a malíř. Nejdříve se vyučil fotografem v soukromém ateliéru v Příbrami. Po svém vyučení odjel do Mnichova, kde v letech 1901 - 1903 studoval na Munich Lehr- und Versuchsanstalt für Photographie (Mnichovský institut pro výuku a výzkum fotografie). V Mnichově pracoval pod vedením G. H. Emmericha a Hanse Spurla, kteří v Drtíkolovi probudili nadšení pro secesní piktorialismus. Po ukončení studií se Drtíkol vrátil do Čech a začal se živit jako fotograf. Pracoval pro různé ateliéry a nakonec si také založil svůj vlastní ateliér v Praze, kde fotografoval především portréty spisovatelů a umělců. Drtíkol se proslavil svými ranými akty, které vykazují zvláštní smysl pro poetiku a harmonii ovlivněné stylem art deco a avantgardou. Své dílo charakterizoval těmito slovy: „Třemi věcmi nechávám se inspirovat při práci: dekorativností, pohybem, klidem a výrazem jednotlivých linií. Podle toho pak používám pozadí, praktikable: jednoduché předměty jako kruhy, vlnovky, sloupy apod. A nechám pak působit krásu linie samu, bez všelikých okras, potlačením všeho druhořadého. Nebo znázorním pohyb, který zesílím světlem a eventuelním náznakem jednoduché vlnovky, kruhem, plochou, nebo jen stínem vrženým na pozadí, nebo použiji těla jako dekorativního předmětu, který umístím v různém prostředí a světle. Tak vytvářím všechny svoje obrazy.“ Pod vlivem historických událostí předválečného, válečného a poválečného Československa se Drtíkol ocitl v nemilosti, přestal fotografovat a prodal svůj ateliér i jeho zařízení. Po zbytek života se věnoval malování a mystice a téměř s nikým se nestýkal. Jeho dílo je zastoupeno v řadě veřejných i soukromých kolekcí. Autor viz TD 46, Ch 2/110, NEČVU 1/148.

50 000 – 80 000 CZK / 1 852 – 2 963 €

40 000 CZK / 1 481 €

105

KŘÍŽEK Jan (1919 Dobroměřice – 1985 Tulle, Francie)

HLAVA

Kámen, 33 x 27 x 19 cm, datace – 1948.

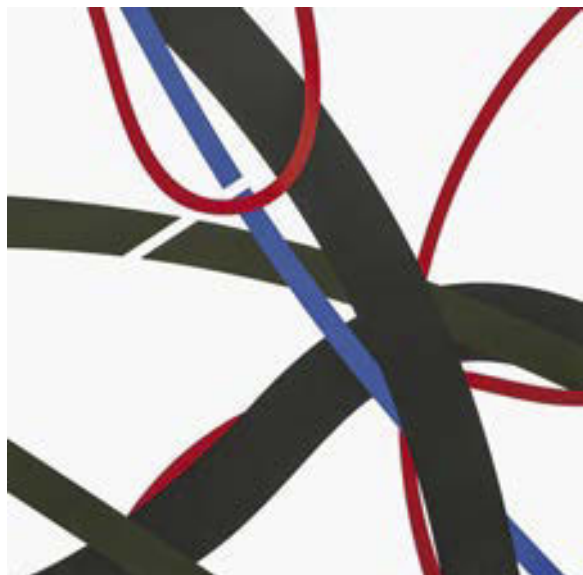
Publikováno:

Anna Pravdová, Jan Křížek, *Mě z toho nesmí zmizet člověk*, Národní galerie v Praze, 2012, str. 83, č. 128.

Český malíř a především sochař, stojí dnes jako solitér ve vývoji českého moderního umění. Studia započal v Praze na Českém vysokém učení technickém, kde navázal hluboké přátelství s Václavem Bošítkem, ale brzy přešel na pražskou akademii výtvarného umění do sochařského ateliéru Bohumila Kafky. Důvodem jeho solitérního postavení byl jak trvalý odchod po druhé světové válce do Francie, kde prožil stěžejní umělecká léta po boku Pabla Picassa, André Bretona a Jeana Debuffeta tak jeho velmi upřímný způsob uměleckého vyjádření, které lze zařadit do proudu art-brut, neboli syrového umění. Tvorba Jana Křížka je charakteristická zkoumavým zájmem o lidskou figuru v nejrůznějších geometrických deformacích. V těchto specifických figurách se mísí jak naivita autorova dětského a bezprostředního pohledu na svět tak primitivní vyobrazení člověka v pravěkých kulturách. Ke keltským i galským kulturám Jan Křížek bezpochyby tíhnul a některá malířská díla skutečně připomínají jakýsi živelný rituál oslavující život. Tento návrat k prapůvodnímu podtrhuje i skutečnost, že autor svá díla záměrně nepojmenovával a svou tvorbu chápal jako kontinuální vývoj, jako jedno souvislé a celoživotní dílo.

1 600 000 – 2 000 000 CZK / 59 259 – 74 074 €

1 250 000 CZK / 46 296 €

106

SÝKORA Zdeněk (1920 Louny - 2011 Louny)

ALBUM LÉTÁNÍ (LET 2331, 2332, 2343, 2344, 2345)

Soubor 5 barevných serigrafí na papíře, 70 x 70 cm, rámováno, pod sklem, datace 2007, signováno Zdeněk Sýkora 2007 a Lenka Sýkorová, list č. 2 / 40.

Publikováno:

SÝKOROVÁ, Lenka (ed.), VANČÁT, Jaroslav (úvodní studie): Zdeněk Sýkora – Grafika. Gallery, Praha 2008, str. 130 – 139, soupis grafik str. 159.

Významný český malíř, grafik, sochař a pedagog, který platí za výrazného představitele avantgardního umění a konstruktivismu a za průkopníka počítačového umění. Studoval na Vysoké škole báňské v Příbrami, na VŠAPS ČVUT v Praze, výtvarnou výchovu, deskriptivní geometrii a modelování u C. Boudy, F. Kovárny, K. Lidického, M. Salcmana a V. Denksteina, dále na Pedagogické a Přírodovědné fakultě UK tamtéž. Zpočátku byl ve své tvorbě ovlivněn surrealismem, Skupinou 42 a kubismem. Celé jeho dílo je spojeno s přírodními a krajinnými motivy. Od r. 1947 se v jeho tvorbě začal promítat impresionismus, ovlivněný Slavičkem a Pruchou. Mezi jeho nejvýznamnější prvotní díla patří cyklus Zahrad (1958 - 1960). Od r. 1960 se jeho tvorba začíná ubírat směrem k abstrakci. Původně se věnoval krajinomalbě, posléze přešel k plošnějším, jednodušším a geometričtějším kompozicím a hledání barvy. Plochu obrazu transformoval do topologicky uspořádaného pole variovaných prvků a pro svou tvorbu začal používat od r. 1964 i počítače. Postupně v 70. letech začala jeho tvorba přecházet od rastrovaných obrazů k zobrazení velkých detailů a struktur prvků, s důrazem na obrysovou linii. Všechna jeho tvůrčí období jsou vázána na přírodní a společenský prvek. Pracoval v cyklech, realizoval řadu prací umístěných do architektury a zabývá se také bibliofilii. Vystavoval na řadě prestižních domácích a světových výstav a jeho díla jsou uložena v českých, evropských i světových sbírkách.

Autor viz Ch 15/303.

450 000 – 600 000 CZK / 16 667 – 22 222 €

380 000 CZK / 14 074 €

107

FILLA Emil (1882 Chropyně - 1953 Praha)

ZÁTIŠÍ S ANANASEM A POHÁREM

Olej, písek a email na dřevěné desce, zezadu opatřeno parketáží, 22 x 32 cm, rámováno, datace - 1931, signováno vlevo dole Emil Filla.

Opatřeno odbornými posudky Prof. PhDr. Jaromíra Zeminy a ak. mal. Zory Grohmanové.

Z posudku prof PhDr. Jaromíra Zeminy:

Autorství Emila Filly (1882 – 1973) je tu nepochybné. Tento půvabný obraz vznikl v jednom z Fillových nejšťastnějších tvůrčích období na rozhraní 20. a 30. let a tehdejší práce patří k vrcholům jeho tvorby. Tehdy Filla namaloval kromě rozměrnějších obrazů figurálních jako Žena při toaletě (1929) a Po koupeli (1930), řadu drobných zátiší, jako je toto, pro jejichž charakteristiku se hodí asi nejlépe adjektiva odpočinkový a rozkošnický. O malířově suverénním mistrovství zde svědčí nejen jemně nuancovaná, delikátní barevnost, nýbrž také způsob, jímž jsou rozrůzněny látkové vlastnosti malby – střídání olejových barev a emailů, míchání jemné drtě do barevné pasty a rytí do ní: Fillova vynalézavost v tomto směru neměla u nás obdoby.

Z posudku ak. mal. Zory Grohmanové:

Restaurátorský průzkum u obrazu Zátiší s ananasem a pohárem jednoznačně potvrdil autorství Emila Filly. V období 30. let umělec také s oblibou maloval na dřevěných deskách, z nichž některé byly také zajištěné dřevěnou parketáží, na přiloženém RTG snímku zátiší vyniká Fillův suverénní rukopis, zobrazuje se rytá kresba do mokrého a shluky zrn přiměsí. Podle stupně propustnosti RTG paprsku lze rozlišit i lokalitu použití různých bílých materiálů – např. olovnaté zinkové běloby nebo křidy.

Klasik české moderny, který byl žákem V. Bukovace na AVU v Praze. Zdrojem jeho tvorby bylo umění starých mistrů, jimž věnoval nesčetně úvah, a tvorba dvou výjimečných malířů, kteří promlouvali do zjitřelých duší českých modernistů, P. Picassa a zejména E. Muncha, jehož výstava v r. 1905 tvořila důležitý mezník. Na školní výstavě akademie v r. 1906 vystavuje postimpresionisticky malované krajinářské motivy a vlastní podobiznu, ve stejném roce absolvuje delší cestu po galeriích v Německu, Holandsku, Francii a Itálii. Vstupuje do skupiny Osma, se kterou vystavuje od prvních výstav u Topiče a později je aktivní ve Skupině výtvarných umělců, kde spoluvytváří platformu pro orientaci českého moderního umění. Začíná tvořit v řeči kubismu, kde prošel postupně několika etapami od strohosti holandského období až po znakovost 40. let. Ve 30. letech se jeho forma monumentalizuje do námětů zápasů, mýtů a lidových písní. Od r. 1935 aktivně vystupuje proti fašismu, jeho vysokoškolské přednášky a statě mají tragickou dohru, když je v r. 1939 zatčen a po celou dobu války vězněn v nacistických koncentračních táborech v Dachau a Buchenwaldu. Po válce byl jmenován řádným profesorem monumentální malby na VŠUP v Praze. V r. 1947 se koná jeho rozsáhlá výstava v sále S. V. U. Mánes se 111 uměleckými díly - obrazy, oleji a grafikou, suchou jehlou. V 50. letech se jeho dílo proměňuje do realismu, kde maluje náměty z romantického Českého středohoří. V r. 1952 tvoří monumentální oponu pro Divadlo E. F. Buriana do inscenace Píseň o turecké zemi. Do posledních chvil však tvoří a píše úvahy o nesmrtnosti uměleckého díla. Dnes patří mezi sběratelsky nejceněnější klasiky českého výtvarného umění. Autor viz T 1/220,2/761, TD 53, V 2/104,5/478, B 4/365, Ch 2/247, NEČVU 1/176, Č. Berka, Soupis gr. tvorby E. Filly, 1964.

2 500 000 – 3 500 000 CZK / 92 593 – 129 630 €

1 700 000 CZK / 62 963 €

108

LADA Josef (1887 Hrusice - 1957 Praha)

ŠTĚDRÝ VEČER

Kombinovaná technika na kartonu, 25 x 22 cm, rámováno v paspartě, pod sklem, signováno vpravo dole Jos. Lada, dole opatřeno přípisem Titul na Slovíčko 25 t.m., zezadu opatřeno výstavním razítkem VYSTAVENO V MÁNESU 1941, a razítkem Redakce časopisu Pestrý týden, Praha XVI., Kobrova ul.

Obrázek je původní tiskovou předlohou pro titulní stránku vánočního čísla Slovíčka, nedělní dětské přílohy deníku České slovo. Tato příloha byla publikována na Boží hod ve středu 25. 12. 1935.

Provenience:

Původní sbírka V. Dubský.

Vystaveno:

Josef Lada, Souborná výstava, 17. 1. 1941 – 16. 2. 1941, S.V.U. Mánes Praha, č. kat. 1036. Z posudku PhDr. Pavly Pečinkové, CSc.:

Vánoční motivy zpracoval Lada za svůj život v desítkách variací, přesného počtu se už asi nikdo nedopátrá. Jako žurnalistický kreslíř dodával každý rok nějaký vánoční příspěvek do prosincových čísel. Často reinterpretoval tradiční ikonografii Narození Páně, někdy kreslil dětské radovánky na sněhu, někdy vánoční zvyky a obyčeje. Do tohoto souboru patří i předložená kresba. Variace tohoto motivu se u Lady objevují také pod názvy Sluhova koleda nebo Okno se stromečkem. Práce je provedena svěžím, volným kresebným rukopisem, který se u Lady častěji objevuje právě v polovině třicátých let. Akvarelová technika, barevnost a způsob kolorování odpovídají doloženým originálům. Také stylizace figur se shoduje s pracemi z daného období Ladovy tvorby. Podpis je autentický.

Přední český malíř, ilustrátor, scénograf, karikaturista a kreslíř, vyučil se knihařem a poté krátce studoval na UMPRUM v Praze u prof. Dítěte a Hofbauera, ale vzápětí se začal živit ilustracemi do časopisů. Nejprve pod pseudonymem také začal ilustrovat knížky pro děti. O svém dětství sepsal knihu Vzpomínky z dětství z r. 1937, které pak rozšířil o další zkušenosti v knize Kronika mého života z r. 1942. Byl členem S. V. U. Mánes a SČUG Hollar. Seznámil se s Jaroslavem Haškem, kterému ilustroval jeho nejslavnější literární dílo Dobrého vojáka Švejka. Ilustroval také knihy K. H. Borovského, pohádky B. Němcové, K. J. Erbena, J. Drdy, J. Mahena aj. Působil jako dlouholetý redaktor nakladatelství Melantrich, kde se věnoval převážně tvorbě pro děti. Vydával obrázkové dětské knížky. Krátké pohádky publikoval také v časopise Radost. Věnoval se i kreslenému humoru. Spolupracoval s časopisy Máj, Svítlna, Humoristické listy, Rašple aj. R. 1918 vytvořil soubor karikatur Válka v kostce, později ilustrovanou frazeologii a přísloví. Velmi záhy si osvojil osobitý, vysoce individuální styl. V krajinných i figurálních námětech dospěl k formulaci obecného typu, ve kterém dal vyniknout svému sklonu k idyličnosti a harmoničnosti vztahu člověka a přírody. Z výtvarných technik využíval nejčastěji vedle kresby kvaš a temperu, které používal i pro práci na rozměrnějších obrazech. Kulturní proslulost mu přinesl cyklus kreseb Kocoura Mikeše. Jeho knihy a výtvarná díla se staly předmětem divadelních dramatizací, filmových, televizních a rozhlasových inscenací. Od r. 1926 se pravidelně zúčastňoval samostatných, souborných i kolektivních výstav po celé České republice a v zahraničí prezentoval svá díla v Paříži, Vídni, Berlíně, Ženevě, Rize, Benátkách, Římě, Edinburghu, Stockholmu, Budapešti, Moskvě, Sofii, ale také v asijských zemích jako Korei, Vietnamu a Číně. Ve 30. letech navrhl několik scénografických výprav, např. Tylova Strakonického dudáka, Blodkovu operu V studni, Smetanovu Prodanou nevěstu, ale také filmy - loutkové Osudy dobrého vojáka Švejka, kreslený film Říkadla a dodnes pravidelně reprizovanou hranou pohádku Hrátky s čertem. Jeho scénografické dílo ovlivnilo pojetí celé řady pozdějších scénografických zpracování - zpodobnění idylického venkova. Ladovo malířské dílo, příznačné jako svět vzpomínek z dětství, které je typické svou romantikou, originalitou a jakoby dětským viděním světa si našlo cestu k široké vrstvě diváků nejen u nás, ale i ve světě. Jeho dílo je zastoupeno v NG v Praze, UPMP, Národním muzeu, MG v Brně, GVV v Ostravě, VČM v Pardubicích, SG ve Zlíně, GVV v Karlových Varech aj. Autor viz T 2/3, TD 115, 223, V 3/151, 6/181, B 6/336, NEČVU 1/434.

800 000 – 1 200 000 CZK / 29 630 – 44 444 €

550 000 CZK / 20 370 €

109

DOBEŠ Milan (1929 Přerov)

CENTRÁLNÍ REFLEXNÍ PŘITAŽLIVOST

Optický reliéf, 32 x 32 cm, rámováno, pod sklem, signováno vpravo dole M. Dobeš.

Malíř, grafik, sochař, performer, autor světelně - kinetických objektů a monumentálních realizací v architektuře a především nestor slovenského konstruktivismu. V letech 1951 - 1956 studoval na Vysoké škole výtvarných umění v Bratislavě u prof. Ladislava Čimického, Bedricha Hoffstädtera a Dezidera Millyho. Pro Dobeše je typické především naprosto originální pojetí fenoménu světla a pohybu, kterým se již v polovině šedesátých let minulého století etabloval do kontextu progresivních tendencí evropského a světového umění. Od poloviny šedesátých let se Dobešovy světelně - kinetické objekty staly součástí desítek prestižních mezinárodních přehlídek současného umění, na nichž byl nezřídka jediným reprezentantem výtvarné produkce někdejšího východního bloku. V r. 1970 vzbudil jeho monumentální světelně - kinetický objekt mimořádnou pozornost na světové výstavě v japonské Osace. V období normalizace se Dobeš intenzivně věnoval grafice a komorněji laděným objektům, jejichž kinetický princip byl založen na aktivní účasti vnímatele a realizoval několik rozměrných světelných kompozicí v architektuře. Ani v tomto období však nikterak nepolevil zájem o jeho dílo ze strany prestižních sbírkových institucí a soukromých sběratelů. Od r. 1958 realizoval několik desítek samostatných výstav (Česká republika, Slovenská republika, USA, Švýcarsko, Rakousko, Kuba, Chorvatsko) a zúčastnil se téměř 200 kolektivních výstav (Česká republika, Slovenská republika, USA, Německo, Nizozemí, Rusko, Švýcarsko, Itálie, Polsko, Rakousko, Finsko, Brazílie, Japonsko, Francie, Srbsko, Litva, Maďarsko, Švédsko, Bělorusko, Ukrajina, Bolívie, Maroko, Španělsko, Slovinsko, Norsko, Belgie). Československo reprezentoval svými díly na světových výstavách EXPO 70 a 92 v Osace a Seville. Je zastoupen ve sbírkách významných světových galerií a muzeí a soukromých sběratelských kolekcích po celém světě. V roce 2001 bylo v historickém jádru Bratislavy otevřeno Muzeum Milana Dobeše. Od poloviny dvacátého století trvale žije a tvoří v Bratislavě.

400 000 – 500 000 CZK / 14 815 – 18 519 €

300 000 CZK / 11 111 €

110

PIESEN Robert (1921 Jindřichův Hradec - 1977 Ein Hod v Izraeli)

GEHINNOM

Olej a email na plátně, 97 x 92 cm, rámováno, datace 1970, signováno zezadu Robert Píseň 1970.

Publikováno:

Marie Klimešová a kol., Robert Píseň, nakl. Franze Kafky, Praha 2001, str. 159, č. kat. 115.

Významný český abstraktní malíř, v letech 1936 - 40 studoval na Škole uměleckých řemesel v Brně u prof. Františka Václava Süssera. Navštěvoval dvouletou přípravku a poté pokračoval na grafické speciálce. Za druhé světové války se mu i přes židovský původ podařilo zfalšovat dokumenty, aby se vyhnul deportaci. Byl totálně nasazený v Berlíně. Svou první výstavu uspořádal v roce 1957 v Galerii mladých v Praze, kde představil biblické krajiny, které tvoří stěžejní část jeho tvorby. V letech 1959 - 60 se u Píseňe projevil zásadní zlom v jeho malířském rukopisu. Zbavil se jakýkoli nárazek na empirickou realitu a pojímal plochu obrazu jako rovnoměrně vyvážené celistvé pole. Dřívější Píseňův valérový rukopis, volně odlišující prostorové plány, nahradily vzájemně se překrývající pastózní vrstvy barvy, vytvářející plastický reliéf. Ve své tvorbě se inspiroval avantgardními malíři první poloviny 20. stol. Jeho obrazy charakterizuje metafyzická atmosféra. Ve figurálních obrazech je patrný vliv Picassova neoklasicismu či Munchovské exprese. Počátkem 60. let se završuje jeho přechod k abstraktní tvorbě. Začíná jeho práce na cyklech Fibrilace a Gehinnom, které se od té doby staly hlavním centrem pozornosti jeho další tvorby v 60. a 70. letech. Mezi oběma cykly se nacházejí Prostory inexistence. V roce 1965 odešel se svou manželkou Pavlou Mautnerovou z Československa do umělecké kolonie Ein Hod v Izraeli. Po emigraci se v letních měsících zdržoval často ve Vídni, kde úspěšně prezentoval své dílo. Jeho dílo je zastoupeno v řadě významných sbírek.

Autor viz TD 146, CH 11/179, NECVU 2/613.

1 000 000 – 1 500 000 CZK / 37 037 – 55 556 €

800 000 CZK / 29 630 €

111

KOBLASA Jan (1932 Tábor)

DVĚ POSTAVY

Kombinovaná technika na papíře adjustovaném na kartonu, 58 x 42 cm, rámováno, pod sklem, datace 1963, signováno vpravo dole K 63.

Mezinárodně uznávaný český sochař, malíř, grafik, kreslíř a autor pozoruhodných literárních a filozofujících reflexí. Vystudoval AVU v Praze u prof. Španiela, Laudy a Pokorného a později také scénografii na DAMU. Zaujat abstraktním expresionismem, tašismem, grafickým uměním V. Boudníka, ale také existenciální filosofií, konkrétní hudbou a literaturou, pokoušel se od sklonku 50. let vyjádřit vědomí tohoto rozměru abstraktní výtvarnou řečí blízkou koncepcím evropského informelu. Koblasovy práce kol. r. 1960 stavěly do centra pozornosti strukturální, materiálně odstupňovaný povrch reliéfu, který se stává nositelem veškerého emotivního napětí. Tento postup vizualizuje Koblasův cyklus Finis terrae. Od roku 1958 začíná vystavovat a brzy se ukazuje, že jeho dílo je mezinárodně srozumitelné. Se způsoby gestického projevu se plně nesmiřoval. Početná řada prací stále udržovala, byť jen v náznacích, figurativní komponenty provázané symbolickým podtextem. Od 60. let se věnuje také monumentálním realizacím v letištních halách v Praze, Varšavě a Košicích, kde kombinuje netradiční, ale velmi zajímavé materiály jako třeba přírodní pryskyřici. Na konci 60. let opouští Československo a v roce 1969 mu SRN uděluje politický azyl. Sochy J. Koblasy nejsou z typických sochařských materiálů. Sám o své tvorbě říká, že nejprve se materiál přizpůsobuje jemu a pak se on musí přizpůsobit materiálu. Koblasovo sochařské dílo je zastoupeno téměř na všech kontinentech včetně Afriky, kde mimochodem spolupracoval s Mezinárodním muzeem soch v egyptském Asuánu. V současnosti žije v Hamburku. Autor viz NEČVU 1/364, Ch 5/262.

20 000 – 30 000 CZK / 741 – 1 111 €

15 000 CZK / 556 €

112

WINTER - NEPRAKTA Jiří (1924 Praha - 2011 Praha)

ROZKOŠ

Kombinovaná technika na papíře, 23 x 29,5 cm, rámováno, pod sklem, signováno vlevo nahoře Neprakta.

Oblíbený kreslíř, karikaturista, ilustrátor, humorista a malíř. Studoval na Státní grafické škole a jako ohrožený ročník zažil i tvrdé důsledky německého Protektorátu, když byl více než rok vězněn za přechovávání zbraní. Uměleckou dráhu zahájil r. 1948 společně v tandemu s Bedřichem Kopeckým, se kterým přišli i na jeho pseudonym, protože občanským jménem byl Jiří Winter. Přezdívka Neprakta pak vznikla jako hříčka na skutečnost, že jejich vtipy byly v budovatelské době 50. let nepraktické, neboť „správný bolševik se ničemu nesměje.“ Později začala slavná spolupráce se známým humoristickým spisovatelem Miloslavem Švandrlíkem, se kterým dali tvář kultovnímu Dikobrazu, jenž mnohým dával veselé chvílky v neveselé době a jako jedno z mála komunistických médií dával prostor erotice, byť kreslené. Společně pak napsali také několik pokračování knih o Kopytovi a Mňaukovi a ilustroval i jeho bestseller Černí baroni. Věnoval se ilustracím, plakátům, pohlednicím, kalendářům, ale i animovaným filmům. Nepraktovo celoživotní krédo, jež převzal po anglickém filozofovi Elbertu Hubbardovi si mnozí vzali za vlastní a málokdo ho překonal: „Neberte život příliš vážně, stejně z něj nevyváznete živí.“

Autor viz Ch 9/264.

30 000 – 40 000 CZK / 1 111 – 1 481 €

21 000 CZK / 778 €

113

LE SIDANER Henri Eugene Augustin (1862 Mauricius - 1939 Versailles)

VACHES PRÉS D'UNE BRAQUE ETAPLES

Olej na plátně, 24,5 x 30,5 cm, rámováno, datace - 1887.

Obraz bude uveden v připravovaném katalogu Yann Farinaux Le Sidaner.

Obraz je opatřen certifikátem Yann Farinaux Le Sidaner.

Významný francouzský malíř se narodil v Port Louis na ostrově Mauritius, ale už od 8 let vyrůstal se svou rodinou v historicky známém městě Dunkirk. Studoval na École des Beaux-Arts v ateliéru u Alexandra Cabanela, ale po uměleckých rozporech se s ním rozloučil. Byl velkým obdivovatelem impresionistů. Mezi lety 1885 – 1894 žil v umělecké kolonii Etaples na pobřeží v Normandii, kde si nejvíce rozuměl s přítelem z dětství Eugénem Chigotem, se kterým sdílel zaujetí pro světelnou atmosféru. Později podnikl řadu studijních malířských cest po celé Francii, ale zálibu v cestování nezapřel ani po různých pozdějších cestách po Evropě, ale i do New Yorku. V r. 1891 poprvé vystavoval na Salonu francouzských umělců, kde byl oceněn bronzovou medailí na Všeobecné výstavě. Poté chvíli žil v Beauvais a současně i v Gerberoy sur l'Oise. Při svém působení v Beauvais byl spojován se symbolisty, ostatně právě tehdy maloval více zahradních scén, zátiší a pohledy na starobylé domy, ve kterých kritika často viděla inspiraci slavným malířem Seuratem. V r. 1905 podnikl studijní cestu do Benátek, během které vytvořil celou sérii prací, jež pak vystavoval na pařížském Salonu a v Goupil Gallery v Londýně. Později maloval také velmi pocitové veduty měst s domy zahalenými do mlžného oparu. Stýkal se také s umělci a spisovateli, známý spisovatel Marcel Proust o Le Sidanerovi píše v knize Hledání ztraceného času. Le Sidaner je často označován jako poslední impresionista, což pramení z jeho hluboké oddanosti k jejich užívání světla a přístupu k přírodě. Obdiv však vycházel i z druhé strany. Alfred Sisley si od Le Sidanera koupil obraz Soir, u kterého obdivoval světelné efekty v soumraku a mlze, pro které byl Le Sidaner uznáván. Jeho dílo je výrazně realistické, ale stejně tak poetické a nadčasové, je v něm kombinovaná snovost s technickou virtuozitou, v níž je signifikantní světelná atmosféra. Jeho obrazy jsou zastoupeny v muzeích a galeriích v Chalons, Douai, Dublinu, Dunkirku, Nantes, Římě nebo Pittsburghu.

Autor viz TB 23/122, B 6/611.

450 000 – 600 000 CZK / 16 667 – 22 222 €

350 000 CZK / 12 963 €

114

SEKAL Zbyněk (1923 Praha - 1998 Vídeň)

KOMPOZICE V ČERNÉ (ROZDĚLENÍ)

Kov, dřevo, 70 x 52,5 cm, rámováno.

Provenience:

Ze sbírky významného pražského nakladatele.

Významný český sochař, malíř, kreslíř a překladatel, v letech 1934–1941 navštěvoval gymnázium, reálku a obchodní akademii, učil se knihkupcem. V r. 1941 ho zatkl gestapo za činnost v ilegální skupině komunistické mládeže, až do konce války byl internován v koncentračním táboře Terezín a Mathausen. Mezi lety 1945–1950 studoval UMPRUM v ateliérech u prof. F. Tichého a E. Filly. V mládí se inspiroval surrealismem, ale teoretici umění jej řadí do širokého proudu postavantgardy. V r. 1950 přerušil studia a živil se jako propagační referent, později jako redaktor v nakladatelství Svoboda. V r. 1953 přesídlil do Bratislavy a věnoval se překladatelské činnosti. V 60. letech cestoval a zúčastnil se např. keramického semináře v Gmundenu (Rakousko) a sochařského symposia v St. Margarethen (Rakousko). Jeho typické asambláže vznikaly postupně od r. 1962 a jsou považovány za důležitou a typickou část díla. Jako materiál používal především nalezené dráty, kovové destičky, plechy, prkénka, dřevěné špalíčky, ale i různé druhotné suroviny – dvířka, hřeby a šrouby. Tyto naprosto nepotřebné, poškozené, většinou zahozené předměty uvedl do nových kontextů jako věcné fragmenty neznámého světa a autentické svědky lidského bytí. Jeho informelně směřovaný projev však nikdy nesklouzává k snad až drásavě existencionálnímu dramatu, ale vychází z významových možností materiálu jako zdroje asociací následných interpretací. V r. 1969 emigroval a usadil se ve Vídni. Mezi lety 1972–1974 působil jako pedagog na AVU ve Stuttgartu. Jeho dílo vznikalo v širokém časovém rozpětí od přelomu třicátých a čtyřicátých let až do roku 1997, kdy mu několik měsíců před smrtí nemoc už nedovolila pokračovat v tvorbě. Upozorňoval na nelineární koncept své tvorby, když kladl důraz na Heideggerovu úvahu o labyrintu, o pohybu ve spirále. Východ z labyrintu byl pro Sekala umístěn v jeho středu. Tam směřoval kruhovým pohybem, v němž se stále znovu, byť pokaždé na nové úrovni dotýkal svých témat. Nikdy se neztotožnil s žádným hnutím, tendencí ani skupinou a zůstal výrazným solitérem. Kromě soch se věnoval také obrazům, specifickým materiálovým asamblážím, objektovým konstrukcím, kresbám, kolážím a fotografiím. Výrazně uspěl také na poli knižní grafiky. Svou tvorbu systematicky zpracovával formou pasáží ve svém deníku, které publikovala ve své monografii historička umění Marie Klimešová. Sekalovo dílo v Česku bylo plně rehabilitováno až recentně, kdy proběhly rozsáhlé výstavy v Muzeu umění v Olomouci a v Alšově jihočeské galerii v Hluboké nad Vltavou.

Autor viz Ch 8/324.

160 000 – 200 000 CZK / 5 926 – 7 407 €

120 000 CZK / 4 444 €

115

ŽEMLIČKA Bohumil (1938 Praha - 2013 Praha)

KRAJINA

Akryl na plátně, 143 x 83 cm, rámováno, datace 1983, signováno vpravo dole Žemlička 83.

Český malíř a scénograf, studoval na AVU v ateliéru u prof. Karla Součka, kterému dělal také asistenta. Jeho hlavním zaměřením byly portréty a figurální malba. Ve volné malířské tvorbě se vyjadřoval zejména monumentálními formáty. V letech 1960 - 1983 byl členem mezinárodně věhlasného Černého divadla Jiřího Srnce, kde působil jako scénograf. Během svého života absolvoval 22 samostatných výstav v Česku, Slovensku, Německu, Švýcarsku a Francii a 35 kolektivních výstav v tuzemsku a Evropě. Jeho díla se nachází v galeriích a soukromých sbírkách v Evropě, Austrálii a USA.

80 000 – 120 000 CZK / 2 963 – 4 444 €

60 000 CZK / 2 222 €

116

LUKÁČ Martin (1989 Piešťany)

BEZ NÁZVU

Akryl na plátně, 98 x 119 cm, datace 2016, signováno zezadu M. LUKÁČ 2016, ze série DN.

Obraz získal 1. místo - Cena kritiky za mladou malbu 2016.

Slovenský malíř žijící v Praze, studoval na fakultě umění na Technické univerzitě v Košicích u významného představitele geometrické abstrakce Adama Szentpéteryho a v malířském studiu Jiřího Černického a Marka Meduny. Absolvoval také stipendijní stáže na pražské AVU u V. Skrepla a J. Kovandy a na Akademii vizuálních umění v saském Lipsku. V jeho díle se dají najít rysy inspirované malířem Basquiatem, zejména pak v kompozicích, námětech i kolorismu. Náměty svých děl čerpá často v popkultuře – sportu, hudbě nebo televizi. Jeho tvorba je veselá, nekomplikovaná, nikdy však nesklouzává k banalitě. V dílech zachází velmi tvrdě s linkou a obrysy, ale forma je u něj vždy určitým překvapením. Zatímco někdy využívá velkých monochromních ploch, někdy je mimořádně expresivní. Vystavoval mj. v Praze, Bukurešti, Varšavě, Pekingu, Brně aj.

60 000 – 90 000 CZK / 2 222 – 3 333 €

40 000 CZK / 1 481 €

117

MRAVEC Dušan (1980 Žilina)

KNIHY

Olej na plátně, 50 x 60 cm, datace 2017, signováno zezadu Dušan Mravec 2017.

Slovenský výtvarník, studoval na AVU v Praze, v konceptuálním studiu u prof. Miloše Šejna, v malířském ateliéru u prof. Zdeňka Berana a v ateliéru u prof. Milana Knížíka, dále na Královské akademii výtvarných umění v belgických Antverpách v ateliéru u prof. Pata Harrise, helsinské škole obchodu a výtvarných umění a na akademii v Banské Bystrici u prof. S. Balka. Pro jeho dílo je typické dokonalé zvládnutí náročné techniky hyperrealismu, ale také kombinace odlišných malířských stylů. Kombinuje rozdílné formální polohy do jednoho uměleckého celku. Samostatně vystavuje od r. 2005, za všechny Praha, Komárno, Kežmarok, Bratislava atd. Zúčastnil se také celé řady kolektivních výstav. Mravcovo dílo je zastoupeno ve veřejných sbírkách v NG a Galerii Benedikta Rejta v Lounech. Sběratelé jeho díla se pak nachází kromě tuzemska a Slovenska ještě ve Francii, Bulharsku, Rakousku, Itálii, Německu, Finsku a USA.

55 000 – 70 000 CZK / 2 037 – 2 593 €

40 000 CZK / 1 481 €

118

NAČERADSKÝ Jiří (1939 Sedlec - 2014 Praha)

BANÁNOVÉ PROMĚNY

Tempera na papíře, 66 x 45 cm, volný list, datace 1995, signováno vpravo dole Načeradský 95, zezadu opatřeno přípisem s určením.

Významný český malíř a kreslíř, studoval střední UPŠ bytové tvorby v oboru plakát. Po maturitě studoval u V. Rady na AVU v Praze. V r. 1967 poprvé vystavoval na veřejnosti v rámci výtvarného spolku Mánes v pražské Galerii mladých. V letech 1968 a 1969 pobýval na stipendiích v Paříži. Již od počátku své tvorby akcentoval zoujeří lidskou postavou, a proto se také lidská postava stala ústředním tématem a základním rysem většiny jeho obrazů (Dvě nudistky, Erotické totemy, Běžec K., 1967). Jako umělec se tak zařadil mezi nejzásadnější představitele Nové figurace 60. let, která navazovala na klasické pojetí figurální malby a jistým způsobem transformovala do podoby často nazývané magickým realismem. Načeradského figurální kompozice však prošly během šedesátých, sedmdesátých a osmdesátých let výrazně osobitým vývojem. Vždy reagoval na okolní vlivy, a proto je jeho práce významně poznamenána nejen Novou figurací, ale také pop-artem nebo díly Pabla Picassa. Jeho figurální postavy také prošly řadou metamorfóz. Figury v Načeradského obrazech často až ztrácí charakteristické rysy lidské postavy a proměňovaly se ve hmyz nebo pouhé geometrické tvary. V období 1969 - 1989 byl jako umělec bojkotován komunistickým režimem a živil se restaurováním fasád historických budov. To ale neznamená, že by tvorbu vzdal. V sedmdesátých letech se zaměřil na témata konstrukcí a strojů (cyklus Stroje). Vytvářel však také obrazy silně erotického nádechu. Výtvarným tématem se mu staly lineárně pojaté ženské postavy vystavené různým deformacím a úpravám, při nichž docházelo k potlačení některých anatomických částí, a se zdůrazněnými ženskými tělesnými znaky jako představitelky neskrývaného erotického významu. Od poloviny let osmdesátých se zaměřil na mužské akty, které připomínaly řecké antické figurální sochařství. Od r. 1987 byl členem volného seskupení 12/15 Pozdě, ale přece. Po r. 1989 působil jako vedoucí Ateliéru figurální a monumentální malby na AVU v Praze a na Fakultě výtvarného umění VUT v Brně. V r. 1991 byl jmenován profesorem. V devadesátých letech vytvořil Načeradský uzavřený cyklus s názvem Antropogeometrie, ve které dále rozvedl své představy lidských postav v širších geometrických souvislostech. Díly je zastoupen ve sbírkách NG, GHMP, většiny regionálních galerií v ČR, Muzea Kampa, Galerie Zlatá husa, v zahraničí 7 díly v Centre Georges Pompidou v Paříži. Pracuje často v poloze jednoduchého, expresivního barevného znaku.

Autor viz NEČVU 2/547, Ch 9/163.

16 000 – 20 000 CZK / 593 – 741 €

12 000 CZK / 444 €

119

KOVAŘÍK Jiří (1932 Plzeň - 1994 Plzeň)

RYBÁŘ

Olej na plátně, 110 x 116 cm, rámováno, datace 1983, signováno vlevo dole Kova 83, zezadu opatřeno štítkem a razítkem ČFVU. Publikováno:

Miroslav Hauner, Jiří Kovařík I., Galerie města Plzně, 2012, str. 186, č. 290.

Významný český malíř, studoval na pražské AVU v ateliéru figurální a monumentální malby u Vladimíra Sychry. Byl sečtělý, zajímal se o historii i současnost a rád cestoval, poznal Itálii, Řecko, Francii, Holandsko, Španělsko, Arménii a Gruzii. Nemaloval konkrétní krajiny nebo etnografický zázitek, ale spíše symboly, nadčasově vyjadřující obecné jevy a zákonitosti. Často znázorňoval motiv moře jako vyjádření nevyčerpatelné životní síly, nekonečnosti, ale občas i temné všepohlcující propasti. Dalším důležitým prvkem v obrazech jsou zvířata. Přeneseně pak symbolicky slouží jako vyjádření touhy člověka po síle. Na jeho obrazech nalezneme psa, leoparda, kočku, koně a jiné. V řadě obrazů z tzv. Španělského cyklu, vznikajícího v letech 1970-87, se objevuje korida jako symbol síly, mužné bojovnosti, ale i sexuality. Často se v jeho dílech objevují ženy. Obdivoval lásku a zpodobňoval i lásku lesbickou. Maloval rovněž solitérní obrazy podle svého světónázoru ideálů lidskosti a demokracie s osobnostmi jako byl P. Lumumba, generál Patton nebo Che Guevara. Věnoval se i christologickým výjevům a religiozitě. Důležitou roli v jeho tvorbě mají i kresby. Patřil k pohotovým kreslířům, jimž vyhovovala jednoduchá, ale krásná a plastická kreslířská linie. Čistota jeho kresby, ať se týká letmých záznamů, přípravných skic nebo sérií kreseb definitivních, vždy osloví a zaujme. Tvorba Jiřího Kovaříka má několik vývojových fází, byť zaznamenala i nucenou normalizační přestávku, kdy nevystavoval a tvorbu jako mnozí další prezentoval jen v úzkém kruhu přátel a známých. V českém umění patří k významným umělcům, představitelům nepříliš typického magického realismu, jehož význam společnost konečně patřičně docenuje. Autor viz Miroslav Hauner, Jiří Kovařík, Galerie města Plzně 2013.

150 000 – 250 000 CZK / 5 556 – 9 259 €

100 000 CZK / 3 704 €

120

MRÁZKOVÁ Daisy (1923 Praha – 2016 Praha)

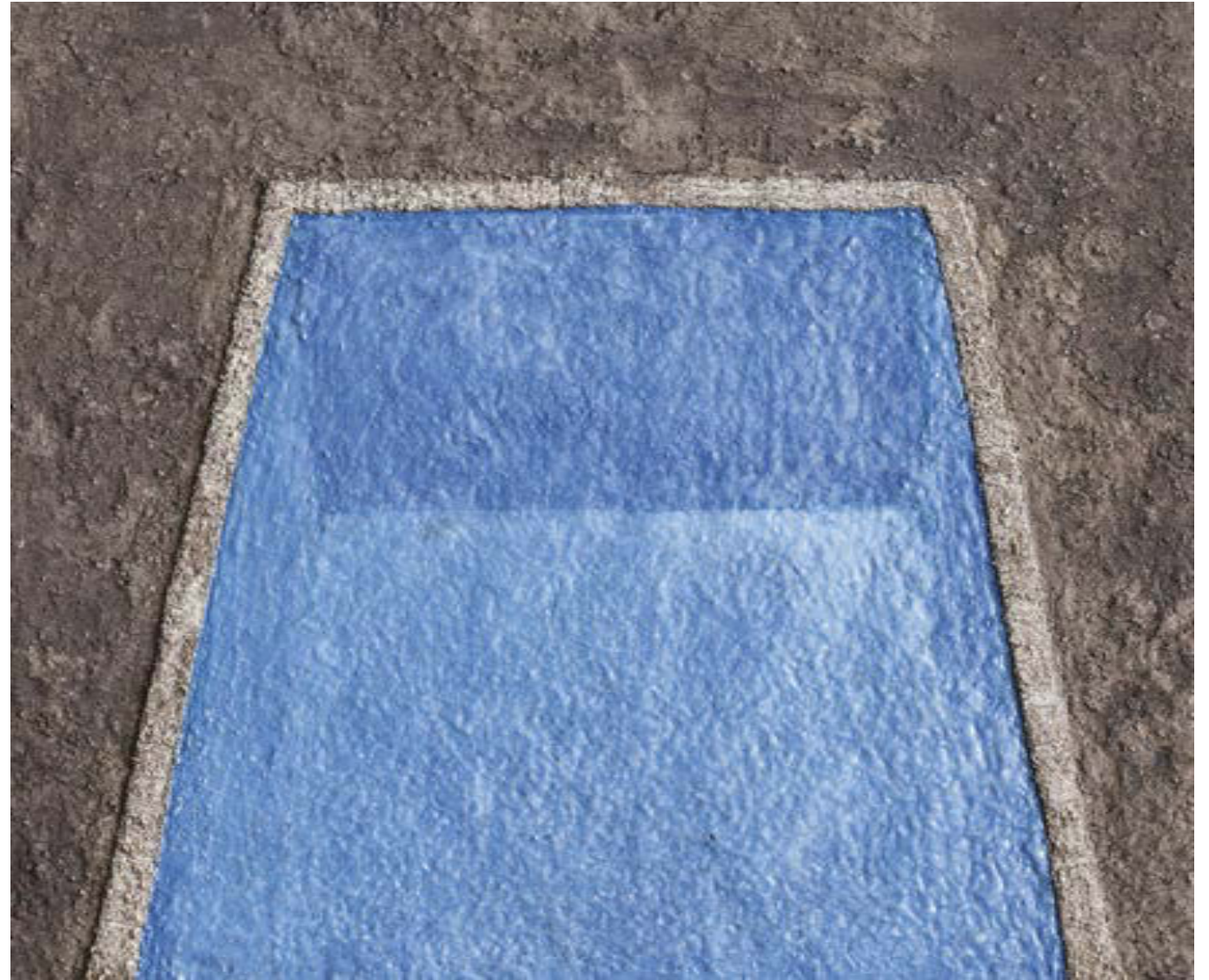
LES III

Tuš na papíře, 76,5 x 57 cm, volný list, datace 1986, signováno zezadu Daisy Mrázková – 86.

Významná malířka, ilustrátorka a spisovatelka, pocházela z rodiny krejčířů - anglické maminky a českého tatínka. Studovala na UPŠ u prof. A. Strnadela obor dětská ilustrace. Během války se provdala za malíře Jiřího Mrázka, se kterým prožila celý život. Po válce se stala členkou volné umělecké skupiny UB-12. Vystavovala od r. 1958 jako členka Umělecké besedy. Náboženský podtext její tvorby byl problémem při pořádání výstav, takže začala mít potíže s režimem. Začala však vystavovat i samostatně a od r. 1962 začala s ilustracemi knih pro děti, ve kterých dosáhla ohromných úspěchů. Její první publikovanou knihou byla Neplač, muchomůrko z r. 1965. Postupem času začalo v jejích knihách ubývat textu a začalo přibývat ilustrací, stala se tak průkopnicí obrázkových knih pro děti, které dnes patří mezi vyhledávané sběratelské artikly. V jejích knihách se prolíná lyrika s epikou. Na osudech dětí, zvířátek, přírody nebo věcí seznamuje dětské čtenáře s chodem života a světa. Útlum její tvorby nastal v osmdesátých letech a velká renesance jejího díla i knih nastala v novém miléniu, po které následovala i série výstav po celé vlasti. Její knihy se dočkaly vydání v japonštině a francouzštině.

10 000 – 12 000 CZK / 370 – 444 €

8 000 CZK / 296 €

121

PROCHÁZKA Přemysl (1991 Brno)

BAZÉN

Kombinovaná technika na plátně, 97 x 119 cm, datace 2016.

Malíř, člen umělecké skupiny ROXOR, studoval na Fakultě výtvarných umění VUT v ateliéru intermédia u Václava Stratila a na Fakultě výtvarných umění VUT v ateliéru malby u Vasil Artamonova. Kolektivně vystavoval na skupinové výstavě ateliéru malby v Lužánkách v r. 2014 a na Manifestní prezentaci skupiny ROXOR na zámku v Brtnici, samostatně pak vystavoval AVATSÝS, DDM Kuřim, 2013, Něco vám ukážu, Galerie A.M.180 v Praze, 2015, To jsem zvědavý, Galerie 209, Brno, Dům s bazénem, Galerie Monomach v Brně, 2016. Získal Cenu sympatie – Cena kritiky za mladou malbu 2017. Žije a pracuje v Brně a Kuřimi.

40 000 – 60 000 CZK / 1 481 – 2 222 €

25 000 CZK / 926 €

122

LHOTÁK Kamil (1912 Praha - 1990 Praha)

ZÁVODNÍ AUTOMOBIL A POZOROVACÍ BALÓN

Olej na plátně adjustovaném na kartonu, 15,5 x 31 cm, rámováno, datace – 1942, signováno vpravo dole Kamil Lhoták, zezadu

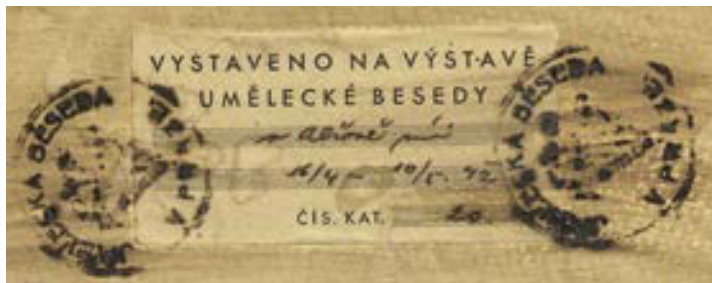
opatřeno výstavním štítkem a razítkem Umělecké besedy.

V soupisu díla je obraz uveden pod č. 332/32.

Opatřeno odborným posudkem PhDr. Rey Michalové, Ph.D.

Vystaveno:

Kamil Lhoták, Výstava nových obrazů, Alšova síň Umělecké besedy, 16. 4. – 3. 5. 1942, č. kat. 20.

Komentář PhDr. Rey Michalové, Ph.D.:

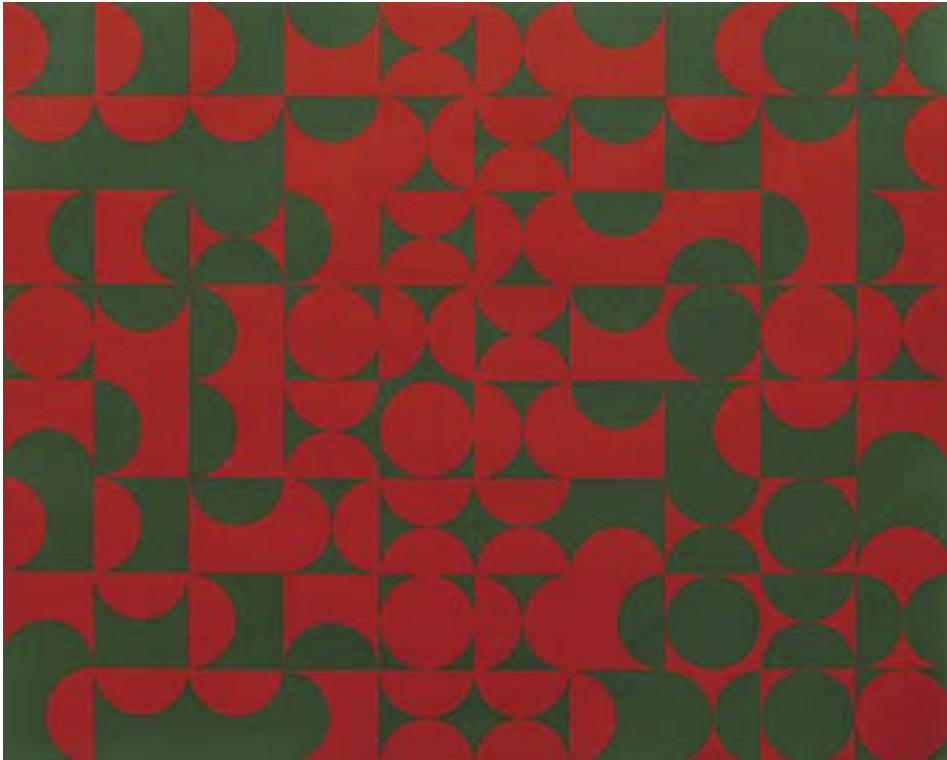
Posuzovaný obraz „Závodní automobil a pozorovací balón“ je autentickým a špičkovým dílem Kamila Lhotáka z nejlepšího období – vzniklo v době, kdy autor byl již právoplatným členem Skupiny 42, která se zformovala uprostřed války a okupace jako významný generační tvůrčí kolektiv, nazvaný později podle roku vzniku. Skupina zaujala dominantní postavení v českém výtvarném umění čtyřicátých let. Její programovou estetiku formuloval Jindřich Chalupecký ve stati „Svět, v němž žijeme“ (1939). Vyznačil v ní nové cesty moderního umění v podmínkách technické civilizace dvacátého století. Vzpomněl na obrazy italských měst a francouzských koupališť spatřených Giorgiem de Chiricem, na scény ze starých filmů, na cihlové zdi a plynoměr z Chaplinova „Kida“, na momenty, odkud slyšel zaznívat „mytologii moderního člověka čili svět, v němž žijeme“. Skutečností moderního malíře a básníka se stala realita utvářená kulisami velkoměsta a zvláště jeho periferie. V nejdramatičtějším válečném roce 1942, v době lidické tragédie a rozhodujících bitev, vytvořil Kamil Lhoták více než sto dvacet olejů, z nichž dvanáct zničil a jeden shořel při leteckém náletu. Posuzované dílo „Závodní automobil a pozorovací balón“ příkladně zastupuje toto vrcholné období. Jedná se o minuciózní obraz moderní krajiny nesoucí všechny typické znaky autorova zralého stylu. Kamila Lhotáka upoutal život. Byl básníkem konkrétní reality, toho, co lze vidět a nahmatat. Nehostinná, příměstská krajina ponořená do mlhavého šedého oparu je tu téměř kouzelně proměněna přítomností barevně kontrastních, vizuálně úderných reklamních prvků. Lhoták zde předal mnohé z toho, čím později překvapili tvůrci pop-artu. Současně plně dostal svému označení malíře chlapeckých snů, když ztvárnil dva stroje dopravní techniky uvádějící svět do pohybu: pozorovací balón a závodní automobil s číslem 7 – vizi šťastných cest.

Obraz „Závodní automobil a pozorovací balón“ je krásným a cenným dílem, v němž se Kamil Lhoták představuje jako jeden z nejoprávněnějších dědiců civilizační poezie, která po první světové válce tak výrazně poznamenala českou kulturu.

Autor viz T 2/30, TD 118, V 3/226, B 6/644, NEČVU 1/447.

1 100 000 – 1 500 000 CZK / 40 741 – 55 556 €

650 000 CZK / 24 074 €

123

SÝKORA Zdeněk (1920 Louny - 2011 Louny)

ČERVENO-ZELENÁ STRUKTURA I

Upravená serigrafie na papíře (autorský stříh), 56 x 70 cm (původní velikost 70 x 70 cm), rámováno, pod sklem, datace - 1968, signováno zezadu Sýkora 44/140, vlevo dole tužkou list č. 44/140.

Grafický list byl použit jako ústřední motiv na plakát výstavy Neokonstruktivismus a op-art ze sbírek galerie, Galerie Benedikta Rejta v Lounech, 2005.

Publikováno:

SÝKOROVÁ, Lenka (ed.), VANČÁT, Jaroslav (úvodní studie): Zdeněk Sýkora – Grafika. Gallery, Praha 2008, soupis grafik str. 153.

Komentář Lenky Sýkorové:

... „autorské stříhy“ nebyly u struktur výjimečné – sama o tom píšu v knize (viz L. Sýkorová, J. Vančát, Zdeněk Sýkora, Grafika, Gallery, 2008, na str. 143 – 148). Několik takto „upravených“ serigrafií se nachází i ve sbírkách českých galerií (NG, Museum Kampa). Tyto autorské stříhy měly několik důvodů. Prvním a základním byl nový pohled na vlastní dílo – i samotné struktury malované na plátně totiž od roku 1967 procházely určitým vývojem, kdy autor jejich rastr naklonil, aby tak dal najevo, že se nejedná o žádnou kompozici dané plochy, ale o na všechny strany pokračující strukturu. Proto i u serigrafií, které mají původně rastr rovnoběžný a respektující formát papíru, najdeme takové úpravy, kdy jsou elementy přefaty, rastr nakloněn nebo mají serigrafie neobvyklý tvar. Všechny takové úpravy opravdu upozorňují na strukturální základ díla (nikoli kompoziční, nikoli op - artový). Sýkorovi velmi záleželo na tom, aby jeho struktury byly vnímány jako kombinatorické, tzn. že jde o vzájemné vztahy jednotlivých elementů vytvářejících celek. Některé úpravy (jako v případě Vaší serigrafie) pouze dokládají funkčnost struktury jako takové, neboť její základní vlastností je dělitelnost (viz. Paul Klee, Pedagogický náčrtník) – měla by fungovat každá její část.

Významný český malíř, grafik, sochař a pedagog, který platí za výrazného představitele avantgardního umění a konstruktivismu a za průkopníka počítačového umění. Studoval na Vysoké škole báňské v Příbrami, na VŠAPS ČVUT v Praze, výtvarnou výchovu, deskriptivní geometrii a modelování u C. Boudy, F. Kovárny, K. Lidického, M. Salcmana a V. Denksteina, dále na Pedagogické a Přírodovědné fakultě UK tamtéž. Zpočátku byl ve své tvorbě ovlivněn surrealismem, Skupinou 42 a kubismem. Celé jeho dílo je spjato s přírodními a krajinnými motivy. Od r. 1947 se v jeho tvorbě začal promítat impresionismus, ovlivněný Slavičkem a Pruchou. Mezi jeho nejvýznamnější prvotní díla patří cyklus Zahrad (1958 - 1960). Od r. 1960 se jeho tvorba začíná ubírat směrem k abstrakci. Původně se věnoval krajinomalbě, posléze přešel k plošnějším, jednodušším a geometričtějším kompozicím a hledání barvy. Plochu obrazu transformoval do topologicky uspořádaného pole variovaných prvků a pro svou tvorbu začal používat od r. 1964 i počítače. Postupně v 70. letech začala jeho tvorba přecházet od rastrovaných obrazů k zobrazení velkých detailů a struktur prvků, s důrazem na obrysovou linii. Všechna jeho tvůrčí období jsou vázána na přírodní a společenský prvek. Pracoval v cyklech, realizoval řadu prací umístěných do architektury a zabývá se také bibliofilii. Vystavoval na řadě prestižních domácích a světových výstav a jeho díla jsou uložena v českých, evropských i světových sbírkách.

Autor viz Ch 15/303.

55 000 – 80 000 CZK / 2 037 – 2 963 €

40 000 CZK / 1 481 €

124

KOMÁREK Vladimír (1928 Hřensko u Semil - 2002 Jilemnice)

PTÁCI

Olej na plátně, 85 x 136 cm, rámováno, datace 1985, signováno dole uprostřed V.Komárek 1985.

Opatřeno odborným posudkem PhDr. Rey Michalové, Ph.D.

Český malíř, ilustrátor, grafik a pedagog. V. Komárek patřil k předním osobnostem českého výtvarného umění 20. století. Studia započal na umělecké sklářské škole v Železném Brodě. V roce 1946 byl přijat na Akademii výtvarných umění v Praze, po dvou letech však přestoupil na Uměleckoprůmyslovou školu v Praze, kde v roce 1954 absolvoval u prof. Karla Štipla. V době studií se aktivně věnoval jak vlastní volné tvorbě, tak se i podílel na aktivitě různých skupin, například byl v letech 1965 - 1971 členem Sdružení českých umělců a grafiků Hollar. Jeho rannější tvorba se vyznačuje značnou expresivností, jeho pozdější zralejší dílo je výrazně lyričtější a poetičtější. Komárkovým vyjadřovacím prostředkem byly především velmi jemná barevná paleta a neostře kontury, což vneslo do jeho obrazů jedinečnou atmosféru. Komárek svou malířskou tvorbou oživil slavnou tradici české imaginace. Jedinečná je rovněž jeho grafická tvorba, především v oblasti drobné grafiky a ex libris patřil k české a evropské špičce.

Autor viz TD 98, Ch 5/338, NEČVU 1/374.

100 000 – 150 000 CZK / 3 704 – 5 556 €

75 000 CZK / 2 778 €

125

NAČERADSKÝ Jiří (1939 Sedlec - 2014 Praha)

NÁVRAT VELKÉHO CHOREOGRAFA

Tempera na papíře, 43 x 61 cm, volný list, datace 1995, signováno vpravo dole Načeradský 95, zezadu opatřeno přípisem s určením.

Významný český malíř a kreslíř, studoval střední UPŠ bytové tvorby v oboru plakát. Po maturitě studoval u V. Rady na AVU v Praze. V r. 1967 poprvé vystavoval na veřejnosti v rámci výtvarného spolku Mánes v pražské Galerii mladých. V letech 1968 a 1969 pobýval na stipendiích v Paříži. Již od počátku své tvorby akcentoval zaujetí lidskou postavou, a proto se také lidská postava stala ústředním tématem a základním rysem většiny jeho obrazů (Dvě nudistky, Erotické totemy, Běžec K., 1967). Jako umělec se tak zařadil mezi nejzásadnější představitele Nové figurace 60. let, která navazovala na klasické pojetí figurální malby a jistým způsobem transformovala do podoby často nazývané magickým realismem. Načeradského figurální kompozice však prošly během šedesátých, sedmdesátých a osmdesátých let výrazně osobitým vývojem. Vždy reagoval na okolní vlivy, a proto je jeho práce významně poznamenána nejen Novou figurací, ale také pop-artem nebo díly Pabla Picassa. Jeho figurální postavy také prošly řadou metamorfóz. Figury v Načeradského obrazech často až ztrácí charakteristické rysy lidské postavy a proměňovaly se ve hmyz nebo pouhé geometrické tvary. V období 1969 - 1989 byl jako umělec bojkotován komunistickým režimem a živil se restaurováním fasád historických budov. To ale neznamená, že by tvorbu vzdal. V sedmdesátých letech se zaměřil na témata konstrukcí a strojů (cyklus Stroje). Vytvářel však také obrazy silně erotického nádechu. Výtvarným tématem se mu staly lineárně pojaté ženské postavy vystavené různým deformacím a úpravám, při nichž docházelo k potlačení některých anatomických částí, a se zdůrazněnými ženskými tělesnými znaky jako představitelky neskrývaného erotického významu. Od poloviny let osmdesátých se zaměřil na mužské akty, které připomínaly řecké antické figurální sochařství. Od r. 1987 byl členem volného seskupení 12/15 Pozdě, ale přece. Po r. 1989 působil jako vedoucí Ateliéru figurální a monumentální malby na AVU v Praze a na Fakultě výtvarného umění VUT v Brně. V r. 1991 byl jmenován profesorem. V devadesátých letech vytvořil Načeradský uzavřený cyklus s názvem Antropogeometrie, ve které dále rozvedl své představy lidských postav v širších geometrických souvislostech. Díly je zastoupen ve sbírkách NG, GHMP, většiny regionálních galerií v ČR, Muzea Kampa, Galerie Zlatá husa, v zahraničí 7 díly v Centre Georges Pompidou v Paříži. Pracuje často v poloze jednoduchého, expresivního barevného znaku. Autor viz NEČVU 2/547, Ch 9/163.

16 000 – 20 000 CZK / 593 – 741 €

12 000 CZK / 444 €

126

RÓNA Jaroslav (1957 Praha)

VRAŽDA

Olej na plátně, 94 x 114,5 cm, rámováno, datace 1982, signováno vlevo dole RÓNA 1982, zezadu opatřeno autorským přípisem s určením spolu s věnováním.

Úspěšný český malíř a sochař, který patří k nejvýznamnějším umělcům posledních let. Vystudoval Střední výtvarnou školu na Hollarově náměstí a VŠUP, kde byl jeho pedagogem známý sochař Stanislav Libenský. Během školních let ho nejvíce ovlivnil německý, norský a belgický expresionismus, zvláště pak E. Munch, O. Kokoschka a E. Schiele. V r. 1984 absolvoval VŠUP diplomovou práci Velký a Malý pes, dvojici rozměrných sleněných zvířecích soch v kovové konstrukci, jež jsou nyní ve sbírce NG a GHMP. Osmdesátá léta jsou v jeho díle ve znamení ironie, temných šerosvitných vizí všeho možného, zvláště pak prehistorických zvířat a rozpadajících se ruin. V r. 1987 spoluzakládá skupinu Tvrdohlaví. V devadesátých letech se věnuje volné tvorbě, scénografii, ale i zajímavým zakázkám. Za všechny třeba realizace pomníku Franze Kafky na Starém městě v Praze, Podobenství s lebkou na Pražském hradě, Oskar na pražském Jižním městě nebo Sarkofág v Mikulově. Od devadesátých let hojně vystavuje v tuzemsku a zahraničí. Autor viz Chagal 13/37.

110 000 – 150 000 CZK / 4 074 – 5 556 €

80 000 CZK / 2 963 €

127

KUPKA František (1871 Opočno - 1957 Puteaux)

LE DISCUE BLANC

Litografie na papíře, 42,5 x 41,5 cm, rámováno, pod sklem, datace – okolo r. 1950.

Významná olejomalba Le Discue Blanc, která vznikla v roce 1946, se stala předlohou pro litografii stejného názvu. Ta byla dále použita jako předloha pro plakát k výstavě pořádané Galerii Karla Flinkera (24. 5. – 24. 6. 1960) Kupka – Gouaches – Aquarelles – Pastels. Výjimečný malíř, grafik a ilustrátor, studoval na AVU v Praze u F. Sequense a na vídeňské akademii ve speciální škole malíře historických námětů A. Eisenmengera. Vytvořil několik kompozic v duchu symbolismu, které byly s úspěchem vystaveny ve vídeňském Kunstverein. Po pobytu ve Vídni se r. 1896 usazuje definitivně v Paříži, kde zpočátku pracuje hlavně jako ilustrátor pro časopisy La Plume, L'Assiette au Beurre, 1902-5 ilustruje monumentální Reclusovo dílo L'Homme et la Terre a řadu textů s mytologickými náměty. Kupkovo rané pařížské dílo charakterizují portréty a zvláště alegorická témata, kterým přikládá mnohem větší význam, s výmluvnými názvy Žena a peníze, Quad ad causam sumus, Homo sapiens nebo Antropoides. Pro Kupku je důležitý osvětový dosah jeho obrazů. V počátečních letech svého malířského pobytu v Paříži Kupka více kreslí, než maluje. Důležitý je pro něj příběh, který pokaždé obsahuje sdělení a často má rozvrženou koncepci rozepsanou i v textové podobě. Kupkovo myšlení je výchovně filozofické, jeho podání je alegorické. Z této doby pochází také jeho vlastní úvaha: „Máme všichni touhu po nějaké radosti - čistém nemateriálním pocitu blaha, a chtěl bych, aby každý, který tu věc (jež bude obraz) uvidí, aby to v něm podobné pocity vyvolalo.“ Kupka vážil poměry prázdné a plné plochy, dělal barevné zkoušky, umisťoval akcenty stránky a ladil celkové akordy. Mezi lety 1906 až 1913 se pravidelně zúčastňoval pařížských Salonů (Podzimních, Nezávislých aj.) Jeho tvorba vychází z naturalismu a symbolismu konce století, je prosycena řadou umělcových zájmů od ezoterismu a hudební harmonie až po přírodní vědy, promítajících se do všech jejích fází. Kupkův malířský a intelektuální proces vyvrcholil rozměrným obrazem Amorfa - Dvoubarevná fuga, poprvé vystaveném na pařížském Podzimním salónu v r. 1912. Zde a v pozdějších obrazech naplňuje vlastní zákon doplňovačnosti, který definoval jako: „prastarý přírodní zákon, že každý lidský typ vyhledává typ doplňující, opačný...“ V r. 1915 byl jmenován profesorem na pražské AVU, ale neustálé cestování mezi Paříží a Prahou ho tak vysilovalo, že si od r. 1920 vyjednal možnost dohlížet nad stipendisty přímo v Paříži za plný plat, což bylo možné až do r. 1939. V polovině dvacátých let přestal malovat a začal se věnovat dřevořezům. Hned o rok později však začal vytvářet obrazy s náměty mechanismů. Toto téma opustil počátkem 30. let. Kupka pod vlivem nově se formujících směrů začal vytvářet vlastní abstraktní obrazy, kdy se stal jedním z průkopníků orfismu, stylu přibližujícího umění hudbě a poezii. Kupka jako jeden z prvních malířů maloval nejen barvy a tvary, ale rovněž světla a zvuky a dojem, jež v něm scénérie zachovaly. Jeho tvorba je nesena potřebou formulovat malbu jako kosmogonii. Mimořádné dílo Františka Kupky dostalo uznání od šedesátých let dvacátého století, zvláštní rehabilitaci pak přinesla jeho pařížská retrospektiva v r. 1989 a dnes je právem považováno za nejhodnotnější v českém výtvarném umění. Autor viz T 1/598, TD 113, V 3/141, 6/177, TB 22/127, B 6/337, NEČVU 1/426.

50 000 – 70 000 CZK / 1 852 – 2 593 €

35 000 CZK / 1 296 €

128

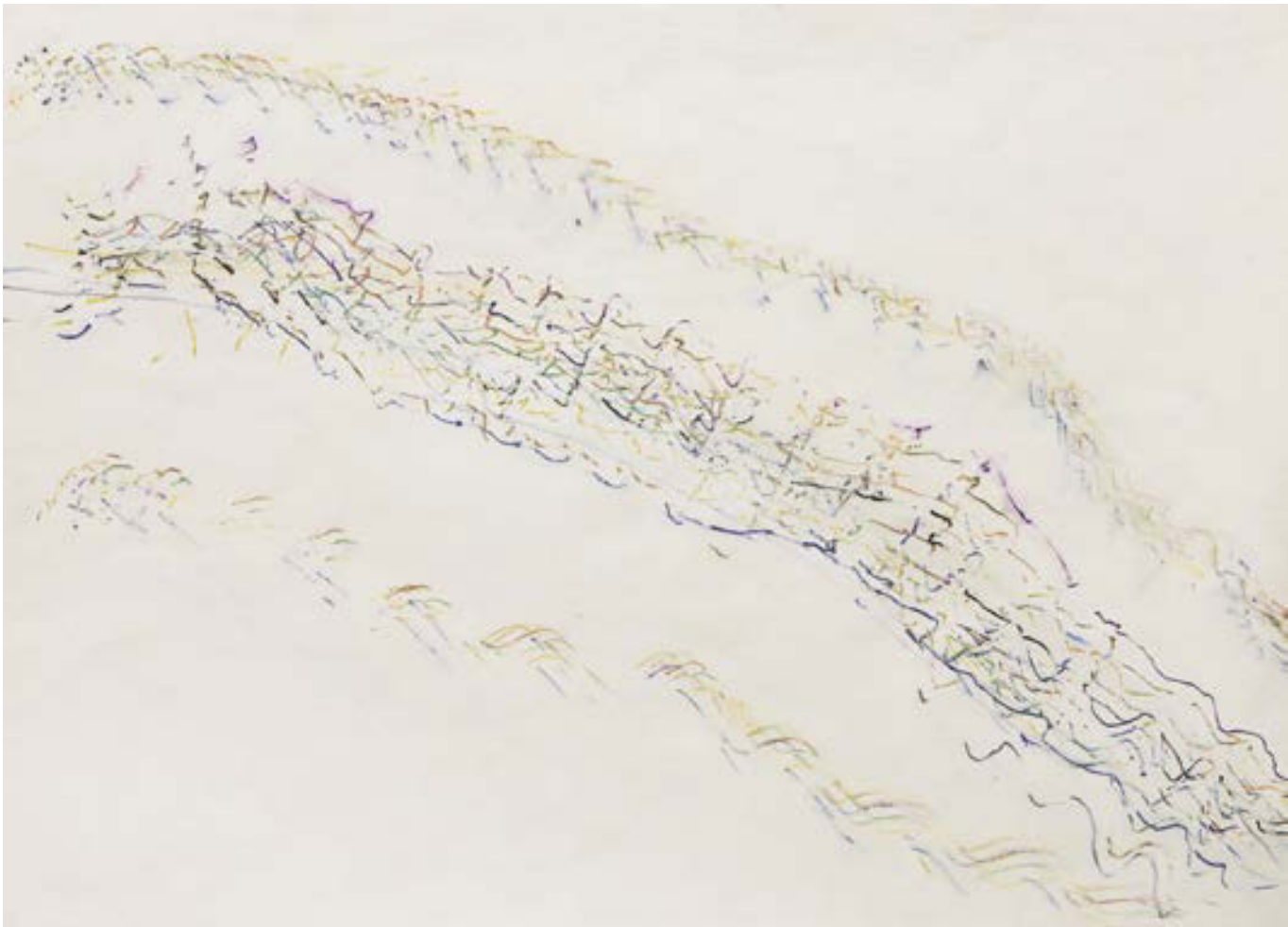
VOBECKÝ František (1902 Trhový Štěpánov - 1991 Praha)

ZÁTIŠÍ S MANDOLÍNOU

Olej na plátně, 70 x 98 cm, rámováno, datace 1931, signováno vlevo dole Vobecký 1931, zezadu opatřeno pozůstalostním razítkem autora. Český fotograf, malíř, pedagog a znovuobjevený představitel české avantgardy. Studoval v Paříži na Académie Colarossi a École de la Grande Chaumière. Byl členem ČFVU a v letech 1931 - 1949 SVU Mánes. Sblížil se s osobnostmi avantgardy, ovlivnily jej významné výstavy, které do Prahy přinášely impulzy z aktuálních světových uměleckých proudů - především pověstná surrealistická výstava Poesie 1932. Maloval nejprve ve stylu lyrického kubismu. Později ho ale úplně opustil a jak píše kunsthistorik František Šmejkal, jeho obrazy se začaly „rodit z nitra, z umělcových představ, ze života snu a nevědomí“. V druhé polovině 30. let objevil spontánní, automatickou techniku zvanou dekalkomanie a hodně se jí věnoval. Významnou stopu zanechal také na poli koláže. V surrealistickém období používal fotografii velmi tvůrčím způsobem, při fotografování svých důmyslně nasvícených asambláží vynalézal stále nové postupy. V 60. a 70. letech přednášel jako externista na UMPRUM v Praze. Znovuoživení zájmu o jeho tvorbu přinesla souborná výstava v r. 1985. Jeho práce z různých oborů jsou zastoupeny v NG v Praze, Uměleckoprůmyslovém muzeu, Moravské galerii v Brně, ale také v National Gallery of Art ve Washingtonu či v J. Paul Getty Museu v Los Angeles. V současnosti patří k vyhledávaným sběratelským autorům. Autor viz Ch 22/103.

700 000 – 900 000 CZK / 25 926 – 33 333 €

550 000 CZK / 20 370 €

129

MRÁZKOVÁ Daisy (1923 Praha – 2016 Praha)

MOKRÉ KRESLENÍ

Barevné tužky na papíře, 45 x 62 cm, volný list, datace 1988, signováno zezadu Daisy Mrázková 88.

Významná malířka, ilustrátorka a spisovatelka, pocházela z rodiny krejčířů - anglické maminky a českého tatínka. Studovala na UPŠ u prof. A. Strnadela obor dětská ilustrace. Během války se provdala za malíře Jiřího Mrázka, se kterým prožila celý život. Po válce se stala členkou volné umělecké skupiny UB-12. Vystavovala od r. 1958 jako členka Umělecké besedy. Náboženský podtext její tvorby byl problémem při pořádání výstav, takže začala mít potíže s režimem. Začala však vystavovat i samostatně a od r. 1962 začala s ilustracemi knih pro děti, ve kterých dosáhla ohromných úspěchů. Její první publikovanou knihou byla Neplač, muchomůrko z r. 1965. Postupem času začalo v jejích knihách ubývat textu a začalo přibývat ilustrací, stala se tak průkopnicí obrázkových knih pro děti, které dnes patří mezi vyhledávané sběratelské artikly. V jejích knihách se prolíná lyrika s epikou. Na osudech dětí, zvířátek, přírody nebo věcí seznamuje dětské čtenáře s chodem života a světa. Útlum její tvorby nastal v osmdesátých letech a velká renesance jejího díla i knih nastala v novém miléniu, po které následovala i série výstav po celé vlasti. Její knihy se dočkaly vydání v japonštině a francouzštině.

6 000 – 8 000 CZK / 222 – 296 €

4 000 CZK / 148 €

130

BORN Adolf (1930 České Velenice – 2016 Praha)

BOJ O PRIMADONU

Litografie na papíře, 28,5 x 19 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, signováno vpravo dole ABorn, list č. 34/63.

Přední český malíř, kreslíř, ilustrátor, animátor, karikaturista a kostýmní výtvarník, který se výrazně proslavil i v zahraničí. Jeho svěbytný umělecký projev prolínající se s typickým humorem oslovuje jak filmové teoretiky, tak sběratelskou obec. V letech 1949-1950 studoval výtvarnou výchovu na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy. Již od šedesátých let byla jeho díla vystavena po celém světě a získal za ně mnoho cen. Jeho doménou je grafika - suchá jehla, lept a především litografie. Nesmazatelně se zapsal do dějin české filmové plakátové tvorby, která zejména na konci 60. a v průběhu 70. let promlouvala i do nejzajímavějšího dění na české výtvarné scéně určené širokým vrstvám. Je také známým knižním ilustrátorem. Mezi jeho nejznámější díla zahrnují ilustrace knih od Miloše Macourka, Julese Verna, A. Dumase staršího. Je také autorem kostýmů a dekorací k operám a divadelním inscenacím. V roce 1977 získal prestižní cenu Grandprix Montreal, čestnou cenou ho vyznamenal i prestižní mezinárodní Anifilm. Vystavoval v řadě českých i světových galerií, za všechny v galeriích v Praze, Kroměříži, Náchodě, Hamburku, Oslu, Saarbrückenu, Hamelnu, Kolíně nad Rýnem, Berlíně, Brémách nebo Halifaxu.

Autor viz Ch 1/194, NEČVU 1/79, Současná česká grafika, kat., 1989.

20 000 – 30 000 CZK / 741 – 1 111 €

12 000 CZK / 444 €

131

BORN Adolf (1930 České Velenice – 2016 Praha)

DÁVNÉ KMENY

litografie na papíře, 49 x 37,5 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, signováno vpravo dole ABorn, list č. 42/75.

Přední český malíř, kreslíř, ilustrátor, animátor, karikaturista a kostýmní výtvarník, který se výrazně proslavil i v zahraničí. Jeho svěbytný umělecký projev prolínající se s typickým humorem oslovuje jak filmové teoretiky, tak sběratelskou obec. V letech 1949-1950 studoval výtvarnou výchovu na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy. Již od šedesátých let byla jeho díla vystavena po celém světě a získal za ně mnoho cen. Jeho doménou je grafika - suchá jehla, lept a především litografie. Nesmazatelně se zapsal do dějin české filmové plakátové tvorby, která zejména na konci 60. a v průběhu 70. let promlouvala i do nejzajímavějšího dění na české výtvarné scéně určené širokým vrstvám. Je také známým knižním ilustrátorem. Mezi jeho nejznámější díla zahrnují ilustrace knih od Miloše Macourka, Julie Verna, A. Dumase staršího. Je také autorem kostýmů a dekorací k operám a divadelním inscenacím. V roce 1977 získal prestižní cenu Grandprix Montreal, čestnou cenou ho vyznamenal i prestižní mezinárodní Anifilm. Vystavoval v řadě českých i světových galerií, za všechny v galeriích v Praze, Kroměříži, Náchodě, Hamburku, Oslu, Saarbrückenu, Hamelnu, Kolíně nad Rýnem, Berlíně, Brémách nebo Halifaxu.

Autor viz Ch 1/194, NEČVU 1/79, Současná česká grafika, kat., 1989.

20 000 – 30 000 CZK / 741 – 1 111 €

13 000 CZK / 481 €

132

KOTÍK Jan (1916 Turnov - 2002 Berlín)

PTÁK

Tempera na papíře, 60 x 42,5 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, datace 1957, signováno vpravo dole Jan Kotík 57/VI. Český malíř, grafik, teoretik a pedagog evropského významu, studoval u prof. Bendy na UPŠ v Praze. Člen Skupiny 42, UB a SČUG Hollar. Na přelomu třicátých a čtyřicátých let ve svých malbách reflektoval témata války. V r. 1942 se stal členem Skupiny 42 a zpracovává její témata zaměřená k městu a jeho interiéřům v postkubistických a postsurrealistických tendencích. Od padesátých let se v jeho obrazech zvyšoval důraz na barvu a redukoval tvar. V druhé polovině padesátých let patřil v českém uměleckém prostředí k osobnostem, kolem nichž krystalizovaly tendence informálního charakteru. V 60. letech se jeho malba obrátila k problematice abstrakce. Gestičnost jeho malby dostala osobitou skripturní kaligrafickou podobu. V té době pracoval převážně s jednoduchými znaky v ploše, později uvolnil i formáty obrazů, které pak přešly do prostorových maleb nebo objektů a environmentů. Jeho tvorba v té době reagovala na přehodnocování malby a materiálu, základem však zůstala živá barevnost a dramatičnost malířského gesta. Od 50. let se věnoval také užitému umění, spolupracoval hlavně se sklárny. Užitému umění se věnoval i jako kritik a teoretik. V r. 1969 odjel na stipendium do NSR, ale už se do vlasti nikdy natrvalo nevrátil. V sedmdesátých letech posílil konceptuální rozměr svých prací. Vytvářel transformativní objekty tematizující dimenze prostoru a času. V osmdesátých letech se vrátil ke spontánnějšímu malířskému výrazu. V jeho dílech se opět objevily i figurální motivy, které sám označoval jako „pseudofigury“. Závěrečné období Kotíkova uměleckého vývoje vykazovalo snahu o komplexní pohled - ve svých pracích tematizoval princip „dění“ (podmíněný existencí polarit), který podporoval jeho dlouhodobý zájem o traktát Tao-te-fing. Vystavoval na Světových výstavách Expo (Paříž 1937, Brusel 1958, Montreal 1967), na Benátských bienále (1964 a 1976), v roce 1997 obdržel v Berlíně cenu Freda Thielerera za malbu. Jeho dílo je zastoupeno v řadě domácích i soukromých veřejných institucí a těší se mezinárodnímu sběratelskému zájmu.

Autor viz T 1/538, TD 102, V 6/162, B 6/296, NEČVU 1/386.

7 000 – 12 000 CZK / 259 – 444 €

5 000 CZK / 185 €

133

HAMPL Josef (1932 Praha)

ZÁPAD

Kombinovaná technika na kartonu, 100 x 70 cm, rámováno, pod sklem, datace 2006, signováno dole uprostřed Hampl 2006. Významný grafik, který se o výtvarné umění zajímal už od mládí, soukromě navštěvoval přednášky slavného historika umění prof. Waageho na pražské Hollarově škole, v letech 1955 až 1960 studoval na škole dekorativních umění u profesora Jaroslava Masáka. Kvůli svému původu si našel zaměstnání ve vysočanské Pragovce, kde strávil 17 let a podnikový ateliér využíval pro svou volnou tvorbu. Byly to právě Vysočany, kde se seznámil s Vladimírem Boudníkem, který pracoval v nedaleké Aerovce. Společně si zadávali úkoly jako vytvářet miniaturní grafiky na brusce atp. Seznámil se i s Bohumilem Hrabalem nebo Jiřím Kolářem, který si dokonce i jednu z jeho prací zakoupil a pověsil do ložnice. V šedesátých letech se spřátelil s mnichovským galeristou Walterem Stormsem, který měl beatovou kapelu a na západ převážel Hamplovy obrazy jako kulisy ke koncertům. V r. 1967 začal pracovat jako brusič litografických kamenů na pražské AVU, kde se stal později technickým asistentem prof. Ladislava Čepeláka. S manželkou, fotografkou Hanou, vymysleli tzv. akce proti lenosti ve stylu land artových instalací. Nejznámější je akce Šipka z roku 1975, tvořená z padesátimetrových pruhů širokého bílého organitýnu umístěného na louky a do lesů u Hrušova nad Jizerou. Od r. 1982 se věnoval nejtypičtější technice své tvorby – šitým kolážím. V poslední době se věnuje tvorbě lepených a sešivačkou spojovaných papírových koláží. Kromě papíru se v jeho minimalistických kolážích lze setkat i s netradičními materiály, např. čajovými sáčky nebo starými vosími hnízdy. Kromě grafiky, malby a koláže se věnoval také plastice. Sochy tvořil z pískovce, mramoru i dřeva. Zúčastnil se dohromady 87 autorských výstav doma i v zahraničí a více než 600 skupinových výstav. Jeho dílo je zastoupeno ve sbírkách Stedelijk Museum het Toreke v belgickém Tienenu, Staatsgalerie ve Stuttgartu, Museum für aktuelle kunst v Utrechtu, Museum Sztuki v Lodži, Pratt Graphics Centre v New Yorku, NG v Praze aj.

15 000 – 25 000 CZK / 556 – 926 €

5 000 CZK / 185 €

134

HAMPL Josef (1932 Praha)

SONDA STAVBY

Kombinovaná technika na kartonu, 100 x 70 cm, rámováno, pod sklem, datace 2001, signováno vpravo dole Hampl 2001. Významný grafik, který se o výtvarné umění zajímal už od mládí, soukromě navštěvoval přednášky slavného historika umění prof. Waageho na pražské Hollarově škole, v letech 1955 až 1960 studoval na škole dekorativních umění u profesora Jaroslava Masáka. Kvůli svému původu si našel zaměstnání ve vysočanské Pragovce, kde strávil 17 let a podnikový ateliér využíval pro svou volnou tvorbu. Byly to právě Vysočany, kde se seznámil s Vladimírem Boudníkem, který pracoval v nedaleké Aerovce. Společně si zadávali úkoly jako vytvářet miniaturní grafiky na brusce atp. Seznámil se i s Bohumilem Hrabalem nebo Jiřím Kolářem, který si dokonce i jednu z jeho prací zakoupil a pověsil do ložnice. V šedesátých letech se spřátelil s mnichovským galeristou Walterem Stormsem, který měl beatovou kapelu a na západ převážel Hamplovy obrazy jako kulisy ke koncertům. V r. 1967 začal pracovat jako brusič litografických kamenů na pražské AVU, kde se stal později technickým asistentem prof. Ladislava Čepeláka. S manželkou, fotografkou Hanou, vymysleli tzv. akce proti lenosti ve stylu land artových instalací. Nejznámější je akce Šipka z roku 1975, tvořená z padesátimetrových pruhů širokého bílého organitýnu umístěného na louky a do lesů u Hrušova nad Jizerou. Od r. 1982 se věnoval nejtypičtější technice své tvorby – šitým kolážím. V poslední době se věnuje tvorbě lepených a sešivačkou spojovaných papírových koláží. Kromě papíru se v jeho minimalistických kolážích lze setkat i s netradičními materiály, např. čajovými sáčky nebo starými vosími hnízdy. Kromě grafiky, malby a koláže se věnoval také plastice. Sochy tvořil z pískovce, mramoru i dřeva. Zúčastnil se dohromady 87 autorských výstav doma i v zahraničí a více než 600 skupinových výstav. Jeho dílo je zastoupeno ve sbírkách Stedelijk Museum het Toreke v belgickém Tienenu, Staatsgalerie ve Stuttgartu, Museum für aktuelle kunst v Utrechtu, Museum Sztuki v Lodži, Pratt Graphics Centre v New Yorku, NG v Praze aj.

15 000 – 25 000 CZK / 556 – 926 €

5 000 CZK / 185 €

135

HUSÁRIKOVÁ Jindra (1931, Ústí nad Labem)

SVATEBNÍ CESTA

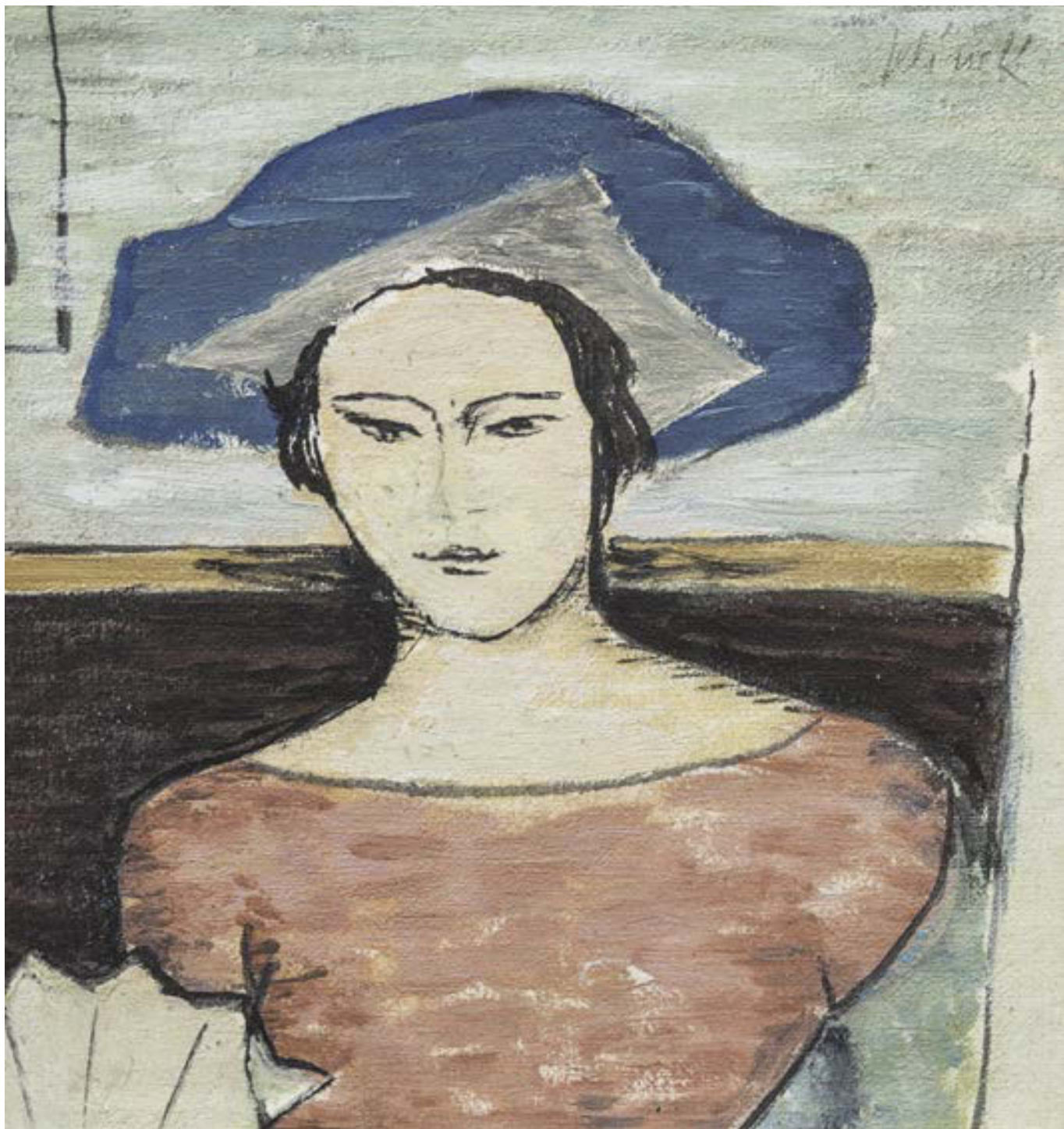
Olej na plátně, 65 x 85 cm, rámováno, datace - 1965, signováno zezadu J. HUSÁRIKOVÁ, zezadu opatřeno autorským štítkem spolu s přípisem s určením.

Vystudovala střední keramickou školu v Teplicích a ve výtvarné linii pokračovala i na škole vysoké, kterou byla pražská VŠUP. Tam studovala u významného českého malíře Jana Baucha. Její doménou je malba, jež se vyznačuje silnými zážitky, vizemi vyprávějícími baladickými příběhy nebo mytologickými výjevy. Její vidiny jsou charakteristické svou groteskností. V malbách olejem často do hotové malby zasahuje ještě nožem. V roce 1974 získala Zlatou medaili na mezinárodní výstavě obrazů v Neapoli a v roce 1980 obdržela od mezinárodní umělecké společnosti Vanvitelli v Neapoli čestný titul Accademico Honoris Causa za své aktivity v oblasti umění. Od roku 1969 autorčina díla putovala i do zahraničních galerií, po první výstavě v Paříži následovaly výstavy v severských městech Švédska a Norska. A v tomtéž roce začala její velká výstavní pouť po Itálii, která byla záhy doplněna výstavními realizacemi v Německu, Španělsku a také nedávno ve výstavním centru Evropské unie v Bruselu. V českých sbírkách je zastoupena třeba v Galerii výtvarného umění v Mostě nebo v Galerii Klatovy / Klenová. Její díla jsou zastoupena jak v soukromých sbírkách tak i ve sbírkách významných světových galerií.

Autor viz Ch 3/357.

120 000 – 160 000 CZK / 4 444 – 5 926 €

80 000 CZK / 2 963 €

136

JELÍNEK (REMO) Jiří (1901 Králův Dvůr - 1941 Mathausen)

ARLÉZANKA

Olej na plátně, 17 x 15,5 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, signováno vpravo nahoře Jelínek.

Malíř a kreslíř. Studoval na akademii v Praze u Vlasty Bukovace a Jakuba Obrovského. Seznámil se roku 1922 na Jadranu s Toyen a Jindřichem Štyrským. Vystavoval v Devětsilu. Vzdělával se v Paříži u Fr. Kupky. Stal se členem skupiny Abstraction - Création. Ovlivněn Derainem a japonskou kresbou. Tvořil do roku 1938 abstraktní kompozice. Maloval dělníky, továrny, tváře žen a zátiší.

Autor viz T 1/428, V 2/539, B 6/60.

25 000 – 35 000 CZK / 926 – 1 296 €

15 000 CZK / 556 €

137

JELÍNEK (REMO) Jiří (1901 Králův Dvůr - 1941 Mathausen)

VYSNĚNÁ KRAJINA

Olej na plátně, 47,5 x 62,5 cm, rámováno, datace 1926, signováno vlevo dole ligaturou JJ 26.

Opatřeno odborným posudkem PhDr. Karla Srpa.

Vystaveno:

Devětsil, Staroměstská radnice v Praze, Galerie hlavního města Prahy, červen - červenec 1986.

Devětsil, Dům umění města Brna (duben - květen 1986);

Publikováno:

Jiří Jelínek, Středočeská galerie v Praze, 1971, č. kat. 13.

17. Unikátní záběr z přípravy výstavy Devětsilu v Domě umění města Brna. Duben—květen 1986. Snímek Jan Malý

Komentář PhDr. Karla Srpa:

Přestože Jelínek opustil Devětsil v roce 1925, kdy jeho blízcí přátelé Štyrský a Toyen odešli na několik let do Paříže, neznamená to, že by přestal malovat. Obnovoval naopak styk s malbou, který si udržoval neustálým poznáváním představitelů francouzského moderního malířství, zejména Paula Cézanna, a zde je rovněž patrný vliv Pabla Picassa, zejména jeho zjednodušených, trochu pastorálních, klasicizujících krajin z období kolem roku 1919, a italského malíře Carla Carrá, který byl tehdy velmi oblíbený. Krajina se vyznačuje vytříbenou prosvětleností, pozvolnými přechody jednotlivých prostorových plánů, vyvažováním mezi architektonickými články a geometrizací přírody. Jelínek se po roce 1926 dostal do významné fáze, neboť se rozhodl v roce 1928 odjet do Paříže, kde studoval u Františka Kupky.

Z dochovaných prací Jelínka z roku 1926 je tato krajina rozměrově největší, je zřejmé, že ji pečlivě kompozičně promýšlel, že nechal volnost středu, aby postupně přibližoval krajní části, jež vymezovaly vnitřní prostor. Je velmi pravděpodobné, že inspiraci našel na některé své cesty do jižních částí Evropy, zejména do Itálie, kam podle dalších prací z roku 1926 zavítal. Odhmotněný, téměř pastelový rukopis střídá s haptičtějším, který se projevil v korunách stromů.

V prvním hodnotícím katalogu Jiřího Jelínka z roku 1971 (vydala k jeho výstavě Středočeská galerie v Praze) bylo dílo pojmenováno jako Vysněná krajina (č. k. 13) a rovněž reprodukováno.

Obraz byl rovněž mimo katalog zapůjčen na brněnskou a pražskou výstavu Devětsilu (Staroměstská radnice v Praze, Galerie hlavního města Prahy, červen-červenec 1986). Společně s Nábřežím lze i tuto Krajinu považovat za nejdůležitější dochovanou Jelínkovu práci z období dvacátých let před tím, než odjel k delšímu pobytu do Paříže.

Malíř a kreslíř. Studoval na akademii v Praze u Vláha Bukovace a Jakuba Obrovského. Seznámil se roku 1922 na Jadranu s Toyen a Jindřichem Štyrským. Vystavoval v Devětsilu. Vzdělával se v Paříži u Fr. Kupky. Stal se členem skupiny Abstraction - Création. Ovlivněn Derainem a japonskou kresbou. Tvořil do roku 1938 abstraktní kompozice. Maloval dělníky, továrny, tváře žen a zátiší.

Autor viz T 1/428, V 2/539, B 6/60.

700 000 – 1 300 000 CZK / 25 926 – 48 148 €

280 000 CZK / 10 370 €

138

JELÍNEK (REMO) Jiří (1901 Králův Dvůr - 1941 Mathausen)

AKT

Sépie na papíře, 98 x 68 cm, rámováno, pod sklem, datace 1937, signováno vpravo dole Jelínek 37.

Malíř a kreslíř. Studoval na akademii v Praze u Vlahy Bukovace a Jakuba Obrovského. Seznámil se roku 1922 na Jadranu s Toyen a Jindřichem Štyrským. Vystavoval v Devětsilu. Vzdělával se v Paříži u Fr. Kupky. Stal se členem skupiny Abstraction - Création. Ovlivněn Derainem a japonskou kresbou. Tvořil do roku 1938 abstraktní kompozice. Maloval dělníky, továrny, tváře žen a zátiší.

Autor viz T 1/428, V 2/539, B 6/60.

50 000 – 80 000 CZK / 1 852 – 2 963 €

35 000 CZK / 1 296 €

139

JELÍNEK (REMO) Jiří (1901 Králův Dvůr - 1941 Mathausen)

STUDIE DÍVKY (5 KRESEB)

Tuš a tužka na papíře, 18 x 23 cm, 26 x 20 cm, 31 x 22 cm, 47,5 x 33,5 cm, 46 x 30 cm, paspartováno, datace – okolo r. 1930, signovány.

Malíř a kreslíř. Studoval na akademii v Praze u Vlahy Bukovace a Jakuba Obrovského. Seznámil se roku 1922 na Jadranu s Toyen a Jindřichem Štyrským. Vystavoval v Devětsilu. Vzdělával se v Paříži u Fr. Kupky. Stal se členem skupiny Abstraction - Création. Ovlivněn Derainem a japonskou kresbou. Tvořil do roku 1938 abstraktní kompozice. Maloval dělníky, továrny, tváře žen a zátiší.

Autor viz T 1/428, V 2/539, B 6/60.

20 000 – 30 000 CZK / 741 – 1 111 €

10 000 CZK / 370 €

140

JELÍNEK (REMO) Jiří (1901 Králův Dvůr - 1941 Mathausen)

NÁBŘEŽÍ

Olej na plátně, 47 x 63 cm, rámováno, datace 1924, signováno vpravo dole Jiří Jelínek.

Opatřeno odborným posudkem PhDr. Karla Srpa.

Vystaveno:

Devětsil, Museum of Modern Art Oxford a v Design Museum London (červen-červenec 1990);

Devětsil, Műcsarnok, Budapest (únor-březen 1989);

Devětsil, Muzeum Sztuki w Łodzi (červen 1989, obr. 19);

Devětsil, Galerija suvremene umjetnosti Zagreb (září – říjen 1989, obr. 14);

Devětsil, Dům umění města Brna (duben - květen 1986);

Devětsil, Staroměstská radnice v Praze (červen - červenec 1986);

Bazar moderního umění, Praha (listopad – prosinec 1923).

Publikováno:

Jiří Jelínek, Středočeská galerie v Praze, 1971, č. kat. 6;

Pásmo, č. 5, ročník 2, 25. 1. 1926, str. 65;

Host, ročník IV., 1924-1925, str. 225.

Komentář PhDr. Karla Srpa:
Někdy se stává, že při přípravě rozsáhlé výstavy se některé důležité exponáty podaří objevit až na poslední chvíli, takže je nelze zařadit do katalogu, avšak na výstavě se objeví. Platí to i o dvou obrazech Jiřího Jelínka, které si po celý život uchovával ve svém majetku Jelínkův přítel. Z hlediska brněnské a pražské výstavy Devětsilu v roce 1986 to byl mimořádně cenný přínos. Proběhla v dubnu a květnu 1986 v brněnském Domě umění a od 3. června do 6. července 1986 na pražské Staroměstské radnici. Obě práce (Nábřeží a Krajina) na ní byly zařazené mimo katalog. Jejich účast na obou výstavách dokumentuje archivní fotografie z premiéry Devětsilu v Brně, kde jsou zavěšené vedle obrazů Jindřicha Štyrského. Jelínek byl členem Devětsilu v jeho formativním druhém období, v letech 1923-1925, byl přítel Jindřicha Štyrského a byl svědkem, kdy se na ostrově Korčula seznámil Štyrský s Toyen. Obdobně jako Toyen, používal přezdívku Remo (vymyslel si ji zřejmě sám), kterou krátkodobě uváděl během členství v Devětsilu, avšak později se opět vrátil ke svému původnímu jménu, zejména během pařížského období, kdy působil se skupinou Abstraction-Creation (1932-1935). Jelínek se stal jedním z představitelů abstraktního malířství a následně důležitou osobností skupiny Kvart. Posuzovaný obraz nás však vrací do období, kdy byl Devěsil v plném proudu. Tehdy byl v popředí zájmu zejména purismus, vyznačující se čistotou forem, odkazy na antický řád a krajním výrazovým zjednodušením. Všechny tyto znaky Nábřeží nese, jak naznačuje voluta při levé straně obrazu a váza při pravé. Uprostřed je pohled na plochy zdí, náznak železné konstrukce mostu a koruny stromu. Prostor je stlačen do plochy, která dává vyniknout jemnému malířskému rukopisu. Dílo patří ke skvělým ukázkám tvorby vrcholného Devětsilu. Dílo bylo v prvním hodnotícím katalogu Jiřího Jelínka z roku 1971, vydaném Středočeskou galerií v Praze, datováno rokem 1923 a bylo v něm reprodukováno (č. k. 6). Na putovních výstavách Devětsilu z konce osmdesátých let bylo zařazeno do roku 1924 a tímto vročením dále uváděno. Toto vročení mohla vyvolat jeho dobová reprodukce v časopisu Pásmo (číslo 5, ročník 2, 25. 1. 1926, kde na s. 65 se nachází jeho reprodukce; jako autor je uveden Remo a rok je 1924), avšak zřejmě vůbec poprvé bylo dílo otištěno v časopise Host, ročník IV, 1924-1925 na s. 225 s tímto popisem: Remo, Nábřeží, Praha 1923. Lze se tudíž vrátit k roku 1923 z jednoho důvodu. Pod jménem Remo se Jelínek zúčastnil legendární výstavy Bazar moderního umění, které proběhla v listopadu-prosinci 1923. Na výstavě měl dva oleje (č. k. 106 a č. k. 107) a několik obrazových básní pod názvem Nábřeží. I když většina prací Jelínka z Bazaru moderního umění dodnes nebyla dohledána a lze předpokládat, že se nedochovaly (vyjma jednoho obrazu, uloženého dnes v Národní galerii v Praze pod názvem, jenž mu byl dán pravděpodobně dodatečně Pohled z okna, O 15817; tento obraz byl reprodukován v antologii Poetismus z roku 1967 na s. 149 pod názvem Nábřeží, jenž je zřejmě jeho původní), pak posuzovaný obraz Nábřeží s velkou jistotou na výstavě Bazar moderního umění zastoupený byl. O to více vzrůstá jeho důležitost v dějinách českého moderního umění. Jelínkova díla jsou vzácná, jiné známe pouze z reprodukcí v dobových časopisech (např. Krajina, 1923, Veraikon X, č. 3-5, 1924, s. 40; Host IV, č. 3, 1924-1925, s. 85). Remo psal rovněž příležitostné proklamativní texty. Jeden zveřejnil v čísle Veraikonu, věnovaného Devětsilu (Veraikon, X, číslo 3-5, 1924) pod názvem Situace na počátku roku 1924 (s. 30-34).

O významu objevu svědčí i to, že Nábřeží bylo v následujících reprízách výstavy Devětsilu již do katalogu zařazeno a ve třech katalogích, vydaných u příležitosti jeho repríz i otištěno (číslo katalogu 84). Byl jsem tehdy kurátorem všech zahraničních repríz za Galerii hlavního města Prahy. Nábřeží bylo otištěné v katalogích: Devěsil, Mücsarnok, Budapest (únor-březen 1989, jde o reprodukci přes obě strany), Devěsil, Muzeum Sztuki w Łodzi (červen 1989, obr. 19) a Devěsil, Galerija suvremene umjetnosti Zagreb (28. 9. – 22. 10. 1989, obr. 14). Následovala ještě výstava Devětsilu v Museum of Modern Art Oxford a v Design Museum London (červen-červenec 1990), na níž byly zřejmě oba obrazy rovněž zapůjčeny. Obraz Nábřeží je mimořádným objevem, který podstatně doplňuje poznání českého malířství dvacátých let minulého století. Jelínkovo dílo z dvacátých let, na rozdíl od jeho pozdějších období, je téměř nedostupné a zřejmě se již nepodaří najít jeho další příklady. Malíř a kreslíř. Studoval na akademii v Praze u Vlaha Bukovace a Jakuba Obrovského. Seznámil se roku 1922 na Jadranu s Toyen a Jindřichem Štyrským. Vystavoval v Devětsilu. Vzdělával se v Paříži u Fr. Kupky. Stal se členem skupiny Abstraction - Création. Ovlivněn Derainem a japonskou kresbou. Tvořil do roku 1938 abstraktní kompozice. Maloval dělníky, továrny, tváře žen a zátiší. Autor viz T 1/428, V 2/539, B 6/60.

700 000 – 1 300 000 CZK / 25 926 – 48 148 €

280 000 CZK / 10 370 €

AUKČNÍ (DRAŽEBNÍ) ŘÁD

I. OBECNÁ USTANOVENÍ

- Pro účely tohoto aukčního řádu se dražebníkem rozumí společnost European Arts Investments s. r. o. (dále jen „aukční dům“), která organizuje dražbu v souladu s právním řádem České republiky.
- Aukční dům provádí aukci movitých věcí, které nepocházejí z trestné činnosti a které nejsou v právu převzetí státními kulturními institucemi (Národní galerie, Národní muzeum, Národní technické muzeum, Uměleckoprůmyslové muzeum, Vojenské historické muzeum apod.) na základě smlouvy o provedení dražby, kterou uzavře navrhovatel s aukčním domem. Předměty, které byly určeny, resp. navrženy jako kulturní památky, jsou v katalogu označeny písmenem - P - a podléhají zvláštnímu režimu podle zákona ČNR č. 20/1987 Sb. o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.
- Vývoz všech předmětů kulturní hodnoty podléhá zvláštnímu režimu podle zákona č. 71/1994 Sb., o prodeji a vývozu předmětů kulturní hodnoty. Předměty kulturní hodnoty podle tohoto zákona jsou přírodniny nebo lidské výtvoř nebo jejich soubory, které jsou významné pro historii, literaturu, umění nebo vědu a splňují kritéria obsažená v příloze č. 1 zákona. Vývoz těchto předmětů lze z území České republiky uskutečnit pouze při doložení osvědčení, že nejsou předměty prohlášenými za kulturní památku, ani předměty, které jsou částí souboru prohlášeného za kulturní památku ve smyslu zákona č. 20/1987 Sb. o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.

Klub dražitelů

- Aukční dům pořádá neveřejné dražby, kterých se mohou zúčastnit pouze členové Klubu dražitelů (dále jen „členové KD“). Aukční dům je členem Klubu dražitelů.
- Aukční dům zaregistruje jako člena KD fyzickou nebo právnickou osobu, která o členství požádá a prokáže, že se jedná o fyzickou osobu starší 18 let, která je plně svéprávná či že se jedná o právnickou osobu sídlící na území ČR zastoupenou pro účely členství v KD zákonným zástupcem. Při registraci je aukční dům oprávněn požadovat předložení platného průkazu totožnosti či cestovního pasu u právnických osob pak dále aktuální výpis z obchodního rejstříku.
- Rozhodnutí o registraci zájemce o členství v Klubu dražitelů záleží na uvážení aukčního domu. Členství v Klubu dražitelů je nenárokové.
- Aukční dům je oprávněn dle svého uvážení poskytnout některým členům Klubu dražitelů (zejména dlouhodobým členům) tzv. VIP členství, se kterým je spojeno několik výhod, jak bude dále v tomto aukčním řádu uvedeno.
- Pokud člen KD poruší pravidla stanovená v tomto aukčním řádu, je aukční dům oprávněn zrušit jeho členství v Klubu dražitelů. O této skutečnosti bude tato osoba písemně vyrozuměna.
- Registrace do KD je zároveň souhlasem pro European Arts Investments s.r.o. ke shromažďování, uchovávání a zpracování osobních a citlivých údajů dle zákona o ochraně osobních údajů č. 101/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Účastník dražby

- Účastníkem dražby může být pouze člen KD. Účastníkem dražby nesmí být osoba podnapilá či osoba hrubě porušující při dražbě pravidla slušného chování, jakož ani osoba, již byla pravomocným rozhodnutím soudu omezena svéprávnost, dále členové KD, kteří nesložili dražební jistotu, je-li požadována a v opakované dražbě ani vydražitel, který způsobil zmaření předchozí dražby téhož předmětu dražby u téhož aukčního domu. Účastníci dražby jsou povinni na vyzvání aukčního domu nebo osoby jím písemně pověřené doložit svou totožnost pomocí občanského průkazu či platného cestovního pasu, popřípadě své oprávnění jednat za účastníka dražby, dát se zapsat do seznamu účastníků dražby a jsou-li rozdávána dražební čísla, převzít dražební číslo; bylo-li požadováno složení dražební jistoty, jsou účastníci dražby povinni způsobem stanoveným v aukčním řádu doložit i složení dražební jistoty.
- Účastník dražby se může dát v dražbě zastupovat jiným členem KD na základě písemné plné moci; za účastníka dražby může jednat prokurista. Účastník dražby udělí plnou moc rovněž pro zastupování na opakované dražbě, budou-li splněny podmínky pro její konání.

Navrhovatel

- Navrhovatelem je osoba, která navrhuje provedení dražby. Navrhovatel musí s aukčním domem uzavřít písemnou smlouvu o provedení dražby, jinak nelze dražbu provést. To neplatí, je-li aukční dům navrhovatelem.

Licitátor

- Licitátorem je fyzická osoba oprávněná činit jménem a na účet aukčního domu úkony při dražbě. Licitátor zahajuje dražbu, vyzývá účastníky, aby činili podání, a uděluje přiklep.

II. DRAŽBA

- Dražba je neveřejná. Dražby se mohou účastnit pouze členové Klubu dražitelů, pokud splní podmínku zaplacení vstupného. I při splnění této podmínky se nemohou dražby zúčastnit členové KD, kteří jsou podnapilí či ti kteří porušují pravidla slušného chování (se znečištěným nebo jinak nedůstojným oděvem nebo chováním, které by zřejmě bylo dražitelům na obtíž apod.).
- Nejméně jeden den před konáním aukce aukční dům umožní také prohlídku věcí do dražby zařazených v místě uvedeném v aukčním katalogu. Tato podmínka se nemusí týkat věcí těžších 15 kg (v takovém případě může být vystavena pouze fotografie věcí).
- Po dobu výstavy ve smyslu čl. II. 2 tohoto aukčního řádu a vlastní dražby je nepřipustné soukromě prodávat, vystavovat či vyměňovat jakékoli věci mezi členy Klubu dražitelů a jakýmkoli způsobem obrazově zachycovat (např. filmovat či fotografovat) věci vystavené či vydražované. Po tutéž dobu jsou všichni členové Klubu dražitelů povinni podřídit se všem opatřením podniknutým na ochranu vystavených či vydražovaných věcí.

Průběh dražby

- Kdo prokáže, že je členem Klubu dražitelů, má nárok si vyzvednout dražební číslo; to může aukční dům vázat na složení zálohy. Záloha bude navrácena při vrácení dražebního čísla, což lze učinit nejpozději jednu hodinu po přiklepnutí vydražované věci či poslední vydražované věci. K pozdějšímu vrácení dražebního čísla nelze zálohu vrátit. Kdo nedrží dražební číslo, nemůže dražit; to neplatí, draží-li v zastoupení někoho aukční dům.
- Dražbu provádí aukční dům svými zaměstnanci nebo aukčním domem pověřenými osobami, které jsou povinny každou věc (popř. ucelený soubor věcí) vyvolat a uvést její číslo podle katalogu, dále tzv. nejnižší podání a stanovený minimální příhoz. Je-li předmětem dražby kulturní památka, uvede licitátor i tuto skutečnost. Navrhovatel dražby má právo stanovit si tzv. rezervu (nejnižší prodejní cenu). Tato reserva musí být smluvně ošetřena mezi navrhovatelem a aukčním domem. Pokud se při dražbě dané položky nedosáhne rezervy, zůstává věc neprodána a takto také bude uveřejněna ve výsledcích aukce.

Nejnižší podání

- Tzv. nejnižší podání činí zpravidla 2/3 ceny odhadnuté nebo zjištěné a je zaokrouhleno:

a) na 50 Kč, činí-li	méně než 1.000 Kč;	
b) na 100 Kč, činí-li	více než 1.000 Kč,	ale méně než 10.000 Kč;
c) na 500 Kč, činí-li	více než 10.000 Kč,	ale méně než 30.000 Kč;
d) na 1.000 Kč, činí-li	více než 30.000 Kč,	ale méně než 100.000 Kč;
e) na 5.000 Kč, činí-li	více než 100.000 Kč.	

Nejnižší podání je částkou, za kterou bude věc v dražbě vyvolána poprvé.

Příhozy

- Dražebník zajistí při dražbě vyvolání předmětu jeho pořadovým číslem. Po vyvolání předmětu mohou dražitelé činit příhozy zvednutím dražebního čísla. Za příhoz se považuje, zvedne-li účastník dražby viditelně v ruce uchopené dražební číslo. Dražba předmětu se koná, pokud dražitelé činí příhozy. Za příhozy se přitom považuje:
 - 500 Kč, činí-li okamžitá aukční cena méně než 20.000 Kč
 - 1.000 Kč, činí-li okamžitá aukční cena alespoň 20.000 Kč, ale méně než 50.000 Kč
 - 2.000 Kč, činí-li okamžitá aukční cena alespoň 50.000 Kč, ale méně než 100.000 Kč
 - 10.000 Kč, činí-li okamžitá aukční cena alespoň 100.000 Kč, ale méně než 500.000 Kč
 - 20.000 Kč, činí-li okamžitá aukční cena alespoň 500.000 Kč, ale méně než 1.000.000 Kč
 - 50.000 Kč, činí-li okamžitá aukční cena alespoň 1.000.000 Kč, ale méně než 5.000.000 Kč
 - 100.000 Kč činí-li okamžitá aukční cena alespoň 5.000.000 Kč a více

Okamžitou dražební cenou se rozumí částka, za kterou je věc v průběhu narůstání příhozů vyvolávána.

8. Nebylo-li učiněno nejnižší podání, licitátor dražbu ukončí. Udělením příklepu je dražba skončena.
9. Nebylo-li při dražbě učiněno ani nejnižší podání nebo nebylo-li učiněno nejnižší podání u předmětu dražby, který je v pořadí poslední, licitátor dražbu ukončí, jinak licitátor dražbu ukončí udělením příklepu u předmětu dražby, který je v pořadí poslední.
10. Výsledková listina o průběhu dražby zobrazuje ceny dosažené nejvyšším podáním v rámci dražby předmětů dražby a může zobrazovat i takové předměty dražby, u nichž po udělení příklepu nedošlo k přechodu vlastnického práva na vydražitele.
11. Celý průběh dražby je zaznamenán ve formě audio záznamu.

III. VYDRAŽITEL

1. Pokud není přes dvojí vyzvání přihozeno, oznámí licitátor ještě jednou poslední podání (cenu dosaženou posledním přihozem - příklepová cena) a po třetí výzvě udělí příklep účastníkovi dražby, který učinil nejvyšší podání. Učiněným podáním je účastník dražby vázán.
2. Vydražitelem se stává účastník dražby, kterému je dražený předmět příklepnut, a jakékoliv spory v tomto ohledu závisejí výlučně na rozhodnutí aukčního domu. Okamžikem udělení příklepu vzniká vydražiteli povinnost uhradit příklepovou cenu (tj. cenu předmětu dražby ve výši nejvyššího podání), zvýšenou o aukční provizi vč. DPH.
3. Na vydražitele přechází vlastnické právo k předmětu dražby až úplným zaplacením příklepové ceny, zvýšené o aukční provizi vč. DPH.
4. Právo na vydání vydražené věci vzniká vydražiteli po přechodu vlastnického práva dle tohoto aukčního řádu a po zaplacení celkové dlužné částky vůči aukčnímu domu vzniklé v souvislosti s dražbou a v souladu s tímto aukčním řádem. Celkovou dlužnou částkou se pro účely tohoto aukčního řádu rozumí vedle příklepové ceny a aukční provize vč. DPH, rovněž poplatky za skladné a další poplatky uplatněné v souladu s tímto řádem.

Způsob placení

5. Dražba se může konat s přestávkami. Jestliže dražba skončila, musí vydražitel, dražil-li osobně, příklepovou cenu zvýšenou o aukční provizi vč. DPH zaplatit při nejbližší přestávce v hotovosti, platební kartou či po dohodě s aukčním domem i jiným platebním instrumentem nebo ihned po příklepnutí poslední věci. Aukční dům může poskytnout vydražiteli dodatečnou lhůtu 5 (pěti) pracovních dnů k zaplacení příklepové ceny a aukční provize vč. DPH, nebo jejich části, pokud vydražitel tyto částky uzná jako svůj dluh vůči aukčnímu domu; v takovém případě sdělí aukční dům vydražiteli i ostatní platební podmínky. V případě, že nebude příklepová cena zvýšená o aukční provizi vč. DPH zaplacena ve stanovené lhůtě, má se za to, že bylo od smlouvy odstoupeno a vydražitel je v tomto případě povinen zaplatit aukčnímu domu aukční provizi vč. DPH, dále veškerou škodu a náklady související se zmařením účelu dražby. Věci, které nebyly zaplaceny, se mohou dražit v opakované dražbě (práva vlastníků tím nejsou dotčena). Příklepovou cenu a aukční provizi nelze dodatečně snížit.
6. Uhrazená dražební jistota se započítá vydražiteli na příklepovou cenu.
7. V případě, že člen klubu dražitelů neuhradí příklepovou cenu a aukční provizi vč. DPH způsobem a ve lhůtě stanovené výše, je aukční dům oprávněn vymáhat uhrazení aukční provize vč. DPH, veškeré škody a souvisejících nákladů, které aukčnímu domu a vlastníkově věci vznikly v souvislosti se zmařením účelu dražby, soudní cestou.
8. Aukční dům nepřijímá platby prostřednictvím platebních karet.

Příklepová cena

9. Příklepovou cenou je cena dosažená vydražením Věci (cena podání s uděleným příklepem); tato příklepová cena je cenou kupní ve smyslu zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. K příklepové ceně je vydražitel povinen zaplatit aukčnímu domu ještě 24 % z této příklepové ceny jako aukční provizi. Tato provize v sobě zahrnuje DPH v příslušné zákonné výši.
10. V případě, že se jedná o předmět kulturní hodnoty, vydá aukční dům osvědčení ve smyslu zákona č. 71/1994 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
11. Námitky proti příklepnutí musí vydražitel uplatnit ihned přímo v sále viditelným nebo slyšitelným způsobem. K pozdějším námitkám nelze přihlížet. Reklamace na zboží vydražené v aukční síni se nepřijímají, popis exponátů deklaruje pouze jejich vnější (smyslově vnímatelné) vlastnosti, nikoliv původ.

12. Vydražitel převzetí předmětu dražby písemně potvrdí protokolem o předání předmětu dražby, který kromě vydražitele podepíše aukční dům.
13. Veškeré náklady spojené s předáním a převzetím předmětu dražby nese vydražitel.
14. Nebezpečí škody na předmětu dražby přechází na vydražitele společně s vlastnickým právem (čl. III odst. 3 tohoto aukčního řádu).

Účast v dražbě na základě plné moci

15. Účastník dražby může dražit kteroukoli věc zařazenou do dražby i bez své osobní přítomnosti na dražbě, a to na základě písemné plné moci udělené aukčnímu domu, ve znění dle přílohy 1 nebo 2 tohoto aukčního řádu, a to buď způsobem dle odst. 16 tohoto článku, nebo způsobem dle odst. 17 tohoto článku.
16. Účastník dražby může dražit kteroukoli věc zařazenou do dražby prostřednictvím telefonu, přičemž za tímto účelem může udělit aukčnímu domu plnou moc ve znění dle přílohy č. 1 tohoto aukčního řádu, ve které uvede své telefonní číslo, na které jej aukční dům před zahájením dražby požadované věci zkontaktuje. Účastník dražby uvedením telefonního čísla na sebe přebírá veškerou odpovědnost za správnost a dostupnost uvedeného čísla. Účastník dražby se zavazuje po zahájení dražby udělovat aukčnímu domu (nebo jeho pověřenému pracovníkovi) prostřednictvím uvedeného telefonního čísla závazné, jasné a srozumitelné pokyny k postupu v rámci dražby, včetně, nikoliv však zejména, k výši ceny, za kterou má být v plné moci specifikovaná věc pro něj vydražena. Účastník dražby udělením plné moci zároveň výslovně souhlasí s nahráváním telefonického rozhovoru, přičemž aukční dům je povinen uchovávat a po užití záznam z hovoru výhradně k řešení případných sporů s účastníkem dražby a nesmí jej kromě tohoto účelu zpřístupnit třetí osobě.
17. Častník dražby může dražit kteroukoli věc zařazenou do dražby prostřednictvím stanovení tzv. limitní ceny, přičemž za tímto účelem může udělit aukčnímu domu plnou moc ve znění dle přílohy č. 2 tohoto aukčního řádu, ve které účastník dražby uvede konečnou příklepovou cenou, do které je ochoten zvyšovat jednotlivé příhozy na požadovanou věc. Nad stanovenou limitní cenu nebudou příhozy pro tohoto účastníka dražby prováděny. Účastník dražby se může informovat o výsledku dražby telefonicky či emailem. Po udělení příklepu podání účastníka dražby učiněnému v rámci určené limitní ceny je účastník dražby považován za vydražitele se všemi právy a povinnostmi vydražitele. V případě, že účastník dražby postupem podle tohoto odstavce požadovanou věc úspěšně vydraží, bude mu ze strany aukčního domu zaslána faktura s uvedením platebních podmínek pro úhradu příklepové ceny, zvýšené o aukční provizi vč. DPH.

IV. FAKULTATIVNÍ SLUŽBY

1. Přeprava věcí zakoupených v dražbě není zajišťována. Nedojde-li k jejich vyzvednutí ve lhůtě 5 (pěti) pracovních dnů od zaplacení všech částek ve smyslu čl. III odst. 4 tohoto řádu, má aukční dům právo účtovat za každý kalendářní den úschovy částku 100 Kč.
2. Po dohodě s aukčním domem lze za úplaty sjednat podmínky doručení předmětu dražby do zahraničí. Aukční dům však neodpovídá za nevydání povolení k trvalému vývozu dle ustanovení platného zákona.

V. VIP ČLENSTVÍ

3. VIP členové Klubu dražitelů mají přiřazeno své stálé dražební číslo a nemusí se registrovat před každou jednotlivou dražbou.
4. VIP členům Klubu dražitelů, kteří vydraží věc v dražbě, poskytuje aukční dům lhůtu k zaplacení příklepové ceny a aukční provize vč. DPH dle čl. III odst. 5 tohoto aukčního řádu s tím, že jim aukční dům zasílá fakturu s uvedením platebních podmínek pro úhradu příklepové ceny, zvýšené o aukční provizi vč. DPH na zvolený email.
5. Aukční dům může rozhodnout o dalších výhodách pro VIP členy Klubu dražitelů.

VI. ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

1. Veškeré věci se draží bez ohledu na vady a nedostatky či chybný popis. Zobrazení v katalogu slouží pouze pro potřeby identifikace věci. Účastník dražby má možnost se před dražbou osobně seznámit se stavem každé věci a je výhradně na jeho uvážení, zda věc odpovídá uvedenému popisu a zda se rozhodne předmětnou věc dražit.

2. Aukční dům, jeho zaměstnanci ani jím pověřené osoby nenesou odpovědnost za chybný popis vydražované věci a neposkytují žádné mu z vydražitelů na jakoukoliv vydraženou věc žádnou záruku a veškeré výslovné či mlčky předpokládané záruky jsou tímto vyloučeny. Veškeré věci se draží jako umělecké předměty a veškeré jejich případné vady jsou zohledněny v příklepové ceně, což vydražitel bez výhrad stvrdí učiněním příhozu, kterému byl posléze udělen příklep. Vzhledem k charakteru a povaze dražených věcí coby uměleckých předmětů se vydražitel učiněním příhozu, kterému byl udělen příklep, ve smyslu §1916 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, vzdává svých práv z vadného plnění.
3. Vydražitel se zavazuje vydraženou věc opětovně prohlédnout do 30 dnů od konání dražby. Pokud do 30 dní po konání dražby vydražitel předloží aukčnímu domu písemné prohlášení odborníka či znalce spolu s uvedením dražebního čísla věci a data dražby o tom, že vydražená věc je padělek a současně věc vrátí ve stavu, v jakém se nacházela v době dražby, a potvrdí se, že tato věc je skutečně vadná nebo padělaná, odstoupí aukční dům od dražebního prodeje této věci a vrátí všechny částky za tuto věc vyplacené. Věc je oprávněn reklamovat pouze a výlučně vydražitel, a to maximálně do výše příklepové ceny. Na opožděné reklamace nebude brán zřetel.
4. Všechny údaje a veškerá prohlášení v aukčním katalogu, týkající se autorství, přisuzovaných vlastností, pravosti, původu, data, stáří, provenience, stavu, nejnižší vyvolávací ceny či odhadní vydražovací ceny vyjadřují pouze názor aukčního domu. Aukční dům si pro utvoření tohoto názoru vyhrazuje právo konzultovat jakékoliv odborníky či úřední místa, která uzná za vhodné a řídit se jejich vyjádřením. V podobných záležitostech se každá zainteresovaná osoba musí řídit vlastním názorem a ani aukční dům, ani jeho zaměstnanci nemohou nést odpovědnost za správnost takového názoru.
5. Všechna vyznění ze strany aukčního domu učiněná vůči členovi KD či navrhovateli se zasílají primárně na email zvolený členem KD či navrhovatelem, a pokud není email uveden, pak budou písemnosti zasílány poštou formou listovní zásilky; lze je však předat i jiným prokazatelným způsobem do vlastních rukou osoby, které jsou určeny. Veškeré písemnosti se považují za doručené pátým dnem poté, co byly odeslány. Peněžitě částky se skládají hotově nebo zasílají poštou formou peněžní zásilky doručované do vlastních rukou, převodem z účtu u banky nebo jiným bezhotovostním způsobem; lze je též předat i jiným prokazatelným způsobem do rukou osoby, které jsou určeny. Jde-li o bezhotovostní převod, je částka odeslána odepsáním z účtu odesílatele za podmínky, že bude připsána na účet příjemce. Aukční dům může připustit i platbu platební kartou, a to za podmínek podle tohoto aukčního řádu.
6. V případě, že součástí aukčního katalogu je uveden aukční řád platný pro konkrétní dražbu, mají ustanovení takového aukčního řádu přednost před ustanoveními tohoto aukčního řádu v takovém rozsahu, ve kterém mění, nebo ruší jednotlivá ustanovení tohoto aukčního řádu. V ostatním se každá dražba řídí tímto aukčním řádem.

Tento aukční řád je vypracován v souladu s českým právem a příslušnými právními předpisy českého právního řádu se také řídí. Všechny transakce upravené či vzešlé z tohoto aukčního řádu, jakož i veškeré další související skutečnosti se řídí českým právem.

V Praze dne 23. 2. 2017
Albert Trnka, výkonný ředitel

VSTUPENKOU NA AUKEI JE TENTO KATALOG

ODKAZY K LITERATUŘE

T	Dr. Prokop Toman:	Slovník čsl. výtvarných umělců, 1993
TD	Dr. Prokop Toman:	Slovník čsl. výtvarných umělců – dodatky, 1994
TB	Thieme - Becker:	Allgemeines Lexikon der bildenden Künstler von der Antike bis zur Gegenwart, 1978
V	H. Vollmer:	Allgemeines Lexikon der bildenden Künstler des XX Jahrhunderts, 1962
Sgr	L. Páleníček Z. Švabinská: A. Novák: M. Janča: F. Dvořák:	Max Švabinský, Grafické dílo, soupis, 1976 Kronika grafického díla T. F. Šimona, 1937 Grafické dílo Cyrila Boudy z let 1920-1980, 1981 Tichý František, Grafické dílo, Praha 1995
N	G. K. Nagler:	Neues Allgemeines Künstler Lexikon
B	E. Benezit:	Dictionnaire critique et documentaire des peintres, sculpteurs, dessinateurs et graveurs, 1976
Ch	Kolektiv autorů:	Slovník českých a slovenských výtvarných umělců, 1998
NEČVU	Kolektiv autorů:	Nová encyklopedie českého výtvarného umění, 1995

AUCTION RULES

I. GENERAL PROVISIONS

- For the purposes of these Auction Rules, the auction house is European Arts Investments s. r. o. (the “Auction House”), organizing auc-tions in compliance with the laws of the Czech Republic.
- The Auction House organizes auctions in which movable assets are sold that do not originate from criminal activities and are not subject to preemptive rights of cultural institutions of the state (such as the National Gallery, the National Museum, the National Technical Museum, the Museum of Decorative Arts, the Museum of Military History, etc.), based upon an auction (consignment) agreement made between the Seller and the Auction House. Items which have been declared cultural relics or for which the status of cultural relics is being sought are marked with the letter “P” in the catalogue and are subject to special rules as set out in ČNR Act No. 20/1987 Coll., on national heritage conservation, as amended.
- The export of any items of cultural value is subject to special rules set out in Act No. 71/1994 Coll., on the sale and export of items of cultural value. “Items of cultural value”, within the meaning of that law, are natural or human artifacts or sets thereof which are of significance to history, literature, art, or science and which satisfy the criteria set out in Annex No. 1 to the act. Such items may only be removed from the territory of the Czech Republic upon presentation of a certificate according to which they have not been declared a cultural relic nor do they form part of a greater whole which has been declared a cultural relic within the meaning of Act No. 20/1987 Coll., on national heritage conservation, as amended.

Bidders’ Club

- The Auction House organizes invitation-only auctions which may only be attended by members of the Bidders’ Club (“BC Members”). The Auction House is itself a BC Member.
- The Auction House will register private individuals or legal entities who seek membership as BC Members if they show that they are ol-der than 18 years and enjoy full capacity or, as the case may be, are a legal entity established in the Czech Republic and represented, for the purposes of BC membership, by their statutory representative. As a part of the registration procedure, the Auction House may demand presentation of a valid ID card or passport and, in the case of legal entities, a current extract from the Commercial Register.
- The decision on whether to register a prospective member in the Bidders’ Club is at the discretion of the Auction House. There is no legal claim for membership in the Bidders’ Club.
- The Auction House may at its discretion offer individual BC Members (in particular long-term members) “VIP membership”, which is associated with a number of benefits as set out further below in these Auction Rules.
- If a BC Member violates the rules set out in this Auction Rules, the Auction House may cancel their membership. The infringing person will be notified of this decision in writing.
- Registration in the BC implies that the BC Member gives consent to European Arts Investments s.r.o. for the collection, storage, and processing of personal data and sensitive data within the meaning of the Data Protection Act (Act No. 101/2000 Coll., as amended)

Auction Participants (Bidders)

- Only BC Members may participate in the auction. Inebriated persons may not participate in the auction, and nor may persons who during the auction commit a gross breach of the principles of common decency, or persons whose legal capacity has been restricted by a court decision, or BC Members who failed to make payment of the security deposit (if required); a Successful Bi-dder -Buyer - who frustrated the previous auction of a given item at the same Auction House may not participate in the repeated auction of such item. Upon request by the Auction House (or by its authorized representative), auction participants must prove their identity by presenting their ID card or a valid passport or, as the case may be, prove their authority to act on behalf of the auction participant, have themselves entered in the list of auction participants, and accept their bidder’s card (if any are dealt out); where a security deposit is being requested, the auction participants must moreover provide evidence that they paid the security deposit, in such manner as set out in the Auction Rules.
- Auction participants may grant written power of attorney to have themselves represented at the auction by another BC Member; authorized clerks (*prokuristy*, in Czech) may also act on behalf of an auction participants. By granting such power of attorney, auction participants also authorize their authorized agent to represent them in a repeated auction (if the conditions for holding such repeated auction are met).

Seller

12. The Seller is the person who proposes that an auction take place. No auction may be performed unless the Seller has entered into a written auction agreement with the Auction House. This does not apply if the Auction House itself is the Seller.

Auctioneer

13. The Auctioneer is a natural person who is authorized to conduct the proceedings during the auction on behalf and for the account of the Auction House. The Auctioneer opens the auction, calls upon the participants to make their bids, and awards the item to the Successful Bidder.

II. AUCTION

1. Auctions are invitation-only. Only BC Members may attend auctions, provided that they comply with the entrance fee requirement. Even if they pay the entrance fee, BC Members may not participate in the auction if they are inebriated or breach the principles of common decency (e.g. because of their dirty or otherwise indecent attire or because they behave in a manner which would clearly inconvenience the other bidders, etc.).
2. No later than one day before the auction takes place, the Auction House will exhibit the auctioned items at the venue specified in the auction catalogue, so as to allow for their inspection. This condition does not necessarily extend to items weighing more than 15 kg (in which case, photographs of the items may be put on display instead).
3. During the exhibition within the meaning of Article II.2 of these Auction Rules and during the auction itself, BC Members may not privately sell, exhibit, or exchange any exhibited or auctioned items, or capture a visual record of such items (e.g. by filming or photographing them). During the same period, all BC Members must observe all measures taken towards the protection of exhibited or auctioned items.

Proceedings

4. Whoever proves their membership in the Bidders’ Club is entitled to pick up a bidder’s card; the Auction House may make this conditional upon payment of a collateral. The collateral will be returned upon return of the bidder’s card, which must be done no later than one hour from the moment in which the auctioned item was awarded to the bidder (or in which the last auctioned item was put on the auction block). Refund of the collateral is not possible if the bidder’s card is returned only later. If one holds no bidder’s card, one must not bid; this does not apply to the Auction House bidding for someone else.
5. The Auction House holds the auction by means of its staff or by means of authorized agents, who must announce each item (or self-contained set of items), state its catalogue number and the minimum bid, and the stipulated minimum increment. The Auctioneer must also disclose the fact that a given item is a cultural relic. Seller has the right to establish the Reserva (the lowest selling price). This Reserva must be treated by agreement between seller and Auction house. If the Reserva is not reached in the auction, the item is not sold and it is published in auction results.

Minimum Bid

6. As a rule, the minimum bid is 2/3 of the estimated or appraised value of the given item:
- a) rounded to the nearest CZK 50, if it is less than CZK 1000;
 - b) rounded to the nearest CZK 100, if it is more than CZK 1000 but less than CZK 10 000;
 - c) rounded to the nearest CZK 500, if it is more than CZK 10 000 but less than CZK 30 000;
 - d) rounded to the nearest CZK 1 000, if it is more than CZK 30 000 but less than CZK 100 000;
 - e) rounded to the nearest CZK 5 000, if it is more than CZK 100 000.

The minimum bid is the amount for which the item is announced for the first time in the auction.

Increments

7. The Auctioneer sees to it that each item is being announced with its serial number. After the item has been announced, bidders may make their bids by raising their bidder’s card. A bid is deemed made if a participant in the auction visibly raises the bidder’s card they hold in their hand. The auction takes place if and as long as bids are made. The increment is:
- 1. CZK 500 if the momentary auction price is less than CZK 20 000;
 - 2. CZK 1 000 if the momentary auction price is at least CZK 20 000 but less than CZK 50 000;

- 3. CZK 2 000 if the momentary auction price is at least CZK 50 000 but less than CZK 100 000;
- 4. CZK 10 000 if the momentary auction price is at least CZK 100 000 but less than CZK 500 000;
- 5. CZK 20.000 if the momentary auction price is at least CZK 500 000 but less than CZK 1 000 000;
- 6. CZK 50 000 if the momentary auction price is CZK 1 000 000 but less than CZK 5 000 000;
- 7. CZK 100 000 if the momentary auction price is CZK 5 000 000 or more;

whereas the “momentary auction price” is the amount at which an item is called at any given moment as increasing bids are being made.

8. If the minimum bid was not made, the Auctioneer shall close the auction. The auction of an item ends when it is being awarded to a bidder.
9. If no minimum bid was made, or if the minimum bid was not made for the auctioned item that comes last in the order in which the items are put on the auction block, the Auctioneer shall close the auction. Otherwise, the Auctioneer closes the auction upon awarding the auctioned item that comes last to the Successful Bidder.
10. The final record of the course of the auction lists the prices attained by the highest bid within the auction for individual auctioned items; it may also show auctioned items with respect to which the ownership title did not pass to the Successful Bidder after the item was awarded to them.

11. The entire auction proceedings are being captured in an audio recording.

III. SUCCESSFUL BIDDER (BUYER)

1. If after two calls (“going once, going twice”), no further bids are made, the Auctioneer shall once more announce the latest bid (i.e., the price attained after the last increment - the hammer price), and upon the third call award the item to the auction participant who made the highest bid. Auction participants are bound by the bids which they make.
2. The Successful Bidder is that auction participant to whom the auctioned item was awarded; the decision on any disputes in this respect lies exclusively with the Auction House. As of the moment in which the item has been awarded, the Successful Bidder becomes obliged to pay the hammer price (i.e., the price for the auctioned item in the amount of the highest bid), increased by the auction fee incl. VAT.
3. The ownership title to the auctioned item only passes unto the Successful Bidder upon full payment of the hammer price plus auction fee incl. VAT.
4. The Successful Bidder becomes entitled to demand that the auctioned item be handed over to them after the ownership title has passed in accordance with these Auction Rules and after the total amount owed to the Auction House in connection with the auction and under these Auction Rules has been discharged. For the purposes of these Auction Rules, the “total amount owed” is understood to mean, aside from the hammer price and the auction fee incl. VAT, storage fees and other fees charged in accordance with these Auction Rules.

Terms of Payment

5. The auction may be held with intermissions. Once the auction has ended, the Successful Bidder, if they bid in person, must pay the hammer price, plus the auction fee incl. VAT, in cash, by card, or - subject to an understanding with the Auction House - by other means of payment, and must do so during the nearest intermission or promptly after the last item has been awarded. The Auction House may grant the Successful Bidder a supplementary period of 5 (five) working days during which to pay the hammer price and the auction fee incl. VAT (or, as the case may be, a portion thereof), provided that the Successful Bidder acknowledges their debt in the relevant amount vis-a-vis the Auction House; in such a case, the Auction House will communicate all additional terms of payment to the Successful Bidder. If the hammer price plus auction fee incl. VAT is not paid within the stipulated time period then the purchase agreement is deemed rescinded, in which case the Successful Bidder must pay the auction fee incl. VAT to the Auction House, plus any and all damage and expenses associated with the frustration of the auction’s purpose. Items for which the purchase price was not paid may be auctioned off again in a repeated auction (without prejudice to the owners’ rights). No reductions of the hammer price or the auction fee are possible after the fact.
6. Any security deposit which the Successful Bidder paid counts against the hammer price.
7. If a BC Member fails to pay the hammer price and the auction fee incl. VAT in such manner and within such time period as set out above, the Auction House may take the BC Member to court in order to collect the payment of the auction fee incl. VAT and compensation for any and all damage and associated expenses which the Auction House and the owner of the item incurred in connection with the frustration of the purpose of the auction.
8. Auction house does not accept payments by any payment cards.

Hammer Price

- 9. The hammer price is the price attained upon the purchase of the item (i.e., the value of the bid to which the item was awarded); this hammer price constitutes the purchase price within the meaning of the Civil Code (Act No. 89/2012 Coll.). On top of the hammer price, the Successful bidder must pay the Auction House commission in the amount of 24% of this hammer price: the auction fee. This auction fee includes VAT in the statutory amount.
- 10. If the item is an item of cultural value, the Auction House shall issue a certificate within the meaning of Act No. 71/1994 Coll., as amended.
- 11. Any objections against being awarded a given item must be raised by the Successful Bidder promptly and at the auction hall, in a visible or audible manner. Later objections will be disregarded. Complaints regarding items that were bought at the auction hall will not be accepted; the description of items on display is limited to their external qualities (perceptible by the senses), but contains no representation as to their origin.
- 12. The Successful bidder shall confirm receipt of the auctioned item in writing, in a handover protocol that is to be signed by the Successful bidder and by the Auction House.
- 13. All expenses in connection with the handover and acceptance of the auctioned item are borne by the Successful bidder.
- 14. The risk of damage to the auctioned item passes unto the Successful bidder along with the ownership title (cf. Art. III.3 of these Auction Rules).

Participation by Power of Attorney

- 1. Auction participants may bid for any item included in the auction even without being personally present at the auction hall, based on written power of attorney granted to the Auction House (in the wording set out in Schedule 1 or 2 to these Auction Rules), either following the procedure described in paragraph (16) of this Article or following the procedure described in paragraph (17) of this Article.
- 2. Auction participants may bid for any item included in the auction via telephone, whereas they must for this purpose grant power of attorney to the Auction House (in the wording set out in Schedule 1 to these Auction Rules) and in such PoA specify their phone number; the Auction House will contact them prior to the opening of the auction for the item which the auction participant seeks. By communicating their phone number, the auction participant accepts complete liability for the correctness and accessibility of that number. The auction participant undertakes to give binding, clear, and transparent instructions to the Auction House (or its authorized staff member) after the floor has been opened for bids, so as to instruct the Auction House how it ought to proceed during the auction, including (but not limited to) the amount for which the auction participant is prepared to purchase the item specified in the PoA. Also, by granting power of attorney the auction participant expressly consents to the fact that the phone conversation may be recorded, whereas the Auction House is obliged to archive and use the recorded conversation solely for the purpose of resolving potential disputes with the auction participant; beyond that, the Auction House must not make the recording accessible to any third party.
- 3. Auction participants may bid for any item included in the auction by setting a maximum bid ("limit price"), whereas they must for this purpose grant power of attorney to the Auction House (in the wording set out in Schedule 2 to these Auction Rules) and in such PoA specify the final hammer price up to which they are willing to increase individual bids for the item they seek. No bids will be made for this auction participant above the stipulated maximum bid. The auction participant may enquire about the results of the auction via phone or e-mail. Once the item has been awarded to the auction participant within the limits of the stipulated maximum bid, the auction participant is considered the Successful Bidder, with all rights and obligations which this entails. If an auction participant successfully bids for an item which they seek following the procedure set out in this paragraph, the Auction House will send them an invoice including the terms of payment for the hammer price plus auction fee and VAT.

IV. OPTIONAL SERVICES

- 1. We do not ensure the transport of items bought in an auction. If such items are not picked up within 5 (five) working days from the payment of all amounts as anticipated by Article III.4 of these Rules, the Auction House may charge an amount of CZK 100 for each calendar day of safekeeping.
- 2. The Successful Bidder and the Auction House may agree on the terms of delivery of the auctioned item to a destination abroad, for additional consideration. However, the Auction House assumes no liability for the non-issuance of a permanent export license under the applicable provisions of statutory law.

V. VIP MEMBERSHIP

- 1. VIP Members of the Bidders’ Club have their permanent bidder’s card and do not have to register for each individual auction.
- 2. The Auction House grants an extended payment period for payment of the hammer price and auction fee incl. VAT (pursuant to Article III.5 of these Auction Rules) to VIP Members of the Bidders’ Club who successfully bid for an auctioned item. The Auction House will send an invoice containing the terms of payment for the hammer price plus auction fee incl. VAT to an e-mail address of the VIP Member’s choice.
- 3. The Auction House may decide to grant additional benefits to VIP Members of the Bidders’ Club.

VI. FINAL PROVISIONS

- 1. All items are put on the auction block irrespective of defects or faults, or of an inaccurate or incomplete description. The illustration in the catalogue merely serves to identify the given item. Auction participants have the opportunity to familiarize themselves with the condition of each item prior to the auction; it is their sole and exclusive responsibility and right to decide whether the item corresponds to the given description, and whether they wish to bid for the item.
- 2. Neither the Auction House nor its individual staff members or authorized agents are liable for inaccurate or incomplete descriptions of auctioned items, and none of them provides any of the bidders with any warranty whatsoever on auctioned items; any explicit or tacitly implied warranties are hereby ruled out. All items are being auctioned off as artwork, and any defects they may have are already reflected in the hammer price; this is being confirmed as fact without any reservation by the Successful Bidder when they make the bid by which they are subsequently awarded the given item. Given the character and nature of the auctioned items (artwork), the Successful Bidder is waiving its rights from defective performances within the meaning of Sec. 1916 of the Civil Code (Act No. 89/2012 Coll.) when they make the bid by which they are subsequently awarded the given item.
- 3. The Successful Bidder undertakes to reexamine the purchased item within 30 days from the day on which the auction was held. If the Successful Bidder presents the Auction House within those 30 days with a written expert opinion (specifying the auction number of the given item and the date of the auction) according to which the bought item is a forgery, and if the Successful Bidder at the same time returns the item in the same condition in which it was at the time of the auction, and provided further that the item is confirmed to be defective or forged, then the Auction House shall withdraw from the auction sale of the given item and repay any amounts previously paid for the item. The right to bring such a complaint lies solely and exclusively with the successful bidder, and is limited by the amount of the hammer price. Later complaints will be disregarded.
- 4. Any and all statements and representations in the auction catalogue concerning authorship, attributed qualities, authenticity, origin, date, age, provenience, condition, minimum bid, or estimated amount of the successful bid are strictly an expression of the opinions of the Auction House. The Auction House reserves the right to consult experts or official institutions of any kind which it considers adequate and competent so as to form its own opinion, and to follow their advice. In matters of this kind, all stakeholders must let themselves be guided by their own opinion, and neither the Auction House nor its staff can be held liable for the correctness of such opinions.
- 5. Notices of any kind made by the Auction House towards BC Members or the Seller shall primarily be sent to the e-mail address of the BC Member’s or Seller’s choice; if no e-mail address was given, then notices will be sent via regular mail, though delivery by other demonstrable means into the hands of the addressee is also permissible. Notices of any kind are deemed delivered on the fifth day from the day on which they were dispatched. Money shall be paid in cash or sent via money order into the payee’s hands, via transfer from a bank account or other form of cashless transfer; money may also be delivered by other demonstrable means into the hands of the addressee. In the case of cashless transfer, any amount is deemed transferred as of the moment on which it is charged against the payer’s account, on the condition that it is subsequently credited to the payee’s account. The Auction House may allow payment by card, subject to the terms set out in these Auction Rules.
- 6. If the auction catalogue contains auction rules which apply to the specific auction, then their provisions shall enjoy priority over the provisions of the present Auction Rules to the extent that they modify or suspend individual provisions hereof. For the rest, all auctions are governed by these Auction Rules.

These Auction Rules have been drawn up pursuant to, and are governed by, Czech law. Any and all transactions addressed by, or arising from, these Auction Rules, and all other pertinent circumstances, are governed by Czech law.

Made in Prague on 23rd February 2017
Albert Trnka, director

THE ENTRY – TICKET FOR THE AUCTION IS THIS CATALOGUE

REFERENCE LITERATURE

T	Dr. Prokop Toman:	Slovník čsl. výtvarných umělců (Dictionary of Czechoslovak Artists), 1993
TD	Dr. Prokop Toman:	Slovník čsl. výtvarných umělců – dodatky (Dictionary of Czechoslovak Artists – Appendix), 1994
TB	Thieme - Becker:	Allgemeines Lexikon der bildenden Künstler von der Antike bis zur Gegenwart, 1978
V	H. Vollmer:	Allgemeines Lexikon der bildenden Künstler des XX Jahrhunderts, 1962
Sgr	L. Páleníček Z. Švabinská: A. Novák: M. Janča: F. Dvořák:	Max Švabinský, Grafické dílo, soupis (Graphic works), 1976 Kronika grafického díla T. F. Šimona, 1937 Grafické dílo Cyrila Boudy z let 1920-1980, 1981 Tichý František, Grafické dílo (Graphic works), Praha 1995
N B	G. K. Nagler: E. Benezit:	Neues Allgemeines Künstler Lexikon Dictionnaire critique et documentaire des peintres, sculpteurs, dessinateurs et graveurs, 1976
Ch NEČVU	coll.: coll.:	Encyclopaedia of Czech and Slovak Artists, 1998 New Encyclopaedia of Czech Art, 1995

OBJEDNÁVKOVÝ LÍSTEK NA ZASÍLÁNÍ KATALOGŮ

V případě Vašeho zájmu o pravidelné zasílání aukčních katalogů aukčního domu European Arts Investments s.r.o., vyplňte prosím tento objednávkový lístek a zašlete jej na naši adresu.
Předplatitelům naše firma hradí poštovné.
Úhradu předplatného je možné realizovat poštovní složenkou nebo převodem na náš účet u KB Praha:

č.ú. 51-1742720247/0100

CENA PŘEDPLATNÉHO NA ČTYŘI KATALOGY ROKU 2017:

1 000 CZK80 EUR100 USD

Způsob placení předplatného: HOTOVĚ / PŘEVODEM ks (katalog č. 1 2 3 4)

Jméno a příjmení: _____

Adresa: _____

PSČ: _____ Telefon: _____

Datum: _____ Podpis: _____

European Arts Investments s. r. o. , Senovážné náměstí 8, 110 00 Praha 1

CATALOGUE SUBSCRIPTION

If you wish to receive the European Arts Investments Ltd. auction catalogues regularly please fill in this form and return it to our address. Subscribers do not pay for postage.
Annual subscription – make check or money order payable to our bank account at KB Praha, acc. no.:
IBAN: CZ3701000000511742720247
SWIFT: KOMBCZPPXXX
Komerční banka a.s. Prague

SUBSCRIPTION FOR FOUR CATALOGUES OF 2017:

1 000 CZK80 EUR100 USD

Payment: CASH / WIRE TRANSFER pcs (catalogue no. 1 2 3 4)

Name and Surname: _____

Address: _____

Post code: _____ Telephone: _____

Date: _____ Signature: _____

European Arts Investments Ltd., Senovážné náměstí 8, 110 00 Prague 1

PLNÁ MOC

Já, níže podepsaný/á

Jméno a příjmení:Název:

nar.:IČ:

bytem:sídlo:

e-mail:zastoupená:.....

společnost tímto zmocňuji:

European Arts Investments s.r.o.
IČ: 49825500
se sídlem Senovážné náměstí 992/8, Nové Město, 110 00 Praha 1
zapsaná v obchodním rejstříku, vedeném Městským soudem v Praze oddíl C, vložka 33184
zastoupená na základě plné moci výkonným ředitelem p. Albertem Trnkou

aby mne zastupovala a vykonávala v mém zastoupení veškeré úkony při konání aukce – neveřejné dražbě č. 2/2017 konané dne 21. 5. 2017 v Obecním domě v Praze a vydražil za mne movité věci – předměty dražby, které jsou níže specifikovány katalogovým číslem, názvem věci a vyvolávací cenou za cenu, kterou určím telefonicky (viz dále).

Uvedením svého telefonního čísla dále výše uvedenou společnost výslovně zmocňuji k tomu, aby pro mne zajistila vydražení níže uvedených věcí – předmětů výše uvedené dražby, které jsou níže specifikovány katalogovým číslem, názvem věci a vyvolávací cenou, prostřednictvím dražby po telefonu tak, že po zahájení dražby se jí zavazuji udělovat prostřednictvím níže uvedeného telefonního čísla závazné, jasné a srozumitelné pokyny k jejímu postupu v rámci dražby, včetně, nikoliv však zejména, k výši ceny, za kterou má být níže specifikovaná věc pro mne vydražena.
Výslovně prohlašuji, že níže uvedené telefonní číslo je mé a přijímám veškerou odpovědnost podle § 2894 a násl. zák. č. 89/2012 Sb. a v souladu s dražebním řádem, za správnost a dostupnost uvedeného čísla a za úkony, které budou na základě telefonního hovoru provedeny. Prohlašuji, že limitní cena může být na můj pokyn překročena.
Prohlašuji, že si jsem vědom, že telefonní hovor mezi mnou a výše uvedenou společností týkající se výše uvedené dražby může být nahráván a s touto skutečností souhlasím.

Výslovně prohlašuji, že zmocněná společnost je oprávněna za sebe stanovit zástupce z řad zaměstnanců této společnosti, nebo osob jí zastupujících a udělit jim v rozsahu této plné moci plnou moc.

Katalogové číslo	Název věci	Vyvolávací cena

Telefonní číslo zmocnítele +.....

V dne 2017

Zmocnění přijímám:

_____ podpis zmocnítele

_____ European Arts Investments s.r.o.

PLNÁ MOC

Já, níže podepsaný/á

Jméno a příjmení: Název:
nar.: IČ:
bytem: sídlo:
e-mail: zastoupená:.....

..... tímto zmocňuji:
společnost

European Arts Investments s.r.o.

IČ: 49825500
se sídlem Senovážné náměstí 992/8, Nové Město, 110 00 Praha 1
zapsaná v obchodním rejstříku, vedeném Městským soudem v Praze oddíl C, vložka 33184
zastoupená na základě plné moci výkonným ředitelem p. Albertem Trnkou

aby mne zastupovala a vykonávala v mém zastoupení veškeré úkony při konání aukce – neveřejné dražbě č. 2/2017 konané dne 21. 5. 2017 v Obecním domě v Praze a vydražila za mne movité věci – předměty dražby, které jsou níže specifikovány katalogovým číslem, názvem věci a vyvolávací cenou za níže uvedenou limitní cenu.

Uvedená limitní cena u každého níže specifikovaného předmětu dražby je konečnou příklepovou cenou, do které je zmocněnec oprávněn zvyšovat jednotlivé příhozy na požadovanou věc. Beru na vědomí, že po udělení příklepu mému podání učiněnému v rámci určené limitní ceny jsem dle aukčního řádu European Arts Investments s.r.o., s jehož aktuálním zněním jsem se seznámil, považován za vydražitele se všemi právy a povinnostmi vydražitele.

Výslovně prohlašuji, že zmocněná společnost je oprávněna za sebe stanovit zástupce z řad zaměstnanců této společnosti, nebo osob jí zastupujících a udělit jim v rozsahu této plné moci plnou moc.

Katalogové číslo	Název věci	Vyvolávací cena	Limitní cena

Telefonní číslo zmocnitele +.....

V dne 2017

.....
podpis zmocnitele

Zmocnění přijímám:

.....
European Arts Investments s.r.o.

POWER OF ATTORNEY

I, the undersigned

First, last name Business name
date of birth ID No.:
resident at with its seat at
Email represented by

..... hereby authorize

European Arts Investments s.r.o.

ID No. 49825500
with its seat at Senovážné náměstí 992/8, Nové Město, 110 00 Prague 1
entered in the Commercial Register kept by the Prague Municipal Court in Section C, File No. 33184
represented based upon power of attorney by the managing director Albert Trnka

to represent me and engage in any legal transactions on my behalf during (invitation-only) auction No. 2/2017 held on May 21, 2017 at Municipal house in Prague, and purchase for me certain movable assets – the items listed below by catalogue number, designation, and starting price – for such price as I shall determine over the phone (see further below).

Further, by communicating my phone number to the above-mentioned company, I expressly authorize it to procure on my behalf the purchase-by-auction of the items that are auctioned off in the above-mentioned auction and that are listed below by catalogue number, designation, and starting price, via telephone bidding, which entails that I shall, after the floor has been opened for bids, give binding, clear, and transparent instructions to the company via the phone number set out below as to how the company ought to proceed during the auction, including (but not limited to) the amount for which I am prepared to purchase the below items. I expressly represent and affirm that the phone number set out below is mine, and I accept any and all liability under Sec. 2894 et seq. of the Civil Code (Act No. 89/2012 Coll.) and under the Auction Rules for the correctness and accessibility of the number set out below, and for the actions performed based on the said phone conversation. I represent further that the maximum bid may, upon my orders, be exceeded. I affirm that I am aware of, and consent to, the fact that the phone conversation between myself and the above-mentioned company concerning the above-mentioned auction may be recorded.

I hereby expressly affirm that the authorized company may appoint an agent from among its staff or its statutory representatives to act on its behalf, and to authorize them within the scope of the present power of attorney.

Catalogue No.	Designation of the auctioned item	Starting price

Bidder's phone number +.....

Place: on 2017

.....
Signature

I accept this power of attorney:

.....
European Arts Investments s.r.o.

POWER OF ATTORNEY

I, the undersigned

First, last nameBusiness name

date of birthID No.:

resident atwith its seat at

.....represented by

hereby authorize

European Arts Investments s.r.o.

ID No. 49825500
with its seat at Senovážné náměstí 992/8, Nové Město, 110 00 Prague 1
entered in the Commercial Register kept by the Prague Municipal Court in Section C, File No. 33184
represented based upon power of attorney by the managing director Albert Trnka

to represent me and engage in any legal transactions on my behalf during (invitation-only) auction No. 2/2017 held on May 21, 2017 at Municipal House in Prague, and purchase for me certain movable assets, listed below by catalogue number, designation, and starting price, for the maximum bid set out below.

The maximum bid listed for each of the auctioned items below is the final hammer price up to which the authorized agent may raise individual bids for the item sought. I acknowledge that if an item is awarded to me based on a bid of mine up to the predefined maximum bid, I am considered the successful bidder-buyer within the meaning of the Auction Rules of European Arts Investments s.r.o. (with the current wording of which I am familiar), with all the rights and obligations that this entails.

I hereby expressly affirm that the authorized company may appoint an agent from among its staff or its statutory representatives to act on its behalf, and to authorize them within the scope of the present power of attorney.

Catalogue No.	Designation of the auctioned item	Starting price	Maximum bid

Bidder’s phone number +.....

Place:, on, 2017

Signature

I accept this power of attorney:

European Arts Investments s.r.o.

Vydal: European Arts Investments s.r.o.
Odborná redakce: Albert Trnka, Helena Milerová
Grafická koncepce katalogu: Lucie Koubová, Miloš Svoboda
Fotografie: Miloš Svoboda
Zlom a reprodukce Studio Franklin, Praha 2
© European Arts Investments s.r.o. 2017

A. J. V. 1900